

RIKSDAGENS SVAR 205/2009 rd

Regeringens proposition med förslag till ändring av lagstiftningen om regionförvaltningsmyndigheternas uppgifter

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till ändring av lagstiftningen om regionförvaltningsmyndigheternas uppgifter (RP 161/2009 rd).

Beredning i utskott

Förvaltningsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (FvUB 18/2009 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalande:

Riksdagen förutsätter att regeringen ser till att 1) det genast inleds utredningar av de frågor som möjligtvis gäller de inbördes juridiska motsättningarna i fråga om beslutanderätt och annan talerätt hos de nya regionförvaltningsmyndigheterna, att 2) de oklarheter i regleringen av förvaltningsdomstolarnas regionala behörighet som möjligtvis beror på reformen samtidigt undersöks och att 3) de åtgärder som utredningsarbetet eller andra faktorer kräver vidtas i brådskande ordning.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av 12 § i lagen om godkännande av vissa bestämmelser i och tillämpning av konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 3 februari 1995 om godkännande av vissa bestämmelser i och tillämpning av konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring (346/1997) 12 § som följer:

12 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Vite

Tillsynsmyndigheten kan förena ett förbud eller åläggande enligt 11 § med vite. Vitet döms ut av regionförvaltningsverket.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 18 § i lagen om Finlands ekonomiska zon

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 26 november 2004 om Finlands ekonomiska zon (1058/2004) 18 § som följer:

18 §

Myndigheternas territoriella behörighet

I den ekonomiska zonen fungerar närings-, trafik- och miljöcentralen som kontaktmyndighet enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning samt som tillsynsmyndighet enligt naturvårdslagen, miljöskyddslagen, vattenlagen och avfallslagen. Behörig närings-, trafik- och miljöcentral är den vid vars verksamhetsområde projektet i den ekonomiska zonen är beläget. Gränsen mellan närings-, trafik- och

miljöcentralernas verksamhetsområden anses fortsätta från territorialvattnets yttre gräns till den ekonomiska zonen yttre gräns utan att ändra riktning.

I den ekonomiska zonen är Regionförvaltningsverket i Södra Finland tillståndsmyndighet enligt miljöskyddslagen och vattenlagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 11 kap. 12 § i rättegångsbalken

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i rättegångsbalken 11 kap. 12 §, sådan den lyder i lag 1056/1991, som följer:

11 kap.

Om delgivning i rättegång

12 §

Delgivning med staten ska riktas till regionförvaltningsverket eller den myndighet som för

statens talan i målet. Om den handling som ska delges har tillställts regionförvaltningsverket, ska det sända en kopia av den delgivna handlingen till den myndighet som för statens talan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 22 och 23 § i äktenskapslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i äktenskapslagen av den 13 juni 1929 (234/1929) 22 § 1 och 2 mom. och 23 § 3 mom., sådana de lyder, 22 § 1 mom. i lag 101/1991 och 2 mom. i lag 411/1987 samt 23 § 3 mom. i nämnda lag 411/1987, som följer:

22 §

Den allmänna planeringen, styrningen och övervakningen av medlingen i familjefrågor ankommer på regionförvaltningsverket som i dessa frågor är underställt social- och hälsovårdsministeriets tillsyn.

I en kommun ska socialnämnden ombesörja anordnandet av medling i familjefrågor. Medling kan dessutom handhas av sådana samfund, sammanslutningar och stiftelser samt enskilda som av regionförvaltningsverket har beviljats tillstånd att bedriva dylik verksamhet.

23 §

— — — — —
Då regionförvaltningsverket beviljar tillståndet kan det samtidigt utfärda närmare föreskrifter om verksamhetsområdet och uppgifterna samt om skyldigheten att till regionförvaltningsverket lämna sådana uppgifter som behövs för övervakningen.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 17 b § i lagen om stiftelser

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 5 april 1930 om stiftelser (109/1930) 17 b § 2 mom., sådant det lyder i lag 349/1987, som följer:

17 b §

— — — — —
Domstolen ska genom kungörelse på den överlåtande stiftelsens kända och okända borgenärer uppmana den som önskar motsätta sig fu-

sionen att senast en månad före inställelsedagen skriftligen meddela domstolen detta, vid äventyr att det annars anses att han har samtyckt till ansökan. Kungörelsen ska uppsättas på domstolens anslagstavla fyra månader före inställelse-

dagen samt genom domstolens försorg publiceras två gånger i den officiella tidningen, den första gången senast tre månader och den andra gången senast två månader före inställelsedagen. Domstolen ska underrätta regionförvaltningsverket och alla kända borgenärer om ansökan särskilt.

— — — — —
—————

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 9 oktober 1931 om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931) 1—4, 6 och 7 §, sådana de lyder, 1, 2 och 6 § delvis ändrade i lag 793/1996 samt 3, 4 och 7 § i nämnda lag 793/1996, som följer:

1 §

Om den som hos någon annan har en fordran på pengar, värdepapper eller handlingar vägrar att ta emot prestationen eller om han till följd av bortavaro eller sjukdom eller av något annat sådant skäl är förhindrad därtill, har gäldenären rätt att hos regionförvaltningsverket deponera det han har att erlagga och därigenom fullgöra sin förpliktelse.

Lag samma vare, om gäldenären inte vet eller bör veta till vem fullgörelsen ska verkställas eller vem av två eller flera som gör anspråk på fullgörelsen som är berättigad till det.

Om en betalningsskyldighet som avses i 1 eller 2 mom. gäller en värdeandel, görs deponeringen genom att det i värdeandelsregistret öppnas ett värdeandelskonto på vilket värdeandelarna i fråga noteras. Som kontoinnehavare ska antecknas borgenären, om han är känd, eller ”okänd borgenär”, och på kontot ska också antecknas den betalningsort som nämns i 2 § 1 mom. samt ett omnämnande av att det är fråga om en betalning som gjorts till befrielse från betalningsskyldighet. Den som för värdeandelsre-

gistret ska genast efter att kontot har öppnats tillställa regionförvaltningsverket på betalningsorten eller, om betalningsorten inte är känd, det regionförvaltningsverk till vars verksamhetsområde Helsingfors stad hör ett meddelande om deponitionen. Vad som nedan föreskrivs om regionförvaltningsverket tillämpas på det regionförvaltningsverk till vilket meddelandet har sänts. I fråga om avförande av en värdeandel från kontot, meddelande till borgenären och befrielse från fullgörelseskyldighet tillämpas vad som föreskrivs nedan.

2 §

Den som så som nämns i 1 § önskar deponera en betalning ska skriftligen anmäla detta till regionförvaltningsverket på betalningsorten. I anmälan ska nämnas orsaken till yrkandet att fullgöra betalningsskyldigheten genom en deponering samt alla de omständigheter som bör vara kända när deponeringen överläts till den som är berättigad till den.

Gäldenären ska, om det är möjligt, utan dröjsmål lämna meddelande om deponeringen till den

som är berättigad till det deponerade eller, om flera gör anspråk på det deponerade, till var och en av dem.

3 §

Gäldenären kan när han gör deponeringen förbehålla sig rätten att få tillbaka deponeringen. Om någon hos regionförvaltningsverket har gjort anspråk på deponeringen, kan den dock inte utan hans samtycke överlämnas till gäldenären, om inte anspråket har avslagits med laga kraft.

4 §

Om orsaken till deponeringen har varit att två eller flera har gjort anspråk på det deponerade, får regionförvaltningsverket inte överlämna det åt någon av dem förrän de har kommit överens om saken eller saken har avgjorts genom en lagkraftvunnen dom.

6 §

Medel som med stöd av denna lag har deponerats hos regionförvaltningsverket ska utan dröjsmål deponeras i ett kreditinstitut. Röntan på de i kreditinstitutet deponerade medlen tillfaller den som får lyfta depositionen. Om det vid region-

förvaltningsverket inte finns något säkert förvaringsställe, ska även värdepapper och handlingar förvaras i ett kreditinstitut.

Den avgift som eventuellt tas ut för förvaringen ska betalas av deponenten. Om deponenten försummar betalningen, får det deponerade eller en nödvändig del av det säljas för att avgiften ska kunna betalas.

7 §

Om det deponerade inte har givits ut inom tio år från det att deponeringen gjordes, ska deponenten få det tillbaka, även om han inte har förbehållit sig den rätt som nämns i 3 §. Deponenten ska dock inom ett år efter utgången av denna tidsperiod av regionförvaltningsverket kräva att få det deponerade, annars tillfaller deponeringen staten.

Om frågan om rätten till deponeringen är föremål för prövning i domstol eller hos skiljemän när tio år har förflutit från deponeringen, räknas tiden på ett år från det att saken har avgjorts med laga kraft.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 1 och 2 § i lagen om notarius publicus

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 9 juni 1960 om notarius publicus (287/1960) 1 och 2 §, sådana de lyder i lag 885/1996, som följer:

1 §

Chefen för en magistrat och en av honom eller henne förordnad tjänsteman vid magistraten är notarius publicus. Den som förordnas till notarius publicus ska uppfylla behörighetsvillkoren i 2 §. Om det vid magistraten finns flera

innehavare av en tjänst som notarius publicus, bestäms deras uppgifter i magistratens arbetsordning.

Vid en magistrat kan finnas tjänster som notarius publicus. En sådan tjänst kan vara kombine-

rad med en tjänst för vilken behörighetsvillkoret är högre högskoleexamen i juridik.

I landskapet Åland är de av Statens ämbetsverk på Åland förordnade tjänstemän vid ämbetsverket som uppfyller behörighetsvillkoren i 2 § samt landskapsåklagaren och landsfogden notarius publicus.

2 §

Behörighetsvillkor för en tjänst som notarius publicus är högre högskoleexamen i juridik.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av vattenlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i vattenlagen av den 19 maj 1961 (264/1961) 1 kap. 9 § 3 mom., 12 § 2—4 mom., 15 a §, 17 § 2 mom., 17 a §, 18 § 1 mom., 20 § och 30 § 1 mom., 2 kap. 2 § 1 mom., 7 § 1 och 3 mom., 12 § 2 och 3 mom., 14 a § 2 och 4 mom., 22 § 2—4 mom., 22 b och 22 c §, 24 § 1 och 3 mom., 25 § 1 och 3 mom., 26 § 1 och 5 mom., 27 § 2 mom., 30 § 2 mom., 31 § 2 mom. och 32 §, 3 kap. 2 § 1 mom., 7 och 11 §, 13 § 1 mom. samt 17 § 2 mom., 4 kap. 1 a och 2 §, 3 § 1—3 och 5 mom., 5 § 2 mom., 6 §, 7 a § 3 mom., 8 a § samt 9 § 1, 3 och 4 mom., 5 kap. 9 §, 14 § 2 och 3 mom., 18 § 3 mom., 19 § 2 mom., 29 § 3 mom., 30 § 3 mom., 31, 33 och 35 §, 36 § 2 mom., 39 § 1 mom., 41 §, 45 § 3 mom., 48 §, 49 § 1 mom., 53 § 3 mom., 58 §, 59 § 1 mom., 62 och 64 §, 66 § 1 mom., 68 § 1 mom., 76 § 1 och 2 mom., 78 § 1 mom., 85 § 3 mom., 86 § 2 mom., 91 § 1 och 2 mom., 92 § 1, 3 och 4 mom., 93 § 1 och 3 mom., 96 §, 99 § 1 mom. samt 99 a och 100 §, 6 kap. 2 och 2 a §, 10 § 1 mom., 11 § 5 mom., 12 § 2 mom. och 31 a § 4 mom., 7 kap. 2 §, 4 § 2 mom., 8 § 3—5 mom., 9 §, 10 § 3 mom., 11 § 1 mom., 12 § 1 och 2 mom., 13 § 3 och 4 mom. samt 14 och 15 §, 8 kap. 1 § 1 mom., 3 § 1, 3 och 4 mom., 4 §, 5 § 1 mom., 8 §, 10 a § 1 och 3 mom., 10 b § 1—3 mom., 11 § 2 mom., 13 § 1 mom., 16 § 2 mom., 19 och 20 §, 21 § 4 mom. samt 22 §, 9 kap. 2 § 1 mom., 3 § 2 mom., 4 § 1, 2 och 4 mom., 7 och 12—14 §, 16 § 2 mom., 18 § 2 mom., 19 § 1 mom., 20 § 1 mom. samt 21 och 22 §, 10 kap. 8 § 1 mom., 16 § 1 mom. och 17 §, 11 kap. 2 § 3 mom., 8 § 2—4 mom., 10 §, 11 § 2 mom., 12 § 1 och 2 mom., 14 a § 2 mom., 14 b §, 15 § 1 mom. samt 21 §, 12 kap. 1 § 2 mom., 2 § 1 mom., 3 § 2 mom., 6 § 2 och 3 mom., 11, 14 och 16 §, 17 § 2 mom., 18 § samt 19 § 1 och 3—5 mom., 14 kap. 1 § 2 mom., 2 § 2 mom. samt 3 och 4 §, rubriken för 16 kap. samt 16 kap. 1 § 1 och 3 mom., 1 a § 2 mom., 2 § 2 mom., 3 §, 5 § 1 och 2 mom., 7 § 1 och 2 mom., 7 a §, 8 § 2 mom., 9, 11 a och 11 b §, 11 c § 1 mom., 12 § 1 och 2 mom., 13, 14 och 18—22 §, 23 § 1 och 2 mom., 23 a och 24—26 §, 27 § 1 och 3 mom., 28 a och 30 §, 31 § 1 och 2 mom. samt 32 § 1 mom., 17 kap. 1 § och mellanrubriken före den, 2 § 1 och 2 mom., 4 § 1 mom., 7 § 2 mom., 9 § 1 mom. samt 11 §, 18 kap. 1 § 1 och 3 mom. samt 2, 7, 10, 11 och 13 §, 19 kap. 1 § 1 mom., 4 och 5 §, 5 a § 3 mom. samt 9 § 2 mom., 20 kap. 2 § 4 mom. och 8 § 2 mom. samt 21 kap. 1 §, 2 § 1 mom., 3 § 1 och 3 mom., 3 a och 3 b §, 3 c § 1 mom., 3 d och 3 e §, 4 § 2 mom., 6 §, 8 § 1 och 3 mom., 8 a §, 9 § 1 mom. samt 11 och 12 §,

av dem 1 kap. 9 § 3 mom., 12 § 2—4 mom., 17 § 2 mom., 18 § 1 mom. och 20 §, 2 kap. 2 § 1 mom., 7 § 1 och 3 mom., 12 § 2 och 3 mom., 22 § 2—4 mom., 22 b och 22 c §, 24 § 1 och 3 mom., 25 § 1 och 3 mom., 26 § 1 och 5 mom., 27 § 2 mom., 30 § 2 mom., 31 § 2 mom. samt 32 §, 3 kap. 2 § 1 mom., 7 och 11 §, 13 § 1 mom. samt 17 § 2 mom., 4 kap. 1 a och 2 §, 3 § 1—3 och 5 mom., 5 § 2 mom., 6 §, 7 a § 3 mom., 8 a § samt 9 § 1 och 3 mom., 5 kap. 9 §, 14 § 2 och 3 mom., 18 § 3 mom., 19 § 2 mom.,

29 § 3 mom., 31, 33 och 35 §, 36 § 2 mom., 39 § 1 mom., 41 §, 45 § 3 mom., 48 §, 49 § 1 mom., 53 § 3 mom., 58 §, 59 § 1 mom., 62 och 64 §, 66 § 1 mom., 68 § 1 mom., 76 § 1 och 2 mom., 78 § 1 mom., 85 § 3 mom., 91 § 2 mom., 92 § 1, 3 och 4 mom., 93 § 3 mom., 96 §, 99 § 1 mom. och 99 a §, 6 kap. 2 och 2 a §, 10 § 1 mom., 11 § 5 mom. samt 12 § 2 mom., 7 kap. 2 §, 4 § 2 mom., 8 § 3—5 mom., 9 §, 10 § 3 mom., 11 § 1 mom., 12 § 1 och 2 mom., 13 § 3 och 4 mom. samt 14 och 15 §, 8 kap. 1 § 1 mom., 3 § 1, 3 och 4 mom., 4 §, 5 § 1 mom., 8 §, 10 a § 1 och 3 mom., 10 b § 2 och 3 mom., 11 § 2 mom., 13 § 1 mom., 16 § 2 mom., 19 och 20 §, 21 § 4 mom. och 22 §, 9 kap. 2 § 1 mom., 3 § 2 mom., 4 § 1, 2 och 4 mom., 7 och 12—14 §, 16 § 2 mom., 18 § 2 mom., 19 § 1 mom., 20 § 1 mom. samt 21 §, 10 kap. 8 § 1 mom., 16 § 1 mom. och 17 §, 11 kap. 2 § 3 mom., 8 § 2—4 mom., 10 §, 11 § 2 mom., 12 § 1 och 2 mom., 14 a § 2 mom., 14 b §, 15 § 1 mom. och 21 §, 12 kap. 1 § 2 mom., 2 § 1 mom., 3 § 2 mom., 6 § 2 och 3 mom., 11, 14, 16 och 18 § samt 19 § 1 och 3—5 mom., 14 kap. 1 § 2 mom., 2 § 2 mom. samt 3 och 4 §, rubriken för 16 kap. samt 16 kap. 1 § 1 och 3 mom., 1 a § 2 mom., 2 § 2 mom., 3 §, 5 § 1 och 2 mom., 7 § 1 och 2 mom., 7 a §, 8 § 2 mom., 9, 11 a och 11 b §, 11 c § 1 mom., 12 § 1 och 2 mom., 13, 14 och 18—22 §, 23 § 1 och 2 mom., 24—26 §, 27 § 1 och 3 mom., 30 §, 31 § 1 och 2 mom. samt 32 § 1 mom., 17 kap. 1 § och mellanrubriken före den, 4 § 1 mom., 7 § 2 mom. samt 11 §, 18 kap. 1 § 1 och 3 mom. samt 2, 7, 10, 11 och 13 §, 19 kap. 5 § och 9 § 2 mom., 20 kap. 2 § 4 mom. och 8 § 2 mom. samt 21 kap. 1 §, 2 § 1 mom., 3 § 1 mom., 3 a och 3 b §, 4 § 2 mom., 6 §, 8 § 1 och 3 mom., 9 § 1 mom. samt 11 och 12 § sådana de lyder i lag 88/2000, 1 kap. 15 a och 17 a § sådana de lyder i lag 1105/1996 och i nämnda lag 88/2000, 1 kap. 30 § 1 mom. sådant det lyder i lag 689/2000, 2 kap. 14 a § 2 och 4 mom. och 16 kap. 23 a § sådana de lyder i lag 1301/2004, 4 kap. 9 § 4 mom. sådant det lyder i lag 629/1991, 5 kap. 30 § 3 mom., 91 § 1 mom. och 93 § 1 mom., 8 kap. 10 b § 1 mom., 12 kap. 17 § 2 mom., 16 kap. 28 a § samt 19 kap. 1 § 1 mom. och 5 a § 3 mom. sådana de lyder i lag 79/1995, 6 kap. 31 a § 4 mom. sådant det lyder i lag 1278/1996, 9 kap. 22 § sådan den lyder i lag 1347/1995 och i nämnda lag 88/2000, 17 kap. 2 § 1 och 2 mom. och 9 § 1 mom. samt 21 kap. 3 § 3 mom. sådana de lyder i lag 732/2005, 19 kap. 4 § sådan den lyder i lag 948/1997, 21 kap. 3 c § 1 mom. samt 3 d och 3 e § sådana de lyder i lag 386/2009 samt 21 kap. 8 a § sådan den lyder i nämnda lagar 79/1995 och 88/2000, som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

9 §

Den som med legorätt eller annan därmed jämförlig grund besitter ett visst område, är i frågor som gäller dikning och avledande av avloppsvatten berättigad att i stället för ägaren beträffande området besluta om åtgärder som inte förutsätter tillstånd av regionförvaltningsverket eller medför betalningsskyldighet eller rätt till ersättning efter att det rättsförhållande har upphört som besittningen grundar sig på.

12 §

Kungsådran är en tredjedel av vattendragets bredd vid medelvattenstånd, dock så att om samfärdsel eller flottning allmänt idkas i vattendraget, är kungsådrans bredd minst sju meter. Regionförvaltningsverket kan, om viktiga skäl kräver det, på ansökan bestämma att kungsådran ska ha större eller mindre bredd eller också vara belägen någon annanstans än vad som sägs ovan.

Om inte något annat följer av bestämmelserna i denna lag, vad som särskilt är föreskrivet eller av tillstånd som regionförvaltningsverket beviljat, får kungsådran inte genom byggande stängas eller inskränkas eller i kungsådran sättas anordning eller annat ens tillfälligt hinder som försvårar användningen av kungsådran.

Frågan om kungsådrans läge och bredd kan genom ansökan föras till regionförvaltningsverket för behandling.

15 a §

Åtgärder som äventyrar att flador och glon på högst tio hektar, eller gölar och sjöar på högst en hektar någon annanstans än i landskapet Lappland bevaras i naturtillstånd är förbjudna oberoende av om de har sådana följder som nämns i 15 §.

Regionförvaltningsverket kan i enskilda fall på ansökan bevilja undantag från förbudet i 1 mom., om målen för skyddet av de vattendrag som avses i momentet inte avsevärt äventyras. Om ett företag för vilket tillstånd enligt denna lag har sökts skulle ha sådana följder som avses i 1 mom., ska frågan om beviljande av undantag prövas på tjänstens vägnar i samband med tillståndsärendet. Beträffande undantag gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som föreskrivs om tillstånd av regionförvaltningsverket.

17 §

En i 1 mom. nämnd bädd eller vattnets lopp i den får inte ändras så att någon annans mark vårlas skada till följd av detta. Regionförvaltningsverket kan dock ge tillstånd till byggandet, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som föreskrivs om byggande i vattendrag.

17 a §

Om en bädd som avses i 17 § och som finns någon annanstans än i landskapet Lappland befinner sig i naturtillstånd, får den inte ändras så att detta äventyrar att bädden bevaras i naturtillstånd. Detsamma gäller i hela landet för källor i naturtillstånd.

Regionförvaltningsverket kan i enskilda fall på ansökan bevilja undantag från förbudet i 1 mom., om målen för skyddet av de bäddar och källor som avses i momentet inte avsevärt äventyras. Om ett företag för vilket tillstånd enligt denna lag har sökts har sådana följder som avses i 1 mom., ska frågan om beviljande av undantag

prövas på tjänstens vägnar i samband med tillståndsärendet. Beträffande undantag gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som föreskrivs om tillstånd av regionförvaltningsverket.

18 §

Utan regionförvaltningsverkets tillstånd får ingen ta grundvatten eller vidta åtgärder för att ta grundvatten på ett sådant sätt att detta, till följd av att grundvattnets kvalitet eller mängd förändras, leder till att en inrättning som tar grundvatten därför får svårare att erhålla vatten, att en viktig eller annan för vattenanskaffning lämplig grundvattenförekomst blir väsentligt mindre riklig än tidigare eller att möjligheterna att utnyttja den annars försämras eller att det på någon annans fastighet blir svårare att få hushållsvatten (*förbud mot grundvattensändring*). Förbudet gäller också tagande av marksubstanser och andra åtgärder, om dessa uppenbarligen kan få ovan nämnda följder.

20 §

Om viktiga skäl kräver det kan regionförvaltningsverket, om inte något annat följer av 12—15 § i detta kapitel, på ansökan ge en myndighet eller den som har rätt att från vattendrag ta vatten för att användas såsom vätska tillstånd att också på annans vattenområde i vattendraget sätta ut ämnen som närmare anges i tillståndet eller vidta andra åtgärder för att förbättra vattendragets tillstånd eller vattnets bruksegenskaper eller för att undersöka vattendraget. Om åtgärden kan medföra förorening som avses i 3 § 1 mom. 1 punkten i miljöskyddslagen, gäller till denna del nämnda lag.

30 §

Var och en som lider men av uppslamning, grund eller annan därmed jämförlig olägenhet vid nyttjande av vattendrag har rätt att utan tillstånd även på vattenområde som tillhör någon annan vidta åtgärder som behövs för att undanröja olägenheten och som är avsedda att förbättra vattendragets tillstånd och möjligheterna att nyttja det, förutsatt att åtgärderna inte orsakar

en sådan förändring eller påföljd som nämns i 12—15 eller 19 § i detta kapitel och arbetets utförande inte medför avsevärt men för vattenområdets ägare. Är åtgärden inte av ringa betydelse, ska vattenområdets ägare eller, om vattenområdet tillhör delägarna i en samfällighet, delägarlaget för samfälligheten i enlighet med 26 § i lagen om samfälligheter samt, enligt vad som bestäms genom förordning, närings-, trafik- och miljöcentralen eller den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten på förhand underrättas om att arbetet inleds och på vilket sätt det utförs.

2 kap.

Allmänna stadganden om byggande i vattendrag

2 §

Om byggande i vattendrag eller användning av en anläggning kan förorsaka i 1 kap. 12—15 § avsedda förändringar eller följder, förutsätter byggandet tillstånd av regionförvaltningsverket. Ett sådant tillstånd krävs också vid sådana avvikelser från ett tidigare beviljat tillstånd som påverkar vattenförhållandena.

7 §

Om den som bygger i ett vattendrag behöver ett område som tillhör någon annan såsom grund för anordning, byggnad, anläggning eller ny bädd, jämte områden som användningen av dessa nödvändigt kräver eller såsom område för uppläggning av jord som avlägsnas, eller såsom område som försatt under vatten enligt 1 kap. 6 § blir vattenområde eller som behövs för anordning eller anläggning som byggs för att skydda allmänt eller enskilt intresse, kan regionförvaltningsverket i samband med att tillståndet söks eller, om särskilda skäl föreligger, också annars på anhållan bevilja anläggaren rätt till området med de byggnader och andra anläggningar som eventuellt finns där. En sådan rätt kan beviljas endast om förutsättningar för byggande enligt 6 § 2 mom. i detta kapitel föreligger och dessutom den största delen av det område som be-

hövs för ovan nämnda ändamål tillhör sökanden antingen med stöd av äganderätt eller bestående nyttjanderätt. Om området ägs genom samägandeförhållande och sökanden är en av ägarna, kan tillstånd beviljas endast förutsatt att det område som behövs för åtgärden inte är nämnvärt större än det område som motsvarar sökandens andel i det samägda området.

Med stöd av en rätt som beviljats enligt 1 eller 2 mom. får området nyttjas endast för det ändamål för vilket rätten beviljats. Nyttjanderätten är bestående, om inte regionförvaltningsverket av särskilda skäl har förordnat att den endast ska gälla en viss tid.

12 §

Det byggnadsarbete som beslutet gäller ska inledas inom en tid som regionförvaltningsverket bestämmer och som kan vara högst fyra år från den dag då beslutet vann laga kraft. Om så inte sker anses tillståndet ha förfallit. På ansökan som ska göras innan den utsatta tiden har gått ut kan regionförvaltningsverket av särskilda skäl förlänga tiden med högst tre år.

Regionförvaltningsverket och den tillsynsmyndighet som bestäms i 21 kap. ska enligt 16 kap. 30 § 1 mom. inom den tid som regionförvaltningsverket bestämmer underrättas om att ett byggnadsarbete har slutförts och att en anläggning har tagits i bruk.

14 a §

Regionförvaltningsverket kan i tillståndet besluta om kontrollen antingen helt eller delvis eller så att den ansvarige för projektet ska göra upp en särskild plan för hur kontrollskyldigheten ska fullgöras (*kontrollplan*). Kontrollplanen ska godkännas av närings-, trafik- och miljöcentralen. Till den del kontrollplanen gäller fiskerihushållning ska den dock godkännas av det ansvarsområde vid närings-, trafik- och miljöcentralen som handlägger fiskerihushållningsärenden.

I beslut om godkännande av den kontrollplan som avses i 2 mom. får rättelse sökas skriftligen hos regionförvaltningsverket inom 30 dagar från det att beslutet anslogs. I regionförvaltningsverkets beslut med anledning av rättelseyrkande söks ändring på det sätt som bestäms i 17 kap. 1 §.

22 §

Om en plan för skyddande av fiskfaunan har gjorts upp för vattendraget och fiskerihushållningsmyndigheten har godkänt planen, ska regionförvaltningsverket enligt behov beakta denna när det fattar beslut om fiskerivårdsskyldighet. Detsamma gäller en plan för nyttjande och vård av ett fiskeområde enligt lagen om fiske (286/1982).

Om åtgärder som avses i 1 mom. för anläggaren skulle medföra kostnader som vore oskäliga i förhållande till den nytta som kan vinnas genom dem eller om det av någon annan orsak inte är ändamålsenligt att påföra någon fiskevårdsskyldighet, ska anläggaren i stället för fiskevårdsskyldigheten eller en del av den förpliktas att betala en avgift (*fiskerihushållningsavgift*) som motsvarar de skäliga kostnaderna för den på detta sätt ersatta skyldigheten till fiskerihushållningsmyndigheten, som ska använda avgiften för åtgärder enligt 1 mom. inom det vattenområde där ovan nämnda åtgärd har skadliga verkningar. Regionförvaltningsverket kan vid behov utfärda föreskrifter om hur mottagaren ska använda avgiften.

Om förhållandena har förändrats väsentligt, kan regionförvaltningsverket på ansökan ändra vad som bestämts om fiskevårdsskyldighet eller fiskerihushållningsavgift. En skyldighet som har visat sig vara oändamålsenlig med tanke på fiskerihushållningen kan också justeras, om det fiskeriekonomiska resultatet av skyldigheten kan förbättras utan att kostnaderna för att fullgöra den anmärkningsvärt ökar.

22 b §

Om någon har påförts en årlig fiskerihushållningsavgift och den kostnadsnivå som avgiften

har baserat sig på har förändrats, ska fiskerihushållningsmyndigheten bära upp avgiften justerad enligt stegringen i kostnadsnivån, också om den inte har ändrats så som anges i 22 § 4 mom. i detta kapitel. Justeringen görs i fulla tio procent och annars enligt de grunder som regionförvaltningsverket bestämmer. Vid oenighet om justeringen kan ärendet på ansökan hänskjutas till regionförvaltningsverket.

Fiskerihushållningsmyndigheten ska utan dröjsmål till den betalningsskyldige återbära den del av fiskerihushållningsavgiften som har burits upp enligt ett sådant beslut av myndigheten som nämns i 1 mom. och som överstiger den avgift som senare har påförts genom regionförvaltningsverkets beslut.

22 c §

Bestämmelserna i 22 § 4 mom. och 22 b § i detta kapitel gäller också vad som på motsvarande sätt har föreskrivits med stöd av bestämmelser som gällde innan denna lag trädde i kraft. Ett första beslut om justering av en avgift enligt 22 b § ska dock fattas av regionförvaltningsverket på ansökan. Justering kan ske under förutsättning att justeringen anses behövlig med hänsyn till allmänt intresse eller viktigt enskilt intresse. Regionförvaltningsverket ska i sitt beslut beakta hur lång tid som har förflutit sedan avgiften påfördes samt övriga synpunkter som påverkar saken.

24 §

Om byggande i vattendrag medför att allmän eller enskild väg, järnväg eller annan rälsbana eller därför byggd bro, trumma eller vall måste ändras eller en ny sådan anläggning uppföras, ska anläggaren utföra och bekosta arbetet. Har inte vederbörande samtyckt till åtgärden, ska regionförvaltningsverket på ansökan bestämma om utförandet av åtgärden.

Om vägen, järnvägen eller rälsbanan underhålls av en statlig eller kommunal myndighet, har myndigheten rätt att utföra arbetet och få behövliga kostnader ersatta av anläggaren. Motsvarande rätt kan regionförvaltningsverket ock-

så annars på ansökan bevilja väghållaren eller järnvägens eller rälsbanans ägare, om trafiksäkerheten eller andra särskilda skäl kräver det.

25 §

I ett beslut som regionförvaltningsverket med stöd av 24 § i detta kapitel meddelar om byggande av en bro eller trumma ska också tas in föreskrifter om underhåll och ombyggnad av bron eller trumman. Med beaktande av vad som föreskrivs i 3 mom. i nämnda paragraf kan ägaren eller anläggaren också förpliktas att underhålla bron eller trumman.

Ett beslut som avses i denna paragraf kan regionförvaltningsverket på ansökan ändra, om förhållandena förändras väsentligt.

26 §

Regionförvaltningsverket kan i sitt tillståndsbeslut ge sökanden rätt att redan innan beslutet vunnit laga kraft inleda arbeten för att genomföra företaget samt vidta åtgärder som behövs för utförande av arbetet (*tillstånd att inleda arbeten*). Sådant tillstånd kan beviljas om

1) ett skyndsamt inledande av arbetena måste anses viktigt för påbörjande eller förberedelse av ett arbete som ingår i den långsiktiga byggnadsplan som ligger till grund för ansökan,

2) uppskov med inledandet av arbetena skulle orsaka sökanden betydande skada och arbetet kan inledas utan att övriga former för utnyttjande av vatten eller naturen eller dess funktion orsakas avsevärt varaktigt men, om tillstånd förvägras eller tillståndsvillkoren ändras till följd av ändringssökande, eller om

3) det är fråga om ett företag för vilket regionförvaltningsverket har beviljat tillstånd enligt 6 § 1 eller 3 mom. i detta kapitel och som inte nämnvärt inverkar på vattenförhållandena.

Regionförvaltningsverket ska bestämma om de ersättningar som fastställs i tillståndsbeslutet eller en del av dessa ska betalas innan de arbeten som avses i tillståndet att inleda arbeten inleds. Ersättningen får lyftas mot godtagbar säkerhet. I

ett sådant beslut av regionförvaltningsverket som avses i detta moment får ändring inte sökas.

27 §

Den som har lidit förlust av förmån ska hos regionförvaltningsverket ansöka om att ägaren ska förpliktas att betala ersättning eller vidta åtgärder som avses ovan. Om inte en längre tid har bestämts i det beslut där tillstånd till byggandet beviljades, ska ärendet väckas inom tio år efter att en anmälan om slutförande gjordes enligt 12 § 3 mom. i detta kapitel eller efter att byggnadsarbetet hade slutförts, om detta inte har skett före anmälan. Utan hinder av denna tid kan ersättning dock sökas för skador som har orsakats av att anläggningen har rasat eller av någon annan oförutsedd anledning.

30 §

Regionförvaltningsverket kan på ansökan av anläggningens ägare eller den som lider men av att anläggningen används samt på ansökan av vederbörande myndighet meddela förtydligande föreskrifter om hur anläggningen ska användas, dock så att nyttan av denna inte nämnvärt minskas genom föreskrifterna.

31 §

Anläggningar som inverkar på vattenståndet eller vattnets lopp får inte avlägsnas utan tillstånd av regionförvaltningsverket. Tillstånd att avlägsna anläggningen får inte beviljas om detta skulle förorsaka en sådan i 5 § i detta kapitel nämnd skadlig påföljd som inte kan förebyggas genom åtgärder i samband med att anläggningen avlägsnas.

32 §

Om ägaren vill avlägsna en anläggning som någon annan med stöd av 9 § i detta kapitel har fått tillstånd att använda och som denne fortfarande behöver, kan regionförvaltningsverket på

ansökan bevilja den sistnämnda rätt att inlösa denna. Regionförvaltningsverket ska fastställa inlösningspriset enligt anläggningens dåvarande värde, med beaktande av vad som enligt 13 § i detta kapitel möjligen redan har betalats av anläggningskostnaderna till ägaren samt det men som möjligen förorsakas av att anläggningen bibehålls på någon annans område.

3 kap.

Tillgodogörande av vattenkraft

2 §

För byggande av kraftverk ska tillstånd sökas hos regionförvaltningsverket. Detsamma gäller ändring av en tidigare byggd inrättning och därtill hörande anläggningar eller ändring av deras användning när tillstånd enligt 2 kap. 2 § 1 mom. ska sökas för avvikelser från bestämmelserna i ett tidigare beviljat tillstånd.

7 §

Om inte ägaren på tidigare villkor eller nya villkor som kan anses skäliga vill förnya ett under denna lags giltighetstid slutet avtal, genom vilket ett vattenområde har upplåtits på lega för tillgodogörande av vattenkraft eller genom vilket nyttjanderätt på viss tid har upplåtits enligt 6 § i detta kapitel, får innehavaren av lego- eller nyttjanderätten yrka att ägaren, till ett pris som bestäms enligt skäligt värde, av honom ska lösa in de byggnader och övriga anläggningar jämte maskiner och anordningar som har uppförts i vattendraget och på dess strand för utnyttjande av lego- eller nyttjanderätten. Ett inlösningsyrkande ska väckas genom ansökan till regionförvaltningsverket senast inom sex månader efter att lego- eller nyttjanderätten upphörde att gälla.

11 §

I avsikt att inbjuda till deltagande i byggandet av ett kraftverk ska förslagsställaren anhålla att regionförvaltningsverket genom offentlig kungörelse uppmanar dem som enligt 9 § i detta kapitel har rätt att delta i företaget och är villiga

att göra det att senast den dag som meddelas i kungörelsen skriftligen anmäla till regionförvaltningsverket att de vill delta i företaget samt framlägga behövlig utredning om sin rätt att delta i företaget. Till ansökan om kungörelse ska fogas en plan för företaget, en utredning av vilken framgår vem den vattenkraft som ska tas i bruk tillhör samt ett kostnadsförslag för företaget med uppgift om vilken del av kostnaderna som är avsedd att finansieras av dem som deltar i företaget. Dessa handlingar ska under kungörelsetiden vara tillgängliga för vederbörande i regionförvaltningsverkets tjänsterum eller på något annat i kungörelsen angivet ställe. Förslagsställaren ska också utan dröjsmål efter att kungörelsen utfärdats i rekommenderat brev eller på annat sätt bevisligen tillställa övriga delägare i den vattenkraft som ska tas i bruk en kopia av kungörelsen, dock inte de delägare vilkas andelar uppenbarligen är mindre än en hundraedel av vattenkraften.

Visar en utredning som framlagts i samband med anhållan om kungörelse att lagliga förutsättningar för byggande uppenbarligen saknas, ska regionförvaltningsverket inte bifalla en anhållan om kungörelse.

En delägare i vattenkraften som på ovan nämnt sätt har delgivits meddelande om företaget, men som inte till regionförvaltningsverket har anmält att han deltar, har förlorat sin rätt att delta i företaget. Detsamma gäller den som har anmält sitt deltagande i företaget men som inte inom sextio dagar efter bevisligen mottagen uppmaning har undertecknat bolagsavtalet och därtill fogad bolagsordning eller, om han inte anser sig kunna godkänna bolagsavtalet, genom ansökan till regionförvaltningsverket har anhållit om åtgärder som nämns i 13 § 2 mom. i detta kapitel.

Tillstånd till företaget ska, om inte regionförvaltningsverket på ansökan beviljat längre tid, sökas inom ett år efter utgången av den i kungörelsen meddelade tiden. Om inte så sker anses ansökan ha förfallit. Ansökan ska göras i det aktiebolags namn som ska bildas enligt 10 § i detta kapitel, om ingen överenskommelse om någon annan verksamhetsform har gjorts. Sökanden

ska i samband med tillståndsansökan framlägga utredning om att inbjudan till deltagande har delgivits på ovan nämnt sätt.

13 §

Om sakägarna blir oense om rätten till vattenkraften eller tillämpningen av ovan nämnda bestämmelser om deltagande i byggnadsföretaget, ska regionförvaltningsverket, om det inte kan avgöra frågan såsom en prejudiciell fråga i samband med handläggningen av ansökan, besluta anvisa sakägarna att inom utsatt tid väcka talan i ärendet vid tingsrätt. Regionförvaltningsverkets beslut hindrar dock inte fortsatt handläggning av ansökan och avgörande av tillståndsärendet, om inte regionförvaltningsverket anser att det föreligger vägande skäl att skjuta upp handläggningen tills tvisten är avgjord. Ärendet behandlas av den tingsrätt inom vars domkrets merparten av vattenkraften är belägen.

17 §

Den som styrker sin rätt till vattenkraft som har tagits i bruk för ett i 1 mom. avsett kraftverk, kan genom ansökan begära att regionförvaltningsverket ska utsätta en tid inom vilken kraftverkets ägare ska inleda ett förfarande som avses i 9 § i detta kapitel. Angående behandlingen av ärendet gäller i tillämpliga delar vad som i 21 kap. föreskrivs om förvaltningstvångsärenden.

4 kap.

Farleder och andra områden för samfärdsel i vatten

1 a §

Regionförvaltningsverket kan på ansökan av sjöfartsverket bestämma att en sådan del av ett vattendrag som det är nödvändigt att hålla öppen för allmän fartygs- eller båttrafik ska vara offentlig farled. En offentlig farled kan också inrättas i ett vattendrag med kungsådra.

2 §

Regionförvaltningsverket kan på ansökan för allmän lokal farled förklara en del av ett vattendrag som inte hör till en offentlig farled, men som det är nödvändigt att hålla öppen för allmän fartygs- eller båttrafik, inberäknat trafik med fritidsbåtar. Förordnande om allmän lokal farled kan även meddelas i fråga om vattendrag som har kungsådra.

3 §

Innan regionförvaltningsverket i enlighet med 1 a eller 2 § i detta kapitel inrättar en allmän farled, ska den förvissa sig om att den del av vattendraget som det är fråga om skäligen uppfyller de krav som med beaktande av samfärdseln i vattendraget kan ställas på en allmän farled.

I regionförvaltningsverkets beslut ska den allmänna farledens läge anges. Om läget i något avseende bestäms så att det avviker från ansökan, ska sökanden ges tillfälle att avge bemötande innan beslutet fattas.

I ett beslut genom vilket farleden bestäms ska också ingå bestämmelser om åtgärder som avses i 4 och 6 § i detta kapitel, om dessa med beaktande av 1 mom. behövs för istandsättning av farleden. Regionförvaltningsverket kan dock med beaktande av ärendets omfattning eller av någon annan orsak meddela ett särskilt beslut om farleden innan den beslutar om ovan nämnda åtgärder. Regionförvaltningsverket bestämmer när en allmän lokal farled efter att de nödvändiga arbetena har utförts får tas i bruk. Sjöfartsverket beslutar om ibruktage av en offentlig farled.

En allmän farled ska införas i det vattenbetsregister som nämns i 12 kap. 11 § och i regionförvaltningsverkets karta samt på sjöfartsverkets sjökort.

5 §

Har ett avtal som nämns i 1 mom. inte ingåtts eller har förhandlingar om ett avtal inte förts, ska staten eller den som sätter i stånd en allmän farled ansöka om tillstånd av regionförvaltningsverket att placera ut säkerhetsanordningen i vat-

tendraget eller på dess strand. På företaget tillämpas i övrigt vad 2 kap. föreskriver om byggnad i vattendrag. Tillstånd får dock inte utan tvingande behov meddelas för placering av en anordning på en tomt, på en byggnadsplats, i en trädgård, på en upplagsplats, på en badstrand eller på något annat område som tagits i särskilt bruk. Det får inte bestämmas att ett ansökningsärende som avses i detta moment ska handläggas vid en syneförrättning.

6 §

För placering av jord som har avlägsnats från farled och annat från botten av ett vattendrag upphämtat fast ämne (*muddermassa*) i ett vattenområde ska utverkas tillstånd av regionförvaltningsverket, om åtgärden kan orsaka i 1 kap. 12—15 eller 19 § avsedda följder och oavsett följderna, om placeringen sker inom Finlands territorialvatten i syfte att bli kvitt dessa ämnen och om det inte är fråga om obetydliga mängder muddermassa. Genom förordning av statsrådet meddelas närmare allmänna bestämmelser om deponering av muddermassa och om förutsättningarna för detta inom Finlands territorialvatten. I fråga om en åtgärd som kräver tillstånd och om beviljande av tillstånd gäller i övrigt i tillämpliga delar 2 kap. I 2 kap. 7 § avsedd rätt till området krävs dock inte, om inte åtgärden leder till att ett vattenområde blir markområde. Genom miljöministeriets förordning kan närmare bestämmelser meddelas om bedömningsgrunder och gränsvärden för skadliga ämnen i muddermassa.

Om tillstånd av regionförvaltningsverket enligt 1 mom. inte krävs, får muddermassa deponeras inom en annan ägares vattenområde utan hans medgivande.

Utan markägarens samtycke får muddermassa inte läggas upp på en odling eller på ett område som avses i 5 § 2 mom. i detta kapitel och som tagits i särskilt bruk. Inte heller får muddermassa utan markägarens samtycke läggas upp på något annat markområde, om det inte är fråga om en obetydlig mängd eller regionförvaltningsverket har meddelat tillstånd därtill.

7 a §

Om ett ärende i denna paragraf ska behandlas av regionförvaltningsverket, ska sökanden ge verket en tillräcklig utredning om behovet av den rättighet eller åtgärd som ansökan gäller.

8 a §

Om användningen av en farled som inrättas enligt 3 § i detta kapitel på förhand kan antas förorsaka skada, men eller annan förlust av förmån som ska ersättas enligt 8 § i detta kapitel, ska den som underhåller farleden i beslutet om inrättandet av farleden förpliktas att betala ersättning för detta. Regionförvaltningsverket kan också besluta att ersättningsbestämmelserna ska justeras separat vid en tidpunkt som bestäms i beslutet. Om skada, men eller annan förlust av förmån som kan uppskattas inte kommer att orsakas, kan regionförvaltningsverket ålägga sökanden att inom en viss tid väcka ett ansökningsärende om fastställande av ersättningarna. Regionförvaltningsverkets åläggande hindrar inte den skadelidande att särskilt söka ersättning enligt 11 kap. 8 § 3 mom. av den som underhåller farleden.

9 §

För användning av en farled i ett vattendrag får inte uppbäras ersättning, om inte regionförvaltningsverket, i fråga om en enskild farled, eller kommunikationsministeriet, i fråga om en allmän lokal farled vars iståndsättning medför avsevärda kostnader, på ansökan har beviljat iståndsättaren rätt att av dem som använder farleden uppbära en avgift för ersättande av iståndsättningskostnaderna. I det beslut genom vilket rätten beviljas ska bestämmas avgiftens storlek, de grunder på vilka avgiften uppbärs samt tiden för vilken rätten beviljas.

Ägaren eller den vars rätt eller fördel frågan kan gälla får dock hos regionförvaltningsverket ansöka om fastställande av avgiftens storlek och grunden för dess uppbärande.

I fråga om uppbärande av avgifter för begagnande av allmänna kanaler och hamnar samt om farledsavgifter enligt lagen om farledsavgift

(1122/2005) gäller oavsett 1 mom. vad som bestäms särskilt.

5 kap.

Virkesflottning

9 §

Fastställande, ändring och upphävande av flottningsstadga ska sökas hos regionförvaltningsverket. Ansökan kan göras av en virkesägare eller den som ämnar bedriva flottning i vattendraget, vederbörande myndighet, den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, ägare av vattenområde, strand, anordning eller byggnad eller annan anläggning, den som idkar samfärd i vattendraget samt också av någon annan vars rätt eller fördel omedelbart kan beröras av att flottning bedrivs i vattendraget.

14 §

Om en flottningsförening senare bildas för vattendraget, ska för dess verksamhet behövlig egendom, som enligt 1 mom. tillhör staten, på ansökan av flottningsföreningen genom beslut av regionförvaltningsverket utan ersättning överföras på föreningen. På ansökan av den vars intresse saken gäller, ska också genom regionförvaltningsverkets beslut föreskrivas att egendom som avses i 1 mom. ska överföras från en flottningsförening till en annan, om en allmän reglering av flottningen kräver det. I 78 § i detta kapitel föreskrivs hur egendom övergår till staten när en flottningsförening upphör med sin verksamhet.

I de fall som nämns ovan gäller ett beslut av regionförvaltningsverket såsom fastighetens ätkomsthandling.

18 §

En allmän flottled som fastställs med stöd av 1 mom. samt en bestämmelse enligt 1 mom. om bredden på en allmän flottled ska införas i vattenbeslutsregistret, på regionförvaltningsver-

kets karta samt på den karta som ska fogas till flottningsstadgan.

19 §

Oberoende av att samfällad flottning har bestämts, kan regionförvaltningsverket på ansökan, sedan flottningsföreningen och vederbörande myndigheter har blivit hörda, meddela en virkesägare tillstånd att på området för samfällad flottning bedriva separat flottning, om inte virkesägaren annars kontinuerligt utan oskäliga kostnader kan få tillgång till virke och tillvägagångssättet inte förorsakar nämnvärt men eller nämnvärd ökning av kostnaderna per enhet för samfällad flottning. En virkesägare har alltid rätt att utan tillstånd bedriva separat flottning av sitt virke för husbehov.

29 §

Försummas underhållsskyldigheten enligt 1 mom., ska bestämmelserna i 21 kap. 3 § iakttagas. Regionförvaltningsverket kan förbjuda flottning i ett vattendrag eller en del därav tills försummelsen har avhjälppts på behörigt sätt.

30 §

Då flottning i vattendrag eller del därav upphör, ska en syssloman som avses i 62 § i detta kapitel eller, om en sådan inte tillsatts, närings-, trafik- och miljöcentralen vidta åtgärder för att avlägsna eller ändra anordningar och anläggningar som kan vara farliga eller menliga vid vattendragets nyttjande. Föranleds inte av åtgärden i 1 kap. 12—15 eller 19 § avsedd förändring eller påföljd, kan åtgärden vidtas redan innan flottningsstadgan ändrats eller upphävs.

31 §

En flottande ska till den underhållsskyldiga betala ersättning för kostnader som under flottningsåret har vållats genom underhåll av vattendraget samt anordningar och anläggningar som enligt föreskrifter i flottningsstadgan ska utfö-

ras för vattendragets utbyggande eller för vilka i flottningsstadgan med stöd av 27 § i detta kapitel har föreskrivits att ersättning ska betalas. Om inte något annat följer av vad som sägs nedan, ska ersättning betalas för varje flottningsår efter årets utgång. I fråga om ersättningen gäller på motsvarande sätt vad som i 26 § 1 mom. i detta kapitel föreskrivs om utbyggnadskostnader. Är kostnaderna för något år ovanligt höga, får regionförvaltningsverket på ansökan av den underhållsskyldiga bevilja denne rätt att av de flottande uppbära förskottsavgifter för ändamålet.

Regionförvaltningsverket får på ansökan av en underhållsskyldig eller flottande bestämma att underhållskostnader som skulle medföra avsevärd besparing av kostnaderna för dem som under kommande år bedriver flottning ska amorteras under flera års tid, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som föreskrivs i 26 § 2 mom. i detta kapitel.

33 §

Har en utbyggare eller underhållsskyldig skadeförsäkrat anordningar eller anläggningar som har utförts för flottningen, ska ersättningsbelopp som har utfallit till följd av en inträffad skada användas för förnyande av dessa eller enligt regionförvaltningsverkets beslut till annat iståndsättande av vattendraget för flottningen.

35 §

När fastställande av flottningsstadga har sökts för ett vattendrag som avses i 8 § 1 mom. i detta kapitel eller en del därav, kan regionförvaltningsverket innan ärendet slutligt har avgjorts på ansökan bevilja en flottande tillstånd att för viss tid interimistiskt bedriva flottning, om uppskjutandet av flottningen skulle medföra avsevärd skada för sökanden och flottningen kan inledas utan att vålla samfärdseln, fisket, vattendragets användning för rekreation eller annan användning av detta synnerligt men och utan att vålla anordningar och anläggningar i vattendraget eller på dess strand avsevärd skada.

Söks ett i 13 § i detta kapitel avsett tillstånd att inlösa eller använda ett område medan ett ärende om fastställande eller ändring av en flott-

ningsstadga är anhängigt, kan regionförvaltningsverket på ansökan innan ärendet slutligt har avgjorts bevilja en flottande interimistiskt tillstånd att använda området, om detta inte hindrar att förhållandena återställs i det fall att tillståndet inte skulle beviljas eller beviljas på andra villkor än det interimistiska tillståndet. För skada, men eller annan förlust av fördel som användningen vållar ska den flottande betala ersättning till vederbörande.

36 §

Regionförvaltningsverket kan bestämma att ett beslut genom vilket ett i 1 mom. avsett tillstånd har beviljats ska iaktas också om ändring söks i det.

39 §

Om bedrivandet av flottning genom flottningsstadgan har begränsats till en viss tid, men rådande förhållanden under någon flottningsperiod kräver förlängning av flottningstiden, kan regionförvaltningsverket på ansökan förlänga flottningstiden för ett år i sänder.

41 §

En medlem som i flottningsföreningen företräder skogsägarna ska på regionförvaltningsverkets uppmaning utses av ifrågavarande skogscentral och regionförvaltningsverket ska förordna denne till medlem av föreningen. Om det finns flera sådana skogscentraler på det område från vilket uttaget virke på åtgärd av föreningen flottas, ska var och en av dem nominera en kandidat och regionförvaltningsverket ska utfärda förordnande för den kandidat som verket finner mest lämplig att företräda skogsägarna på området. Om staten äger mer än hälften av skogsarealen på området, nomineras kandidaten av Forststyrelsen. Ett ärende som avses ovan i denna paragraf väcks genom ansökan till regionförvaltningsverket.

En sådan medlem av en flottningsförening som avses i denna paragraf har rätt att av den som har nominerat denne till kandidat få en skä-

lig ersättning för uppdraget. Är flera skogscentraler verksamma på ett område som avses i 1 mom. och har kandidaten nominerats av någon av dem, ska de övriga skogscentralerna delta i ersättningen i det förhållande som skogsområdet från vilket virket på åtgärd av föreningen flottas fördelar sig mellan dessa skogscentralers verksamhetsområden. Meningsskiljaktigheter om ersättningen eller deltagande i den ska avgöras av regionförvaltningsverket.

45 §

Sedan reglementet har antagits, men ännu inte fastställts enligt 48 § i detta kapitel, ska föreningens angelägenheter skötas enligt det antagna reglementet. Har regionförvaltningsverket på ansökan av den som saken gäller genom intermistiskt beslut eller i samband med fastställandet av reglementet föreskrivit ändringar i ett reglemente som antagits av föreningens stämma, ska ändringarna iakttas, även om beslutet om fastställande inte har vunnit laga kraft.

48 §

Fastställande av reglementet för en flottningsförening ska sökas hos regionförvaltningsverket.

Regionförvaltningsverket får i samband med handläggningen av ansökan göra sådana ändringar i ett antaget reglemente som lagen förutsätter samt sådana tillägg och ändringar som ska anses behövliga för att skydda föreningens medlemmars eller utomståendes rätt.

49 §

Ändring av reglementet för en flottningsförening kan sökas hos regionförvaltningsverket av flottningsföreningen, av en enskild flottare eller av Forststyrelsen. Har ändringsförslaget inte behandlats vid föreningens stämma, ska denna bedras tillfälle att avge utlåtande om förslaget.

53 §

Den som har valt eller förordnat en medlem till styrelsen kan skilja denne från uppdraget

även om dennes mandatperiod inte ännu har gått ut. En styrelsemedlem som har valts i enlighet med reglementet ska dock få arvode också för den återstående tiden, om inte regionförvaltningsverket på ansökan av föreningen bestämmer något annat.

58 §

Flottningsföreningens styrelse ska se till att föreningens namn, hemort och området för samfällad flottning, styrelsemedlemmarnas namn och hemorter samt sättet på vilket föreningens namn tecknas och vilka som har rätt att teckna namnet anmäls till ett register som förs vid regionförvaltningsverket och om vilket bestäms genom förordning. Till registret ska också anmälas fastställande eller ändring av föreningens reglemente och till anmälan ska fogas en officiellt bestrykt kopia av beslutet.

59 §

För granskning av förvaltningen och räkenskaper ska flottningsföreningen utse minst två revisorer samt suppleanter för dem. Regionförvaltningsverket kan, om det finner skäl därtill, på ansökan av en medlem i föreningen eller Forststyrelsen, förordna en kompetent person att, utöver de revisorer som föreningen har utsett, under tjänsteansvar granska föreningens räkenskaper och avge berättelse därom till Forststyrelsen. Arvodet för en sådan revisor fastställs av regionförvaltningsverket och betalas av flottningsföreningen.

62 §

Bedriver en flottningsförening något år inte flottning eller upphör samfällad flottning i vattendraget helt och hållet, ska regionförvaltningsverket på ansökan av föreningens senaste styrelse eller, om den samfällda flottningen har upphört till följd av att flottningsstadgan har upphävts eller ändrats, på ansökan av Forststyrelsen förordna en eller flera sysslomän att i stället för styrelsen och med styrelsens befogenheter sköta föreningens angelägenheter samt vid behov dra försorg om att de utredningsåtgärder vidtas som be-

hövs för upplösning av föreningen. Föreningsstämman beslutanderätt utövas härvid, om det är fråga om en angelägenhet som angår flottningen under ett visst år, av föreningens medlemmar under detta år samt i annat fall av syssломännen.

64 §

Fast egendom som enligt denna lag tillhör en flottningsförening eller som föreningen har förvärvat med stöd av 63 § 1 mom. i detta kapitel får föreningen överlåta eller låta inteckna för gäld endast om regionförvaltningsverket på ansökan meddelat tillstånd därtill. Tillstånd får inte beviljas i fråga om egendom vars bevarande i flottningsföreningens besittning måste anses nödvändigt för fortsatt bedrivande av flottningen. Ovan nämnda egendom och därtill hörande anordningar och anläggningar får inte utmätas för annan än en i fastigheten intecknad fordran eller en fordran för vilken fastigheten annars utgör pant eller som har bättre förmånsrätt i fastigheten än den som inteckningen medför.

Överlåter en flottningsförening egendom som avses i 1 mom. eller annan egendom som tillhör föreningen, utan att det är fråga om realisering av lös egendom som är obrukbar eller som har blivit obehövlig, ska, om de influerna medlen inte omedelbart används för anskaffande av egendom av motsvarande beskaffenhet, frågan om användningen av medlen genom ansökan hänskjutas till regionförvaltningsverket för avgörande.

66 §

Kostnader för anskaffande av egendom av visst slag, som behövs för flottningen eller för arbeten som främjar föreningens verksamhet under flera år och som inte ska anses vara utbyggnads- eller underhållskostnader vilka ska amorteras enligt föreskrifter i flottningsstadgan eller enligt beslut av regionförvaltningsverket, får enligt föreskrift i flottningsföreningens reglemente eller med stöd av regionförvaltningsverkets beslut, som meddelats på ansökan, amorteras under senare år genom amorteringsavgifter som uppbärs hos virkesägare vilka är medlemmar i

föreningen, med iakttagande av grunder som i fråga om varje slag av egendom och arbete har fastställts i reglementet eller särskilt av regionförvaltningsverket.

68 §

En flottningsförening kan ha från dess övriga medel avskilda, enligt fastställda stadgar förvaltade fonder för utjämnande av kostnader för anskaffande och underhåll av egendom, för betalning av pensioner, för annan vård av funktionärer och arbetstagare samt för betalning av skatter, ersättningar och andra utbetalningar som förfaller till betalning först efter flottningsårets utgång. Föreningsstämman beslut om att bilda en fond och anta stadgar för denna ska underställas regionförvaltningsverket för fastställelse. Regionförvaltningsverket får göra sådana ändringar i stadgarna som är nödvändiga för att föreningsmedlemmarnas intressen ska säkerställas.

76 §

Ett beslut av en flottningsförenings stämma som i strid med lag, flottningsstadgan, flottningsförenings reglemente eller myndighetsföreskrift inskränker en föreningsmedlems rättigheter eller ålägger honom skyldigheter är ogiltigt i förhållande till honom, om han inte har deltagit i fattandet av beslutet. Frågan om beslutets ogiltighet kan genom ansökan hänskjutas att avgöras av regionförvaltningsverket.

Om ett beslut av en flottningsförenings stämma eller en åtgärd av styrelsen annars strider mot lag, flottningsstadgan, flottningsförenings reglemente eller föreskrift av en myndighet, har den som vid tiden för fattandet av beslutet eller verkställandet av åtgärden var medlem av föreningen samt en styrelsemedlem rätt att klandra beslutet eller en åtgärd som medlemmen inte har godkänt. Klander ska anföras genom en ansökan som ska väckas hos regionförvaltningsverket senast den sextionde dagen efter att beslutet fattades eller medlemmen fick del av styrelsens åtgärd eller, när det är fråga om uppbärande av tilläggsbelopp enligt 72 § 2 mom. i detta kapitel,

när medlemmen fick del av den fördelningslängd som nämns i ifrågavarande moment.

78 §

När en flottningsförenings verksamhet upphör, ska de sysslomän som har tillsatts för att ha hand om utredningen realisera föreningens lösa egendom, om det inte ska anses nödvändigt att hålla kvar den i vattendraget med tanke på eventuellt fortsatt bedrivande av flottning. På motsvarande sätt ska flottningsföreningens fasta egendom realiseras, om det inte med tanke på ett ovan nämnt eller annat ändamål som tjänar nyttjandet av skog eller vattendrag är nödvändigt att hålla kvar den i vattendraget. Regionförvaltningsverket ska på ansökan av sysslomännen förordna vilken fast egendom som ska realiseras. Övrig fast egendom överförs till staten genom regionförvaltningsverkets beslut, om vilket gäller vad som föreskrivs i 14 § 3 mom. i detta kapitel.

85 §

En skiljedom ska avfattas skriftligen med anteckning om när och var den meddelades. Domen, som ska undertecknas av skiljemännen, ska tillställas det behöriga regionförvaltningsverket. Ett exemplar av domen ska tillställas varje part såsom anges i 37 § i lagen om skiljeförfarande.

86 §

Söks inte ändring i skiljedomen och är det inte fråga om fall som avses i 88 § 2 mom. i detta kapitel, ska i fråga om verkställigheten iakttagas vad som bestäms i 2 kap. 19 § i utsökningsbalken (705/2007).

91 §

Den flottande ska i varje kommun inom vars område flottning bedrivs utse ett flottningsombud, som under tiden för flottningen ska vara lätt anträffbart för allmänheten. Uppgift om flott-

ningsombudets namn och adress samt om förändringar av dem ska tillställas miljövårdsnämnden och den närings-, trafik- och miljöcentral som saken gäller samt dessutom den lokala polisen.

Har bestämmelsen i 1 mom. inte iakttagits, ska den lokala polisen på yrkande av den som saken gäller förordna en lämplig person till flottningsombud och underrätta den flottande, den kommunala miljövårdsmyndigheten och närings-, trafik- och miljöcentralen om detta. Den som förordnats till flottningsombud har rätt att av den flottande få ett skäligt arvode för uppdraget. Uppkommer meningsskiljaktighet om arvodet, kan saken genom ansökan hänskjutas till regionförvaltningsverket för behandling.

92 §

Flottas i ett vattendrag, där samfällid flottning inte är föreskriven, samtidigt två eller flere virkesägares virke och kan en virkesägares flottning vålla en annan virkesägare men, kan regionförvaltningsverket på ansökan av en flottande för flottningen förordna en regleringschef, som opartiskt ska bevaka samtliga virkesägares intressen och sörja för att flottningen ordnas så att men undviks i den mån det är möjligt.

Regleringschefen har rätt att av de flottande få arvode för sitt uppdrag. Uppkommer meningsskiljaktighet om arvodets storlek eller om fördelningen mellan de flottande av skyldigheten att betala arvodet, kan saken genom ansökan hänskjutas till regionförvaltningsverket för behandling.

Ett förordnande som regionförvaltningsverket har meddelat med stöd av 1 mom. ska iakttas oberoende av om ändring söks i förordnandet.

93 §

Innan virke välts ut i ett vattendrag ska det förses med ägarens flottningsmärke som lätt ska kunna upptäckas, och uppgift om märket ska ha tillställts de närings-, trafik- och miljöcentraler och de miljövårdsnämnder samt de lokala polismyndigheter inom vilkas verksamhetsområde

flottningen bedrivs. Flottas virke i knippen, ska varje knippe förses med motsvarande flottningsmärke innan knippet förs ut i vattendraget.

Regionförvaltningsverket kan för ett visst fall ge befrielse från skyldigheten att förse flottgodset med märke, om flottningen kan utföras så att osäkerhet inte uppkommer om vem virket tillhör.

96 §

Virke får flottas obarkat, om det säkert kan beräknas att flottningen kan slutföras inom ett år efter det att virket avverkats och annat inte följer av 1 kap. 19 § eller regionförvaltningsverket inte på ansökan förbjudit flottning av obarkat virke i vattendraget på grund av men som flottningen medför.

Kan flottningen inom nämnda tid inte slutföras, ska virket innan flottningen av det inleds vara ordentligt avbarkat. Om inte något annat följer av 1 kap. 19 §, får dock om sommaren syrfällt virke av lövträd ännu under följande år flottas obarkat, likaså annat virke under det andra året efter avverkningen, förutsatt att flottningen utförs såsom buntningsflottning och huvudsakligen på fjärdar samt med regionförvaltningsverkets tillstånd också annars om det är påkallat av synnerligen viktiga skäl samt dessutom med beaktande av vad som föreskrivs i 2 kap. 1 a §.

Regionförvaltningsverket kan föreskriva att ett beslut som verket meddelar enligt denna paragraf ska iakttas också om ändring söks i beslutet.

99 §

Har vid flottning i vattendraget blivit kvar sjunket eller sjunkande virke eller flottningsföremål till men för vattnets lopp, samfärdseln, vattendragets användning för rekreation, fisket eller vattendragets nyttjande för annat ändamål, kan regionförvaltningsverket på ansökan av en myndighet eller den som därav lider men ålägga den som underhåller vattendraget eller, om ingen sådan finns, den som senast bedrivit flottning i vattendraget, att inom utsatt tid rensa det vid äventyr att rensandet utförs på dens be-

kostnad som underhåller vattendraget eller utfört flottningen. Virke som upptagits vid rensning av vattendrag på någon annans bekostnad ska säljas på offentlig auktion.

99 a §

Har flottningen upphört och saknas en verksam flottningsförening, kan närings-, trafik- och miljöcentralen utan hinder av 30 § 3 mom. och 97—99 § i detta kapitel och, om åtgärden inte medför ändring eller följd enligt 1 kap. 12—15 eller 19 §, utan att ärendet handläggs i regionförvaltningsverket rensa vattendraget från sjunkvirke och andra flottningsrester som medför fara eller men och som då tillfaller staten utan särskild anmälningsskyldighet.

100 §

Vill utlänning bedriva flottning av virke i Finland och är det inte fråga om flottning om vilken i avtal mellan Finland och främmande stat anorlunda överenskommit, ska han hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde flottningen vidtar, ställa godtagbar säkerhet för fullgörande av den flottande enligt bestämmelserna i denna lag åliggande förpliktelser.

6 kap.

Dikning

2 §

Kan dikning medföra i 1 kap. 15, 18 eller 19 § angiven ändring eller följd, ska för dikningen till denna del sökas tillstånd hos regionförvaltningsverket. Tillstånd med stöd av 1 kap. 15 § behövs likväl inte till den del en dikning som utförs endast ovanför en bäck medför ändring av vattenföringen i bäcken. På rensning av bäck genom dikning ska oberoende av om tillstånd behövs eller inte tillämpas 2 kap. 3 §.

Är det för utförande av dikning nödvändigt att avlägsna eller ändra kraftverk, damm eller fast anordning, ska tillstånd därtill sökas hos regionförvaltningsverket.

Det som i 2 eller 9 kap. föreskrivs om åtgärder som med stöd av de bestämmelser som anges i 1 mom. är beroende av tillstånd samt om tillstånden till sådana gäller på motsvarande sätt för åtgärder som är beroende av tillstånd enligt 1 mom. Tillstånd som avses i 2 mom. kan regionförvaltningsverket meddela med beaktande av vad som föreskrivs om byggande i vattendrag. Regionförvaltningsverket ska i tillståndsbeslutet även bestämma de ersättningar som på grund av dikningen, till den del regionförvaltningsverkets tillstånd behövs, ska betalas för skada, men och annan förlust av förmån som åtgärden orsakar.

2 a §

Om dikningen förorsakar en sådan ändring som förbjuds i 1 kap. 15 a eller 17 a §, ska undantag som med stöd av nämnda paragrafer beviljas från förbudet behandlas av regionförvaltningsverket. Angående undantag gäller vad som i 19 kap. 5 § föreskrivs om tillstånd av regionförvaltningsverket.

10 §

Dikning får inte påbörjas förrän frågan i enlighet med bestämmelserna i 19 kap. behandlats vid en dikningsförrättning, om

1) det är fråga om dikning till vilken enligt 2 § i detta kapitel i där nämnt avseende krävs tillstånd av regionförvaltningsverket,

2) i dikningen ingår avlägsnande eller minskande av översvämningssområde eller sänkande av mindre sjö som avses i 1 § 2 mom. i detta kapitel, eller till följd av dikningen riktningen för vattnens avrinning avsevärt ändras eller anläggande av skyddsvall eller pumpstation på annans mark är nödvändig för dikningen,

3) diket ska läggas under allmän väg, järnväg eller annan rälsbana eller om en bädd genom en sådan väg ska utvidgas och vägghållaren eller järnvägens eller rälsbanans ägare inte har samtyckt till åtgärden, eller om

4) ingen överenskommelse om samfällidikning nås.

11 §

Angående den tid inom vilken företaget ska genomföras enligt den dikningsplan som fastställdes vid dikningsförrättningen gäller vad som i 2 kap. 12 § 1 mom. föreskrivs om utsatt tid för byggnadsarbete som utförs med tillstånd av regionförvaltningsverket. På förrättningen tillämpas vad som i nämnda lagrum föreskrivs om regionförvaltningsverket.

12 §

Har någon vid dikning förfarit i strid med bestämmelserna i denna lag eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem, kan den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i enlighet med 20 kap. 7 § besluta om behövliga rättelseåtgärder. Om det är fråga om överträdelse av en förbudsbestämmelse i 1 kap. eller om det i samband med beslutet om rättelseåtgärder blir nödvändigt att avgöra om tillstånd av regionförvaltningsverket behövs eller att avgöra skillnaden mellan dikning och vattenståndsreglering eller blir det fråga om iakttagande av regionförvaltningsverkets tillståndsbeslut, ska dock 21 kap. 3 § tillämpas. Den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens befogenheter enligt detta moment hindrar inte heller i andra fall tillämpning av 21 kap. 3 §.

31 a §

Söks ändring i ett beslut som har fattats vid en dikningsförrättning som avses i 1 eller 3 mom., ska ifrågavarande närings-, trafik- och miljöcentral utan dröjsmål underrätta inskrivningsmyndigheten om detta. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska också underrätta inskrivningsmyndigheten om besvärdomstolens avgörande i ärendet, sedan detta har vunnit laga kraft.

7 kap.

Vattenståndsreglering

2 §

För vattenståndsreglering som syftar till sänkning av en sjö för att den ska torrläggas helt eller delvis eller som kan förorsaka översvämning eller avsevärt vattenflöde annanstans i vattendraget eller någon annan i 1 kap. 12—15 eller 19 § avsedd skadlig eller menlig förändring eller följd, ska tillstånd sökas hos regionförvaltningsverket.

4 §

Kostnaderna för reglering som avses i denna paragraf ska betalas av den som beviljats tillståndet. Tillståndshavaren har inte rätt att yrka att andra ska delta i företaget eller i kostnaderna för det. Om någon annan än staten är sökande, får regionförvaltningsverket yrka att sökanden ställer säkerhet för betalningen av de ersättnings- och regleringen föranleder.

8 §

Nyttohavarens fastighet utgör pant för den kostnadsandel som enligt regionförvaltningsverkets tillståndsbeslut hänförs till fastigheten eller som vattenståndsregleringsbolaget har fastställt för fastigheten, jämte ränta, enligt vad 20 kap. i jordabalken föreskriver.

Genomförs regleringen med tillstånd av regionförvaltningsverket, ska regionförvaltningsverket efter att beslutet meddelades, utan dröjsmål för anteckning i lagfarts- och inteckningsregistret anmäla de kostnadsandelar som framgår av tillståndsbeslutet, jämte ränta. Regionförvaltningsverket ska likaså utan dröjsmål underrätta inskrivningsmyndigheten om att ändring har sökts i tillståndsbeslutet samt om innehållet i ett lagakraftvunnet avgörande som fullföljdsdomstolen har meddelat i saken.

Får regleringen genomföras utan tillstånd av regionförvaltningsverket, ska vattenståndsregleringsbolagets syssломän anmäla de fastställda

kostnadsandelarna jämte ränta för anteckning i lagfarts- och inteckningsregistret. Likaså ska syssломännen underrätta inskrivningsmyndigheten om andra än fullföljdsdomstolens avgöranden som ändrar de kostnadsandelar som ingår i regionförvaltningsverkets tillståndsbeslut eller som har fastställts av vattenståndsregleringsbolaget.

9 §

Kommer alla de för vilka vattenståndsregleringen medför nytta överens om att utföra den såsom ett samfällt företag och kräver regleringen tillstånd av regionförvaltningsverket, ska ett skriftligt avtal upprättas. I avtalet ska anges vars och ens andel i utförandet av arbetet och kostnaderna för företaget samt i de avtalsenliga rättigheter och skyldigheter som var och en som är delaktig i företaget har. Om tre eller flera deltar i avtalet, ska i avtalsskriften också anges om någon, och i så fall vem, har rätt att företräda dem som deltar i avtalet vid domstol och annars i angelägenheter som gäller regleringen, samt nämnas en eller flere syssломän, som med förpliktande verkan för de i avtalet delaktiga kan tillställas stämning eller andra tillkännagivanden i angelägenheter som gäller regleringen. Avtalsskriften ska företas regionförvaltningsverket för fastställelse i samband med ansökan om tillståndet.

10 §

I fråga om bolagets stadgar tillämpas på motsvarande sätt vad som i 6 kap. 27 § 2 mom. föreskrivs om dikning, dock så att i stadgarna också får tas in andra bestämmelser om bolagets organisation än de som anges i nämnda moment. För stadgarna ska sökas fastställelse av regionförvaltningsverket. Bolagets angelägenheter ska handhas enligt de antagna stadgarna redan innan de fastställts. Har regionförvaltningsverket i samband med fastställelsen bestämt att stadgarna ska ändras, ska de ändrade stadgarna följas även om fastställelsebeslutet inte har vunnit laga kraft.

11 §

Vid vattenståndsreglering ska på motsvarande sätt tillämpas vad som föreskrivs om dikning i 6 kap. 17 §, 27 § 3 mom. och 28—31 §. Klander och ogiltigförklaring av beslut som fattats vid en bolagsstämma ska dock yrkas genom ansökan hos regionförvaltningsverket. Ett beslut i vilket bolagsmännens andel i bolaget eller fördelningen av kostnaderna har fastställts kan klandras inom tre månader och andra beslut inom 60 dagar från mötet. Ett yrkande, som i det fall som avses i 6 kap. 30 § görs om att den som drar nytta av den torrläggning regleringen har medfört ska åläggas att delta i kostnaderna för regleringen, ska framställas genom ansökan hos regionförvaltningsverket.

12 §

Om en förändring i vattendraget som orsakats av vattenståndsregleringen medför avsevärd nytta för tillgodogörandet av vattenkraften, för bedrivande av flottning eller för ägaren av en anläggning i vattendraget eller på dess strand, kan den som får en sådan förmån på yrkande genom ett beslut av regionförvaltningsverket genom vilket tillstånd till regleringen beviljas, förpliktas att delta i kostnaderna för regleringen med ett skäligt belopp som högst motsvarar den nytta som vederbörande får av förändringen.

Framgår det efter att vattenståndsregleringen verkställts att en förmån som avses i 1 mom. av en orsak som inte kunnat förutses uppenbarligen är större eller mindre än vad som förutsattes när beslutet fattades, kan regionförvaltningsverket i motsvarande mån höja eller minska det belopp som förmånstagaren ska betala. Ansökan härom ska väckas hos regionförvaltningsverket inom ett år från den bolagsstämma vid vilken uträkningen av kostnadsfördelningen har godkänts, eller, om ändringen yrkas av den som får en förmån som avses i 1 mom., inom samma tid från att denne tillställdes meddelande om att uträkningen har godkänts.

13 §

Har staten verkställt vattenståndsregleringen, men nyttan av regleringen till stor del kommit andra till godo, kan regionförvaltningsverket på ansökan av staten förordna att alla för vilka regleringen medfört nytta samfällt ska ombesörja åtgärder som avses ovan i denna paragraf, tillsätta de sysslomän som behövs samt delta i kostnaderna för åtgärderna i förhållande till den nytta som de har fått. För ändamålet kan bildas ett bolag för vattenståndsreglering.

Regionförvaltningsverket kan, när det finns synnerliga skäl till det, på ansökan befria nyttohavare från att ta del i kostnaderna för en åtgärd som avses i 3 mom.

14 §

En påbörjad vattenståndsreglering får inte utan tillstånd av regionförvaltningsverket lämnas oavslutad. Om regionförvaltningsverket beviljar ett sådant tillstånd, ska i tillståndsbeslutet föreskrivas vilka åtgärder den som påbörjar regleringen ska vidta för att förebygga skada och men som föranleds av att arbetet avbryts och vilka ersättningar denne ska betala till vederbörande.

15 §

Om vattenståndsreglering i vattendrag inte kräver tillstånd av regionförvaltningsverket därför att regleringen inte medför en sådan ändring eller följd som avses i 1 kap. 12—15 §, men förslagsställaren vill att de övriga för vilka regleringen medför nytta ska ta del däri, ska bestämmelserna om deltagande i samfällid dikning på motsvarande sätt iakttas.

8 kap.

Vattenreglering

1 §

Vill någon i syfte att utvinna, öka eller utjämna tillgången till vattenkraft, för att främja flottning eller samfärdsel, för att nyttja vatten såsom vätska, för bevattningsändamål, i syfte att bibe-

hålla vattnets renhet, för rekreatiönsändamål, för fiskodling, i syfte att torrlägga mark eller för annat sådant ändamål i vattendrag fortlöpande reglera vattenståndet eller annars reglera vattnet, vartill även hänförs avledande av vatten i regleringssyfte från vattendraget eller del därav till ett annat, ska till vattenregleringen, om denna kan ge upphov till förändring eller följd som avses i 1 kap. 12—15 §, sökas tillstånd hos regionförvaltningsverket.

3 §

Ansöker någon annan än staten om tillstånd till vattenreglering, ska sökanden, utom när den reglering som avses i ansökan uppenbarligen inte för någon annan medför sådan nytta som avses i 2 § 2 mom. i detta kapitel, inbjuda övriga nyttohavare att ta del i regleringen genom att anmäla detta hos regionförvaltningsverket. Härvid ska regionförvaltningsverket genom offentlig kungörelse uppmana nyttohavare att enligt bestämmelserna i 4 § i detta kapitel hos regionförvaltningsverket anmäla sitt deltagande i företaget. Till ansökan om kungörelse ska fogas en plan för företaget, en utredning av allmän natur om vem som drar nytta av företaget och till vilket belopp nyttan uppskattas samt kostnadsförslag för företaget. Dessa handlingar ska under en tid som regionförvaltningsverket bestämmer hållas tillgängliga i dess tjänsterum eller på ett ställe som regionförvaltningsverket bestämmer och som anges i kungörelsen.

Har förslagsställaren i annat fall än i samband med tillståndsansökan anhållit om kungörelseförfarande, ska ansökan om tillstånd till företaget göras inom ett år efter kungörelsetidens utgång, om inte regionförvaltningsverket på ansökan har utsatt en förlängd tid för ändamålet.

Har vid ansökan om kungörelse framlagts en plan som uppenbarligen är av den beskaffenhet att tillstånd till reglering i enlighet med planen inte kan meddelas, får regionförvaltningsverket inte bifalla ansökan om kungörelse.

4 §

Vill en nyttohavare som enligt 2 § 1 mom. i detta kapitel har rätt därtill bli delaktig i ett regleringsföretag som någon annan har väckt, ska nyttohavaren skriftligen anmäla detta till regionförvaltningsverket inom den i 3 § 1 mom. i detta kapitel avsedda tid som föreskrivs i kungörelsen. Har en sådan anmälan gjorts till regionförvaltningsverket och finner detta att förutsättningar för deltagande föreligger, ska regionförvaltningsverket, då ansökan om tillstånd hänskjutits till det för behandling, anvisa sökanden att vidta åtgärder som avses i 15 § i detta kapitel.

5 §

Regionförvaltningsverket kan på ansökan ålägga en nyttohavare som inte velat delta i regleringen att till den som utför regleringsföretaget i förhållande till den nytta nyttohavaren har därav betala en avgift som fastställs i enlighet med 21 § i detta kapitel. Staten ska inte anses vara en sådan nyttohavare som här avses, om inte regleringen omedelbart medför nytta för statens egendom eller för ett företag vars förverkligande staten inlett för att få eller säkerställa en förmån som avses i 2 § 2 mom. i detta kapitel.

8 §

Har hos regionförvaltningsverket ansökts om tillstånd till två särskilda regleringsföretag, som åtminstone till viss del gäller samma del av ett vattendrag, och anser regionförvaltningsverket att företagen lämpligen kan förenas, ska regionförvaltningsverket uppmana sökandena att inom en viss tid komma överens om att starta ett samfällt företag. När en sådan överenskommelse inte och kan företagen inte särskilt för sig förverkligas, ska tillstånd beviljas för det företag som i ekonomiskt avseende och ur allmän synpunkt är mera förmånligt.

10 a §

Det ska bestämmas att sådana villkor i ett regleringstillstånd som är betydande för vattenmiljön och dess användning ska ses över på bestämda tider, om inte detta av särskilda skäl ska an-

ses vara uppenbart obehövligt. Vid översynen ska i tillämpliga delar iaktas de bestämmelser som avses i 6 och 10 § i detta kapitel. I tillståndsbeslutet ska föreskrivas när ansökan senast ska göras om översyn av nämnda tillståndsvillkor och vilken utredning som då ska lämnas. Har tillståndshavaren inte inom utsatt tid gjort en sådan ansökan, kan regionförvaltningsverket på ansökan av behörig myndighet eller den som lider skada eller men bestämma att tillståndet ska förfalla och härvid meddela behövliga föreskrifter.

Utän hinder av 1 mom. kan på vattenreglering tillämpas de bestämmelser i denna lag med stöd av vilka ingrepp i ett lagakraftvunnet tillståndsbeslut eller dess innehåll annars kan göras. Innehåller tillståndsbeslutet inte av särskilda skäl en föreskrift som nämns i 1 mom., kan en behörig myndighet av vägande skäl hos regionförvaltningsverket ansöka om översyn enligt 1 mom.

10 b §

Om en reglering, som grundar sig på ett tillstånd som har meddelats enligt denna lag eller tidigare gällande bestämmelser, har betydande menliga verkningar på vattenmiljön eller dess användning och 10 a § inte ska tillämpas på beslutet, ska närings-, trafik- och miljöcentralen i tillräckligt samarbete med tillståndshavaren, dem som drar nytta av regleringen, kommunerna inom verkningområdet och andra myndigheter som saken gäller klarlägga möjligheterna att minska de menliga verkningarna av regleringen. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska vid behov också höra andra parter.

När en utredning har gjorts enligt 1 mom., får närings-, trafik- och miljöcentralen, fiskerihushållningsmyndigheten eller kommunen, om verkningarna enligt 1 mom. inte annars i tillräcklig mån kan minskas, hos regionförvaltningsverket ansöka om att tillståndsvillkoren ska ses över eller att nya föreskrifter ska utfärdas.

En förutsättning för en översyn är att nyttan med tanke på allmän fördel är betydande med hänsyn till rådande förhållanden. Översynen får inte heller avsevärt minska den nytta som vatten-

regleringen totalt medför eller väsentligt ändra det ursprungliga syftet med regleringen, utom när syftet inte längre har någon betydelse. Är det uppenbart att det finns förutsättningar för en översyn, kan regionförvaltningsverket, om utredningen i ansökningshandlingarna inte är tillräcklig, ålägga också tillståndshavaren att ge in behövlig tilläggsutredning till regionförvaltningsverket. I ett sådant beslut av regionförvaltningsverket får ändring inte sökas särskilt. Om tillståndshavaren inte inom utsatt tid ger in tilläggsutredningen till regionförvaltningsverket, kan den utföras på hans bekostnad. Vid översynen ska de bestämmelser som avses i 10 § i detta kapitel iaktas i tillämpliga delar.

11 §

Regionförvaltningsverket kan på nyttohavarens ansökan förordna att för regleringens verkställande samt anordningarnas och anläggningarnas underhåll ska bildas ett bolag för vattenreglering även i andra fall än de som nämns i 1 mom. och också då regleringen har påbörjats före denna lags ikraftträdande. De som av regleringen får sådan nytta som nämns i 2 § i detta kapitel är skyldiga att ta del i bolaget, om inte regionförvaltningsverket av särskilda skäl beviljar någon av dem befrielse.

13 §

Bolagsmän i ett bolag för vattenreglering är, förutom förslagsställaren och de som enligt 4 § i detta kapitel anmält att de vill delta i regleringen, också de nyttohavare som bolaget enligt 20 § i detta kapitel senare antagit till bolagsmän. Även dikningsbolag eller bolag för vattenståndsreglering får vara delaktiga i regleringen, om regionförvaltningsverket anser det befogat, likaså flottningsföreningar.

16 §

För bolagets stadgar, i vilka också får tas in andra än i 1 mom. nämnda bestämmelser om bolagets organisation, ska fastställelse sökas hos

regionförvaltningsverket. Bolagets angelägenheter ska handhas enligt de antagna stadgarna redan innan de har fastställts. Har regionförvaltningsverket i samband med fastställelsen bestämt att stadgarna ska ändras, ska de ändrade stadgarna följas även om fastställelsebeslutet inte har vunnit laga kraft.

19 §

Beträffande regleringskostnader samt förskottsavgifter som bolagsmännen ska betala gäller i motsvarande delar vad som föreskrivs om dikning i 6 kap. 17 § och 29 § 1—3 mom., dock så att klander angående kostnadernas fördelning ska anföras inom tre månader efter bolagets stämma genom en ansökan mot bolaget som ska väckas hos regionförvaltningsverket.

20 §

En nyttohavare har rätt att ansluta sig till ett redan bildat bolag för vattenreglering, om grundad anledning ska anses föreligga för nyttohavarens inträde såsom bolagsman. I fråga om antagande av ny bolagsman beslutar bolagets stämma. Den som inte har antagits till bolagsman kan hänskjuta frågan om sin rätt att ansluta sig såsom bolagsman till regionförvaltningsverket för avgörande. Ansökan om detta ska anhängiggöras inom tre månader efter det vederbörande fått del av stämmans beslut.

En bolagsman i ett bolag för vattenreglering har rätt att utträda ur bolaget, om den nytta som företaget medfört för honom är avsevärt mindre än den nytta som vid bolagets bildande antogs komma honom till del. Anser bolagets stämma att ovan nämnda förutsättning för utträde inte föreligger, gäller om hänskjutande av stämmans beslut till regionförvaltningsverket för avgörande på motsvarande sätt vad som föreskrivs i 1 mom.

21 §

Förändras förhållandena väsentligt, kan på ansökan av vederbörande eller på åtgärd av regionförvaltningsverket årsavgiften höjas eller sänkas eller betalningsskyldigheten upphävas.

22 §

Har regionförvaltningsverket med stöd av 5 § i detta kapitel förpliktat en nyttohavare att betala avgift till den som verkställt regleringen, kan regionförvaltningsverket, om ett bolag för vattenreglering har verkställt regleringen, på ansökan av den betalningsskyldige förordna en lämplig person att i samband med revision som föreskrivs i stadgarna granska bolagets räkenskaper och förvaltning. En på detta sätt förordnad revisor ska avge berättelse över revisionen till den myndighet som utövar tillsyn över regleringen. Myndigheten ska se till att berättelsen hålls tillgänglig för dem som saken gäller. Bolaget ska betala arvode till revisorn. Nås inte överenskomst om arvodets storlek, kan saken genom ansökan hänskjutas till regionförvaltningsverket för avgörande.

Har reglering verkställts av någon annan än ett bolag för vattenreglering, kan regionförvaltningsverket på ansökan av den betalningsskyldige förplikta den som verkställt regleringen att lämna utredning om användningen av avgiften till den myndighet som utövar tillsyn över regleringen och hos vilken utredningen ska hållas tillgänglig för sökanden.

9 kap.

Avledande av vatten för användning såsom vätska och tagande av grundvatten

2 §

Om någon som inte äger ett vattenområde eller är delägare i det vill avleda vatten från vattendraget för att användas såsom vätska för annat ändamål än för hushållsvatten eller såsom hushållsvatten med följder som enligt 1 § i detta kapitel inte får vållas, kan regionförvaltningsverket på ansökan bevilja tillstånd därtill samt till att anordningar som behövs för ändamålet får placeras på ett vattenområde som tillhör någon annan. Detsamma gäller om vattenområdets ägare eller en delägare i vattenområdet vill avleda vatten från området för att användas såsom vätska och åtgärden, med beaktande av vad som fö-

reskrivs i 1 kap. 16 §, förorsakar ändring eller följd som avses i 12—15 § i samma kapitel.

3 §

Vill flera sökande avleda vatten från ett vattendrag för ändamål som på grund av vad som har sagts ovan ska anses likvärdiga och kan det inte anses skäligt att begränsa sökandens rätt, har den av sökandena företrädare som äger det vattenområde som åtgärden gäller eller större delen därav samt, om sökandena även i detta avseende är likvärdiga, den sökande som först givit in sin ansökan till regionförvaltningsverket.

4 §

Kan inte till hushållsvatten tjänligt vatten anas utan oskäligen kostnader i tillräcklig mängd fås, kan regionförvaltningsverket på ansökan berättiga den som är i behov av vatten att från annans mark ta grundvatten till hushållsvatten samt där vidta åtgärder som behövs för ändamålet, förutsatt att vattnet fortfarande förslår även för ägarens behov samt för behoven hos dem som är bosatta på hans mark, bosättning som kan väntas uppstå där samt företag som är belägna där och åtgärden inte vållar dessa oskäligen störning eller oskäligen men. Under dessa förutsättningar kan också beviljas rätt att avleda grundvatten från en annans område för att användas i sådan industriell eller annan ekonomisk verksamhet för vilken tillgång till grundvatten är av synnerlig vikt. En sådan rätt kan genom regionförvaltningsverkets beslut på ansökan upphävas, om de förhållanden som inverkat på beviljandet väsentligt har förändrats, samt mot ersättning också när ett sådant användningsbehov som ska anses vara viktigt för ägaren själv kräver det.

Förutsätter ett i tekniskt och ekonomiskt avseende ändamålsenligt ordnande av vattenanskaffningen för ett företag som tillgodoser en kommuns eller ett större antal förbrukares behov av huvudsakligen hushållsvatten eller av annan vattenanskaffning för allmänt behov att grundvatten på en annans område tas i bruk, kan regionförvaltningsverket utan hinder av vad som

sägs i 1 mom. på ansökan meddela tillstånd därtill och till åtgärder som behövs för ändamålet. Ett sådant tillstånd får dock inte beviljas för avledande av vatten till en plats utanför orten, om detta innebär att ett motsvarande behov på orten inte i skälig omfattning kan tillgodoses.

Är en åtgärd som avser tagande av grundvatten från ett område som tillhör en annan av sådan beskaffenhet att därtill av någon annan än i denna paragraf nämnd orsak måste utverkas tillstånd av regionförvaltningsverket, ska vid sidan av ovan nämnda bestämmelser också iakttas vad som nedan föreskrivs om ett sådant tillstånd.

7 §

Till en åtgärd som avses i 1 kap. 18 § och som orsakar däri nämnda påföljder samt för anläggande av sådan annan än tillfällig grundvattentäkt som är planerad för tagande av en vattenmängd om minst 250 kubikmeter i dygnet ska sökas tillstånd hos regionförvaltningsverket. Detsamma gäller även utvidgande av tidigare anlagd grundvattentäkt eller av dess användning i sådan omfattning eller med sådana följder som avses ovan samt andra åtgärder än tagande av grundvatten, om grundvattenförekomsten annat än tillfälligt minskar med minst 250 kubikmeter grundvatten om dygnet som en följd av åtgärderna.

En grundvattentäkts ägare får även i andra fall än de som avses ovan i denna paragraf genom ansökan till regionförvaltningsverket hänskjuta en fråga som gäller att verket ska pröva och genom tillståndsbeslut fastställa förutsättningarna för en åtgärd som avser anläggning eller ändrande av grundvattentäkt samt de skyldigheter som eventuellt följer av åtgärden.

12 §

Förorsakar användningen av en grundvattentäkt som anlagts innan denna lag trätt i kraft eller vars anläggande eller ändring inte har förutsatt tillstånd av regionförvaltningsverket skada eller men, har den som lidit skada därav rätt att på ansökan få saken handlagd av regionförvaltningsverket för meddelande av föreskrifter om

användningen av vattentäkten samt ersättande av skada och men som användningen medför. Användningen av vattentäkten får dock inte därvid inskränkas, om inte ett allmänt intresse eller andra synnerligen vägande skäl kräver det, och ersättning för skada och men som vattentäkten förorsakar får inte heller föreskrivas att betalas för längre tid än för de senaste fem åren innan ansökan gjordes.

13 §

För att öka eller säkerställa vattentillgången för en grundvattentäkt som har anlagts med stöd av ett tillstånd som avses i denna lag, kan regionförvaltningsverket, om ett allmänt behov kräver det, på ansökan begränsa tagande av vatten från en annan grundvattentäkt, även om denna används med stöd av tillstånd. Skada, men och annan förlust av förmån som begränsningen vållar ska ersättas. Är begränsningen så avsevärd att den inrättning som drabbas förlorar sin betydelse, kan sökanden på ägarens yrkande åläggas att inlösa inrättningen.

14 §

Vållar långvarig torra eller annan därmed jämförbar orsak avsevärd minskning av tillgången till grundvatten, kan regionförvaltningsverket på ansökan ålägga ägaren av en grundvattentäkt att för viss tid begränsa den vattenmängd som får tas ur vattentäkten, om begränsningen är behövlig för att säkerställa nödvändig tillgång till hushållsvatten i vattentäktens omgivning. För uppenbart oskäligen skada som begränsningen medför kan det bestämmas att vattentäktens ägare ska få ersättning. I betalningen av denna ska alla som tar grundvatten och för vilka begränsningen medför väsentlig nytta ta del, om inte nyttan av begränsningen huvudsakligen tillfaller sökanden. Om ersättningen inte kan fastställas i samband med ansökningen om begränsning, får fastställande av ersättningen senare särskilt sökas hos regionförvaltningsverket.

16 §

För inledande av vatten i marken enligt 1 mom. krävs tillstånd av regionförvaltningsverket. Tillstånd får inte beviljas, om åtgärden kan orsaka följder som avses i 8 § i miljöskyddslagen. I övrigt gäller om tillståndet vad som föreskrivs om ett tillstånd enligt 8 § i detta kapitel.

18 §

Ska enligt denna lag tillstånd av regionförvaltningsverket utverkas för avledande av vatten från ett vattendrag eller för tagande av grundvatten, och kommer ledningen att dras genom någon annans område, ska i tillståndsbeslutet på sökandens begäran tas in föreskrifter om hur företaget med beaktande av 1 mom. ska genomföras. Om tillstånd av regionförvaltningsverket inte krävs eller tillståndsbeslutet saknar föreskrifter om hur ledningen ska anläggas och överenskommelse om anläggningen av ledningen inte träffas med områdets ägare, kan ärendet hänskjutas till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, eller, om ledningen kommer att dras genom flera kommuners område, genom ansökan hos regionförvaltningsverket för avgörande.

19 §

Avleds vatten från vattendrag för att användas såsom vätska för ändamål som av hygieniska eller andra viktiga allmänna skäl förutsätter att vattnet bibehålls rent, kan regionförvaltningsverket på begäran av sökanden i tillståndsbeslutet om avledande av vattnet, när ett sådant meddelas, eller på särskild ansökan föreskriva att ett visst jord- eller vattenområde omkring vattentäkten ska utgöra vattentäktens skyddsområde. Utan regionförvaltningsverkets tillstånd får inte på skyddsområdet, som inte får göras större än vad oundgängligt behov förutsätter, hållas cistern, upplag, avlopp, ledning eller annan inrättning, från vilken ämne som förorenar vattnet kan komma in i vattendraget, eller utövas verksamhet som på ett skadligt sätt kan försämra beskaffenheten av det vatten som erhålls

ur vattentäkten. Likaså kan, om synnerliga skäl kräver det, ges tillstånd att på skyddsområdet avlägsna träd och annan växtlighet. Regionförvaltningsverket ska, med beaktande av ändamålet med den vattentäkt som ska skyddas, i sitt beslut meddela föreskrifter om behövliga skyddsåtgärder och andra inskränkningar i fråga om användning av skyddsområdet. Ett tidigare beslut hindrar inte regionförvaltningsverket att på ansökan av en part eller myndighet i ett nytt beslut bestämma nya eller mildra tidigare inskränkningar i fråga om användningen av skyddsområdet.

20 §

Regionförvaltningsverket kan, om det av hygieniska skäl eller för att grundvattnet ska hållas rent annars prövas vara påkallat av ett angeläget behov, i tillståndsbeslutet angående anläggandet av en grundvattentäkt eller på särskild ansökan föreskriva att ett visst område omkring vattentäkten ska utgöra vattentäktens skyddsområde, på vilket utan tillstånd av regionförvaltningsverket inte får finnas bostadshus eller annan byggnad för regelbunden vistelse eller upplag, cistern, ledning, avlopp eller inrättning från vilken orenlighet eller annat ämne som inverkar på vattnets beskaffenhet kan komma in i grundvattnet, inte heller utövas verksamhet som på ett skadligt sätt kan försämra beskaffenheten av det vatten som fås ur vattentäkten.

21 §

När det är fråga om sådant avledande av vatten eller tagande av grundvatten som avses i 19 § 1 mom. eller 20 § 1 mom. i detta kapitel, kan regionförvaltningsverket på ansökan bevilja rätt att använda eller inlösa ett jord- eller vattenområde som behövs för de bassänger, anläggningar och anordningar som behövs för hantering av vattnet.

22 §

Den som enligt detta kapitel har tillstånd att avleda eller ta vatten har rätt att i kris- och störningssituationer som gäller vattenanskaffning

utan tillstånd av regionförvaltningsverket tillfälligt förse sådana områden med vatten som inte nämns i tillståndet, om detta är nödvändigt för att säkerställa att en kommun eller en större grupp förbrukare får vatten eller annars för att säkerställa ett ur allmän synpunkt viktigt vattenverks verksamhet eller av något jämförbart vägande skäl.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska underrättas om åtgärder som avses i 1 mom.

10 kap.

Ledande av avloppsvatten

8 §

Dras avlopp under allmän eller enskild väg, järnväg eller annan rälsbana, tillämpas på motsvarande sätt vad som i 2 kap. 24 och 25 § föreskrivs om byggande i vattendrag, dock så att om det är fråga om dragande av avlopp under en enskild väg och frågan om anläggningen av avloppet inte i övrigt ska handläggas av regionförvaltningsverket eller närings-, trafik- och miljöcentralen, ska frågan handläggas av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

16 §

I fråga om samfällt avlopp ska i tillämpliga delar iakttas vad som föreskrivs i 6 kap. 17, 18, 20—29, 31 och 31 a §. Frågor som gäller ombildande av avlopp till samfällt avlopp, delägarnas i samfällt avlopp inbördes förhållanden samt avloppsbolag ska dock handläggas av regionförvaltningsverket.

17 §

Kan ett redan existerande avlopp eller en del därav ändamålsenligt tillgodogöras för ett samfällt avlopp, kan regionförvaltningsverket på ansökan av den som anlägger det nya avloppet bevilja rätt eller på ansökan av den som äger det redan existerande avloppet ålägga skyldighet att lösa in det tidigare avloppet till det värde som detta ska anses ha vid den tidpunkt då det nya avloppet anläggs.

11 kap.

Ersättningar

2 §

Om en miljöskada som avses i lagen om ersättning för miljöskador orsakas av en funktionsstörning som avses i 1 mom., ska i fråga om ersättning för miljöskadan i stället för denna paragraf tillämpas lagen om ersättning för miljöskador. Ärendet handläggs då av tingsrätten, om det inte enligt 72 § i miljöskyddslagen ska behandlas av regionförvaltningsverket. Angående ägaren och innehavaren gäller därvid vad som i lagen om ersättning för miljöskador föreskrivs om verksamhetsutövare som avses i lagen i fråga.

8 §

I samband med ett tillståndsärende kan regionförvaltningsverket också behandla ett yrkande om ersättning för skada som den verksamhet som ansökan gäller har vållat innan tillståndsärendet avgjordes, om inte detta medför betydande dröjsmål. Om regionförvaltningsverket inte behandlar yrkandet i anslutning till tillståndsärendet, behandlas det som ett separat ärende. I ett avgörande som gäller separat behandling av ett ersättningsyrkande får ändring inte sökas genom besvär.

Ersättning för skada som inte förutsågs när tillståndet beviljades kan utan hinder av ett tidigare avgörande yrkas genom ansökan hos regionförvaltningsverket, eller om det är fråga om tillstånd som beviljats av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, hos ifrågakommande myndighet. I samband därmed kan regionförvaltningsverket behandla ett yrkande om ersättning för skada som med avvikelse från tillståndet vållats genom samma åtgärd.

Ersättning med anledning av en åtgärd som grundar sig på denna lag och för vilken tillstånd inte krävs, eller för skada som avses i 2 § i detta kapitel ska yrkas genom ansökan hos regionförvaltningsverket, om det inte är fråga om ett ären-

de som ska behandlas av tingsrätten. Ersättning för skada som avses i 1 § 3 mom. i detta kapitel ska yrkas i anslutning till tillståndsärendet eller, om detta inte är möjligt, sökas särskilt hos den myndighet som är behörig i tillståndsärendet.

10 §

Fastställd ersättning ska bestämmas att utbetalas i ett för allt, om det inte är fråga om fall som avses i 11 § i detta kapitel eller andra särskilda skäl kräver att ersättningen betalas på bestämda tider. För ersättning som ska betalas på bestämda tider kan på yrkande av ersättningstägaren föreskrivas att en säkerhet som regionförvaltningsverket godkänner ska ställas.

11 §

Om de som saken gäller inte når en överenskommelse om elektrisk kraft som ska tillhandahållas enligt 1 mom., ska regionförvaltningsverket fastställa den kraftmängd som levereras, hur den levereras, fördelningen på dygnets och årets olika delar samt övriga behövliga villkor.

12 §

Medför en åtgärd för vilken tillstånd ska sökas enligt denna lag att tillgången till vatten från ett visst område förhindras eller försvåras avsevärt, ska regionförvaltningsverket på yrkande av vederbörande bestämma att den skada som härigenom uppkommer i stället för att ersättas i pengar ska gottgöras områdets ägare eller den som med stöd av annan särskild rätt tar vatten därifrån så att för den som har rätt till ersättning anläggs en ny brunn eller fördjupas en tidigare brunn eller förlängs vattenledning eller till dennes förfogande ställs en annan vattentäkt med därtill hörande anordningar, vilka motsvarar skäliga krav, samt ledning som behövs för ledande av vattnet till dennes tomt eller byggnadsplats. För underhållet av anordningarna och anläggningarna svarar den som har rätt till ersättning, om inte regionförvaltningsverket med beaktande av förhållandena föreskriver något annat.

Förorsakar anläggning eller nyttjande av vattentäkt ersättningsskyldighet som avses i 1 mom., kan den som har rätt till ersättning, om det utan oskäligen kostnader och utan att vattentäktens användningsändamål äventyras är möjligt, i stället för ersättning i pengar beviljas rätt att från vattentäkten, så länge den används, få en vattenmängd som högst motsvarar hans tidigare förbrukning och som fastställs av regionförvaltningsverket, till ett pris som motsvarar vattnets andel i vattentäktens driftskostnader. En ledning som i detta syfte måste dras till en tomt eller byggnadsplats som tillhör den som har rätt att få vatten ska anläggas och underhållas på den ersättningsskyldiges bekostnad.

14 a §

En ersättning i ett för allt ska föreskrivas bli betald eller behörigen deponerad inom en tid som regionförvaltningsverket bestämmer och innan den åtgärd som medför ersättningsskyldighet vidtas, om sakägarna inte avtalar något annat eller något annat följer av 2 kap. 26 § eller 16 kap. 24 § 2 mom. Ersättningen ska dock betalas senast ett år efter att beslutet har vunnit laga kraft.

14 b §

Om ersättning har betalats utan grund eller till ett för stort belopp, har betalaren rätt att genom ansökan hos regionförvaltningsverket yrka på återbetalning. Beloppet behöver inte återbetalas om regionförvaltningsverket eller, om ärendet handläggs av en besvärinstans, denna bestämmer så med anledning av att beloppet är obetydligt eller med beaktande av omständigheterna i övrigt.

15 §

Om det bestäms att ersättning i ett för allt ska betalas för överlåtelse av en fastighet eller ett därtill hörande område, för upplåten nyttjanderätt till fast egendom eller för någon åtgärd som annars med stöd av denna lag hänför sig till fast egendom och egendomen är intecknad, ska regi-

onförvaltningsverket samtidigt bestämma att ersättningen, sedan beslutet vunnit laga kraft, ska deponeras hos regionförvaltningsverket och fördelas så som föreskrivs om köpesumman för utmätt egendom. Panträttens innehavare har lika rätt till det deponerade ersättningsbeloppet som han hade till fastigheten i fråga.

21 §

Ersättning kan yrkas genom ansökan hos regionförvaltningsverket för en sådan särskild förlust som har uppstått under tiden mellan det att ett i denna lag avsett tillstånd beviljades och åtgärden vidtogs med stöd av tillståndet eller tillståndet förföll, och för vilken det inte har bestämts att ersättning ska betalas.

Om tillståndshavaren enligt 14 a § 2 mom. i detta kapitel ska betala ersättning eller en del av ersättningen innan åtgärden vidtas och tillståndshavaren sedan meddelar sig avstå från ett företag som inte har påbörjats, kan regionförvaltningsverket på ansökan av tillståndshavaren konstatera att tillståndet har förfallit och upphäva den ersättningsskyldighet som ålagts i tillståndet. Regionförvaltningsverket kan dock samtidigt fastställa ersättning för en sådan särskild förlust som avses i 1 mom. Det kan förordnas att beslutet ska verkställas helt eller delvis oberoende av om ändring söks i beslutet.

12 kap.

Särskilda bestämmelser

1 §

Regionförvaltningsverket eller på dess förordnande närings-, trafik- och miljöcentralen ska underrätta lantmäteribrån när ett inlösningsbeslut som avses i 1 mom. har vunnit laga kraft och mottagaren av det inlösta området har fullgjort sin ersättningsskyldighet. Styckningsförrättningen blir anhängig utan särskild ansökan när underrättelsen om att inlösningsbeslutet har nått lantmäteribrån.

2 §

Ett beslut genom vilket rätt har beviljats eller skyldighet föreskrivits att inlösa en fastighet ska av regionförvaltningsverket utan dröjsmål anmälas till vederbörande inskrivningsmyndighet för anteckning i lagfarts- och inteckningsregistret. Inlösningsbeslutet ska antecknas vara avslutad när inskrivningsmyndigheten tillställs utredning om att inlösningsbeslutet har vunnit laga kraft och att den ersättning som ägaren ska få har betalats till ägaren eller deponerats på behörigt sätt.

3 §

Kan någon annan rättighet som avser en fastighet till följd av företagets förverkligande inte bibehållas, eller försvåras utnyttjandet av rättigheten avsevärt, och yrkar rättighetens innehavare att den ska inlösas, ska regionförvaltningsverket i inlösningsbeslutet föreskriva att rättigheten ska förfalla räknat från tidpunkten när beslutet vunnit laga kraft och ersättningen för förlusten av rättigheten, om sådan fastställts, betalats eller deponerats på behörigt sätt.

6 §

Har för ett företag som beviljats tillstånd enligt denna lag på annat sätt än med stöd av denna lag erhållits ett behövligt område och har området med anledning av tvist, konkurs eller utsökning eller av annan orsak frångått den som området ansågs tillhöra när tillståndet beviljades, kan regionförvaltningsverket på ansökan, om det med beaktande av företagets beskaffenhet och betydelse anses behövligt, ge företagets ägare en sådan nyttjanderätt till området som avses i 2 kap. 7 §.

Har rätt till vattenkraft som har tagits i användning vid kraftverk gått förlorad såsom nämns i 2 mom., kan regionförvaltningsverket på ansökan ge kraftverkets ägare en bestående ständig nyttjanderätt till vattenkraften som avses i 3 kap. 9 §.

11 §

Regionförvaltningsverket ska föra ett vattenbeslutsregister, i vilket ska antecknas uppgifter om beslut som regionförvaltningsverket, Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag.

I beslutsregistret kan också göras anteckningar om avgöranden av de vattenrättsliga tillståndsmyndigheter som föregått regionförvaltningsverket.

Regionförvaltningsverket beslutar om utlämnande av uppgifter ur registret. Var och en har rätt att läsa och själv kopiera uppgifterna i beslutsregistret. Närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska antecknas i beslutsregistret och om användningen av registret meddelas genom förordning.

14 §

Den regleringsavgift som föreskrivs i 8 kap. 25 § ska regionförvaltningsverket bestämma att ska betalas till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde den kommun är belägen för vilken avgiften ska användas. När regionförvaltningsverket på kommunens ansökan beviljar kommunen medel, ska det samtidigt föreskriva för vilket ändamål medlen får användas.

16 §

En åtgärd som avser vattenståndsreglering eller vattenreglering eller tagande av marksubstanser från ett vattendrags botten ska, enligt vad som bestäms genom förordning, på förhand anmälas hos närings-, trafik- och miljöcentralen. Anmälan behöver dock inte göras om regionförvaltningsverkets tillstånd söks för åtgärden.

17 §

Innan i 1 mom. nämnd sprängning sker, ska meddelande göras till behörig polismyndighet och till närings-, trafik- och miljöcentralen.

18 §

Är vattenområdets i 1 kap. 6 § 1 mom. avsedda gräns mot land svår att fastställa till följd av växlingar i vattenståndet vilka förorsakats av

reglering av vattendraget, kan regionförvaltningsverket i sitt tillståndsbeslut som gäller regleringen eller på särskild ansökan bestämma var gränsen ska anses löpa.

19 §

Då exceptionella naturförhållanden eller någon annan övermäktig tilldragelse föranleder översvämning eller annan sådan förändring i vattendrag eller dess vattenförhållanden som kan anses förorsaka allmän fara för människors liv eller hälsa eller stor skada för enskilt eller allmänt intresse, kan regionförvaltningsverket på ansökan av närings-, trafik- och miljöcentralen samt utan hinder av bestämmelserna i 1 kap. i denna lag och eventuella tillståndsbeslut förordna om temporära åtgärder (*åtgärder för avvärjande av fara*) som är nödvändiga för att avvärja fara eller begränsa skador. Närings-, trafik- och miljöcentralen får göra ovan avsedd ansökan sedan den fått jord- och skogsbruksministeriets samtycke.

Behövs vid utförandet av ett företag som har beviljats tillstånd temporära bestämmelser om åtgärder som till följd av översvämning, ras eller isdämning eller av någon annan exceptionell orsak måste vidtas i brådskande ordning, kan regionförvaltningsverket på ansökan bevilja tillstånd till dem. Skada, men och annan förlust av förmån som åtgärden medför ska ersättas på ansökan.

När regionförvaltningsverket behandlar en ansökan som avses i denna paragraf, kan undantag göras från procedurbestämmelserna i 16 kap.

Ett här avsett beslut av regionförvaltningsverket kan verkställas oberoende av om ändring söks i beslutet.

14 kap.

Allmänna bestämmelser om myndigheter

1 §

Vattenhushållningsärenden behandlas av regionförvaltningsverket, den kommunala miljö-

vårdsmyndigheten eller förrättningsmännen vid en dikningsförrättning, om inte något annat föreskrivs i fråga om ett visst ärende. Tviste- och brottmål enligt denna lag samt ärenden som avses i 1 kap. 25 § behandlas av tingsrätten. Detsamma gäller ärenden som enligt denna lag ska väckas genom talan.

2 §

Gäller en tvist eller oklarhet behovet av tillstånd, tillämpningen av tillståndsbestämmelser, utförandet av ett företag eller underhållsskyldighet, avlägsnande av inrättning eller anläggning eller återställande av förhållanden och kommer avgörandet uppenbarligen att påverka även andras än karendens eller svarandens rätt eller fördel, ska ärendet väckas genom ansökan hos regionförvaltningsverket. Har ett sådant ärende väckts i tingsrätten, ska ärendet avskrivas och till denna del överföras till regionförvaltningsverket för behandling. Ett ersättningsyrkande får inte avgöras av tingsrätten förrän ett ärende som avses i detta moment har avgjorts genom ett beslut som vunnit laga kraft.

3 §

I ett brottmål som gäller en gärning som är straffbar enligt 13 kap. i denna lag kan närings-, trafik- och miljöcentralen föra målsägandens talan, om ett allmänt intresse har kränkts.

4 §

Om en allmän domstol handlägger ett tviste- eller brottmål som inte kan avgöras utan särskilda insikter i vattenhushållningsärenden, ska domstolen till denna del inhämta utlåtande av det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde vattenförhållandena påverkas.

16 kap.

Handläggning av ansökningsärenden i regionförvaltningsverket

1 §

Ansökningsärenden väcks genom skriftlig ansökan hos regionförvaltningsverket.

Ansökan och bilagorna ska inlämnas till regionförvaltningsverket i tre exemplar.

1 a §

Redan innan ansökan delges kan regionförvaltningsverket i fråga om nödvändigheten av bedömningsförfarandet begära utlåtande av den kontaktmyndighet som avses i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning.

2 §

Om det vid behandlingen av ett ansökningsärende enligt denna lag visar sig att verksamheten enligt 1 mom. även kräver miljötillstånd, ska regionförvaltningsverket uppmana sökanden att lämna in en miljötillståndsansökan inom en av regionförvaltningsverket fastställd rimlig tid. I annat fall avvisas den tidigare ingivna ansökan utan prövning.

3 §

Om den utredning som fogats till ansökan är bristfällig eller om en särskild tilläggsutredning ska anses behövlig, ska sökanden föreläggas en viss tid för komplettering av ansökan, vid äventyr att ärendet annars kan avskrivas. Om sökanden inte har inlämnat ansökningshandlingarna i tillräckligt många exemplar, ska sökanden uppmanas att inom utsatt tid lämna in de exemplar som saknas. Om sökanden inte lämnar in dessa, ska regionförvaltningsverket sörja för att handlingarna kopieras på sökandens bekostnad. Om en karta, ritning eller någon annan handling är svår att kopiera, behöver regionförvaltningsverket inte kopiera den. I så fall ska de parter

som i övrigt delges de handlingar som tillställts regionförvaltningsverket meddelas att handlingen hålls tillgänglig för dem på ett ställe som regionförvaltningsverket bestämmer.

5 §

Om det konstateras vara nödvändigt att i detalj reda ut verkningarna av det företag som ansökan avser och de förluster av förmåner som det medför, och det inte är möjligt att få behövlig utredning på det sätt som föreskrivs i 6 och 11 a § i detta kapitel, ska regionförvaltningsverket bestämma att ansökningsärendet eller, om det är fråga om ett förfarande enligt 24 § i detta kapitel, även den del av ett ansökningsärende som avgörs separat, ska handläggas vid en syneförrättning enligt 18 kap.

Regionförvaltningsverket kan av särskilda skäl bestämma att en syneförrättning ska delas upp i olika avsnitt eller att ett ärende också i andra än de fall som avses i 1 mom. endast till en viss del ska handläggas vid en syneförrättning.

7 §

Om inte något annat följer av 9 § i detta kapitel, ska ansökan delges genom kungörelse, i vilken ska anges vad som enligt 6 § i detta kapitel ska iaktas när påminnelser görs och yrkanden framställs. Kungörelsen ska framläggas till allmänt påseende på regionförvaltningsverkets anslagstavla och så som föreskrivs om offentliga kungörelser tillkännages i de kommuner till vilkas områden verkningarna av det företag som avses i ansökan sträcker sig eller vilkas vattenförhållanden ärendet annars angår. Kungörelsen ska vara framlagd till påseende under 30 dagar från den dag som regionförvaltningsverket bestämmer, om inte regionförvaltningsverket till följd av ärendets art bestämmer en längre tid om högst 45 dagar. Ett exemplar av ansökan och bilagorna ska i detta syfte tillställas kommunen i fråga för att hållas tillgängliga på den plats som anges i kungörelsen.

Regionförvaltningsverket kan vid behov informera om offentliggörande av kungörelsen i

en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av företaget.

7 a §

De invånare inom företagets verkningskrets, vilkas boende, arbete eller andra förhållanden kan påverkas av företaget, och sammanslutningar som representerar dem har rätt att inom den tid som utsatts enligt 7 § till regionförvaltningsverket framföra sin åsikt med anledning av ansökan.

8 §

Regionförvaltningsverket kan i enlighet med 1 mom. delge också andra personer, sammanslutningar eller myndigheter kungörelsen.

9 §

I ansökningsärenden av mindre betydelse samt i ansökningsärenden i vilka sådan delgivning som föreskrivits ovan inte behövs till följd av sakens natur, kan regionförvaltningsverket besluta att ansökningsärendet ska delges på något annat sätt än vad som föreskrivs i 7 och 8 § i detta kapitel, eller om ärendet inte inverkar på någon annans rätt eller fördel, att delgivning inte behövs.

11 a §

Efter delgivning av ärendet enligt detta kapitel kan regionförvaltningsverket besluta att ett utredningsförfarande ska verkställas, om det behövs för att inhämta utredning som påverkar avgränsningen av ärendet och utredningen inte annars kan fås utan svårighet. Vid utredningsförfarandet ska den tilläggsundersökning som regionförvaltningsverket har bestämt utföras och ett utlåtande om den upprättas.

Regionförvaltningsverket ska underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen om att ett utredningsförfarande verkställs i ärendet. Utredningsförfarandet verkställs av en tjänsteman inom miljöförvaltningen eller en person som är anställd i arbetsavtalsförhållande inom miljöförvaltningen, och som har sakkunskap på det om-

råde som delfrågan gäller och som närings-, trafik- och miljöcentralen utser. I fråga om den som är anställd i arbetsavtalsförhållande gäller vad som i denna lag föreskrivs eller med stöd av den bestäms om en tjänsteman som har förordnats till motsvarande uppdrag. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska underrätta regionförvaltningsverket om förordnandet.

11 b §

Vid utredningsförfarandet ska parterna ges tillfälle att bli hörda, om regionförvaltningsverket det bestämmer. En kallelse ska per brev sändas till parterna under känd postadress minst sju dagar före ett sammanträde eller en terrängbesiktning. I kallelsen ska nämnas var handlingarna finns tillgängliga. Yrkanden eller utredningar som gjorts eller lagts fram vid sammanträdet eller terrängbesiktningen ska antecknas i protokollet.

11 c §

Det utlåtande som upprättats vid utredningsförfarandet och övriga handlingar ska tillställas regionförvaltningsverket senast den sextionde dagen efter att en person förordnades för uppdraget. Regionförvaltningsverket kan av särskilda skäl göra undantag från denna tid.

12 §

Ansluter sig två eller flera sökandes ansökningar nära till varandra, kan regionförvaltningsverket bestämma att ansökningarna ska handläggas gemensamt, om detta ska anses ändamålsenligt och gemensam handläggning inte vållar någon sökande oskäligt dröjsmål eller annat men.

Eftersträvas i flera ansökningar helt eller delvis samma syfte på olika sätt eller yrkas under handläggningen av ärendet att företaget ska genomföras på ett annat sätt än vad som avses i ansökan, kan regionförvaltningsverket, sedan sakägarna och vid behov andra vilkas rätt eller fördel saken gäller har givits tillfälle att uttala sig i ärendet, bestämma att handläggningen av ärendet ska fortsättas såsom ett ansökningsärende

angående den åtgärd eller det företag som med beaktande av omständigheterna ska anses ändamålsenligast. Förutsätter denna åtgärd eller detta företag av annat slag att åtgärden eller företaget omfattas av en viss majoritet, ska regionförvaltningsverket innan den meddelar förordnandet konstatera att förutsättningen föreligger.

13 §

Regionförvaltningsverket eller på dess förordnande verkets ordförande eller en ledamot eller tjänsteman kan förrätta besiktning på platsen, över vilken ska föras protokoll som ska fogas till handlingarna. I samband med besiktningen eller annars kan vid behov sakägarna höras muntligen eller inhämtas muntlig utredning.

När det av särskilda skäl är behövt, kan regionförvaltningsverket höra vittnen under ed eller part under sanningsförsäkran (*hörande av vittne*). Parter som berörs av vittnesförhören ska ges tillfälle att vara närvarande när vittnet eller parten hörs och ha rätt att ställa frågor samt uttala sin åsikt om vittnets eller partens berättelse. Angående ersättning till ett vittne gäller i tillämpliga delar 49 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

14 §

Har syneförrättning ägt rum i ett ansökningsärende och handlingarna kommit till regionförvaltningsverket samt den tid som har reserverats för framställande av påminnelser, yrkanden och anmärkningar gått ut, kan regionförvaltningsverket begära förrättningsingenjörens utlåtande om påminnelserna, yrkandena och anmärkningarna.

18 §

Om regionförvaltningsverket finner att en syneförrättning som avses i 18 kap. är bristfällig, kan verket bestämma att en ny eller kompletterande förrättning ska hållas eller att ett ovan nämnt utredningsförfarande ska verkställas.

19 §

Visar det sig vid handläggningen av ett ärende att regionförvaltningsverket inte har delgivit eller ålagt sökanden att delge en sådan part ansökan som enligt ovan nämnda bestämmelser ska delges särskilt, men som inte har uppgivits i samband med ansökan eller av någon annan orsak inte har beaktats, och har denne inte heller på eget initiativ tagit sig talan i ärendet, ska regionförvaltningsverket bereda denne tillfälle att framställa sina påminnelser och yrkanden.

20 §

Regionförvaltningsverket kan på eget initiativ eller, medan syneförrättning pågår, på förslag av förrättningsingenjören skaffa eller uppmana sökanden att inom utsatt tid skaffa utredning som prövas vara behövlig vid äventyr att ansökan annars avskrivs. Behövs utredningen med hänsyn till ett allmänt intresse, kan sökanden förpliktas att skaffa utredningen vid äventyr att den annars skaffas på sökandens bekostnad. Andra parter kan åläggas att förete utredning som de har tillgång till vid äventyr att saken kan avgöras utan den.

21 §

I ett ansökningsärende som gäller tillstånd till ett företag eller en åtgärd enligt denna lag ska regionförvaltningsverket på tjänstens vägnar pröva om det finns förutsättningar för tillståndet. Likaså ska regionförvaltningsverket, även om något ersättningsyrkande inte har framställts, pröva om och till vilket belopp ersättning ska betalas för konstaterade skador, men eller andra förluster av förmån, och på tjänstens vägnar också i övrigt beakta vad som i denna lag föreskrivs om säkerställande av ett allmänt intresse samt enskild rätt och fördel.

Regionförvaltningsverket kan i den till ansökningsföregående planen göra sådana ändringar eller tillägg som behövs med hänsyn till bestämmelserna i denna lag.

Regionförvaltningsverket ska begära utlåtanden som behövs för prövningen av tillståndet.

22 §

Vill en sökande återkalla sin ansökan ska återkallandet göras skriftligen hos regionförvaltningsverket innan beslutet meddelas.

23 §

I ett ansökningsärende ska regionförvaltningsverket meddela ett beslut i vilket det, om ansökan godkänns, förutom avgörandet också meddelar föreskrifter om de omständigheter vilka ska beaktas när de åtgärder som avses i beslutet verkställs.

Gäller ansökningen ett företag som ska genomföras enligt en viss plan, ska en redogörelse för planen ingå i regionförvaltningsverkets beslut eller fogas till beslutet. I beslutet ska dessutom ingå utlåtande om påminnelser och yrkanden i ärendet samt föreskrifter om hur företaget ska utföras och vad sökanden ska iaktta för skyddande av andras intressen samt om och till vilket belopp ersättningar ska betalas för skada, men och annan förlust av förmån, samt dessutom övriga föreskrifter som med stöd av denna lag ska intas i beslutet.

23 a §

Om ansökan gäller ett projekt enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning, ska av regionförvaltningsverkets beslut framgå på vilket sätt bedömningen enligt nämnda lag har beaktats. Av tillståndsbeslutet ska dessutom framgå hur förvaltningsplanen enligt lagen om vattenvårdsförvaltningen har beaktats.

24 §

När synnerliga skäl kräver det, kan regionförvaltningsverket i ett ansökningsärende meddela ett slutligt beslut angående en viss del av ärendet, innan ärendet till övriga delar avgörs. I fråga om betalning av ersättning gäller i fråga om ett sådant beslut på motsvarande sätt vad som föreskrivs i 11 kap.

Om det är uppenbart att det finns förutsättningar för tillstånd till ett företag, kan regionförvaltningsverket avgöra ett ansökningsärende till den del det inte gäller penningersättningar för

skador, men eller andra förluster av förmåner som orsakats av företaget, om en detaljerad utredning av de förluster av förmåner som företaget orsakar oskäligt skulle fördröja avgörandet av tillståndsärendet. Ersättning för inlösen av egendom eller för nyttjanderätt ska dock fastställas i samband med att tillståndet beviljas. Regionförvaltningsverket kan också bestämma att frågan om ersättning av en skada som orsakas av en viss åtgärd ska avgöras senare, om det finns särskilda skäl därtill till följd av att behövlig utredning saknas. Den som fått tillståndet ska då åläggas att inhämta behövlig utredning och ansöka om komplettering av ersättningsbeslutet. Ett beslut av regionförvaltningsverket om att ersättningsfrågan ska avgöras särskilt hindrar inte den skadelidande att göra en särskild ansökan om ersättning enligt 11 kap. 8 § 3 mom.

I ett tillståndsbeslut enligt 2 mom. ska varje annan sökande än staten, en kommun eller samkommun åläggas att innan sökanden vidtar åtgärder som avses i tillståndet, eller om sökanden redan vidtagit sådana, inom en tid som regionförvaltningsverket bestämmer ställa bankgaranti eller någon annan godtagbar säkerhet för de förluster av förmåner som verksamheten förorsakar. Säkerheten ställs hos regionförvaltningsverket, som ska bevaka ersättningstagarnas intressen vid ställandet av säkerheten samt vid behov handla i frågor där det gäller att realisera säkerheten eller fördela medlen. Säkerhetsbeloppet ska vid behov justeras. Regionförvaltningsverket ska befria säkerheten när ersättningsskyldigheten har fullgjorts eller ersättningsbeslutet har vunnit laga kraft och verksamheten inte har inletts tidigare. Om det bestäms att ersättningarna ska betalas periodiskt, ska säkerheten dock befrias när ersättningsbeslutet vinner laga kraft, förutsatt att alla dittills förfallna poster har betalats eller deponerats med stöd av någon annan bestämmelse. I ett beslut av regionförvaltningsverket om befriande av säkerhet får ändring inte sökas genom besvär.

När regionförvaltningsverket senare meddelar sitt beslut i den del av ärendet som ännu inte har avgjorts, kan verket ändra sitt tidigare beslut endast i den mån det är nödvändigt för att av-

lägsna motstridiga eller uppenbart oändamålsenliga bestämmelser. Har regionförvaltningsverket fått ny utredning om grunderna för fiskevårdsskyldighet eller fiskerihushållningsavgift som påförts genom ett beslut enligt 2 mom., kan det dock samtidigt på tjänstens vägnar ta upp till behandling ett ärende som gäller översyn och komplettering av skyldigheten eller avgiften. Tillståndsbeslutet kan härvid ses över enligt 2 kap. 22 § 1—3 mom., utan hinder av vad som i övrigt gäller i fråga om översyn av bestämmelserna.

25 §

Beslut i ett ansökningsärende ges den dag som meddelas i en kungörelse som sätts upp på regionförvaltningsverkets anslagstavla (*anslag*) och anses då ha kommit till parternas kännedom. Beslutet tillställs sökanden och en kopia av beslutet ska sändas till närings-, trafik- och miljöcentralen, ifrågakommunala miljöförvaltningsmyndigheter samt de myndigheter som tillställts meddelande om ärendet under dess handläggning. Dessutom ska Finlands miljöcentral tillställas en kopia av beslutet.

En kopia av beslutet ska sändas till ifrågakommuner för att där hållas offentligt framlagt. Regionförvaltningsverket ska genom offentlig kungörelse i dessa kommuner tillkännage att beslutet har lagts fram och i kungörelsen också meddela när tiden för ändringssökande går ut, räknat från dagen för anslaget. En kopia av kungörelsen ska under känd postadress tillställas de parter och myndigheter som avses i 8 §, dem som framställt anmärkning samt de parter i fråga om vilka regionförvaltningsverket har avvikit från syneinstrumentet.

Regionförvaltningsverkets beslut i ett förvaltningsstuvågsärende enligt 21 kap. delges genom bevislig delgivning så som föreskrivs i förvaltningslagen.

26 §

I ärenden i vilka enligt bestämmelserna i denna lag fördelningen av kostnaderna eller någon annan åtgärd ska vidtas först efter att det företag

som ansökningsärendet gäller har utförts, ska regionförvaltningsverket i sitt beslut förplikta den som utför företaget att anmäla till regionförvaltningsverket att företaget har slutförts, så att åtgärden kan vidtas. Därefter ska ärendet handläggas såsom en ansökan som väckts av den som har gjort anmälan.

27 §

I ansökningsärenden som behandlas av regionförvaltningsverket står parterna själva för sina kostnader.

Om regionförvaltningsverket på ansökan av den som lidit skada förpliktar den som vållat skadan att betala ersättning eller vidta någon annan åtgärd, kan regionförvaltningsverket förplikta honom att betala ersättning till den skadelidande även för dennes kostnader i ärendet. Om en part har beviljats rättshjälp enligt rättshjälplagen (257/2002), ska tillståndsmyndigheten i samband med att ersättningsärendet avgörs fastställa biträdets arvode och rättshjälpstagarens självriskandel samt ålägga rättshjälpstagaren att betala denna självriskandel till sitt biträde i enlighet med det som föreskrivs i nämnda lag.

28 a §

Till den del som det ankommer på närings-, trafik- och miljöcentralerna att bevaka allmänt intresse enligt 28 § 1 mom. i detta kapitel kan miljöministeriet och jord- och skogsbruksministeriet inom sina ansvarsområden vid behov ge dem anvisningar om bevakningen av allmänt intresse.

30 §

När ett företag eller en åtgärd har utförts med stöd av ett tillstånd eller när en inrättning eller anläggning för vars uppförande har beviljats rätt i tillståndsbeslutet står färdig, ska tillståndshavaren eller den till vilken tillståndshavarens rätt har övergått, inom den tid som bestäms i tillståndsbeslutet anmäla detta hos regionförvaltningsverket och den tillsynsmyndighet som avses i 21 kap. (*anmälan om slutförande*). Efter att

regionförvaltningsverket har mottagit en sådan anmälan kan det, efter att enligt behov ha hört de myndigheter saken gäller, förordna att slutsyn ska hållas enligt 18 kap. Ett förordnande om slutsyn ska meddelas inom tre år från den dag då verket tog emot anmälan om slutförande, om inte verket i sitt tillståndsbeslut av särskilda skäl har utsatt en längre tid.

I ansökningsärenden där ingen syneförrättning har hållits får förordnande om att slutsyn ska hållas inte meddelas om inte regionförvaltningsverket med anledning av ett yrkande av en myndighet eller part eller annars prövar att särskilda skäl därtill föreligger.

31 §

Om slutsyn har förrättats i ärendet, ska regionförvaltningsverket, sedan det fått förrättningsmännens utlåtande och de handlingar som uppstått vid förrättningen, pröva om synen föranleder åtgärder.

Har vid slutsynen konstaterats att lag eller föreskrifter inte har iakttagits vid uppförandet av inrättningen eller anläggningen eller utförandet av företaget, ska regionförvaltningsverket förordna att behövliga ändringar ska vidtas och, om anledning därtill prövas föreligga, anmäla saken hos den allmänna tillsynsmyndighet som avses i 21 kap. 1 §.

32 §

Visar det sig vid utförandet av ett företag eller vidtagandet av en åtgärd ändamålsenligt att ändra föreskrifterna i tillståndsbeslutet, kan regionförvaltningsverket på ansökan av tillståndshavaren ändra föreskrifterna, om ändringen är av ringa betydelse och inte kränker någon annans rätt eller fördel.

17 kap.

Ändringssökande

Sökande av ändring i regionförvaltningsverkets beslut

1 §

I ett beslut som regionförvaltningsverket har meddelat med stöd av denna lag söks ändring hos Vasa förvaltningsdomstol så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen, om inte något annat följer av denna lag. Besvär över den avgift som tas ut för handläggningen av ärendet anförs i samma ordning som besvär över huvudsaken. Besvärsskriften och dess bilagor ska inom 30 dagar från beslutets delfående tillställas regionförvaltningsverket i två exemplar.

Ändring i ett beslut som regionförvaltningsverket har fattat med stöd av denna lag får sökas av

- 1) den vars rätt eller fördel saken kan gälla,
- 2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,
- 3) den kommun där verksamheten är placerad och andra kommuner inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,
- 4) närings-, trafik- och miljöcentralen samt den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten, och av
- 5) andra i 16 kap. 28 § 1 mom. nämnda myndigheter som bevakar allmänt intresse.

2 §

Regionförvaltningsverket ska offentliggöra besvär genom att under minst 14 dagar kungöra dem på sin anslagstavla och på de berörda kommunernas anslagstavlur. Besvärshandlingarna ska hållas framlagda i de berörda kommunerna under kungörelsetiden. Besvären ska av regionförvaltningsverket för avgivande av bemötande delges de parter och i 16 kap. 28 § avsedda myndigheter som besvären gäller, om detta inte är

uppenbart onödigt. Delgivningen av besvären ska ske så som föreskrivs i förvaltningslagen. Regionförvaltningsverket ska samtidigt meddela var besvärshandlingarna finns tillgängliga samt var skriftliga bemötanden kan lämnas in inom den tid som har utsatts för bemötande.

Regionförvaltningsverket ska utan dröjsmål men dock senast 30 dagar efter utgången av den tid som satts ut för avgivande av bemötande tillställa fullföljdsdomstolen besvärshandlingarna, bemötandena, övriga beslutshandlingar samt vid behov sitt utlåtande i ärendet.

4 §

I ett beslut som har meddelats vid en dikningsförrättning söks ändring hos Vasa förvaltningsdomstol så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring får sökas av den vars rätt eller fördel saken kan gälla och av de ansvarsområden vid närings-, trafik- och miljöcentralen som handlägger miljö- och fiskeriärenden. Besvärsskriften och dess bilagor ska inom 30 dagar från beslutets delfående tillställas Vasa förvaltningsdomstol i två exemplar.

7 §

Sitt beslut i vattenhushållningsärenden ska Vasa förvaltningsdomstol tillställa ändringssökanden samt dessutom tillställa de parter som begärt det en kopia av beslutet samt i ett tillståndsärende verksamhetsutövaren, om denne inte anfört besvär. En kopia av beslutet ska sändas till regionförvaltningsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen, ifrågavarande kommunala miljöförvaltningsmyndigheter samt de myndigheter som underrättats om ärendet under dess handläggning. Dessutom ska Finlands miljöcentral tillställas en kopia av beslutet.

9 §

Vasa förvaltningsdomstol kan på sökandens begäran i ett beslut som meddelas i huvudsaken förordna om att verksamheten, trots att besvär anförs, helt eller delvis får inledas enligt förvalt-

ningsdomstolens beslut, om sökanden ställer godtagbar säkerhet för ersättning av de skador, olägenheter och kostnader som upphävande av förvaltningsdomstolens beslut eller ändring av tillståndsvillkoren kan medföra. Säkerheten ställs hos regionförvaltningsverket. Ett sådant förordnande kan meddelas endast av grundad anledning, med beaktande av företagets art och verkningar och förutsatt att inledandet av verksamheten inte gör ändringssökandet onödigt. Högsta förvaltningsdomstolen kan besluta att förordnandet ska upphöra att gälla.

11 §

Sitt beslut i vattenhushållningsärenden ska högsta förvaltningsdomstolen tillställa ändringssökanden samt dessutom de parter som begärt det en kopia av beslutet. En kopia av beslutet ska sändas till Vasa förvaltningsdomstol, regionförvaltningsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen, ifrågavarande kommunala miljöförvaltningsmyndigheter samt de myndigheter som underrättats om ärendet under dess handläggning. Dessutom ska Finlands miljöcentral tillställas en kopia av beslutet.

18 kap.

Syneförrättning och slutsyn

1 §

Om regionförvaltningsverket med stöd av 16 kap. 5 § förordnar att syneförrättning ska hållas, ska den underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen därom. Regionförvaltningsverket ska på förslag av närings-, trafik- och miljöcentralen för syneförrättningen förordna en förrättningsingenjör som ska vara ordförande för förrättningsmännen. Regionförvaltningsverket får på begäran av närings-, trafik- och miljöcentralen, förrättningsingenjören eller en part förordna en sakkunnig på något särskilt område till extra förrättningsman, om detta ska anses vara behövligt med hänsyn till syneförrättningen.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan på begäran av förrättningsingenjören eller en part

förordna en person med sakkunskap på något särskilt område att biträda förrättningsingenjören i dennes uppgifter. Regionförvaltningsverket kan på begäran av närings-, trafik- och miljöcentralen, förrättningsingenjören eller en part vid behov förordna en sakkunnig på något särskilt område att biträda vid förrättningen. Regionförvaltningsverket kan även vid behov förordna någon av sina tjänstemän att biträda förrättningsmännen vid utredning av rättsfrågor.

2 §

Förrättningsingenjören ska i samarbete med de övriga förrättningsmännen granska den till ansökningen fogade planen. Han ska också vid behov göra en framställning till regionförvaltningsverket om inhämtande av tilläggsutredning.

7 §

Konstateras det vid en syneförrättning behövt att med anledning av ett företag eller en åtgärd som handläggs där göra ändringar i en flottningsstadga, ska förrättningsingenjören, sedan han hört Forststyrelsen och flottningsföreningen, om en sådan är verksam på området, anmäla saken hos regionförvaltningsverket, som ska avgöra om frågan om ändring av flottningsstadgan ska handläggas i samband med det ansökningsärendet som gäller företaget. I regionförvaltningsverkets beslut får ändring inte sökas.

10 §

Den som vill framställa anmärkningar, yrkanden eller påpekanden med anledning av ansökan, planen eller syneinstrumentet ska framställa dem hos regionförvaltningsverket under den tid handlingarna hålls tillgängliga enligt 9 a § i detta kapitel.

De invånare och sammanslutningar som avses i 3 § 1 mom. i detta kapitel har rätt att så som nämns i 1 mom. framföra sin åsikt hos regionförvaltningsverket med anledning av ansökan, planen eller syneinstrumentet.

De myndigheter som tillställts syneinstrumentet ska göra anmärkningar som de anser behövliga hos regionförvaltningsverket inom den tid som avses i 1 mom.

Anmärkningar, yrkanden och påpekanden enligt denna paragraf ska skriftligen lämnas till regionförvaltningsverket i två exemplar.

11 §

Syneinstrumentet, ansökan, planen samt övriga handlingar som hör till syneförrättningen ska tillställas regionförvaltningsverket före den dag då handlingarna enligt 9 a § i detta kapitel görs tillgängliga. Syneförrättningen anses vara avslutad när de åtgärder som avses i detta moment har vidtagits.

Om regionförvaltningsverket av förrättningsingenjören begär ett utlåtande över anmärkningar, yrkanden eller påpekanden som gjorts hos regionförvaltningsverket eller utlåtanden som givits till det, gäller beträffande kostnaderna för förrättningsingenjörens utlåtande i tillämpliga delar 21 kap. 11 §.

13 §

Vid slutsynen ska fastställas om företaget eller åtgärden har utförts så som lagen eller tillståndsbeslutet föreskriver och om företaget eller åtgärden kan väntas medföra sådana skadliga verkningar för allmänt eller enskilt intresse vilka inte beaktades när tillståndet beviljades. Vid slutsynen kan också utredas sådana skador som uppstått efter att tillståndet beviljades och som inte då förutsattes, och vid behov kan det föreslås att regionförvaltningsverket ska bestämma om och till vilket belopp ersättning ska betalas för dessa skador.

Ett utlåtande som gjorts upp vid en slutsyn ska hållas tillgängligt, kungöras och tillkännages, anmärkningar, yrkanden och påpekanden med anledning av utlåtandet göras och utlåtandet tillställas regionförvaltningsverket med iakttagande i tillämpliga delar av 9 a, 10 och 11 § i detta kapitel.

19 kap.

Dikningsförrättning

1 §

Dikningsförrättning ska sökas skriftligt hos närings-, trafik- och miljöcentralen. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska förordna under centralen lydande ingenjör eller, enligt vad som bestäms genom förordning, någon annan sakkunnig person att hålla dikningsförrättningen.

4 §

Ett begynnelsesammanträde ska hållas vid en sådan dikningsförrättning vid vilken en dikningsplan ska fastställas, om inte något annat följer av 8 § i detta kapitel. Till sammanträdet ska förrättningsingenjören kalla dem vilkas rätt eller fördel dikningsärendet kan angå. Hålls en dikningsförrättning av skäl som nämns i 6 kap. 10 § 1 mom. 1 eller 2 punkten eller gäller den ett tämligen vidsträckt område, ska förrättningsingenjören bereda kommunens miljöförvaltningsmyndighet och de ansvarsområden vid närings-, trafik- och miljöcentralen som handlägger miljö- och fiskeriärenden tillfälle att vid sammanträdet yttra sig i frågan. Sammanträdet ska hållas i närheten av det område som ska dikas, och det kan fortsättas på skilda ställen och olika dagar.

5 §

Konstaterar förrättningsingenjören vid handläggningen av en dikningsplan att förverkligande av torrlägningsföretag som ska verkställas såsom dikning behövs vattenståndsreglering eller är det fråga om sådan dikning eller åtgärd i samband därmed som enligt 6 kap. 2 § 1 och 2 mom. kräver tillstånd av regionförvaltningsverket, ska förrättningsingenjören om saken underrätta den som ansökt om förrättningen och uppmana denne att söka sådant tillstånd hos regionförvaltningsverket, om denne vill att dikningsförrättningen ska fortsättas. Till tillståndsansökan ska fogas förrättningsmännens förslag till plan till den del saken hänskjuts till regionförvaltningsverket för avgörande samt, när det är fråga om vattenståndsreglering, utredning om att

de som får nytta av regleringen omfattar företaget såsom föreskrivs i 7 kap. 3 §.

Innan en ovan avsedd ansökan har avgjorts av regionförvaltningsverket, får vid dikningsförrättning inte meddelas beslut som avses i 9 § i detta kapitel.

5 a §

Om en dikningsplan, på basis av vilken en ägoreglering som avses i 1 mom. har verkställts, under dikningsförrättningen ändras eller lämnas utan fastställelse eller om ett vid förrättningen fattat beslut ändras eller upphävs till följd av ändringsökande, ska närings-, trafik- och miljöcentralen, sedan beslutet vunnit laga kraft, underrätta lantmäteribrådan, som vid behov ska bestämma att en ny ägoregleringsförrättning ska verkställas. Vid förrättningen, som ska verkställas i brådsökande ordning, ska fastighetsindelningen justeras så att den motsvarar den ändrade dikningsplanen eller, om dikningsplanen har upphävts, ska fastighetsindelningen om möjligt återställas med iakttagande i tillämpliga delar av lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt. Vad som föreskrivs i detta moment gäller på motsvarande sätt när en fastställd dikningsplan, på basis av vilken en i 1 mom. nämnd ägoreglering har verkställts, förfaller med stöd av 6 kap. 11 § 5 mom.

9 §

Beslutet ska meddelas inom 30 dagar efter slutsammanträdet eller förrättningsammanträdet, om inte närings-, trafik- och miljöcentralen av särskilda skäl förlänger tiden. Beslutet, till vilket besväransvisning ska fogas, meddelas den dag som nämns i en kungörelse som anslås på närings-, trafik- och miljöcentralens anslagstavla och anses ha kommit till parternas kännedom nämnda dag. De som saken gäller ska dessutom under känd postadress underrättas om beslutet. Beslutet ska tillställas sökanden och en kopia av beslutet till andra parter som begärt det. En kopia av beslutet ska också sändas till ifrågavarande

de kommunala miljöförvaltningsmyndigheter samt närings-, trafik- och miljöcentralen.

20 kap.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten

2 §

Behövs ovan avsedd utredning i ett annat beslutsärende som behandlas av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, ska ärendet överföras till regionförvaltningsverket för behandling.

8 §

Om den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har fått vetskap om att gällande bestämmelser och föreskrifter inte har iakttagits, ska den, om en uppmaning som den givit inte följs, vidta sådana åtgärder enligt 7 § i detta kapitel eller 21 kap. 2, 3 och 3 a § som sakens natur ger anledning till. Förutsätter försummelsen eller förseelsen en särskild utredning, kan nämnda myndighet dock underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen om saken för vidtagande av eventuella åtgärder.

21 kap.

Särskilda stadganden

1 §

Tillsynen över att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter följs (*laglighets tillsyn*) ankommer på närings-, trafik- och miljöcentralerna och de kommunala miljöförvaltningsmyndigheterna. Miljöministeriet kan vid behov meddela allmänna anvisningar om tillsynen över att denna lag iakttas.

2 §

Har inte denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser eller föreskrifter iakttagits,

ska tillsynsmyndigheten med hänsyn till sakens natur

1) uppmana den som bryter mot denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser eller föreskrifter att upphöra med ett förfarande som strider mot ifrågakvarande bestämmelser eller föreskrifter,

2) vid regionförvaltningsverket väcka ett förvaltningsstävingsärende som avses i 3 § i detta kapitel, eller

3) anmäla saken till polisen för förundersökning, om inte gärningen med beaktande av förhållandena ska anses vara ringa och allmän fördel inte kräver att åtal väcks.

3 §

Handlar någon i strid med denna lag eller med stöd av den meddelade bestämmelser eller föreskrifter eller försummar han sina skyldigheter enligt denna lag eller med stöd av den meddelade föreskrifter, kan regionförvaltningsverket på anmälan av en myndighet eller ansökan av den vars rätt eller fördel saken gäller förbjuda vederbörande att fortsätta det lagstridiga förfarandet eller annars bestämma att det som rättsstridigt har gjorts eller försummats ska rättas till. Innan ett sådant förordnande meddelas ska vederbörande ges tillfälle att bli hörd i saken. Förordnandet ska förenas med vite eller hot om att den åtgärd som har försummats utförs på den försumliga bekostnad eller att verksamheten avbryts. Tillsynsmyndigheten eller någon annan som saken gäller kan ges rätt att utföra åtgärden i fråga.

Om det finns särskilda skäl, kan regionförvaltningsverket bestämma att beslutet ska verkställas oberoende av att ändring söks. Fullföljdsdomstolen kan på motsvarande sätt besluta att det överklagade beslutet ska verkställas innan ärendet avgörs eller att ett beslut om verkställighet av beslutet ska upphöra att gälla. Över ett sådant beslut av förvaltningsdomstolen som enbart gäller verkställighet och genom vilket verkställigheten av det överklagade beslutet förbjuds eller avbryts får besvär anföras hos högsta förvaltningsdomstolen endast i samband med huvudsaken.

3 a §

Försummas en skyldighet enligt 2 kap. 31 § 1 mom. att underhålla en anläggning och kan det inte utan svårighet redas ut vem som är anläggningens ägare eller vem som annars har ansvaret för den, får regionförvaltningsverket på ansökan berättiga en i 1 § i detta kapitel nämnd tillsynsmyndighet att på statens bekostnad vidta behövliga åtgärder för undanröjande av men eller fara. I fråga om ärendets handläggning gäller härvid i tillämpliga delar vad som föreskrivs i 16 kap. I fråga om verkställigheten tillämpas dock vad som i 3 § 3 mom. i detta kapitel föreskrivs om förvaltningstvångsärenden.

3 b §

Förorsakar en i 3 § i detta kapitel avsedd åtgärd eller försummelse omedelbar fara för hälsan eller avsevärd fara för annans egendom eller ett viktigt allmänt intresse, får närings-, trafik- och miljöcentralen vidta behövliga åtgärder för att avhjälpa menet eller faran.

I närings-, trafik- och miljöcentralens beslut enligt 1 mom. söks ändring hos Vasa förvaltningsdomstol. I fråga om ändringssökande gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs i 17 kap.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan bestämma att beslutet ska verkställas oberoende av att ändring söks. Fullföljdsdomstolen kan på motsvarande sätt besluta att det överklagade beslutet ska verkställas innan ärendet avgörs eller att beslutet om verkställighet ska upphöra att gälla.

3 c §

Om en åtgärd i anslutning till uppdämning eller vattenuttag och som strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den eller om en försummelse av skyldigheter förorsakar eller innebär ett överhängande hot om en betydande negativ förändring i vattendrag eller grundvatten eller en naturskada som avses i 5 a § i naturvårdslagen ska regionförvaltningsverket, utöver vad som bestäms i 3 §, ålägga den som orsakat olägenhe-

ten att vidta behövliga åtgärder för att förhindra negativa effekter eller begränsa dem så att de blir så små som möjligt eller att vidta hjälpåtgärder som avses i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009). Ärendet ska behandlas på det sätt som föreskrivs i 3 § i detta kapitel.

3 d §

Den som orsakat olägenheter eller skador enligt 3 c § ska utan dröjsmål underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen om olägenheterna eller skadorna och överhängande hot om sådana och vidta behövliga åtgärder för att förhindra olägenheter eller skador eller begränsa dem så att de blir så små som möjligt.

3 e §

Om ett ärende som avses i 3 c § 1 och 2 mom. inte har anhängiggjorts på ansökan av närings-, trafik- och miljöcentralen, kan den som enligt 17 kap. 1 § 2 mom. får söka ändring i regionförvaltningsverkets beslut skriftligen anhängiggöra ärendet. Regionförvaltningsverket ska begära de utlåtanden som behövs för att avgöra ärendet.

4 §

I fall som avses i 3 a § i detta kapitel kan regionförvaltningsverket på ansökan av en tillsynsmyndighet förordna att de kostnader som staten åsamkats av åtgärderna helt eller delvis ska indrivnas hos den som försummat underhållet, om det senare har framgått vem denne är.

6 §

Angående verkställighet av regionförvaltningsverkets och den kommunala miljövårdsmyndighetens beslut som vunnit laga kraft samt beslut som har fattats vid en dikningsförrättning gäller, till den del det är fråga om nyttjande- eller inlösningsrätt eller ersättningar eller skyldigheter som bestäms enligt 11 kap., i tillämpliga delar vad som föreskrivs om verkställighet av en dom som vunnit laga kraft.

8 §

Regionförvaltningsverket ska underrätta fastighetsregisterföraren om ett lagakraftvunnet beslut genom vilket meddelats rätt att på annans mark anlägga bädd eller uppföra annan anläggning, sätta annans område varaktigt under vatten, använda vattenkraft som tillhör annans fastighet eller samfällt område eller annars fortgående tillgodogöra sig annans fasta egendom. Detsamma gäller ett beslut genom vilket något område har avsatts till skyddsområde eller användningen av området annars begränsats. En anteckning om beslutet ska göras i fastighetsregistret. Fastighetsregisterföraren ska vid behov på ansökan förordna att fastighetsförrättning ska verkställas och de omständigheter som anteckningen förutsätter därvid utredas. På förrättningen tillämpas bestämmelserna om fastighetsbestämning i fastighetsbildningslagen.

Vad som föreskrivs ovan i denna paragraf om underrättelse ska iakttas när de förhållanden som föranlett anteckningen ändrats genom ett lagakraftvunnet beslut av regionförvaltningsverket.

8 a §

Gäller regionförvaltningsverkets beslut byggande i vattendrag eller något annat i denna lag nämnt företag som innebär att ägor kommer att splittras eller bli mindre eller att förbindelser försvåras, ska regionförvaltningsverket sedan beslutet vunnit laga kraft till lantmäteribrån sända kopior av beslutshandlingarna i ärendet. Vad som föreskrivs ovan tillämpas inte på regionförvaltningsverkets beslut med stöd av 6 kap.

Förfaller enligt 2 kap. 12 § ett tillstånd, med stöd av vilket verkställts en sådan ägoreglering som avses i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt, ska närings-, trafik- och miljöcentralen underrätta lantmäteribrån, som ska förordna om ny ägoreglering. I fråga om förrättningen gäller på motsvarande sätt 19 kap. 5 a § 3 mom.

9 §

För handläggningen i regionförvaltningsverket och hos den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten av ett ärende som avses i denna lag kan uppbäras en avgift, vars storlek bestäms enligt vad som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och i en förordning som med stöd av den utfärdas av miljöministeriet. Den avgift som uppbärs till kommunen ska i tillämpliga delar motsvara lagen om grunderna för avgifter till staten. Grunderna för avgiften bestäms närmare i en taxa som kommunen godkänner. Avgift uppbärs inte för handläggningen av ärenden som väckts på initiativ av en myndighet eller skadelidande part. För handläggningen av ärenden som väckts på yrkande av någon annan får avgift uppbäras, om ärendet ska anses ha blivit väckt uppenbart utan grund.

11 §

När syneförrättning hålls i ett ansökningsärende ska sökanden, om inte något annat följer av 2 mom., betala

1) resekostnaderna för förrättningsingenjören, sakkunniga i statens tjänst, regionförvaltningsverkets tjänstemän som förordnats att biträda i ärendet, sådana av närings-, trafik- och miljöcentralen förordnade biträden till förrättningsingenjören som avses i 18 kap. 1 § 3 mom. samt andra som utför uppgifter som ankommer på förrättningsingenjören, enligt vad som föreskrivs eller genom tjänstekollektivavtal eller på annat sätt bestäms om ersättning av resekostnader till personer i statens tjänst,

2) arvode och resekostnader för sakkunniga som inte är anställda hos staten,

3) gode människens arvoden och resekostnader enligt vad som föreskrivs i fråga om ersättning av dessa kostnader till gode män vid fastighetsförrättningar,

4) kostnaderna för hyra av möteslokaler, anskaffning, duplicering och postning av handlingar samt kungörelser i tidningarna,

5) kostnader för båtförarens samt avvägning-, borrnings- och mätningmäns uppgifter samt för övriga med dessa jämförbara hjälpfunktioner som utförs i terrängen.

När det är fråga om en ansökan som avses i 2 kap. 27 § eller 11 kap. 8 § och som gjorts av den som lidit förlust av förmån, betalas de kostnader som nämns i 1 mom. av statens medel, men indrivs med stöd av regionförvaltningsverkets beslut hos den som orsakat förlusten av förmånen, om inte regionförvaltningsverket med hänsyn till de omständigheter som framkommit i saken bestämmer att sökanden helt eller delvis ska betala dem eller staten helt eller delvis svara för dem. Till de handlingar som tillkommit vid syneförrättningen ska fogas förrättningsingenjörens uträkning av kostnaderna, och i förrättningsmännens utlåtande ska intas ett förslag om huruvida staten ska ersättas för dessa.

Vid slutsyn betalas de kostnader som nämns i 1 mom. av statens medel, men återkrävs med stöd av regionförvaltningsverkets beslut av den som erhållit tillståndet, om inte regionförvaltningsverket med stöd av de omständigheter som framkommit i saken bestämmer att staten helt eller delvis ska svara för dem. Till de handlingar som tillkommit vid slutsynen ska fogas förrättningsingenjörens uträkning av kostnaderna, och i förrättningsmännens utlåtande ska intas ett förslag om huruvida staten ska ersättas för dessa.

12 §

Regionförvaltningsverket kan i de fall som avses i 9 § och en förrättningsingenjör i de fall som avses i 10 § 1 mom. och 11 § 1 mom. i detta kapitel yrka att för kostnader enligt nämnda lagrum ska betalas en förskottsavgift, vid äventyr att behandlingen av ärendet inte fortsätts förrän betalning skett eller godtagbar säkerhet för betalningen ställts. En förskottsavgift som grundar sig på förrättningsingenjörens yrkande ska betalas till närings-, trafik- och miljöcentralen.

Kostnader som avses i 1 mom. får uppbäras med stöd av en uträkning som gjorts av regionförvaltningsverket respektive förrättningsingenjören enligt 7 § i detta kapitel, med undantag av lösen för expeditioner, beträffande vilka de särskilda bestämmelserna därom ska iakttas. Kostnader som grundar sig på förrättningsingenjörens uträkning och som ska betalas till staten, inberäknat de om vilka regionförvaltningsverket förordnat med stöd av 11 § 2 och 3 mom. i detta kapitel, uppbäras av närings-, trafik- och miljöcentralen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 22 kap. 7 § och 25 kap. 8 § i ärvdabalken

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i ärvdabalken av den 5 februari 1965 (40/1965) 22 kap. 7 § och 25 kap. 8 §, av dem 25 kap. 8 § sådan den lyder i lag 432/2007, som följer:

22 kap.

Om verkställighet av legat och ändamålsbestämmelse

7 §

Om verkställandet av en ändamålsbestämmelse har underlåtit, ska var och en som kan ha för-

del av att bestämmelsen verkställs samt boutredningsmän, testamentsexekutorer, efterlevande make, liksom även arvingar och universella testamentstagare och arvingars eller universella testamentstagares avkomlingar ha rätt att föra talan därom. En arvinge har rätt till talan även då han eller hon inte äger del i boet.

Då det är fråga om en bestämmelse för ett allmännyttigt ändamål kan regionförvaltningsverket i det område där verkställigheten huvudsakligen ska ske förordna en lämplig person att föra talan.

25 kap.

Om skifte av gårdsbruksenhet som hör till kvarlåtenskap

8 §

Innan ett slutligt arvskitte enligt detta kapitel förrättas ska skiftesmannen, vid behov eller då en delägare i dödsboet yrkar det, inhämta utlåtande av den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars område driftscentret för den gårdsbruksenhet som helt eller delvis hör till kvarlåtenskapen är beläget. Utlåtandet ska gälla följande frågor:

1) är den gårdsbruksenhet som hör till kvarlåtenskapen sådan att odlaren och medlemmarna av hans familj kan få sin huvudsakliga utkomst av den eller utgör de i kvarlåtenskapen ingående lägenheterna och lägenhetsdelarna var för sig eller tillsammans med lägenheter och lägenhetsdelar som ägs av den lämpliga övertagaren av gårdsbruket eller hans make, eller tillsammans med den del som i fall som avses i 1 b § 2 mom. tillhör den efterlevande maken, ett sådant gårdsbrukskomplex att odlaren och medlemmarna av hans familj kan få sin huvudsakliga utkomst av det,

2) har den som önskar att en gårdsbruksenhet, lägenhet eller lägenhetsdel, som hör till kvarlåtenskapen, i enlighet med detta kapitel ska tas med i hans arvslott tillräckliga yrkesförutsättningar att idka gårdsbruk,

3) vem av flera sådana lämpliga övertagare av gårdsbruk, som önskar att en i kvarlåtenskapen ingående gårdsbruksenhet, lägenhet eller lägenhetsdel i enlighet med detta kapitel ska tas med i deras arvslotter, har de bästa yrkesförutsättningarna att idka sådant lantbruk som kan komma i fråga,

4) är det med beaktande av 4 § möjligt att i samband med skiftet överlåta områden från en gårdsbruksenhet till andra delägare, samt

5) vilket är det gängse värdet på den gårdsbruksenhet, lägenhet eller lägenhetsdel som hör till kvarlåtenskapen och vilket är det beräknade värdet enligt 2 §.

Om delägaren inte godkänner närings-, trafik- och miljöcentralens utlåtande, kan han inom en månad från det han bevisligen fick del av detta begära utlåtande av Landsbygdsverket om de omständigheter som nämns i 1 mom. Landsbygdsverket ska sända utlåtandet till den som har begärt det och till skiftesmannen.

Närings-, trafik- och miljöcentralen och Landsbygdsverket ska avge utlåtandena i brådskande ordning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsetter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om parkeringsbot

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 3 april 1970 om parkeringsbot (248/1970) 2, 3 och 6 § som följer:

2 §

Regionförvaltningsverket kan på framställ-

ning av kommunfullmäktige eller med deras samtycke och efter att ha mottagit ett utlåtande

av chefen för vederbörande polisinrättning på de villkor som regionförvaltningsverket har ställt förordna att kommunen på sitt område eller en viss del av området jämsides med polisen ska sörja för övervakningen av att förbuden och begränsningarna beträffande stannande, uppställning och parkering efterlevs och för föreläggandet av parkeringsbot. Regionförvaltningsverket kan återkalla förordnandet eller ändra villkor som ställts där.

3 §

Ledningen av och tillsynen över iakttagandet av förbuden och begränsningarna beträffande stannande, uppställning och parkering på en polisinrättnings verksamhetsområde handhas av polisinrättningens chef, som även fungerar som parkeringsövervakare. Regionförvaltningsverket kan dock bestämma att en annan tjänsteman vid polisinrättningen än chefen för inrättningen ska vara parkeringsövervakare.

Om övervakningen ordnas på det sätt som avses i 2 §, ska kommunen utse en kommunal parkeringsövervakare i stället för den parkeringsövervakare som avses i 1 mom.

En kommunal parkeringsövervakare står i frågor som gäller övervakningens allmänna upp-

läggning under ledning och tillsyn av polisinrättningens chef.

Den kommunala parkeringsövervakaren ska ha det antal biträden som krävs. Regionförvaltningsverket kan bestämma det minsta antalet övervakningsbiträden. Bestämmelser om kompetenskraven på den kommunala övervakningspersonalen och om personalens tjänstedräkt och emblem utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §

Parkeringsboten tillfaller staten.

Avgifter som tas ut för parkeringsfel i ett område som står under kommunal övervakning tillfaller dock kommunen i fråga, oberoende av om betalningsanmaningen har utfärdats av polisen eller av den kommunala parkeringsövervakaren eller hans biträde.

På ett område där kommunal övervakning anordnats betalar kommunen utgifterna för ordnandet och skötseln av övervakningen och för uppfyllandet av de villkor som regionförvaltningsverket har ställt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 29 juli 1977 om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977) 8 § 2 mom., 52 § 1—3 mom., 68 §, 79 § 2 mom., 84 § 2 mom. och 101 §, sådana de lyder, 8 § 2 mom. i lag 82/1995, 52 § 1—3 mom. och 68 § i lag 794/1996, 79 § 2 mom. i lag 580/2009, 84 § 2 mom. i lag 1032/2003 samt 101 § delvis ändrad i lag 476/1996, som följer:

8 §

Kommunen samt, om företaget har regional betydelse, förbunden på landskapsnivå och nä-

rings-, trafik- och miljöcentralen ska beredas i 1 mom. avsett tillfälle. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska beredas motsvarande tillfälle

också när företaget har avsevärd betydelse för miljövärden.

52 §

Sökanden ska betala ersättning i ett för allt eller, om förskottsersättning har erlagts, betala återstoden av ersättningen inom tre månader, räknat från den tidpunkt då inlösningsbeslutet avkunnades, genom att utbetala ersättningen till ersättningstagaren eller till en av denne angiven penninginrättning eller, om det har bestämts att ersättningen ska deponeras, till regionförvaltningsverket på den ort där fastigheten är belägen.

Har sökanden anfört besvär över inlösningsbeslutet, får den omtvistade delen av ersättningen deponeras hos regionförvaltningsverket på den ort där fastigheten är belägen. Angående rätt att betala ersättning genom deponering gäller även lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgöringsskyldighet (281/1931), nedan *deponeringslagen*. I fråga om lyftande av en deponerad ersättning föreskrivs i 70 §.

När en ersättning deponeras ska sökanden ge regionförvaltningsverket en kopia av behövliga delar av inlösningsbeslutet.

68 §

Har en ersättning deponerats med stöd av 49 §, ska regionförvaltningsverket meddela om deponeringen genom offentlig delgivning, vilken ska publiceras i den officiella tidningen, samt dessutom genom enskild delgivning till varje rättsinnehavare vars adress är känd.

Om en rättsinnehavare önskar utnyttja sin rätt, ska han yrka ersättning inom tre månader från det att han fått kännedom om deponeringen och samtidigt lägga fram en behövlig utredning om sin rätt. Den i yrkandet avsedda ersättningen ska fördelas med iakttagande i tillämpliga delar av vad utsökningsbalken (705/2007) föreskriver om försäljning av utmätt fast egendom samt om redovisning och fördelning av därvid influtna

medel. Har fördelning av medel inte yrkats inom föreskriven tid, ska regionförvaltningsverket ofördröjligen betala dem till ersättningstagaren.

Har det bestämts att en förskottsersättning ska deponeras så som avses i 64 § för säkerställande av ett snabbt verkställande av tillträdessyn, ska regionförvaltningsverket, innan de åtgärder som föreskrivs i 1 och 2 mom. vidtas, ge ägaren till den egendom som har tagits i besittning tillfälle att lyfta förskottsersättningen. Ägaren har rätt att lyfta ersättningen om han visar att utbetalandet till honom inte kränker fordringsägarnas rätt med beaktande av 49 § 2 mom.

79 §

När regionförvaltningsverkets meddelande om fördelningen av ersättningen har inkommit ska inskrivningsmyndigheten, med iakttagande av vad som föreskrivs särskilt, vidta åtgärder för att göra behövliga anteckningar i lagfarts- och inteckningsregistret.

84 §

Tillstånd till undersökningen beviljas av det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde den egendom finns som undersökningen gäller. Vid behandlingen av tillståndsärendet kan sakägarna informeras om ärendet genom offentlig delgivning enligt vad som bestäms i 62 § i förvaltningslagen. Om det likväl är uppenbart att undersökningsarbetet i betydande grad skulle försvåra nyttjandet av någon fastighet, ska en sådan fastighets ägare eller innehavare informeras om ansökan genom vanlig delgivning enligt vad som bestäms i 59 § i förvaltningslagen. När tillstånd beviljas ska det bestämmas inom vilken tid undersökningen ska utföras. Om bestämmandet av föremålet för inlösningshänskjuts till inlösningsförrättningen, är inlösningskommissionen berättigad att utföra behövlig undersökning enligt sökandens anvisning.

101 §

Polisen är skyldig att ge handräckning för utförande av i denna lag avsedda förrättningar och besittningstaganden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 2 och 7 kap. i konsumentskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i konsumentskyddslagen av den 20 januari 1978 (38/1978) 2 kap. 18 och 20 § samt 7 kap. 24 §, sådana de lyder, 2 kap. 18 och 20 § i lag 561/2008 samt 7 kap. 24 § i lag 844/2009, som följer:

2 kap.

Marknadsföring samt förfaranden i kundrelationer

18 §

Förbud som meddelas av regionförvaltningsverket i vissa ärenden

Regionförvaltningsverket kan meddela förbud enligt 16 § i ärenden som gäller förfaranden som strider mot bestämmelserna om prisinformation om bostäder och andra konsumtionsnyttigheter, om lagstridigheten är uppenbar och praxis vid tillämpningen av bestämmelserna är vedertagen i ärenden av denna typ. Regionförvaltningsverkets beslut får inte överklagas genom besvär.

Näringsidkaren får föra ett i 1 mom. avsett beslut om förbud till marknadsdomstolen för prövning inom fjorton dagar efter det att näringsidkaren har fått del av beslutet. I annat fall står beslutet fast.

Regionförvaltningsverket kan förena sitt förbud med vite. Vitet döms ut av marknadsdomstolen.

Innan regionförvaltningsverket meddelar förbud enligt 1 mom. ska det ge näringsidkaren tillfälle att bli hörd.

Vid meddelande av förbud enligt 1 mom. ska regionförvaltningsverket fatta ett skriftligt beslut och se till att det delges parterna.

20 §

Tillsyn

Marknadsföringen och de förfaranden som tillämpas i kundrelationerna övervakas av konsumentombudsmannen när det gäller konsumentskyddet.

Prisinformationen vid marknadsföring av konsumtionsnyttigheter övervakas av konsumentombudsmannen och regionförvaltningsverket.

Bestämmelser om marknadsdomstolen och behandlingen av ärenden i den finns även i marknadsdomstolslagen (1527/2001) och i lagen om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden (1528/2001).

7 kap.

Konsumentkrediter

24 §

Tillsynen över att detta kapitel följs utövas av konsumentombudsmannen, Konsumentverket och av regionförvaltningsverken såsom distriktsförvaltningsmyndigheter underställda Konsumentverket samt av Finansinspektionen, om kreditgivningen hänför sig till verksamhet som Finansinspektionen utövar tillsyn över.

En näringsidkare är skyldig att till tillsynsmyndigheterna överlämna de handlingar som

gäller konsumentkrediter och som behövs för tillsynen.

Vid tillsynen över att 9 a § iakttas ger Kommunikationsverket på begäran tillsynsmyndigheten ett utlåtande om huruvida den metod för elektronisk identitetskontroll som kreditgivaren använder uppfyller kraven i 8 § i lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Dock träder 7 kap. 24 § 3 mom. i kraft den 1 februari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 33 a § i namnlagen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i namnlagen av den 9 augusti 1985 (694/1985) 33 a §, sådan den lyder i lag 69/1999, som följer:

33 a §

Behörig myndighet i landskapet Åland

Vad som i denna lag bestäms om magistraten, gäller i landskapet Åland Statens ämbetsverk på Åland.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av hittegodslagen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i hittegodslagen av den 26 augusti 1988 (778/1988) 21 och 25 § samt *fogas* till lagen nya 21 a, 25 a och 25 b som följer:

6 kap.

Hittegodsbyråer

21 §

Ansvarig föreståndare

En hittegodsbyrå ska ha en ansvarig föreståndare, som är skyldig att se till att hittegodsbyrån upprätthålls lagenligt.

Ansvariga föreståndaren ska vara en myndig och tillförlitlig person, som inte har försatts i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. Ansvariga föreståndaren anses tillförlitlig, om han eller hon inte genom en laga-kraftvunnen dom under de fem senaste åren har dömts till fängelsestraff eller under de tre senaste åren till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att personen i fråga är uppenbart olämplig som ansvarig föreståndare. Ansvariga föreståndaren anses emellertid inte tillförlitlig, om han eller hon annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig uppenbart olämplig som ansvarig föreståndare.

21 a §

Förutsättningar för beviljande av tillstånd

Regionförvaltningsverket ska bevilja en sökande tillstånd att hålla en hittegodsbyrå för hantering av hittegod som avses i 5 §, om

1) den sökande har rätt att utöva näring i Finland,

2) den sökande inte har försatts i konkurs och, om sökanden är en fysisk person, han eller hon är myndig och har en handlingsbehörighet som inte har begränsats,

3) den sökande har anmält en ansvarig föreståndare som uppfyller de krav som uppställs i 21 § 2 mom.

25 §

Tillsyn och tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter

Regionförvaltningsverket har tillsyn över hittegodsbyråernas verksamhet.

Trots sekretessbestämmelserna ska en hittegodsbyrå på begäran ge regionförvaltningsverket de handlingar och uppgifter som behövs för tillsynen.

Regionförvaltningsverket har rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få de uppgifter som behövs för att en ansvarig föreståndares tillförlitlighet ska kunna utredas. I fråga om rätten att få uppgifter ur straffregistret bestäms särskilt.

25 a §

Tvångsmedel

Regionförvaltningsverket ska förbjuda en hittegodsbyrå, om den hålls utan tillstånd i strid med denna lag. Om det finns särskilda skäl till detta, kan förbudet också meddelas så att det gäller en person som är anställd hos den som bedriver sådan verksamhet eller gäller någon annan som verkar för dennes räkning.

Om hittegodsbyrån eller ansvariga föreståndaren försummar en skyldighet som följer av denna lag, får regionförvaltningsverket uppmana hittegodsbyrån eller ansvariga föreståndaren att uppfylla sin skyldighet inom en viss tid. Om försummelseerna är allvarliga eller om de upprepas trots uppmaning, får regionförvaltningsverket förbjuda hittegodsbyråns verksamhet helt eller delvis för viss tid, dock för högst sex månader.

Regionförvaltningsverket får förelägga vite för att förstärka ett förbud eller en uppmaning som avses i denna paragraf. Ett förbud som avses i 1 mom. ska förstärkas med vite, om inte detta av något särskilt skäl är onödigt. I fråga om vite gäller i övrigt vad som bestäms i viteslagen (1113/1990).

25 b §

Återkallande av tillstånd

Regionförvaltningsverket ska återkalla ett tillstånd att hålla en hittegodsbyrå, om

1) hittegodsbyrån har upphört med sin verksamhet,

2) de förutsättningar för tillståndet som anges i 21 a § inte längre uppfylls,

3) hittegodsbyrån inte längre har en ansvarig föreståndare som uppfyller de krav som anges i 21 § 2 mom. och hittegodsbyrån inte inom den tidsfrist som regionförvaltningsverket har ställt i sin uppmaning har anmält en ny ansvarig föreståndare, eller om

4) det i hittegodsbyråns eller den ansvariga föreståndarens verksamhet förekommer allvarliga eller upprepade försummelser och byrån redan tidigare har meddelats ett verksamhetsförbud för en viss tid.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Den som när lagen träder i kraft håller en hittegodsbyrå med stöd av ett tillstånd som har utfärdats före ikraftträdandet, får fortsätta verksamheten enligt detta tillstånd utan att söka nytt tillstånd.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av föreningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i föreningslagen av den 26 maj 1989 (503/1989) 4, 20 och 22 § som följer:

4 §

Tillståndsplikt

Föreningar vars verksamhet omfattar övning i bruk av skjutvapen och som inte ska finnas endast för jakt får inte bildas utan tillstånd av regionförvaltningsverket.

20 §

Föreningsmöte

Föreningsmöte ska hållas på de tider som bestäms i stadgarna. Om föreningsmöte inte har sammankallats, har varje föreningsmedlem rätt att kräva att möte ska hållas.

Extra föreningsmöte ska hållas då föreningsmötet så beslutar eller styrelsen anser att det finns skäl därtill eller då minst en tiondedel av

föreningens röstberättigade medlemmar kräver det för behandling av ett angivet ärende. Om endast föreningar eller enskilda personer och föreningar enligt stadgarna kan vara medlemmar av föreningen, kan i dem bestämmas att den minoritet som kan kräva att extra möte ska hållas är mindre eller större än en tiondedel. I andra förenings stadgar kan endast tas in bestämmelser om en mindre minoritet.

Krav på att möte ska hållas ska framställas skriftligen till föreningens styrelse. När styrelsen har tagit emot framställningen ska den utan dröjsmål sammankalla mötet. Om mötet inte har sammankallats eller kravet inte har kunnat framställas till styrelsen, ska regionförvaltningsverket på ansökan av en medlem som krävt att möte ska hållas berättiga medlemmen att sammankalla mötet på föreningens bekostnad eller vid vite ålägg styrelsen att göra det.

22 §

Andra sätt att fatta beslut

Om en i stadgarna nämnd fråga ska avgöras i föreningen vid en viss tidpunkt genom särskilda omröstningstillfällen eller med anlitan av posten och detta inte har skett, har en föreningsmedlem rätt att skriftligen kräva att styrelsen ska sköta om att beslutsfattandet ordnas. Om styrelsen trots kravet inte har ordnat beslutsfattandet eller om kravet inte har kunnat framställas till

styrelsen, ska regionförvaltningsverket på ansökan av den medlem som krävt att beslutsfattande ska ordnas berättiga medlemmen att ordna omröstningen eller poströstningen på föreningens bekostnad eller vid vite ålägga styrelsen att göra det.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om bostadsaktiebolag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 17 maj 1991 om bostadsaktiebolag (809/1991) 32, 65 och 68 §, av dem 65 § sådan den lyder i lag 463/2007 och 68 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 938/1994, som följer:

32 §

Samman kallande av bolagsstämman

Bolagsstämman sammankallas av styrelsen. I det fall som avses i 51 § 3 mom. har en styrelsemedlem rätt att sammankalla stämman.

Om en bolagsstämma som ska hållas enligt denna lag, bolagsordningen eller ett beslut av bolagsstämman inte har blivit sammankallad i föreskriven ordning, ska regionförvaltningsverket på ansökan av en styrelsemedlem, disponenten, en revisor eller en aktieägare berättiga sökanden att sammankalla stämman på bolagets bekostnad.

65 §

Skyldighet att välja revisor

Utöver vad som föreskrivs i revisionslagen ska i ett bostadsaktiebolag väljas en revisor, om

1) antalet lägenheter i den eller de byggnader som bolaget äger uppgår till minst 30, eller

2) detta vid den ordinarie bolagsstämman eller den bolagsstämma vid vilken ärendet enligt stämmokallelsen ska behandlas, yrkas av aktieägare med minst en tiondel av alla aktier eller en tredjedel av de vid stämman företrädda aktierna.

Om bolagsstämman inte väljer en revisor som avses i 1 mom. 2 punkten, förordnar regionförvaltningsverket en revisor i den ordning som föreskrivs i 9 § 1 och 4 mom. i revisionslagen, om en aktieägare ansöker om förordnande av en revisor inom en månad från bolagsstämman.

68 §

Särskild granskning

En aktieägare kan yrka särskild granskning av bolagets förvaltning och bokföring under en viss förfluten tid eller av vissa åtgärder eller omständigheter. Förslag om detta ska läggas fram vid den ordinarie bolagsstämman eller vid den bolagsstämma där ärendet enligt kallelsen till stämman ska behandlas. Om förslaget har biträts av aktieägare med minst en tiondedel av samtliga aktier eller en tredjedel av de vid stämman företrädde aktierna, kan en aktieägare inom en månad från bolagsstämman hos regionförvaltningsverket anhålla om att en granskare förordnas.

Regionförvaltningsverket ska ge bolagets styrelse tillfälle att höras. Om ansökan gäller åtgärder av en viss person, ska även denne ges tillfäl-

le att bli hörd. Ansökan ska bifallas om vägande skäl för en granskning anses föreligga. Regionförvaltningsverket kan förordna en eller flera granskare. En granskare har rätt till arvode av bolaget.

På en granskare ska tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om revisorer. Bolagsstämman får dock inte skilja granskaren från uppdraget.

Över granskningen ska ett utlåtande ges till bolagsstämman och sändas till de aktieägare som begär det. Disponenten eller styrelsens ordförande ska se till att aktieägarna under minst en vecka före bolagsstämman har möjlighet att på begäran ta del av utlåtandet. Detta ska hållas framlagt vid stämman.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag**om ändring av 43 och 48 § i beredskapslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i beredskapslagen av den 22 juli 1991 (1080/1991) 43 och 48 §, av dem 43 § sådan den lyder i lag 465/2003, som följer:

43 §

En utgivare och en utövare av programverksamhet är skyldig att utan ersättning publicera eller sända statsrådets, ministeriernas, regionförvaltningsverkens, närings-, trafik- och miljöcentralernas och kommunstyrelsernas samt de militära myndigheternas och räddningsmyndigheternas meddelanden om tillämpningen eller iakttagandet av denna lag, vilka snabbt måste nå hela befolkningen eller invånarna inom ett visst område för att syftet med denna lag ska nås. Sådana meddelanden ska utan dröjsmål i oförändrad form publiceras i ifrågavarande periodiska publikation, nätpublikation eller program.

48 §

Ett beslut som statsrådet, ett ministerium eller Finlands Bank har meddelat med stöd av denna lag får överklagas hos högsta förvaltningsdomstolen. Andra beslut som meddelats med stöd av denna lag får överklagas hos förvaltningsdomstolen.

Förvaltningsbeslut ska iakttas omedelbart trots besvär, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

I förvaltningsbeslut av statsrådet som enligt 6 § ska föreläggas riksdagen får ändring inte sökas genom besvär.

I fråga om ändringssökande tillämpas i övrigt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 2 kap. i lagen om bostadsköp

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 23 september 1994 om bostadsköp (843/1994) 2 kap. 4 § 1 mom., 4 a § 3 mom. och 20 §, sådana de lyder, 2 kap. 4 § 1 mom. och 4 a § 3 mom. i lag 795/2005 samt 20 § delvis ändrad i sistnämnda lag, som följer:

2 kap.

Köparens skydd under byggnadsfasen

4 §

Deponering av skyddsdokument

Om ett aktiebolag hos en depositionsbank eller något annat kreditinstitut tar upp en kredit som helt eller delvis ska betalas med medel som tas ut hos aktieägarna efter byggnadsfasen, ska det kreditinstitut som beviljat krediten förvara skyddsdokumenten. Om aktiebolaget inte tar upp en sådan kredit, ska det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde bolagets byggnader är belägna förvara dokumenten. Också i det senare fallet kan dokumenten förvaras av ett kreditinstitut som samtycker till det. Det kreditinstitut som fått i uppgift att förvara skyddsdokumenten ska hålla dem i förvar i Finland och, om möjligt, på den ort där aktiebolagets byggnader är belägna.

4 a §

Granskning av skyddsdokumenten och överlämnande av dem efter byggnadsfasen

Den som förvarar skyddsdokumenten ska också övervaka de köpeavtal som delgetts denne enligt 11 §. När förvararen delgetts köpeavtal för en fjärdedel av bostadslägenheterna och förvararen inte inom en månad efter detta fått del av en i 20 § 1 mom. avsedd kallelse till aktieköparstämma, ska förvararen utan dröjsmål upplysa aktieköparna om köparens rätt att hos regionförvaltningsverket ansöka om ett bemyndigande att sammankalla aktieköparstämma på bolagets bekostnad.

20 §

Aktieköparstämma

Ett aktiebolags styrelse ska utan dröjsmål sammankalla en aktieköparstämma sedan överlåtelseavtal slutits för minst en fjärdedel av bolagets bostadslägenheter. Aktieköparstämman ska sammankallas med ett rekommenderat brev som sänds till varje köpare eller annars bevisligen. Kallelsen ska sändas för kännedom till den som förvarar skyddsdokumenten. I kallelsen ska

anges att aktieköparna har rätt att välja revisor och observatör för byggnadsarbetet och vilka andra ärenden som behandlas vid stämman. Vid aktieköparstämman medför de aktier som berättigar till varje enskild lägenhet en röst. Aktieköparstämma behöver inte hållas i ett delägarbolag.

Om aktieköparstämman inte har sammankallats i föreskriven ordning, ska regionförvalt-

ningsverket på ansökan av en medlem i bolagets styrelse, en revisor, aktieägare eller aktieköpare bemyndiga sökanden att sammankalla stämman på bolagets bekostnad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om bostadsrättsföreningar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 28 november 1994 om bostadsrättsföreningar (1072/1994) 19, 53, 54 och 66 §, av dem 53 § sådan den lyder i lag 466/2007, som följer:

19 §

Samman kallande av föreningsmöte

Föreningsmötet sammankallas av styrelsen. I det fall som avses i 32 § 3 mom. har en styrelsemedlem rätt att sammankalla mötet. Om ett möte som ska hållas enligt denna lag, stadgarna eller ett beslut av föreningsmötet inte har blivit sammankallat i föreskriven ordning, ska regionförvaltningsverket på ansökan av en styrelsemedlem, disponenten, en revisor eller en föreningsmedlem berättiga sökanden att sammankalla mötet på föreningens bekostnad.

53 §

Skyldighet att välja revisor

Utöver vad som föreskrivs i revisionslagen ska i en bostadsrättsförening väljas en revisor, om

- 1) föreningen har ingått minst 30 bostadsrättsavtal, eller
- 2) detta vid det ordinarie föreningsmötet eller vid det föreningsmöte där ärendet enligt mötes-

kallelsen ska behandlas, yrkas av minst en tiondel av föreningens samtliga medlemmar eller en tredjedel av de närvarande medlemmarna.

Om föreningsmötet inte väljer en revisor som avses i 1 mom. 2 punkten, förordnar regionförvaltningsverket en revisor i den ordning som föreskrivs i 9 § 1 och 4 mom. i revisionslagen, om en medlem ansöker om förordnande av en revisor inom en månad från föreningens möte.

54 §

Särskild granskning

En medlem i en bostadsrättsförening kan yrka särskild granskning av föreningens förvaltning och bokföring under en viss förfluten tid eller av vissa åtgärder eller omständigheter. Förslag om detta ska läggas fram vid det ordinarie föreningsmötet eller vid det föreningsmöte där ärendet enligt kallelsen till möte ska behandlas. Om förslaget har biträtts av minst en tiondedel av samtliga medlemmar eller en tredjedel av de vid mötet närvarande medlemmarna, kan en medlem inom en månad från mötet hos region-

förvaltningsverket anhålla om att en granskare förordnas.

Regionförvaltningsverket ska ge föreningens styrelse tillfälle att bli hörd. Om ansökan gäller åtgärder av en viss person, ska även denne ges tillfälle att bli hörd. Ansökan ska bifallas om vägande skäl för en granskning anses föreligga. Regionförvaltningsverket kan förordna en eller flera granskare. En granskare har rätt till arvode av föreningen.

På en granskare ska tillämpas vad denna lag och revisionslagen föreskriver om revisor. Föreningsmötet får dock inte skilja granskaren från uppdraget.

Över granskningen ska ett utlåtande ges till föreningsmötet och sändas till de medlemmar som begär det. Disponenten eller styrelsens ordförande ska se till att medlemmarna under minst en vecka före föreningsmötet har möjlighet att på begäran ta del av utlåtandet. Detta ska hållas framlagt vid föreningsmötet.

66 §

Tillsyn över inlösningsgarantifonden

Statskontoret övervakar den verksamhet som inlösningsgarantifonden bedriver. Statskontoret

har rätt att av fonden och dess revisorer få de handlingar, upplysningar och utredningar som behövs för övervakningen. Garantifonden ska inom fyra månader efter räkenskapsperiodens utgång sända statskontoret en kopia av sitt bokslut och revisorerernas däröver avgivna revisionsberättelse.

Inlösningsgarantifonden ska lämna statskontoret uppgift om fondens namntecknare samt deras personuppgifter.

Finner statskontoret att garantifondens styrelse har förfarit i strid med lag eller fondens stadgar eller åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, kan statskontoret ålägga styrelsen att vidta åtgärder för att åstadkomma rättelse eller förbjuda att ett felaktigt beslut verkställs. Statskontoret kan förelägga styrelsemedlemmarna vite för att förstärka åläggandet eller förbudet. Vitet döms ut av regionförvaltningsverket på garantifondens hemort.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 5 § i lagen om häradsåklagare

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 22 mars 1996 om häradsåklagare (195/1996) 5 §, sådan den lyder i lag 1317/2006, som följer:

5 §

Ordnanande av åklagarväsendet

Det lokala åklagarväsendet ordnas häradsvis så att åklagarämbetets verksamhetsområde kan

omfatta ett eller flera härad. Ett åklagarämbete kan ha servicebyråer.

För en ändamålsenlig organisering av det lokala åklagarväsendet kan justitieministeriet bestämma att åklagarämbetena ska sköta åklagaruppgifter i samarbete eller, efter att ha hört regi-

onförvaltningsverket, bestämma att ett åklagarämbete ska sköta åklagaruppgifter också inom ett annat åklagarämbetes verksamhetsområde.

Bestämmelser om åklagarämbetenas verksamhetsområden och huvudsakliga verksamhetsställen utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om inrättande och indragning av åklagarämbetenas servicebyråer samt

om åklagarämbetets deltagande i verksamheten vid häradsämbetets servicebyrå utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av vallagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i vallagen av den 2 oktober 1998 (714/1998) 11, 94, 99 och 192 § som följer:

11 §

Valkrets nämnd

Regionförvaltningsverket ska i god tid före riksdagsval i varje valkrets som nämns i 5 § tillätta en valkrets nämnd. Dess mandatperiod varar till dess en ny nämnd är vald. Nämnden tillätts av det regionförvaltningsverk inom vars område nämnden sammanträder.

Valkrets nämnden består av ordförande, vice ordförande och tre andra medlemmar samt fyra ersättare. Både medlemmarna och ersättarna ska i mån av möjlighet företräda de i partiregistret införda partier som vid föregående riksdagsval ställt upp kandidater i valkretsen. En medlem eller ersättare som enligt en kandidatansökan som tillätts nämnden har uppställt som kandidat för ett parti eller en valmansförening kan inte delta i nämndens arbete vid valet i fråga.

Helsingfors valkrets nämnd och Nylands valkrets nämnd sammanträder i Helsingfors stad, Egentliga Finlands valkrets nämnd i Åbo stad, Satakunta valkrets nämnd i Björneborgs stad, landskapet Ålands valkrets nämnd i Mariehamns stad, Tavastlands valkrets nämnd i Tavastehus stad, Birkalands valkrets nämnd i Tammerfors stad, Kymmene valkrets nämnd i Kouvola stad,

Södra Savolax valkrets nämnd i S:t Michels stad, Norra Savolax valkrets nämnd i Kuopio stad, Norra Karelens valkrets nämnd i Joensuu stad, Vasa valkrets nämnd i Vasa stad, Mellersta Finlands valkrets nämnd i Jyväskylä stad, Uleåborgs valkrets nämnd i Uleåborgs stad och Lapplands valkrets nämnd i Rovaniemi stad.

94 §

Fastställande och offentliggörande samt tillkännagivande av resultatet vid riksdagsval

Valkrets nämnden fastställer valresultatet vid ett sammanträde som hålls den tredje dagen efter valdagen och som börjar klockan 18.

Valkrets nämnden ska offentliggöra valresultatet jämte besväransvisning genom ett tillkännagivande hos nämnden, i vilket det även ska meddelas vem som är ersättare för vilken invald riksdagsledamot. Valkrets nämnden ska dessutom utan dröjsmål skriva ut en fullmakt för var och en som blivit vald och utan dröjsmål sända fullmakterna till riksdagen för utdelning till de valda.

Valkrets nämnden ska omedelbart underrätta justitieministeriet, på det sätt som ministeriet be-

stämmer, och de kommunala centralvalnämnderna i valkretsen om valresultatet samt tillkännage resultatet och de valdas jämförelsetal och röstetal i de i valkretsen mest spridda tidningar vilka företräder de partier från vilka kandidater valts.

99 §

Förvaring av handlingar och tillbehör

Om räkningen eller behandlingen av röstsedlarna avbryts, ska alla röstsedlar och uträkningar förvaras så att ingen utomstående kommer åt dem.

Efter det att valresultatet har fastställts ska röstsedlarna och ett exemplar av sammanställningen av kandidatlistorna eller av kandidatförteckningen för presidentvalet läggas in i ett omslag som förseglas på det sätt som justitieministeriet bestämmer. De ska förvaras tills närmast

följande motsvarande val har förrättats. Uträkningarna ska förvaras som bilaga till protokollet. Valkretsämnden ska överlämna de handlingar och valtillbehör som den har i sin besittning till regionförvaltningsverket för förvaring.

192 §

Registerförvaltningens lokalmyndighet i landskapet Åland

I landskapet Åland sköts de uppgifter som enligt denna lag ankommer på magistraten vid riksdagsval, presidentval och Europaparlamentsval av Statens ämbetsverk på Åland i egenskap av registerförvaltningens lokalmyndighet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsetter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 64 § i lagen om förmyndarverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 1 april 1999 om förmyndarverksamhet (442/1999) 64 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 61/2005 och 649/2007, som följer:

64 §

Registret över förmyndarskapsärenden är ett riksomfattande register som förs av förmyndarmyndigheterna och regionförvaltningsverket för övervakning av intressebevakarnas och i lagen om intressebevakningsfullmakt (648/2007) avsedda fullmäktiges verksamhet samt för tryggnad av tredje mans rätt. I registret får identifieringsuppgifter och kontaktinformation om intressebevakaren och dennes huvudman samt om fullmäktigen och fullmaktsgivaren föras in. I registret får dessutom föras in uppgifter om begränsning av en persons handlingsbehörighet, begränsningens innehåll, intressebevakarens

uppgifter och grunderna för förordnandet av en intressebevakare eller intressebevakningsfullmaktens innehåll, lämnande och granskning av egendomsförteckning, redovisning och förvaltningsplan, beslut om i 34 § avsett tillstånd samt om förmyndarmyndigheternas åtgärder i enlighet med 57 och 60 §. Utöver detta får uppgifter som behövs för registrets användningsändamål, men som inte är personuppgifter, föras in i registret.

Förmyndarmyndigheten svarar för uppdateringen av registret med avseende på de intressebevakaruppgifter som den utövar tillsyn över. Rättelse av en uppgift i registret ska yrkas hos

den förmyndarmyndighet som utövar tillsyn över den berörda intressebevakarens uppdrag.

Regionförvaltningsverket svarar för registrets allmänna funktioner och samordningen av dem.

Till registret över förmynderskapsärenden kan från befolkningsdatasystemet överföras för registrets upprätthållande behövliga personuppgifter och övriga uppgifter jämte ändringar i dem.

Förmyndarmyndigheten beslutar om utlämnande av uppgifter ur registret. En statlig eller kommunal myndighet, en sammanslutning eller en näringsidkare som i sin verksamhet fortgåen-

de behöver registeruppgifter för godtagbara ändamål kan dock av en magistrat som utses genom förordning av finansministeriet få tillstånd att ta del av uppgifterna via en teknisk anslutning. Innan tillstånd beviljas ska sökanden lägga fram en utredning om att uppgifterna skyddas på ett ändamålsenligt sätt. Vid behandlingen av uppgifterna i registret ska bestämmelserna i personuppgiftslagen (523/1999) iakttagas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om andelslag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 28 december 2001 om andelslag (1488/2001) 4 kap. 10 §, 7 kap. 5 och 7 § samt 21 a kap. 5 §, av dem 7 kap. 5 och 7 § sådana de lyder i lag 462/2007 och 21 a kap. 5 § sådan den lyder i lag 923/2002, som följer:

4 kap.

Andelsstämman och fullmäktige

10 §

Samman kallande av stämman

Andelsstämman sammankallas av styrelsen. Om andelslaget har ett förvaltningsråd, kan i stadgarna bestämmas att förvaltningsrådet sammankallar stämman.

Om en andelsstämma som enligt denna lag, stadgarna eller stämmobeslut ska hållas inte har sammankallats i föreskriven ordning, ska regionförvaltningsverket på ansökan av en ledamot i styrelsen eller förvaltningsrådet eller av verkställande direktören, en revisor eller andelslagsmedlem berättiga sökanden att på andelslagets bekostnad sammankalla andelsstämman.

7 kap.

Revision, medlemmarnas granskningsrätt och särskild granskning

5 §

Minoritetens rätt att kräva en revisor

I ett andelslag där någon revisor enligt lag eller stadgarna inte behöver väljas, ska andelsstämman välja en revisor, om medlemmar med minst en fjärdedel av det totala röstetalet hos andelslagets medlemmar eller en tredjedel av de vid stämman företrädda medlemmarnas röstetal kräver det på den ordinarie andelsstämman eller på den stämman där ärendet enligt stämmokallelsen ska behandlas. Väljer andelslagets stämman inte en revisor, förordnar regionförvaltningsverket en revisor i den ordning som föreskrivs i 9 §

1 och 4 mom. i revisionslagen, om en medlem inom en månad efter stämman ansöker om ett förordnande.

7 §

Förordnande av särskild granskning

En medlem kan hos regionförvaltningsverket på andelslagets hemort ansöka om att särskild granskning ska förrättas i fråga om andelslagets förvaltning och bokföring för en viss förfluten tid eller av vissa åtgärder eller omständigheter. En förutsättning är att förslaget har behandlats vid andelsstämman och understötts på det sätt som avses i 2 mom. Ansökan till regionförvaltningsverket ska göras inom en månad från andelsstämman.

Förslag om att granskning ska förrättas ska göras vid den ordinarie andelsstämman eller vid den andelsstämma där ärendet enligt kallelsen till stämman ska behandlas. Ansökan kan göras, om medlemmar med minst en fjärdedel av medlemmarnas totala röstetal eller en tredjedel av röstetalet hos de medlemmar som var företrädare vid stämman, har understött förslaget.

Regionförvaltningsverket ska höra andelslagets styrelse och, om granskningen enligt ansökan gäller en viss persons åtgärder, denna person. Ansökan ska bifallas, om det anses finnas vägande skäl för granskningen. Regionförvaltningsverket kan förordna en eller flera granskarer. Förordnandet kan verkställas utan att det vunnit laga kraft.

21 a kap.

Andelar, tilläggsandelar och placeringsandelar som hör till värdeandelssystemet

5 §

Försäljning av andelar på ett gemensamt konto

Andelsstämman kan sedan fem år har förflutit från anmälningdagen besluta att för ägarnas

räkning sälja de andelar av ett visst slag som finns på ett sådant gemensamt värdeandelskonto som avses i 4 § 1 mom., om andelarna motsvarar högst en procent av det sammanlagda antalet andelar som hör till detta slag av andelar. Andelsstämmans beslut ska i enlighet med 4 kap. 13 § delges ägarna till de andelar som avses i beslutet och de personer som avses i 3 § 2 mom. i detta kapitel.

Om ägaren till andelar på ett gemensamt värdeandelskonto eller en i 3 § 2 mom. avsedd person inte inom ett år från det att en uppmaning enligt 4 kap. 13 § getts med stöd av beslutet har yrkat på registrering av sin rätt så som föreskrivs i 3 §, har han förverkat sin rätt till andelarna. Andelslaget ska därefter utan dröjsmål sälja andelarna. Härvid ska andelslaget dock beakta andelsägarens fördel. Andelarna ska säljas vid sådan offentlig handel som avses i 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen eller, om detta inte är möjligt, på offentlig auktion.

Andelslaget ska enligt lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931) omedelbart hos regionförvaltningsverket på andelslagets hemort, efter avdrag av annons- och försäljningskostnaderna, deponera medlen utan förbehåll om att återfå det deponerade. Andelens ägare eller den som avses i 3 § 2 mom. kan mot andelsbrevet lyfta en mot andelarna svarande andel av medlen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 42 § i lagen om verkställighet av böter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 9 augusti 2002 om verkställighet av böter (672/2002) 42 § som följer:

42 §

Bestämmande över egendom som dömts förverkad

Inrikesministeriet bestämmer om de verkställighetsåtgärder som avser egendom som dömts förverkad. Ministeriet kan ge regionförvaltningsverket eller polisinrättningen i häradet eller, när det är fråga om egendom som dömts för-

verkad i ett tullbrottmål, Tullstyrelsen rätt att förordna om åtgärder.

Ett förordnande om verkställighetsåtgärder omfattar angivande av förutsättningarna för och förfarandet i fråga om nämnda åtgärder till den del något annat inte bestäms genom lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 58 § i förvaltningslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i förvaltningslagen av den 6 juni 2003 (434/2003) 58 § som följer:

58 §

Delgivning med myndigheter

Delgivning sker med den myndighet som för talan i ärendet. Om det är oklart vilken myndighet som för statens talan, sker delgivningen med regionförvaltningsverket.

Bevislig delgivning med en kommun ska riktas till kommundirektören eller till ordföranden för det organ som för kommunens talan i ärendet. Delgivningen kan också riktas till någon an-

nan som har rätt att på kommundirektörens eller ordförandens vägnar ta emot tillkännagivanden.

Beträffande delgivning med en enskild som sköter en offentlig förvaltningsuppgift gäller vad som ovan föreskrivs om delgivning med en enskild.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 2 och 27 § i samiska språklagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i samiska språklagen av den 15 december 2003 (1086/2003) 2 § 1 mom. 3 punkten och 27 §
som följer:

2 §

Lagens tillämpningsområde

De myndigheter som denna lag tillämpas på är

3) de regionförvaltningsverk och närings-,
trafik- och miljöcentraler vilkas verksamhets-
område helt eller delvis omfattar de ovan nämnda
kommunerna, och organ som är verksamma
vid dem,

27 §

Biträden för samiskspråkiga

Vid regionförvaltningsverket, vid närings-,
trafik- och miljöcentralen och vid en statlig
myndighet inom distrikts- och lokalförvaltning-
en inom samernas hembygdsområde kan det fin-
nas ett biträde för samiskspråkiga. Bitrådets
tjänster är avgiftsfria för kunden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förut-
sätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om europabolag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 13 augusti 2004 om europabolag (742/2004) 8 §, sådan den lyder delvis änd-
rad i lag 627/2006, som följer:

8 §

Bolagsstämma

En aktieägare i ett europabolag har rätt att få
ett ärende upptaget till behandling vid bolags-
stämman så som föreskrivs i 5 kap. i aktiebo-
lagslagen.

Regionförvaltningsverket är behörig myndig-
het att behandla en ansökan om sammankallan-
de av en bolagsstämma som ska hållas enligt eu-
ropabolagsförordningen och som inte har sam-
mankallats i föreskriven ordning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av 2 och 16 kap. i vattenlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 3 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i lagen av den 30 december 2004 om ändring av 2 och 16 kap. i vattenlagen (1301/2004) som följer:

Om det i ett tillstånd som har beviljats före ikraftträdandet av denna lag inte har bestämts om kontrollen av byggandet och byggandets inverkan, kan närings-, trafik- och miljöcentralen genom en ansökan till regionförvaltningsverket

yrka att tillståndet justeras för införande av kontrollåligganden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 29 § i lagen om dödförklaring

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 4 mars 2005 om dödförklaring (127/2005) 29 § som följer:

29 §

Behörig myndighet i landskapet Åland

I landskapet Åland sköter Statens ämbetsverk på Åland de uppgifter som enligt denna lag ankommer på magistraten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag **om ändring av aktiebolagslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i aktiebolagslagen av den 21 juli 2006 (624/2006) 5 kap. 17 §, 7 kap. 5 och 7 § samt 18 kap. 11 §, av dem 7 kap. 5 § sådan den lyder i lag 461/2007, som följer:

5 kap.
Bolagsstämma
17 §
Sammankallande

Bolagsstämma sammankallas av styrelsen. I bolagsordningen kan dock bestämmas att förvaltningsrådet sammankallar bolagsstämma.

Om bolagsstämma inte sammankallas trots att en kallelse borde utfärdas enligt lag, bolagsordningen eller bolagsstämman beslut eller om de gällande bestämmelserna och föreskrifterna om stämmokallelse har överträtts i något väsentligt avseende, ska regionförvaltningsverket på ansökan av en styrelse- eller förvaltningsrådsledamot, verkställande direktören, en revisor eller en aktieägare berättiga sökanden att sammankalla stämman på bolagets bekostnad. Regionförvaltningsverkets beslut kan verkställas även om det inte vunnit laga kraft.

7 kap.
Revision och särskild granskning
5 §

Minoritetens rätt att kräva en revisor

I ett bolag där någon revisor enligt lag eller bolagsordningen inte behöver väljas, ska bolagsstämman välja en revisor, om aktieägare med minst en tiondel av samtliga aktier eller en tredjedel av de vid stämman företrädde aktierna kräver det på den ordinarie bolagsstämman eller på den bolagsstämma där ärendet enligt stämmokallelsen ska behandlas. Väljer bolagsstämman

inte en revisor, förordnar regionförvaltningsverket en revisor i den ordning som föreskrivs i 9 § 1 och 4 mom. i revisionslagen, om en aktieägare inom en månad efter bolagsstämman ansöker om ett förordnande.

7 §
Beslut om särskild granskning

En aktieägare kan hos regionförvaltningsverket på bolagets hemort ansöka om särskild granskning av bolagets förvaltning och bokföring under en viss förfluten tid eller om särskild granskning av vissa åtgärder eller omständigheter. En förutsättning är att förslaget har behandlats på bolagsstämman och biträts så som avses i 2 mom. Ansökan till regionförvaltningsverket ska göras inom en månad från bolagsstämman.

Granskningsförslaget ska läggas fram på den ordinarie bolagsstämman eller på den bolagsstämma där ärendet enligt stämmokallelsen ska behandlas. En förutsättning för ansökan är att aktieägare med minst en tiondel av alla aktier eller med en tredjedel av de vid stämman företrädde aktierna har biträtt förslaget. I ett publikt aktiebolag med olika slag av aktier kan en sådan ansökan göras, om förslaget har biträts med minst en tiondel av alla aktier av ett visst slag eller med en tredjedel av de vid stämman företrädde aktierna av detta slag.

Regionförvaltningsverket ska höra bolagets styrelse och, om granskningen enligt ansökan gäller en viss persons åtgärder, denna person. Ansökan ska bifallas, om det anses föreligga vägande skäl för granskningen. Regionförvaltningsverket kan förordna en eller flera särskilda granskare. Ett sådant förordnande kan verkställas trots att det inte vunnit laga kraft.

18 kap.

Inlösen av minoritetsaktier

11 §

Betalning av lösenbelopp och övergång av rättigheter

Lösenbeloppet ska betalas inom en månad efter det att domen genom vilken lösenbeloppet fastställts har vunnit laga kraft. En aktie övergår till inlösaren genom betalning av lösenbeloppet, om den inte enligt 6 § har övergått redan tidigare.

Lösenbeloppet kan betalas genom deponering hos regionförvaltningsverket på bolagets hemort så som föreskrivs i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller

handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931), om de förutsättningar som avses i 1 § i den lagen är uppfyllda. Inlösaren får i så fall inte förbehålla sig rätt att återfå det deponerade.

Innehav av ett aktiebrev som har utfärdats över en aktie medför efter deponering som avses i 2 mom. endast rätt till lösenbeloppet. Inlösaren har rätt att i stället för ett tidigare utfärdat aktiebrev få ett nytt aktiebrev, på vilket det ska göras en anteckning om att det ersätter det tidigare aktiebrevet. Om det föregående aktiebrevet därefter överlåts till inlösaren ska det ogiltigförklaras.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förut-sätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 12 § i lagen om införande av aktiebolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 21 juli 2006 om införande av aktiebolagslagen (625/2006) 12 § som följer:

12 §

Revision och särskild granskning

Det som i 10 kap. 1 § 4 mom. och 4 § 2 mom. i den gamla lagen föreskrivs om förordnande av en revisor på yrkande av en aktieägare ska tillämpas, om yrkandet framställs på bolagsstämman före den nya lagens ikraftträdande.

Det som i 7 kap. 7 § 3 mom. i den nya lagen föreskrivs om verkställbarheten av regionförvaltningsverkets beslut ska tillämpas, om en ansökan om särskild granskning ges in till regionförvaltningsverket efter den nya lagens ikraftträdande.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förut-sätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 28 § i lagen om assisterad befruktning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 22 december 2006 om assisterad befruktning (1237/2006) 28 § som följer:

28 §

Upphörande med verksamheten

När en tjänstetillhandahållare upphör med sin verksamhet ska de handlingar som gäller lagringen av könsceller och embryon överföras för förvaring till en sådan offentlig tjänstetillhandahållare som Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården har bestämt eller till en privat tjänstetillhandahållare som samtycker till detta. Även det återstående lagret av könsceller eller embryon ska överföras till tjänstetillhandahållaren i fråga, om denne samtycker till detta. Annars ska lagret förintas.

När en tjänstetillhandahållare upphör med sin verksamhet, ska de behandlingssamtycken som getts inom den offentliga hälso- och sjukvården överföras till arkivet hos tjänstetillhandahållarens huvudman och de behandlingssamtycken som getts inom den privata hälso- och sjukvården till arkivet hos det regionförvaltningsverk inom vars område tjänsterna har tillhandahållits.

På den som tagit emot lagret eller handlingar som gäller lagret tillämpas denna lags bestämmelser om tjänstetillhandahållarens rättigheter och skyldigheter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om europaandelslag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 19 oktober 2006 om europaandelslag (906/2006) 8 § som följer:

8 §

Andelsstämma

Vid överförande av andelsstämmans och medlemmarnas beslutanderätt till fullmäktige som väljs av medlemmarna tillämpas lagen om andelslag, om inte annat föreskrivs i europaandelslagsförordningen.

Regionförvaltningsverket är behörig myndighet att behandla en ansökan om sammankallande av en andelsstämma som ska hållas enligt europaandelslagsförordningen och som inte har sammankallats inom föreskriven tid.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 2 kap. 2 § i utsökningsbalken

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i utsökningsbalken av den 15 juni 2007 (705/2007) 2 kap. 2 § som följer:

2 kap.

Utsökningsgrunder

2 §

Förteckning över utsökningsgrunder

Följande handlingar utgör utsökningsgrunder:

- 1) en domstols dom i tvistemål eller brottmål,
- 2) en domstols beslut om säkringsåtgärder,
- 3) en skiljedom som givits vid skiljeförfarande enligt lagen om skiljeförfarande (967/1992) eller någon annan lag, och en förlikning som fastställts genom sådan skiljedom,
- 4) utmätningmannens uppgörelseprotokoll över avbetalningsköp, fastställda avtal om underhållsbidrag samt sådana förbindelser eller fordringsbevis om vilkas verkställighet i den

ordning som anges i denna lag finns bestämmelser i någon annan lag,

5) beslut av en förvaltningsdomstol och annan myndighet i förvaltningsprocessärenden,

6) beslut av statsrådet, ett ministerium, ett ämbetsverk som hör till statens centralförvaltning och ett regionförvaltningsverk samt andra förvaltningsbeslut, om beslutet i fråga enligt någon annan lag ska verkställas i den ordning som anges i denna lag.

Vad som i denna lag föreskrivs om dom, gäller i tillämpliga delar också en domstols beslut, förordnanden och interimistiska förordnanden i tvistemål och brottmål samt av domstolen fastställd förlikning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 5 § i lagen om Finlands flagga

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 26 maj 1978 om Finlands flagga (380/1978) 5 § 1 mom. som följer:

5 §

Den rektangulära statsflaggan används av riksdagen, ministerierna, centralförvaltningens ämbetsverk som lyder under ministerierna och med dem jämförbara ämbetsverk och inrättningar, högsta domstolen, högsta förvaltningsdomstolen, hovrätterna, regionförvaltningsverken, närings-, trafik- och miljöcentralerna, Finlands

diplomatiska eller med dem jämförbara beskickningar i utlandet och av utsänd konsul ledda konsulat, Finlands Bank, Folkpensionsanstalten, Finlands Akademi, offentligrättsliga universitet, gränsbevakningsväsendet och statens fartyg.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om utlänningsregistret

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 19 december 1997 om utlänningsregistret (1270/1997) 3 § 3 mom., sådant det lyder i lag 977/2007, som följer:

3 §

Registeransvariga

och näringsbyråerna, fångvårdsmyndigheterna och minoritetsombudsmannen.

Utlänningsregistret förs och används också av polisen, gränsbevakningsväsendet, tullverket, närings-, trafik- och miljöcentralerna, arbets-

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 9 april 1999 om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande (493/1999) 6 a § 1 mom., 6 b § 2—4 mom., 6 c, 8 och 9 § samt 35 § 3 mom., av dem 6 a § 1 mom. sådant det lyder i lag 972/2007, 6 b § 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag 1215/2005 och 4 mom. i nämnda lag 972/2007, 6 c och 8 § sådana de lyder i nämnda lag 1215/2005 samt 9 § sådan den lyder i lag 362/2005, som följer:

6 a §

Beredskap för mottagande av personer som anländer på grund av massflykt

Inrikesministeriet kan förordna närings-, trafik- och miljöcentralen att avtala med en kom-

mun om utarbetande av en beredskapsplan för mottagande av ett stort antal människor som kommer till Finland på grund av massflykt. Beredskapsplanen utarbetas i form av en avsiktsförklaring.

6 b §

Närings-, trafik- och miljöcentralens och regionförvaltningsverkets uppgifter

Regionförvaltningsverket deltar i fråga om ärenden som hör till dess verksamhetsområde i planeringen, styrningen och övervakningen av åtgärder och tjänster som främjar och stöder invandrarers integration samt sörjer för att invandrarnas behov beaktas vid planeringen och anordnandet av andra tjänster och åtgärder som hör till regionförvaltningsverkets verksamhetsområde.

Till stöd för närings-, trafik- och miljöcentralen kan inrättas en kommission för invandrarfrågor. Kommissionen har till uppgift att utveckla och planera integrationen av invandrare, sköta andra invandrarfrågor samt arbeta för etnisk jämlikhet och goda etniska relationer.

De närings-, trafik- och miljöcentraler som saken gäller fattar beslut om inrättandet av en kommission för invandrarfrågor och om dess verksamhetsområde efter överläggning med regionförvaltningsverket. Kommissionen tillsätts av en närings-, trafik- och miljöcentral. Bestämmelser om tillsättande av kommissionen och om dess sammansättning och uppgifter utfärdas i övrigt genom förordning av inrikesministeriet.

6 c §

Arbets- och näringsbyråns uppgifter

Arbets- och näringsbyrån svarar tillsammans med närings-, trafik- och miljöcentralen för att arbetskraftsservice som främjar och stöder invandrarers integration samt undervisning i läs- och skrivkunighet och grundläggande utbildning ordnas för invandrare som registrerats som arbetssökande samt sköter de övriga uppgifter som anvisas den i denna lag.

Arbets- och näringsbyrån ska i samarbete med kommunen anvisa en invandrare som enligt 11 § har rätt till en integrationsplan till kommunens åtgärder och tjänster, om invandraren på grund av sitt hälsotillstånd eller av en därmed jämförbar orsak inte kan delta i arbetskraftspolitiska åtgärder.

Arbets- och näringsbyrån och kommunen samarbetar vid ordnandet av åtgärder och tjänster som främjar och stöder integration och vid informationen om dem.

8 §

Ersättning för kostnader som orsakas av flyktingar

Om en kommun har utarbetat eller förbinder sig att för invandrare utarbeta ett program för integrationsfrämjande i enlighet med 7 a §, ersätter närings-, trafik- och miljöcentralen kommunen för kostnaderna för mottagandet av flyktingar inom ramen för statsbudgeten.

9 §

Anvisande av flyktingar till kommuner

Närings-, trafik- och miljöcentralen avtalar med kommuner om mottagande av flyktingar och anvisar flyktingar till kommuner med vilka den ingått avtal om mottagande av flyktingar.

35 §

Registeransvariga

Registeransvarig för kommunanvisningsregistret är närings-, trafik- och miljöcentralen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 5 § i lagen om bildande av räddningsområden

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 13 december 2001 om bildande av räddningsområden (1214/2001) 5 § som följer:

5 §

Styrningen av planeringen

Den allmänna styrningen av inledandet och planeringen av samarbetet enligt denna lag samt av bildandet av räddningsområden ankommer på

inrikesministeriet, som bistås av regionförvaltningsverket i fråga.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om brandskyddsfonden

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 11 april 2003 om brandskyddsfonden (306/2003) 4—7 §, av dem 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1057/2006, som följer:

4 §

Debitering av brandskyddsavgift

Debiteringen verkställs och betalningsdagen fastställs kalenderårsvis av Regionförvaltningsverket i Södra Finland.

Finansinspektionen ska för fastställande av brandskyddsavgiften årligen senast den 15 juli tillställa regionförvaltningsverket uppgifter om de betalningsskyldiga samt andra behövliga uppgifter och utredningar. Regionförvaltningsverket ska före utgången av juli till de betalningsskyldiga sända en uppmaning att lämna de uppgifter som behövs för debiteringen. Försäkringsgivarna och ombudet för ett utländskt EES-försäkringsbolag som fritt tillhandahåller försäkringstjänster i Finland ska skriftligen senast den

15 september varje år lämna regionförvaltningsverket de uppgifter som behövs för debiteringen.

Om uppgifterna inte lämnas inom föreskriven tid, har regionförvaltningsverket rätt att vid vite förplikta den som saken gäller att lämna uppgifterna inom en ny utsatt tid eller rätt att verkställa debiteringen med stöd av någon annan utredning som kan erhållas. I ett ärende som gäller vite tillämpas vad som bestäms i viteslagen (1113/1990).

De betalningsskyldiga ska betala brandskyddsavgiften på förfallodagen till det betalningsställe som regionförvaltningsverket angivit i sitt beslut. På det belopp av brandskyddsavgiften som förfallit till betalning ska betalas dröjsmålsränta enligt vad som bestäms i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

Belopp som understiger 10 euro debiteras inte.

5 §

Redovisning av brandskyddsavgifter

Regionförvaltningsverket ska betala in brandskyddsavgifterna till brandskyddsfonden före utgången av det kalenderår då debiteringen verkställdes. En försäkringsmäklare som avses i 2 § 2 mom. ska på eget initiativ före utgången av kalenderåret betala brandskyddsavgiften till det betalningsställe som inrikesministeriet bestämmer.

6 §

Preskription

Skyldigheten att betala brandskyddsavgift preskriberas fem år från utgången av det kalenderår då regionförvaltningsverket borde ha verkställt debiteringen.

7 §

Sökande av ändring i debiteringen av brandskyddsavgift

I regionförvaltningsverkets beslut om debitering av brandskyddsavgift får ändring sökas genom besvär så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

En brandskyddsavgift som debiterats ska oavsett besvär betalas inom utsatt tid. Om avgiften inte betalas på förfallodagen, får den indrivnas i utsökningsväg utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Om avgiften avlyfts eller sänks, ska regionförvaltningsverket eller brandskyddsfonden på grundval av ett lagakraftvunnet beslut som fattats till följd av ändringsökande återbetala det överbetalda beloppet. På det belopp som ska återbetalas ska betalas ränta enligt 3 § 2 mom. i räntelagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av räddningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i räddningslagen av den 13 juni 2003 (468/2003) 2 och 4 §, 6 § 1 mom. 6 och 9 punkten, 13 § 3 mom., 14 och 27 §, 44 § 2 mom. samt 45, 53, 54, 66, 68 och 86 §, av dem 6 § 1 mom. 9 punkten sådan den lyder i lag 1447/2007, som följer:

2 §

Inrikesministeriets och regionförvaltningsverkets uppgifter

Inrikesministeriet ska leda och utöva tillsyn över räddningsväsendet samt övervaka tillgången till dess tjänster och nivån på dem, svara för och organisera räddningsväsendets förberedel-

ser för hela landet samt samordna de olika ministeriernas verksamhet inom räddningsväsendet.

Regionförvaltningsverket sköter de uppgifter som nämns i 1 mom. inom sitt verksamhetsområde.

Delegationen för räddningsväsendet ska bistå inrikesministeriet vid planering, utveckling och uppföljning av räddningsväsendet.

Närmare bestämmelser om inrikesministeriets och regionförvaltningsverkets uppgifter inom räddningsväsendet kan utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om tillsättande av delegationen för räddningsväsendet och om delegationens sammansättning utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §

Räddningsmyndigheter

Statliga räddningsmyndigheter är de tjänstemän som inrikesministeriet och regionförvaltningsverket förordnat till uppgiften.

Räddningsmyndigheter inom ett räddningsområde är de högsta tjänsteinnehavarna och övriga av området förordnade tjänsteinnehavare inom räddningsväsendet samt det lokala räddningsväsendets behöriga kollegiala organ.

6 §

Andra myndigheters uppgifter

Skyldiga att delta i räddningsverksamheten och befolkningsskyddet enligt vad som bestäms om deras uppgifter i författningarna om respektive verksamhetsområde eller i övrig lagstiftning är vid sidan av räddningsmyndigheterna

6) miljöministeriet, Finlands miljöcentral, närings-, trafik- och miljöcentralerna,

9) regionförvaltningsverken,

13 §

Beslut om servicenivån

Beslut om servicenivån ska tillställas regionförvaltningsverket. Är beslutet bristfälligt, kan regionförvaltningsverket återsända det för komplettering.

14 §

Tillsyn över servicenivån

Regionförvaltningsverket ska utöva tillsyn över att räddningsväsendet håller en tillräcklig servicenivå. I detta syfte har regionförvaltningsverket utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att få behövliga uppgifter och utredningar av det lokala räddningsväsendet.

Om servicen inom räddningsväsendet uppvisar avsevärda brister som inte avhjälpas inom en tid som regionförvaltningsverket bestämmer, kan regionförvaltningsverket i enlighet med 82 § förplikta den berörda parten att se till att servicenivån uppfyller bestämmelserna i lagen.

27 §

Spaning efter skogsbränder och varning för skogsbrand

När risken för skogsbrand är uppenbar ska regionförvaltningsverket på glest bebodda områden ordna effektiv spaning efter skogsbränder.

Meteorologiska institutet ska utfärda varning för skogsbrand för områden där väderleken anses medföra uppenbar fara för skogsbrand. Meteorologiska institutet ska se till att information om varningen för skogsbrand sprids i nödvändig omfattning.

44 §

Ledning av räddningsverksamhet

Av särskilda skäl har regionförvaltningsverket och inrikesministeriet rätt att ge order om räddningsverksamheten och att bestämma något annat än det som föreskrivs i 1 mom. om räddningsledaren och hans område.

45 §

Räddningsledarens befogenheter

För att släcka en brand och förhindra att den sprider sig samt för att avvärja andra olyckor och

begränsa skador har räddningsledaren, regionförvaltningsverket och inrikesministeriet, om situationen inte annars går att få under kontroll, rätt att

1) beordra människor att söka skydd samt evakuera människor och egendom,

2) vidta sådana nödvändiga åtgärder som kan medföra skada på fast eller lös egendom,

3) bestämma att byggnader, kommunikations- och dataförbindelser och redskap samt materiel, redskap och förnödenheter, livsmedel, bränsle, smörjmedel och släckningsmedel som behövs för räddningsverksamheten ställs till förfogande, samt att

4) vidta andra åtgärder som behövs för räddningsverksamheten.

Ägaren eller innehavaren får inte beordras att överlåta sådan i 1 mom. 3 punkten avsedd egendom som han samtidigt själv behöver för att avvärja en eldsvåda eller någon annan olycka, om detta inte är nödvändigt för att rädda människoliv. Det lokala räddningsväsendet ska betala full ersättning för egendom som tas i bruk samt ersätta eventuella skador på egendomen.

53 §

Skyldighet att delta i befolkningskyddsutbildning

Inrikesministeriet och regionförvaltningsverket kan förordna ledningen och annan specialpersonal inom befolkningskyddet att delta i befolkningskyddsutbildning under högst tio dygn om året.

54 §

Kallelse till befolkningskyddsutbildning

Inrikesministeriet och regionförvaltningsverket eller, på uppdrag av dessa, Räddningsinstitutet kallar skriftligen in de personer som förordnats att delta i befolkningskyddsutbildning.

66 §

Beviljande av lättnader

Regionförvaltningsverket kan av synnerligen vägande skäl i enskilda fall bevilja befrielse från den lagstadgade skyldigheten att inrätta skyddsrum.

Den myndighet som beviljar bygglov kan efter att ha hört räddningsmyndigheten inom området medge undantag från kraven på skyddsrum i förordning av statsrådet eller inrikesministeriet eller från kravet i förordning av statsrådet i fråga om skyddsrumms läge, om det finns grundad anledning till undantag och detta inte väsentligt försämrar möjligheterna att få skydd.

68 §

Styrning av befolkningskyddsplaneringen

Inrikesministeriet kan meddela myndigheter och enskilda allmänna anvisningar om befolkningskyddets personalstyrka, materialvolym och organisation samt om beredningen och verkställigheten av befolkningskyddet och om nödvändigt samarbete kring dem. Regionförvaltningsverket har motsvarande rätt inom sitt verksamhetsområde.

86 §

Skyldighet att lämna statistiska uppgifter

Den lokala räddningsmyndigheten ska tillstålla inrikesministeriet och regionförvaltningsverket sådana uppgifter om räddningsväsendets prestationer, resurser, arrangemang och andra beredskapsåtgärder samt sådana uppgifter ur åtgärdsregistret som behövs för att föra statistik. Uppgifterna kan vid behov lämnas ut genom teknisk anslutning och de kan även innehålla sekretessbelagd information.

Genom förordning av inrikesministeriet kan närmare bestämmelser meddelas om lämnande av statistiska uppgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 22 augusti 2003 om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet (761/2003) 14 § 6 punkten och 19 § 1 mom. 13 punkten, sådana de lyder i lag 538/2006, och
ändras 7 och 8 §, 13 § 2 mom. 2 punkten samt 15 och 48 §, av dem 15 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 457/2009, som följer:

7 §

Registeransvarig

Polisstyrelsen är registeransvarig för de personregister som avses i 2—4 § och 6 § 1 mom. samt 30 och 31 §, skyddspolisen är registeransvarig för det personregister som avses i 5 § och den polisenhet som ansvarar för verksamheten är registeransvarig för det personregister som avses i 6 § 2 mom.

8 §

Inrättande av personregister

Beslut om inrättande av ett personregister enligt 6 § 1 mom. fattas av Polisstyrelsen och beslut om inrättande av ett personregister enligt 6 § 2 mom. fattas av den polisenhet som svarar för verksamheten.

För inrättande av andra än de i 2—5 samt 30 och 31 § avsedda personregistren krävs ett skriftligt beslut. När det gäller riksomfattande temporära och manuella personregister som avses i 6 § ska dataombudsmannen underrättas om beslutet att inrätta ett register och väsentliga ändringar i beslutet senast en månad innan registret inrättas eller ändras. I beslutet om inrättande ska personregistrets ändamål anges.

13 §

Polisens rätt att få uppgifter ur vissa register

— — — — —
Utän hinder av sekretessbestämmelserna har polisen rätt att enligt avtal med den registeransvarige genom teknisk anslutning eller i maskinläsbar form få följande uppgifter:
— — — — —

2) ur närings-, trafik- och miljöcentralens informationssystem för trafiktillstånd uppgifter som behövs vid övervakningen av tillståndspliktig trafik och ur magistraternas farkostregister uppgifter som behövs vid övervakningen av båttrafiken,
— — — — —

15 §

Användning av uppgifter för det ändamål som uppgifterna har samlats in och registrerats för

De personregister som polisen inrättat för riksomfattande bruk får användas av polisenheterna, med undantag av Polisyrkeshögskolan och Polisens teknikcentral. Ett personregister som avses i 6 § 2 mom. och som har inrättats för mer begränsad användning än riksomfattande bruk får endast användas av de polisenheter som det inrättats för.

Polisen har rätt att använda informationen i ett personregister som har inrättats för de uppgifter som anges i 1 § 1 mom. i polislagen, om informationen behövs för skötseln av dessa uppgifter. Polisen har rätt att använda informationen i ett personregister som har inrättats för de uppgifter som anges i 1 § 3 mom. i polislagen, om informationen behövs för skötseln av de uppgifter som den har samlats in och registrerats för.

Rätt att använda i 3 § 3 mom. 4 punkten avsedda fingeravtrycksuppgifter i pass har endast den som oundgängligen behöver dem för skötseln av sina arbetsuppgifter.

48 §

Närmare bestämmelser och anvisningar

Närmare bestämmelser om förfaringssätten vid öppnande av teknisk anslutning enligt 19 §, vid beslut om utlämnande av uppgifter enligt 20 § och vid utövande av rätt till insyn enligt 44 § kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Polisstyrelsen fastställer formulären för de blanketter som ska användas vid åtgärder som hör till polisen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 4 och 6 § i lagen om statsunderstöd till det lokala räddningsväsendet

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen av den 19 december 2003 om statsunderstöd till det lokala räddningsväsendet (1122/2003) 4 och 6 § som följer:

4 §

Statsbidragsmyndighet

Regionförvaltningsverket är statsbidragsmyndighet.

6 §

Ansökan om statsunderstöd

Ett lokalt räddningsväsende ska skriftligen ansöka om statsunderstöd hos regionförvaltningsverket före utgången av januari det år då en

anskaffning görs eller ett utvecklingsprojekt inleds.

När statsunderstöd söks för ett utvecklingsprojekt ska av ansökan framgå åtminstone

- 1) projektets mål och innehåll,
- 2) de instanser som deltar i genomförandet, samt
- 3) projektets totala kostnader och totalfinansiering.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 71 och 84 § i utlänningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i utlänningslagen av den 30 april 2004 (301/2004) 71 och 84 §,

av dem 84 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 619/2007 och 973/2007, som följer:

71 §

Samarbete med arbetsmarknadsorganisationer

Parterna på arbetsmarknaden deltar i uppföljningen och utvärderingen av förfarandena för beviljande av uppehållstillstånd för arbetstagare samt i utformningen av rikstäckande och regionala riktlinjer för de allmänna villkoren för anlitandet av utländsk arbetskraft. Rikstäckande riktlinjer enligt denna paragraf utfärdas genom beslut av statsrådet och regionala riktlinjer genom beslut av den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen.

84 §

Behörighet att bevilja uppehållstillstånd för näringsidkare

Närings-, trafik- och miljöcentralen avgör om de förutsättningar för beviljande av uppehållstillstånd för näringsidkare som anges i 76 §

1 punkten uppfylls. Närings-, trafik- och miljöcentralen avgör om näringsidkandet är tillfälligt eller fortgående.

Efter ett positivt beslut enligt 1 mom. av närings-, trafik- och miljöcentralen beviljar Migrationsverket utlänningen ett första uppehållstillstånd för näringsidkare, om inte något annat följer av 76 § 2 punkten och om utlänningen, när ansökan lämnas in, inte har något annat gällande uppehållstillstånd. Migrationsverket avgör om 49 § 1 mom. 3 punkten är tillämplig.

Om utlänningen har ett gällande uppehållstillstånd när ansökan lämnas in och något annat inte följer av 76 § 2 punkten, beviljar polisinspektionen i häradet efter ett positivt beslut enligt 1 mom. av närings-, trafik- och miljöcentralen ett nytt uppehållstillstånd för näringsidkare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 22 § i lagen om behandling av personuppgifter vid gränsbevakningsväsendet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 15 juli 2005 om behandling av personuppgifter vid gränsbevakningsväsendet (579/2005) 22 § 1 mom. 9 punkten som följer:

22 §

Gränsbevakningsväsendets rätt att få uppgifter ur vissa register och informationssystem

Utöver vad som föreskrivs i gränsbevakningslagen eller i någon annan lag har gränsbevakningsväsendet utan hinder av sekretessbe-

stämmelserna rätt att för att utföra sina uppdrag och föra sina personregister ur vissa register få nödvändiga uppgifter enligt följande:

9) för trafikövervakning, upprätthållande av gränssäkerheten, förundersökning eller annan undersökning eller för påförande av påföljdsavgift för transportörer, behövliga uppgifter ur nä-

rings-, trafik- och miljöcentralernas och kommunikationsministeriets informationssystem för trafiktillstånd,

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 18 juli 2008 om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008) 27 § 3 mom., 28 § 3 mom., 29—31 §, 32 § 1 och 2 mom., 33 §, 35 § 3 mom. samt 44 §,

av dem 31 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 918/2008 och 32 § 2 mom. sådant det lyder i sistnämnda lag, som följer:

27 §

Registreringskyldighet för dem som driver betalningsrörelse och valutaväxlingsverksamhet

Ansökan om registrering görs hos regionförvaltningsverket. Bestämmelser om innehållet i ansökan utfärdas genom förordning av statsrådet.

28 §

Registreringskyldighet för tillhandahållare av kapitalförvaltnings- och företagstjänster

Ansökan om registrering görs hos regionförvaltningsverket. Bestämmelser om innehållet i ansökan utfärdas genom förordning av statsrådet.

29 §

Betalningsrörelse- och valutaväxlingsregistret samt registret över företagstjänster

Regionförvaltningsverket för ett register över dem som driver betalningsrörelse och valutaväxlingsverksamhet (*betalningsrörelse- och valutaväxlingsregistret*) och ett register över tillhandahållare av kapitalförvaltnings- och företagstjänster (*registret över företagstjänster*). Betalningsrörelse- och valutaväxlingsregistret och registret över företagstjänster förs för tillsynen över att de som driver betalningsrörelse och valutaväxlingsverksamhet respektive de som tillhandahåller kapitalförvaltnings- och företagstjänster följer bestämmelserna i denna lag.

I betalningsrörelse- och valutaväxlingsregistret och registret över företagstjänster införs följande:

1) en enskild näringsidkares fullständiga namn och personbeteckning eller, i avsaknad av sådan, födelsetid och medborgarskap samt fir-

ma, eventuella bifirma, företags- och organisationsnummer och besöksadress till varje driftställe där verksamhet drivs,

2) en finsk juridisk persons firma, eventuella bifirma, företags- och organisationsnummer och besöksadress till varje driftställe där verksamhet drivs,

3) firma och företags- och organisationsnummer för en filial som en utländsk juridisk person har registrerat i Finland och besöksadress till varje driftställe där verksamhet drivs,

4) namn och personbeteckning eller, i avsaknad av sådan, födelsetid och medborgarskap för filialens representant,

5) fullständigt namn, personbeteckning eller, i avsaknad av sådan, födelsetid och medborgarskap för de personer vars tillförlitlighet har utretts med stöd av 27 och 28 §,

6) registerbeteckning och registreringsdatum, och

7) orsak till och tidpunkt för avförande ur registret.

I registret införs också uppgifter om dem som meddelats ett i 33 § avsett förbud att driva verksamhet utan registrering.

Ändringar i de uppgifter som har införts i registret ska utan dröjsmål anmälas till regionförvaltningsverket.

30 §

Avförande ur registret

Regionförvaltningsverket ska avföra en registrerad ur betalningsrörelse- och valutaväxlingsregistret eller registret över företagstjänster, om den registrerade inte längre uppfyller villkoren för registrering eller har upphört med sin verksamhet. Innan en registrerad avförs ur registret ska denne ges tillfälle att bli hörd.

31 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den utövas av

1) Finansinspektionen när det gäller kreditinstitut och finansiella institut som avses i 2 § 1 punkten och rapporteringsskyldiga som avses i 2—8 och 10—13 punkten i den nämnda paragrafen,

2) Polisstyrelsen när det gäller penningpelsammanslutningar som avses i 2 § 14 punkten,

3) Ålands landskapsregering när det gäller penningpelsammanslutningar som avses i 2 § 15 punkten,

4) Centralhandelskammarens revisionsnämnd och handelskammarens revisionsutskott när det gäller revisorer och revisionsammanslutningar som är deras tillsynsobjekt enligt revisionslagen,

5) revisionsnämnden för den offentliga förvaltningen och ekonomin när det gäller rapporteringsskyldiga som avses i 2 § 18 punkten,

6) regionförvaltningsverket när det gäller rapporteringsskyldiga som avses i 2 § 9, 20 och 23 punkten,

7) regionförvaltningsverket när det gäller rapporteringsskyldiga enligt 2 § 1 punkten som inte hör till Finansinspektionens tillsynsobjekt, rapporteringsskyldiga som avses i 2 § 16, 19, 21 och 22 punkten samt andra tillhandahållare av juridiska tjänster som avses i 2 § 24 punkten, och av

8) advokatföreningen när det gäller advokater som avses i 2 § 24 punkten.

Regionförvaltningsverket har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av rapporteringsskyldiga som avses i 1 mom. 6 punkten få uppgifter som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Regionförvaltningsverket har samma rättighet när det gäller rapporteringsskyldiga som avses i 1 mom. 7 punkten.

Regionförvaltningsverket har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få uppgifter som behövs för

utredning av tillförlitligheten enligt 27 och 28 § eller för avförande ur registret enligt 30 §.

Ovan i 1 mom. avsedda tillsynsmyndigheter, de som förordnats att utöva tillsyn och sparbanksinspektionen som avses i sparbankslagen (1502/2001) samt det i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) avsedda centralinstitutet för sammanslutningen av andelsbanker ska underrätta centralen för utredning av penningtvätt om de på basis av omständigheter som kommer fram i samband med tillsynen eller annars vid skötseln av sina uppgifter upptäcker en tvivelaktig affärstransaktion eller misstänker finansiering av terrorism eller ett straffbart försök till detta.

Regionförvaltningsverket övervakar efterlevnaden av förordningen om information om betalaren när det gäller rapporteringsskyldiga som införts i betalningsrörelse- och valutaväxlingsregistret och när det gäller sådana andra i 2 § 1 punkten avsedda rapporteringsskyldiga som inte är kreditinstitut eller finansiella institut.

32 §

Tillsynsmyndighetens inspektionsrätt

En behörig tjänsteman vid regionförvaltningsverket har för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den rätt att inspektera affärs- och lagerlokaler hos rapporteringsskyldiga som införts i ett register som avses i 29 § samt för tillsynen över efterlevnaden av förordningen om information om betalaren rätt att inspektera affärs- och lagerlokaler hos rapporteringsskyldiga som införts i betalningsrörelse- och valutaväxlingsregistret.

En behörig tjänsteman vid regionförvaltningsverket har rätt att för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den inspektera affärs- och lagerlokaler hos rapporteringsskyldiga som avses i 2 § 9, 16, 19, 21 och 22 punkten, hos andra som tillhandahåller juridiska tjänster och som avses i 2 § 24 punkten och hos sådana andra i 2 § 1 punkten avsedda rapporteringsskyldiga än kre-

ditinstitut och finansiella institut. För att övervaka efterlevnaden av förordningen om information om betalaren har en behörig tjänsteman vid regionförvaltningsverket dessutom rätt att inspektera affärs- och lagerlokaler hos rapporteringsskyldiga som avses i 2 § 1 punkten och som inte är sådana kreditinstitut eller finansiella institut som avses i den punkten.

33 §

Tvångsmedel

Om den som driver betalningsrörelse eller valutaväxlingsverksamhet eller en tillhandahållare av kapitalförvaltnings- och företagstjänster försummar registreringskyldigheten, fortsätter att driva en verksamhet som förbjudits i samband med registreringen eller fortsätter med sin verksamhet efter att ha avförts ur registret, kan regionförvaltningsverket förbjuda utövaren eller tillhandahållaren att fortsätta med sin verksamhet. Om utövaren eller tillhandahållaren underlåter att anmäla om ändringar i de uppgifter som antecknats i registren, kan regionförvaltningsverket uppmana denne att fullgöra sina skyldigheter inom en viss tid.

Regionförvaltningsverket kan förena ett förbud eller en uppmaning som avses i denna paragraf med vite. I fråga om föreläggande och utdömande av vite tillämpas viteslagen (1113/1990).

35 §

Centralen för utredning av penningtvätt och dess uppgifter

Centralkriminalpolisen ska årligen ge Polisstyrelsen en rapport om verksamheten vid centralen för utredning av penningtvätt, antalet i 23 och 24 § avsedda anmälningar och förordnanden att avstå från att utföra affärstransaktioner och om framstegen i allmänhet för verksamheten i Finland mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

44 §

Sökande av ändring i beslut av regionförvaltningsverket

I beslut av regionförvaltningsverket får ändring sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Beslut enligt 30 § om avförande ur registret och beslut enligt 33 § om verksamhetsförbud ska följas även om de överklagas, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 9 och 12 § i lagen om försvarstillstånd

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen av den 22 juli 1991 om försvarstillstånd (1083/1991) 9 § 1 mom. och 12 §, sådana de lyder i lag 199/2000, som följer:

9 §

Om de åtgärder som nämns i 8 § är otillräckliga med tanke på lagens syfte, kan den allmänna underrätten på den persons boningsort som avses i 1 mom. i nämnda paragraf på yrkande av chefen för polisinrättningen, chefen för skyddspolisens eller polisöverdirektören bestämma att personen i fråga ska tas i skyddsförvar för högst tre månader i sänder.

bjuda vistelse utomhus utan polisens tillstånd under vissa tider eller på vissa platser, om befolkningens säkerhet eller ett viktigt militärt försvarsintresse kräver det.

I brådskande fall kan ett förbud enligt 1 mom. utfärdas av chefen för polisinrättningen. Beslutet ska omedelbart underställas regionförvaltningsverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

12 §

Regionförvaltningsverket kan begränsa rätten att avlägsna sig från en bestämd ort samt för-

Lag

om ändring av lagen om pantlåneinrättningar

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen av den 18 december 1992 om pantlåneinrättningar (1353/1992) 3—5, 10, 11, 11 a, 11 b, 13 a, 30, 30 a, 30 b, 40, 40 a, och 40 b §,

sådana de lyder, 3, 10, 11, 11 a, 11 b, 13 a, 30 a, 30 b, 40, 40 a och 40 b § i lag 892/2008, 4 § i lag 757/2004 och i nämnda lag 892/2008, 5 § i lag 769/1997 och i nämnda lag 892/2008 samt 30 § i nämnda lagar 769/1997 och 892/2008 och i lag 640/2006, som följer:

3 §

Regionförvaltningsverket i Södra Finland (*regionförvaltningsverket*) utövar i egenskap av central förvaltningsmyndighet tillsyn över efterlevnaden av denna lag.

4 §

För pantlånerörelse ska ansökas om koncession hos regionförvaltningsverket. Koncession kan beviljas också för en ny pantlåneinrättning innan den registreras.

I koncessionsansökan ska lämnas tillräckliga uppgifter om pantlåneinrättningens ägare och deras ägarandelar, om förvaltningen och om de personer som sköter förvaltningen. Till ansökan ska stiftelseurkunden fogas. Regionförvaltningsverket har rätt att kräva också andra upplysningar som det anser vara behövliga. Polisen på den berörda orten ska ombes ge ett yttrande om pantlåneinrättningens koncessionsansökan.

Koncession beviljas även ett europabolag som avses i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 om stadga för europabolag, nedan *europabolagsförordningen*, om bolaget har beviljats ett motsvarande tillstånd i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har för avsikt att flytta sin hemort till Finland så som bestäms i artikel 8 i nämnda förordning. Flyttningen av hemorten får inte registreras förrän koncession har beviljats. Detsamma gäller när ett europabolag grundas genom fusion så att det övertagande bolaget som har sin hemort i någon annan stat än Finland registreras som europabolag i Finland.

5 §

Koncession ska beviljas en pantlåneinrättning, om de uppgifter som erhållits om ägarnas och förvaltningspersonalens tillförlitlighet och lämplighet samt andra uppgifter bekräftar att pantlåneinrättningen kommer att ledas professionellt och tillförlitligt samt enligt sunda och

försiktiga affärsprinciper och att pantlåneinrättningen i övrigt kommer att iakta bestämmelserna i denna lag.

Efter att ha hört sökanden har regionförvaltningsverket rätt att i koncessionen uppställa sådana villkor för pantlåneinrättningens affärsverksamhet som behövs för tillsynen.

10 §

En anmälan om etablering och indragning av en pantlåneinrättnings filialer ska göras till regionförvaltningsverket.

11 §

Innan en pantlåneinrättning inleder sin verksamhet ska den tillställa regionförvaltningsverket

1) ett fullständigt utdrag som visar att registermyndigheten har registrerat inrättningen och som inbegriper bolagsordningen,

2) uppgift om styrelsemedlemmarnas och suppleanternas, verkställande direktörens och, om en vice verkställande direktör har utsetts, dennes samt revisorernas och revisorssuppleanternas namn, medborgarskap och hemort,

3) utredning om hur panterna förvaras och hur de försäkras.

Om de uppgifter som nämns i 1 mom. förändras, ska regionförvaltningsverket utan dröjsmål underrättas.

11 a §

En pantlåneinrättning ska innan verksamheten inleds underrätta regionförvaltningsverket om de ägare av andelar i pantlåneinrättningen som äger minst 10 procent av aktiekapitalet eller vars andel svarar för minst 10 procent av den rösträtt som inrättningens aktier medför eller vars andel annars ger rätt att utöva ett därmed jämförbart inflytande i pantlåneinrättningens förvaltning samt om innehavens storlek. Av anmälan ska framgå behövliga uppgifter om ande-

larnas storlek och ägare. Inrättningen ska omedelbart anmäla de förändringar i innehaven som den fått kännedom om.

Om regionförvaltningsverket konstaterar att ett innehav av någon andel äventyrar pantlåneinrättningens försiktiga och sunda affärsverksamhet, kan det förbjuda ägaren av andelen att utöva sin rösträtt.

Regionförvaltningsverket kan meddela närmare föreskrifter om anmälningar till regionförvaltningsverket enligt denna paragraf.

11 b §

Koncessionshavaren ska till regionförvaltningsverket lämna in kopior av revisionsberättelsen och bokslutet med bilagor inom två månader efter det att resultaträkningen och balansräkningen har fastställts. Koncessionshavaren ska också utan dröjsmål anmäla till regionförvaltningsverket att styrelsemedlemmar och verkställande direktören har bytts ut och lägga fram en utredning över verkställande direktörens behörighet.

13 a §

Regionförvaltningsverket ska för en pantlåneinrättning förordna en revisor som uppfyller behörighetsvillkoren, om

- 1) bestämmelserna i 13 § inte har iakttagits,
- 2) en revisor inte är oberoende enligt 24 eller 25 § i revisionslagen, eller
- 3) bolagsordningens bestämmelser om revisorernas antal eller behörighet har överträtts.

Regionförvaltningsverket ska be Centralhandelskammarens revisionsnämnd om yttrande innan sådana ärenden om oberoende avgörs som avses i 1 mom. 2 punkten.

Regionförvaltningsverkets förordnande gäller till dess att en ny revisor har utsetts i stället för den som avses i 1 mom.

Regionförvaltningsverket meddelar pantlåneinrättningen förordnande enligt 7 kap. 7 § i aktiebolagslagen.

Regionförvaltningsverket kan under en mandatperiod entlediga en revisor som den förordnat.

30 §

Lagstiftningen om aktiebolag tillämpas på pantlåneinrättningar, om inte annat föreskrivs i denna lag.

Regionförvaltningsverket beviljar pantlåneinrättningar tillstånd enligt 6 kap. 10 § 2 mom. och 19 § 1 mom. i aktiebolagslagen.

30 a §

Om en pantlåneinrättning har för avsikt att flytta sitt säte till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i enlighet med artikel 8 i europabolagsförordningen, ska pantlåneinrättningen utan dröjsmål efter att ha anmält förslaget för registrering sända regionförvaltningsverket en kopia av det förslag om flyttning och den redogörelse som avses i artikel 8.2 och 8.3 i den förordningen.

Registermyndigheten får inte ge intyg enligt 9 § 5 mom. i lagen om europabolag (742/2004) om regionförvaltningsverket innan tillstånd enligt 2 mom. i samma paragraf beviljats har meddelat registermyndigheten att pantlåneinrättningen inte har iakttagit bestämmelserna om flyttning av säte eller om avslutande av verksamheten i Finland. Tillstånd får beviljas innan en månad har förflutit från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om regionförvaltningsverket har meddelat att det inte motsätter sig flyttning av sätet.

30 b §

Om en pantlåneinrättning deltar i en gränsöverskridande fusion eller delning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får registermyndigheten inte utfärda intyg över fusionen enligt 4 § 3 mom. i lagen om europabolag eller 16 kap. 26 § i aktiebolagslagen eller över delningen enligt 17 kap. 25 § i aktiebolagslagen, om regionförvaltningsverket innan tillstånd som avses i 2 mom. i samma paragraf beviljats har meddelat registermyndigheten att pantlåneinrättningen inte har iakttagit bestämmelserna om fusion eller delning eller om avslutande av verksamheten i Finland. Tillstånd får beviljas innan en månad har förflutit från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. eller 17 kap. 6 § 2 mom. i ak-

tiebolagslagen endast om regionförvaltningsverket har meddelat att det inte motsätter sig fusionen eller delningen.

40 §

Regionförvaltningsverket ska förbjuda pantlånerörelse som bedrivs utan koncession enligt denna lag.

Om koncessionshavaren försummar sina skyldigheter enligt denna lag, lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008) eller sin bolagsordning, kan regionförvaltningsverket uppmana koncessionshavaren att fullgöra sina skyldigheter inom en viss tid.

Regionförvaltningsverket kan förena förbud eller uppmaningar enligt denna paragraf med vite. Förbud enligt 1 mom. måste dock förenas med vite, om detta inte av något särskilt skäl är obehövt. Vitet döms ut av Tavastehus förvaltningsdomstol. I övrigt föreskrivs om vite i viteslagen (1113/1990).

40 a §

Regionförvaltningsverket ska återkalla koncessionen, om

1) pantlåneinrättningen i sin verksamhet på ett väsentligt sätt har brutit mot lag, förordning eller föreskrifter som en myndighet med stöd av lag eller förordning har meddelat eller fastställt eller om det inte längre finns förutsättningar för beviljande av koncession,

2) pantlåneinrättningen har upphört med sin verksamhet för en längre tid än sex månader,

3) pantlåneinrättningen inte har inlett sin verksamhet inom tolv månader efter det att koncession beviljats, eller

4) felaktiga uppgifter lämnades i ansökan om koncession.

Om regionförvaltningsverket med stöd av 1 mom. återkallar en pantlåneinrättningskoncession, kan det samtidigt bestämma hur verksamheten ska avslutas.

Regionförvaltningsverket ska anmäla till registermyndigheten att en koncession har återkallats.

Om det med beaktande av förhållandena vore oskäligt att återkalla koncessionen, kan regionförvaltningsverket i stället ge koncessionshavaren en skriftlig varning.

Regionförvaltningsverket kan på pantlåneinrättningens ansökan återkalla dess koncession, om inrättningen har beslutat att upphöra med den koncessionspliktiga verksamheten. På återkallelse enligt detta moment tillämpas 2 och 3 mom.

40 b §

Regionförvaltningsverket har rätt att få sådana uppgifter ur straffregistret och ur det i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) nämnda bötesregistret som behövs för tillsynen och för behandlingen av ärenden som gäller beviljande och återkallelse av koncession.

Regionförvaltningsverket har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att på begäran få sådana andra uppgifter av koncessionshavaren som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 1 § i befolkningsdatalagen

I enlighet med riksdagens beslut

RSv 205/2009 rd — RP 161/2009 rd

ändras i befolkningsdatalagen av den 11 juni 1993 (507/1993) 1 §, sådan den lyder i lag 527/1999, som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Befolkningsuppgifter inhämtas, registreras och utlämnas på det sätt som bestäms i denna lag. I fråga om anmälning av uppgifter till befolkningsdatasystemet, om utlämnande av uppgifter, om skydd av personuppgifter och om of-

fentlighet i myndigheternas verksamhet gäller dessutom vad som föreskrivs särskilt.

Vad som i denna lag bestäms om registerförvaltningens lokala myndigheter gäller i landskapet Åland Statens ämbetsverk på Åland.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 216 § i mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 216 §, sådan den lyder i lag 805/1996, som följer:

216 §

Regionförvaltningsverket och polisen ska ge skattemyndigheterna behövlig handräckning. Regionförvaltningsverket har också rätt att på en skattemyndighets framställning vid vite förplik-

ta den som inte har följt en uppmaning enligt 168 eller 169 § att fullgöra sin skyldighet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 8 och 78 § i kommunallagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i kommunallagen av den 17 mars 1995 (365/1995) 8 § 2 mom. och 78 § 5 mom., av dem 8 § 2 mom. sådant lyder i lag 1375/2007, som följer:

8 §

Förhållandet mellan staten och kommunen

Regionförvaltningsverket kan med anledning av klagomål undersöka om kommunen iakttar gällande lagar.

78 §

Grundavtal för samkommuner

Anmälan om bildande och upplösning av en samkommun ska göras till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde samkommunen har sin hemort. Till anmälan ska fogas en kopia av grundavtalet och av fullmäktiges beslut om godkännande av avtalet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om registerförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 15 mars 1996 om registerförvaltningen (166/1996) 3 §, sådan den lyder i lag 1188/2007, som följer:

3 §

Enligt vad som föreskrivs särskilt är folkbokföringens och den övriga registerförvaltningens lokala myndigheter magistraterna. Bestämmelser om magistraternas övriga uppgifter utfärdas särskilt. En magistrats verksamhetsområde består av ett eller flera härad. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om magistraternas verksamhetsområden. Genom förordning av finansministeriet utfärdas närma-

re bestämmelser om magistraternas placeringsort och enheter.

I landskapet Åland sköts de uppgifter som föreskrivs för magistraten av Statens ämbetsverk på Åland, om inte något annat föreskrivs särskilt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 12 § i avfallsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i avfallsskattelagen av den 28 juni 1996 (495/1996) 12 § 2 mom. som följer:

12 §

Utan hinder av vad som i lagen om påförande av accis föreskrivs om tystnadsplikt, har en tullmyndighet rätt att lämna uppgifter och handlingar som erhållits för beskattning enligt denna lag till de i avfallslagen (1072/1993) avsedda närings-, trafik- och miljöcentralerna och miljö-

vårdsnämnden för uppgifter som bestämts eller föreskrivits för dem.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 13 och 14 § i lagen om överlåtelseskatt

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 29 november 1996 om överlåtelseskatt (931/1996) 13 § och 14 § 2 mom., sådana de lyder, 13 § delvis ändrad i lag 1220/2006 och 14 § 2 mom. i lag 52/2000, som följer:

13 §

Vissa byten av fastighet

Skatt betalas inte till den del en fastighet har förvärvats genom byte mot annan fastighet och

1) bytet enligt ett av närings-, trafik- och miljöcentralen eller skogscentralen utfärdat intyg leder till en väsentligt lämpligare ägoplacering med hänsyn till idkande av jord- och skogsbruk, eller

2) bytet har skett i syfte att inrätta ett naturskyddsområde enligt naturvårdslagen (1096/1996).

14 §

Vissa överlåtelser enligt landsbygdsnäringslagstiftningen

Skattefrihet förutsätter ett intyg av närings-, trafik- och miljöcentralen över att överlåtelsen sker för ett ändamål som avses i 1 mom. 1 punkten eller att förvärvaren har beviljats ett lån som avses i 1 mom. 2 punkten eller att på honom har överförts ansvaret för lån som avses i 1 mom. 3 punkten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 5 § i lagen om överföring av små fristående områden från en kommun till en annan

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 19 december 1997 om överföring av små fristående områden från en kommun till en annan (1197/1997) 5 § som följer:

5 §

Fattande och delgivning av överföringsbeslut

Beslut om överföring enligt denna lag av en enklav från en kommun till en annan fattas av den berörda lantmäteribyran.

Lantmäteribyrans beslut ska sättas i kraft från ingången av ett kalenderår, och det ska fattas före utgången av juni föregående år. Beslut om överföring ska publiceras i den officiella tidningen samt utan dröjsmål sändas för kännedom

till finansministeriet, kyrkostyrelsen, det berörda regionförvaltningsverket, magistraten och skatteförvaltningsmyndigheten samt kommunerna i fråga. Dessutom ska en kopia av beslutet utan dröjsmål sändas till de områdesägare som avses i 4 § 1 mom. Beslutet anses ha delgivits när det har publicerats i den officiella tidningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 16 och 48 § i lagen om ett förvaltningsförsök i Kajanaland

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 9 maj 2003 om ett förvaltningsförsök i Kajanaland (343/2003) 16 § 2 mom. och 48 § 3 mom. som följer:

16 §

Landskapsstyrelsens olika sammansättningar

När landskapsstyrelsen behandlar ärenden som avses i 10 § hör till den utöver grundsamansättningen företrädare för Närings-, trafik- och miljöcentralen i Kajanaland, Närings-, trafik- och miljöcentralen i Norra Österbotten samt Kainuu skogscentral. Landskapsfullmäktige väljer företrädarna efter att ha fått myndigheternas förslag till ledamöter.

48 §

Bildande av samkommuner

Representantmötet sammankallas första gången av Regionförvaltningsverket i Norra Finland. En av regionförvaltningsverket utsedd person leder mötet tills ordförande och vice ordförande har utsetts för representantmötet. Kommunernas representantmöte ska sammankallas så att

det sammanträder första gången senast i juni 2003.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 23 § i statistiklagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i statistiklagen av den 23 april 2004 (280/2004) 23 § som följer:

23 §

Vite

försumlige att lämna uppgifterna. Ett villkor för att vite ska kunna föreläggas är att samråd enligt 6 § har ordnats.

Om en uppgiftsskyldig försummar att lämna uppgifter inom utsatt tid, kan regionförvaltningsverket på ansökan av en myndighet som avses i 2 § 2 mom. 1 punkten vid vite ålägga den

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 15 § i lagen om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 juli 2006 om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket (603/2006) 15 § som följer:

15 §

Lämnande av uppgifter till skatteförvaltningen och vissa andra myndigheter

Skatteförvaltningen har utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att av jord- och skogsbruksministeriet, tullmyndighe-

terna, närings-, trafik- och miljöcentralerna och Statens ämbetsverk på Åland få de uppgifter om stödtyper enligt 2 § 2—5 punkten i denna lag som beviljats en sökande, om datum för betalning av stöd och om sökande och mottagare av återbäring enligt 10 a § i lagen om accis på flytande bränslen, som behövs för återbäring av accis som avses i denna lag och för den ankny-

tande tillsynen. De individualiserings- och kontaktuppgifter som skatteförvaltningen har rätt att få i fråga om sökande och mottagare av återbäring är namn, personbeteckning eller organisationsnummer och den adress som anmälts till myndigheterna.

Jord- och skogsbruksministeriet, tullmyndigheterna, närings-, trafik- och miljöcentralerna och Statens ämbetsverk på Åland har utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att av skatteförvaltningen få de uppgifter om mottagarna av återbäring och om återbäringsbe-

loppen och grunderna för återbäring, som behövs för återbäring av accis som avses i denna lag och för den anknytande tillsynen. De individualiserings- och kontaktuppgifter som ministeriet och de nämnda myndigheterna har rätt att få i fråga om mottagare av återbäring är namn, personbeteckning eller organisationsnummer och den adress till driftstället som anmälts till skatteförvaltningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om kontroller av kontanta medel som förflyttas över Europeiska gemenskapens gräns

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 8 juni 2007 om kontroller av kontanta medel som förflyttas över Europeiska gemenskapens gräns (653/2007) 6 § som följer:

6 §

Rätt till omhändertagande

Den behöriga myndigheten har rätt att kvarhålla och omhänderta kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen, om anmälningsplikten enligt artikel 3 i förordningen inte har fullgjorts och om åtgärden behövs för utredning av om det med stöd av annan lagstiftning finns anledning att vidta åtgärder beträffande de kontanta medlen. Beslut om åtgärden fattas av den tullman som har rätt att besluta om kroppsvisitation enligt 15 § i tullagen, en polisman som hör till befälet, en anhållningsberättigad tjänsteman vid gränsbevakningsväsendet eller en gränsbevakningsman med minst majors grad.

Till den hos vilken kontanta medel omhändertas ska ges ett intyg över omhändertagandet. Den

behöriga myndigheten ska föra bok över omhändertagna kontanta medel. Om inte något annat föreskrivs i lag, ska de kontanta medlen göras tillgängliga för eller återlämnas till personen inom fem vardagar från omhändertagandet i enlighet med vad personen och den behöriga myndigheten separat kommer överens om. Den behöriga myndigheten kan deponera de kontanta medlen hos regionförvaltningsverket i enlighet med bestämmelserna i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931). Deponeringen görs hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde de kontanta medlen har omhändertagits.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 26 d och 26 l § i upphovsrättslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i upphovsrättslagen av den 8 juli 1961 (404/1961) 26 d § 5—7 mom. och 26 l §, sådana de lyder, 26 d § 5—7 mom. i lag 1254/1994 och 26 l § i lag 446/1995, som följer:

26 d §

Regionförvaltningsverket kan på ansökan av organisationen förplikta tillverkaren, importören eller en försäljare som avses i 26 a § 2 mom. att vid vite fullgöra sin skyldighet enligt 2 mom. I fråga om föreläggande och utdömande av vite iakttas i övrigt viteslagen (1113/1990).

Regionförvaltningsverket har i syfte att övervaka att den betalningsskyldighet som avses i 26 a § 1 mom. fullgörs rätt att förrätta granskning. Tillverkaren, importören eller den försäljare som avses i 26 a § 2 mom. ska för granskningen bereda inspektören tillträde till de affärs- och lagerlokaler, de markområden och fordon han besitter samt på begäran visa upp sin bokföring, sin affärskorrespondens, sina upptagningar för automatisk databehandling och andra handlingar, som kan ha betydelse för övervakningen. Den som förrättar granskningen har rätt att ta kopior av de handlingar som granskas. Den som förrättar granskningen har rätt att anlita en sakkunnig som utses av organisationen. Regionförvaltningsverket har rätt att till organisationen överlämna information som behövs för uppbörden.

Polisen är skyldig att vid behov ge regionförvaltningsverket handräckning för utförande av uppgifter som enligt 6 mom. ankommer på regionförvaltningsverket.

26 l §

Regionförvaltningsverket kan på ansökan av organisationen ålägga säljaren att vid vite fullgöra sin skyldighet enligt 26 k § 2 mom. I viteslagen föreskrivs om föreläggande och utdömande av vite.

Regionförvaltningsverket har rätt att förrätta granskning för utövande av tillsyn över att informations- och redovisningsskyldigheten enligt 26 k § 2 mom. fullgörs. För granskning ska säljaren bereda den som förrättar granskningen tillträde till de affärsutrymmen han besitter, samt på begäran förete sin bokföring, sin affärskorrespondens, de handlingar som gäller försäljning som omfattas av ersättningsskyldigheten samt övriga handlingar som kan ha betydelse för tillsynen. Den som förrättar granskningen har rätt att ta kopior av de handlingar som granskas. Den som förrättar granskningen har rätt att som sakkunnig anlita en person som har utsetts av den organisation som uppbär ersättningen. Regionförvaltningsverket har rätt att till organisationen överlämna information som behövs för uppbörden.

Polisen är skyldig att vid behov ge regionförvaltningsverket handräckning för utförande av uppgifter som enligt 2 mom. ankommer på regionförvaltningsverket.

Den som med stöd av 26 k § 2 mom. eller denna paragraf har fått uppgifter om någon annans

affärsverksamhet får inte orättmätigt utnyttja dem eller röja dem för någon annan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om fornminnen

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen av den 17 juni 1963 om fornminnen (295/1963) 25 a §, sådan den lyder i lag 68/1995, och ändras 5 § 2 mom., 7 § 3 mom. samt 8, 11 och 18 §, av dem 7 § 3 mom. sådant det lyder i lag 798/1996, som följer:

5 §

Om en fornlämnings gränser inte har fastställts på det sätt som anges i 1 mom. och Museiverket och markägaren inte kommer överens om dem skriftligen, ska närings-, trafik- och miljöcentralen på ansökan av Museiverket eller markägaren fastställa gränserna. Till ansökan ska fogas ett förslag till gränser för fornlämningen, utredning om äganderätten till den fastighet inom vilken fornlämningen finns, ett utdrag ur fastighetsregistret samt en tillförlitlig karta eller kartskiss som visar var lämningen finns. Angående ansökan ska markägaren höras, om ansökan gjorts av Museiverket, och Museiverket, om ansökan gjorts av markägaren.

7 §

Utgör den fastighet, inom vars område skyddsområdet är beläget, pant för fordran eller rätt att få en återkommande inkomst i pengar eller varor, ska den ersättning om vilken bestäms i denna paragraf deponeras hos regionförvaltningsverket och fördelas så som bestäms om köpesumman för utmätt egendom. Innehavaren av en panträtt har samma rätt till det deponerade er-

sättningsbeloppet som till fastigheten. En deponering får dock inte göras, om panträtsinnehavarens samtycke till att ersättningen inte deponeras föreligger eller om olägenheten till följd av att den förmån som ska ersättas är ringa eller någon annan liknande orsak inte ska anses ha minskat säkerhetens värde nämnvärt.

8 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska vid behov meddela särskilda föreskrifter för bevarande av en fast fornlämnings värde. Föreskrifterna kan utsträckas till att omfatta även område ytterom skyddsområdet, om inte områdets ägare eller någon annan därigenom åsamkas betydande olägenhet.

Närings-, trafik- och miljöcentralens beslut ska anslås på kommunens anslagstavla så som det föreskrivs om offentliga kungörelser, samt på lämplig plats i närheten av fornlämningen, om det bedöms vara behövligt.

11 §

Förorsakar en fast fornlämning oskäligt stor olägenhet i förhållande till dess betydelse, kan närings-, trafik- och miljöcentralen på ansökan, till vilken ska fogas en noggrann beskrivning av fornlämningen, efter att ha hört Museiverket

meddela tillstånd att rubba fornlämningen på ett sätt som annars enligt 1 § 2 mom. är förbjudet. Tillståndet kan förenas med villkor som anses behövliga.

Om en i 1 mom. nämnd ansökan gjorts av någon annan än markägaren, ska denne höras i saken.

Närings-, trafik- och miljöcentralens beslut, varigenom tillstånd beviljats till rubbning av fornlämningen, ska underställas undervisningsministeriet för fastställelse, om beslutet står i strid med Museiverkets utlåtande.

Bestämmelser om tillstånd att rubba fornlämning vid förverkligande av ett allmänt arbetsföretag finns i 13 §.

18 §

Museiverket har rätt att undersöka eller att på villkor som det fastställer meddela någon annan tillstånd att undersöka en plats där fornfynd gjorts, även om där inte finns en fast fornlämning.

Den som har lidit skada av en undersökning som nämns i 1 mom. ska av statens medel få en skälig ersättning för det.

Regionförvaltningsverket kan vid behov vid vite förbjuda att sådana åtgärder som äventyrar undersökningen vidtas på ett i 1 mom. avsett område.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 37 och 42 § i lagen om grundläggande utbildning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 21 augusti 1998 om grundläggande utbildning (628/1998) 37 § 3 mom. och 42 §, sådana de lyder, 37 § 3 mom. i lag 516/2000 och 42 § i lag 477/2003, som följer:

37 §

Personal

Behörighetsvillkoren för rektor och lärare bestäms genom förordning av statsrådet. Utbildningsstyrelsen kan vid behov utfärda föreskrifter som kompletterar bestämmelserna i förordningen. Regionförvaltningsverket kan av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren.

42 §

Ändrings sökande

Ändring i ett sådant beslut av en utbildningsanordnare som avses i denna lag och som gäller undervisning i religion och livsåskådningskunskap enligt 13 §, varning till en elev, avstängning av en elev för viss tid, en förmån eller rättighet enligt 31, 31 a, 32 och 33 § samt 34 § 1 mom. söks genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som bestäms i förvaltningsprocesslagen. I ett annat än i detta moment nämnt beslut som avses i 36 § får ändring inte sökas genom besvär.

Utan hinder av 1 mom. söks ändring i ett beslut genom besvär hos regionförvaltningsverket

så som bestäms i förvaltningsprocesslagen, om beslutet gäller

- 1) antagning av en elev,
- 2) intagning eller överföring av elev till specialundervisning enligt 17 § 2 mom. mot vårdnadshavarens vilja, eller en i samma moment avsedd individuell plan för hur undervisningen ska ordnas,
- 3) särskilda undervisningsarrangemang enligt 18 §, samt
- 4) inledande av grundläggande utbildning vid avvikande tidpunkt enligt 27 §.

Ändring i ett beslut som regionförvaltningsverket har fattat med anledning av besvär som gäller ett sådant ärende som avses i 2 mom. 1—3 punkten söks genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som bestäms i förvaltningsprocesslagen. I beslut som regionförvaltningsverket har fattat med anledning av besvär enligt 2 mom. 4 punkten får ändring inte sökas genom besvär.

Besvär över ett beslut som avses i 2 eller 3 mom. och över ett beslut genom vilket en elev har getts en skriftlig varning eller avstängts för viss tid ska anföras inom 14 dagar från det att elevens vårdnadshavare fick del av beslutet.

Ärenden enligt detta moment ska behandlas i brådskande ordning.

I förvaltningsdomstolens beslut genom vilket ett ärende som avses i 3 och 4 mom. har avgjorts får ändring inte sökas genom besvär.

I ett beslut som avses i 22 § och som gäller elevbedömning får ändring inte sökas genom besvär. Elevens vårdnadshavare kan hos rektor begära att ett beslut som gäller studieframstegen eller kvarstannande i årskurs eller slutbedömningen omprövas. En vårdnadshavare som är missnöjd med den nya bedömningen som gjorts på begäran eller med det avgörande genom vilket begäran har avslagits kan begära rättelse i bedömningen hos regionförvaltningsverket. Närmare bestämmelser om ny bedömning och rättelse av bedömning utfärdas genom förordning av statsrådet.

För undervisning som ordnas utomlands är den behöriga förvaltningsdomstolen Helsingfors förvaltningsdomstol och den behöriga regionförvaltningsmyndigheten Regionförvaltningsverket i Södra Finland.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 30 och 34 § i gymnasielagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i gymnasielagen av den 21 augusti 1998 (629/1998) 30 § 3 mom. och 34 §, sådana de lyder, 30 § 3 mom. i lag 517/2000 och 34 § i lagarna 478/2003 och 1116/2008, som följer:

30 §

Personal

Behörighetsvillkoren för rektor och lärare bestäms genom förordning av statsrådet. Utbild-

ningsstyrelsen kan vid behov utfärda föreskrifter som kompletterar bestämmelserna i förordningen. Regionförvaltningsverket kan av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren.

34 §

Ändringssökande

Ändring i ett sådant beslut av en utbildningsanordnare som avses i denna lag och som gäller i 9 § avsedd undervisning i religion och livsåskådningskunskap, varning till en studerande, avstängning av en studerande för viss tid, uppsägning av en studerande från elevhemmet för viss tid eller för den tid som återstår av studierna, avhållande från studier för den tid som brottsrannsakan pågår eller en förmån eller rättighet enligt 28 § söks genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som bestäms i förvaltningsprocesslagen. I andra än i detta moment nämnda beslut som avses i 26 § får ändring inte sökas genom besvär.

Utan hinder av 1 mom. söks ändring i ett beslut genom besvär hos regionförvaltningsverket så som bestäms i förvaltningsprocesslagen, om beslutet gäller

- 1) antagning av studerande,
- 2) särskilda undervisningsarrangemang enligt 13 §,
- 3) tillgodoräknande av studier som fullgjorts i ett annat sammanhang, samt
- 4) förlängning av den tid under vilken gymnasiet lärokurs får slutföras och när en studerande ska anses ha avgått från gymnasiet.

Ändring i ett beslut som regionförvaltningsverket har fattat med anledning av besvär som gäller ett ärende som avses i 2 mom. söks genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

Besvär över ett beslut som gäller varning till en studerande, avstängning för viss tid, uppsägning från elevhemmet för viss tid eller slutgiltigt, avhållande från studier för den tid som brottsrannsakan pågår eller ett ärende som avses i 2 eller 3 mom. ska anföras inom 14 dagar från det att den studerande fick del av beslutet. Ärenden enligt detta moment ska behandlas i brådskande ordning.

I förvaltningsdomstolens och regionförvaltningsverkets avgörande i ett ärende enligt 3 eller 4 mom. får ändring inte sökas genom besvär.

I ett beslut som avses i 17 § och som gäller bedömning av en studerande får ändring inte sökas genom besvär. En studerande kan hos rektor begära att ett beslut som gäller studieframstegen eller slutbedömningen omprövas. En studerande som är missnöjd med den nya bedömningen eller med det avgörande genom vilket begäran har avslagits kan begära rättelse i bedömningen hos regionförvaltningsverket. Närmare bestämmelser om ny bedömning och rättelse av bedömning utfärdas genom förordning av statsrådet.

För undervisning som ordnas utomlands är den behöriga förvaltningsdomstolen Helsingfors förvaltningsdomstol och den behöriga regionförvaltningsmyndigheten Regionförvaltningsverket i Södra Finland.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 44 § i lagen om yrkesutbildning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 21 augusti 1998 om yrkesutbildning (630/1998) 44 § 2 och 3 mom., sådana de lyder, 44 § 2 mom. i lag 601/2005 och 44 § 3 mom. i lag 479/2003, som följer:

44 §

Ändringssökande

Utan hinder av 1 mom. söks ändring i ett beslut genom besvär hos regionförvaltningsverket så som bestäms i förvaltningsprocesslagen, om beslutet gäller

- 1) antagning av studerande,
- 2) en i 20 § föreskriven individuell plan för hur undervisningen ska ordnas,
- 3) särskilda undervisningsarrangemang enligt 21 §,

- 4) den studietid som bestäms i 31 § eller när en studerande ska anses ha avgått, samt
- 5) förlust av studierätten enligt 32 §.

Ändring i ett beslut som avses i 2 mom. och som har fattats av regionförvaltningsverket söks genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 9 och 10 § i lagen om grundläggande konstundervisning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 augusti 1998 om grundläggande konstundervisning (633/1998) 9 § 3 mom. och 10 § 2 mom. som följer:

9 §

Personal

Behörighetsvillkoren för rektor och lärare bestäms genom förordning av statsrådet. Regionförvaltningsverket kan av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren för rektor. Ett universitet kan i ett enskilt fall förklara en person behörig att meddela undervisning. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om behörighetsintyg utfärdat av universitet.

10 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som gäller antagning av en elev söks genom besvär hos regionförvaltningsverket så som bestäms i förvaltningsprocesslagen. Besvär ska anföras inom 14 dagar från det att beslutet har delgivits eleven eller dennes vårdnadshavare. Besvären ska behandlas i brådskande ordning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 4 § i religionsfrihetslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i religionsfrihetslagen av den 6 juni 2003 (453/2003) 4 § 6 mom. som följer:

4 §

Förfarandet vid inträde i och utträde ur ett samfund

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

De uppgifter som i denna paragraf föreskrivs för magistraten handhas i landskapet Åland av Statens ämbetsverk på Åland.

Lag

om ändring av begravningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i begravningslagen av den 6 juni 2003 (457/2003) 8 §, 10 § 2 mom., 15—17, 21, 24 och 26 § samt 28 § 6 mom. som följer:

8 §

Ett registrerat religionssamfund eller en annan registrerad sammanslutning eller en stiftelse som huvudman för en begravningsplats

Regionförvaltningsverket kan bevilja ett registrerat religionssamfund eller dess registrerade lokalsamfund eller något annat registrerat samfund eller en stiftelse tillstånd att anlägga en begravningsplats. En förutsättning för beviljande av tillstånd är att sökanden har möjligheter att hålla begravningsplatsen på behörigt sätt samt att de övriga förutsättningar som föreskrivs för anläggande av en begravningsplats uppfylls. En begravningsplats får inte hållas i syfte att eftersträva ekonomisk vinst.

Till ansökan om tillstånd ska fogas en utredning om hur hållandet av begravningsplatsen kommer att ordnas. Tillståndet kan förenas med behövliga villkor som gäller hållandet av begravningsplatsen och skötseln av den. För utvidgning eller minskning av området för en begravningsplats ska tillstånd fås av regionförvaltningsverket.

Regionförvaltningsverket kan för viss tid eller tills vidare förbjuda gravsättning på en begravningsplats som avses i denna paragraf, om tillståndssökanden har lämnat felaktiga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet av tillståndet eller om bestämmelserna i denna lag eller i tillståndsvillkoren väsentligt överträds i verksamheten.

10 §

Anmälningar till lagfarts- och inteckningsregistret

En i 3 och 7 § avsedd huvudman för en begravningsplats ska till den inskrivningsmyndighet som avses i 5 kap. 2 § i jordabalken anmäla ett beslut om att anlägga en begravningsplats på den fastighet som huvudmannen äger. Detsamma gäller ett beslut om att anlägga en begravningsplats på en fastighet som huvudmannen besitter med stöd av en legorätt eller annan nyttjanderätt som avses i 9 § 1 mom. När regionförvaltningsverket har meddelat tillstånd att anlägga en begravningsplats enligt 8 §, ska verket till den inskrivningsmyndighet som avses i 5 kap. 2 § i jordabalken anmäla den fastighet eller den i 9 § 1 mom. avsedda rättighet som tillståndsbeslutet gäller. Ett beslut som ska underställas en myndighet anmäls efter att fastställelsemyndigheten har avgjort frågan.

15 §

Nedläggning av en begravningsplats

En begravningsplats kan läggas ned och ett begravningsplatsområde tas i annat bruk när minst 100 år har förflutit sedan den senaste gravsättningen.

En begravningsplats som hålls av ett registrerat religionssamfund eller något annat registrerat samfund eller en stiftelse kan läggas ned med tillstånd av regionförvaltningsverket efter utgången av den tid som nämns i 1 mom.

Av synnerligen vägande skäl kan en begravningsplats läggas ned med tillstånd av regionförvaltningsverket och begravningsplatsområdet tas i annat bruk tidigare än vad som anges i 1 mom. De närmaste anhöriga till de gravsatta och de som innehar gravrätt ska då ges tillfälle att bli hörda.

16 §

Inrättande av en enskild grav

Regionförvaltningsverket kan av särskilda skäl på ansökan bevilja tillstånd att inrätta en enskild grav för gravsättning av en namngiven avliden på en plats som lämpar sig för gravsättning. En enskild gravs läge ska märkas ut tydligt.

Markområdet för en enskild grav kan tas i annat bruk tidigast 25 år efter gravsättningen.

I fråga om en enskild grav gäller i övrigt i tillämpliga delar 2 §, 8 § 2 mom., 13 § 1 mom. samt 15 § 2 och 3 mom. och vad som i hälsoskyddslagen och med stöd av den bestäms om gravsättning. Regionförvaltningsverket ska se till att anteckning om enskild grav görs i fastighetsdatasystemet vid fastighetsregisterenheten i fråga. Anteckningen avförs när graven läggs ned.

17 §

Anläggande av ett krematorium

Regionförvaltningsverket kan bevilja ett offentligt samfund som avses i 3 och 7 § och en sammanslutning eller stiftelse som avses i 8 § tillstånd att hålla ett krematorium.

En förutsättning för beviljande av tillstånd är att sökanden har möjligheter att hålla krematoriet på behörigt sätt. Ett tillstånd att hålla ett krematorium förutsätter att krematoriet har beviljats miljötillstånd enligt miljöskyddslagen (86/2000). Ett krematorium får inte hållas i syfte att eftersträva ekonomisk vinst.

Till ansökan om tillstånd ska fogas en utredning om hur hållandet av krematoriet kommer att ordnas. Tillståndet kan förenas med behövliga villkor som gäller hållandet av krematoriet och krematoriets verksamhet.

Regionförvaltningsverket kan för viss tid förbjuda verksamheten vid ett krematorium eller, av synnerligen vägande skäl, återkalla ett tillstånd att hålla ett krematorium, om sökanden har lämnat oriktiga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet av tillståndet eller om be-

stämmelserna i denna lag eller tillståndsvillkoren upprepade gånger överträds i verksamheten.

21 §

Avslutande av ett krematoriums verksamhet

Huvudmannen för ett krematorium ska göra en anmälan om verksamhetens avslutande till regionförvaltningsverket.

24 §

Flyttning av gravsatt stoft eller aska

Stoft eller aska som har gravsatts får av synnerligen vägande skäl med tillstånd av regionförvaltningsverket flyttas till en annan grav. Angående hälsoskyddsmyndighetens tillstånd till flyttning av gravsatt stoft bestäms särskilt.

26 §

Tillsyn och förvaltningstvång

Regionförvaltningsverket utövar tillsyn över fullgörandet av skyldigheterna enligt denna lag. Regionförvaltningsverket har utan hinder av vad som särskilt föreskrivs om sekretess rätt att av myndigheter, av huvudmän för en begravningsplats eller ett krematorium samt av innehavare

av en enskild grav få de uppgifter som tillsynen kräver.

Om huvudmannen för en begravningsplats eller ett krematorium eller den som innehar en enskild grav vid skötseln av uppgifter enligt denna lag inte har iakttagit en skyldighet som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den, kan regionförvaltningsverket vid vite eller hot om tvångsutförande så som bestäms i viteslagen (1113/1990) ålägga den ovan nämnda att iaktta skyldigheten.

28 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelse

I fråga om en enskild grav som används när denna lag träder i kraft kan regionförvaltningsverket göra en sådan anteckning i fastighetsdatasystemet som avses i 16 § 3 mom. Ska en sådan anteckning göras före den 1 juni 2005, görs den i fastighetsregistret vid registerenheten i fråga. Regionförvaltningsverket ska till fastighetsregisterföraren anmäla de uppgifter som behövs för anteckningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förut-sätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 15 § i lagen om anordnande av studentexamen

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 26 augusti 2005 om anordnande av studentexamen (672/2005) 15 § 1 mom. som följer:

15 §

Sökande av ändring i beslut av rektor

Rättelse i ett beslut genom vilket gymnasiets rektor har förvägrat rätt att delta i studentexamen eller i ett prov som hör till examen får yrkas

skriftligen hos regionförvaltningsverket. Ändring i regionförvaltningsverkets beslut i ett ärende enligt detta moment får sökas genom besvär

hos förvaltningsdomstolen så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 3 och 14 § i ungdomslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i ungdomslagen av den 27 januari 2006 (72/2006) 3 och 14 § som följer:

3 §

Utveckling och samarbete

Undervisningsministeriet ansvarar för den allmänna utvecklingen av ungdomsarbetet och ungdomspolitik.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna är statens regionförvaltningsmyndigheter i ärenden som gäller ungdomsarbete och ungdomspolitik. Undervisningsministeriet godkänner resultatmålen för regionförvaltningens ungdomsväsen tillsammans med närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Undervisningsministeriet ansvarar på riksnivå och närings-, trafik- och miljöcentralerna på

regionnivå för samordningen av ungdomspolitik.

14 §

Statsbidragsmyndighet

Undervisningsministeriet är statsbidragsmyndighet i de ärenden som avses i denna lag.

Undervisningsministeriet kan anvisa anslag som tagits in i statsbudgeten till närings-, trafik- och miljöcentralerna för beviljande av understöd.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 27 § i lagen om deponering och förvaring av kulturmaterial

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 december 2007 om deponering och förvaring av kulturmaterial (1433/2007) 27 § 3 mom. som följer:

27 §

Avhjälpan av försummelse

Om en uppmaning som ges med stöd av 1 eller 2 mom. inte iakttas, kan regionförvaltningsverket på ansökan av Nationalbiblioteket eller Nationella audiovisuella arkivet ålägga den

överlåtelse- eller deponeringsskyldige att vid vite fullgöra sin skyldighet eller rätta till förseelsen. I viteslagen (1113/1990) föreskrivs om föreläggande och utdömande av vite.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 14 § i lagen angående spannmålslånemagasin och utsädesfonder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 14 april 1934 angående spannmålslånemagasin och utsädesfonder (164/1934) 14 §, sådan den lyder i lag 28/1990, som följer:

14 §

Spannmålslånemagasin och utsädesfonder kan med tillstånd av jord- och skogsbruksministeriet dras in. Ansökan om indragning ska lämnas till regionförvaltningsverket, som ska sända den jämte sitt utlåtande till jord- och skogsbruksministeriet.

Då jord- och skogsbruksministeriet beslutar om indragning av ett spannmålslånemagasin eller en utsädesfond ska det bestämma på vilket

sätt inrättningens tillgångar ska användas. Det ska bestämmas att tillgångarna ska användas för att främja lantbruket inom inrättningens verksamhetsområde. De får inte delas ut till grundarna eller deras rättsinnehavare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 11 a § i lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 14 januari 1938 om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion (23/1938) 11 a §, sådan den lyder i lag 44/1997, som följer:

11 a §

Vad som i denna lag eller med stöd av den bestäms eller föreskrivs om lantbruksdistriktet el-

ler landsbygdsnäringsdistriktet gäller närings-, trafik- och miljöcentralen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 41 § i lagen om ägoreglering i gränskommunerna

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 9 juni 1960 om ägoreglering i gränskommunerna (282/1960) 41 § som följer:

41 §

Ersättning som ska betalas av staten ska sökas skriftligen hos vederbörande regionförvaltningsverk. Till ansökningen ska fogas utredning om att sökanden är berättigad att lyfta ersättningen. De omkostnader ersättningstagaren åsamkas genom anskaffande av den utredning som behövs för utbetalandet av ersättningen betalas av statsmedel.

Till ersättning, vilken fastställts för ovan med stöd av 29 § inlöst lägenhet eller område, som svarar för panträttinnehavarens fordran, har borgenären enahanda rätt som den han haft till fastigheten eller området. Angående fördelning och

utbetalning av ersättning samt fastighetens eller områdets befriande från panträtt, som belastat dem, gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977), då den fastighet, som utgör säkerhet för tillgodohavandet, löses in.

På ersättning som staten ska erlægga betalas ränta i enlighet med vad som föreskrivs genom förordning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 3 och 3 a § i lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 16 december 1966 om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966) 3 § 2 mom. och 3 a §, sådana de lyder, 3 § 2 mom. i lag 80/2007 samt 3 a § i lagarna 330/1999 och 1481/2007, som följer:

3 §

Fondens medel får användas för köp eller byte av jord- och vattenområden som behövs för de ändamål som anges i 1 mom. Jord- och vattenområden kan köpas, bytas och överlåtas till gängse pris så som närmare bestäms genom förordning av statsrådet. Staten kan sälja mark på kredit med högst ett års betalningstid. För en köpeskillning eller en del därav som kvarstår som skuld ska en säkerhet skaffas. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om försäljningsförfarandet, återbetalning av statens försäljningsprisfordran och om uppbörd av försäljningsprisfordran. Egendom som förvärvats kan även användas för andra ändamål än de som nämns i denna lag, om det då den används på nämnda sätt är klart ändamålsenligare. Härvid iakttas lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet (973/2002). På framställning av förrättningsmän som avses i fastighetsbildningslagen (554/1995) kan jord- och skogsbruksministeriet eller närings-, trafik- och miljöcentralen även överföra egendom i sin besittning för att användas vid nyskifte så som förrättningsmännen föreslår i syfte att utvidga de lägenheters areal som har rätt till mark enligt denna lag och att förbättra skiftesläggningen inom skiftesområdet. Fondens medel kan även användas för andra ändamål än de som nämns i denna lag enligt vad som bestäms särskilt genom lag. Medel kan i statsbudgeten anvisas även för andra ändamål i syfte att utveckla gårdsbruket.

3 a §

När fast egendom som hör till fondens medel överlåts, ska närings-, trafik- och miljöcentralen placera dem som anmält sig som köpare i inbördes prioritetsordning. Då prioritetsordningen prövas ska särskilt beaktas livsdugligheten hos de gårdsbruksenheter som bildas, en ändamålsenlig skiftesläggning och sökandenas förutsättningar att framgångsrikt bedriva gårdsbruk. I närings-, trafik- och miljöcentralens ovan nämnda beslut får ändring sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden inom 30 dagar efter delfåendet av beslutet.

Uppgörandet och undertecknandet av köpebrev i fråga om egendom som överlåtit för ändamål som avses i 3 § 1 mom. sköts på statens vägnar av närings-, trafik- och miljöcentralen. Köparen ska underteckna köpebrevet inom en av närings-, trafik- och miljöcentralen utsatt tid av 30 dygn vid äventyr att närings-, trafik- och miljöcentralen kan anse att rätten till inköp har förfallit.

På den del av köpeskillingen som kvarstår som skuld uppbärs ränta enligt den räntefot som avses i 3 § 2 mom. i räntelagen (633/1982), förhöjd med tre procentenheter. På försenade betalningsposter uppbärs årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. i räntelagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 14 och 16 § i lagen om avträdelsepension

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 4 januari 1974 om avträdelsepension (16/1974) 14 § och 16 § 3 mom., sådana de lyder, 14 § delvis ändrad i lag 437/2007 och 16 § 3 mom. i lag 366/1997, som följer:

14 §

För verkställigheten av denna lag svarar jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, närings-, trafik- och miljöcentralerna, kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter samt Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare, nedan *pensionsanstalten*.

I landskapet Åland sörjer Ålands landskapsregering för de uppgifter som enligt denna lag ska skötas av Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralerna.

16 §

Närings-, trafik- och miljöcentralerna och kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter ska utöver pensionsanstalten se till att en avträddespensionstagare enligt denna lag avstår från att bedriva jordbruk och att de i 6 § 2 mom., 8 § 2 mom. och 12 a § 1 mom. nämnda förbindelserna uppfylls.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 5 och 13 a § i lagen om djursjukdomar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/1980) 5 § 3 och 5 mom. samt 13 a §, sådana de lyder i lag 303/2006, som följer:

5 §

Inom sitt verksamhetsområde svarar regionförvaltningsverket och länsveterinären, som lyder under det, för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Livsmedelssäkerhetsverket kan förordna länsveterinären och regionförvaltningsverket kommunalveterinären att även utanför sitt tjänsteområde handha en viss uppgift som hör till denna lags verkställighet. Livsmedelssäkerhetsverket kan ålägga även en annan veterinär att i anslutning till en dylik uppgift utföra en verkställande uppgift, såsom avlivning av ett djur, avspärning av ett område eller någon annan motsvarande uppgift. En sådan annan veterinär som utför en uppgift som Livsmedelssäkerhetsverket ålagt honom eller henne ska vid utförandet av uppgiften iaktta vad som bestäms i för-

valtningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På en veterinär tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar samt vad som i skadeståndslagen (412/1974) bestäms om offentligt samfunds och tjänstemans skadeståndsansvar. Administrativa beslut om behövliga åtgärder fattas av den myndighet som svarar för verkställigheten av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. I denna paragraf avsedda veterinärer är skyldiga att i uppgifter som ansluter sig till verkställigheten av denna lag följa föreskrifter som utfärdats av Livsmedelssäkerhetsverket.

13 a §

Livsmedelssäkerhetsverket eller regionförvaltningsverket kan förena ett förordnande enligt denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den om att en importör ska vidta åtgärder som rör produkter som underkänts vid

importinspektion med hot om att de åtgärder som importören försummat att vidta kommer att vidtas på dennes bekostnad. I ärenden som gäl-

ler hot om tvångsutförande iakttas i övrigt vad som bestäms i viteslagen (1113/1990).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 4 § i lagen om köpeskillingsregister över fastigheter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 18 juli 1980 om köpeskillingsregister över fastigheter (552/1980) 4 §, sådan den lyder i lag 1030/1994, som följer:

4 §

Ett offentligt köpvittne ska meddela den som för köpeskillingsregister fastighetsköp som köpvittnet har bestyrkt och närings-, trafik- och miljöcentralen ska meddela den som för köpeskillingsregister köp av fast egendom enligt lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966). Närmare bestämmelser om meddelandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

Statliga myndigheter och kommuner ska dessutom på begäran lämna den som för köpeskillingsregistret sådana uppgifter som avses i 3 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om fiske

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 16 april 1982 om fiske (286/1982) 127 a §,

sådan den lyder i lag 40/1997, samt

ändras 3, 6, 9, 11, 14, 14 a, 21, 24, 25 och 27 §, 37 § 1 mom., 38, 47, 68, 69, 75 a och 78 §, 79 § 1 mom., 80, 81, 86 och 87 §, 89 a § 3 mom., 91 § 3 mom., 93 § 1 mom., 97 § 1 mom., 105, 106, 115 och 118 §, 119 § 3 mom. samt 121, 123, 124, 126 och 134 §,

av dem 3 § sådan den lyder i lagarna 1355/1993 och 687/2000, 6 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 489/1993, i nämnda lag 1355/1993 och i lag 1066/2004, 9 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1355/1993, 11 och 105 § sådana de lyder i lag 154/2003, 14 och 47 § sådana de lyder i lag 93/2000, 14 a § sådan den lyder i lag 1212/1997, 21 §, 37 § 1 mom., 38, 75 a, 78 och 80 §, 91 §

3 mom. samt 93 § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag 1355/1993, 24, 25, 27 och 134 § sådana de lyder delvis ändrade i nämnda lag 93/2000, 69 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 687/2000, 79 § 1 mom. sådant det lyder i sistnämnda lag, 81 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 154/2000, 86 § sådan den lyder i lagarna 328/1988, 1204/1992 och i nämnda lag 687/2000, 87 § sådan den lyder i nämnda lag 1204/1992, 89 a § 3 mom. sådant det lyder i lag 1045/1996, 106 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1066/2004, 115 § sådan den lyder i sistnämnda lag, 121 § sådan den lyder i lag 252/1998, 123 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 93/2000 och 154/2003 samt 124 § sådan den lyder i lag 562/1995, som följer:

3 §

Ett fiskelag enligt denna lag utgörs av ett sådant delägarlag som avses i lagen om samfälligheter (758/1989) och som bildas av delägarna i ett samfällt fiskevatten.

För främjande av fiskerihushållningen och förverkligande av de övriga syften som nämns i 1 § indelas vattenområdena, oberoende av ägandeförhållandena samt den kommunala och den statsförvaltningsrelaterade indelningen, i fiskeområden.

Statens fiskeriförvaltning sköts av jord- och skogsbruksministeriet. Distriktsmyndigheter inom fiskeriförvaltningen är närings-, trafik- och miljöcentralerna.

6 §

Inom allmänt vattenområde i havet samt i Finlands ekonomiska zon har varje i Finland varaktigt bosatt medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet rätt att fiska. Medborgare i Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige har oberoende av hemort rätt till husbehovs- och fritidsfiske inom det nämnda området.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan utfärda ordningsföreskrifter om bedrivande av ovan i 1 mom. avsett fiske till den del vattenområdet inte hör till fiskeområde som avses i 68 § 1 mom. Härvid ska särskilt beaktas att övrigt fiske inom området inte oskäligt får hindra eller försvåra yrkesmässig fångst där eller försvaga förutsättningarna för sådan.

Då yrkesfiskets behov det förutsätter, kan närings-, trafik- och miljöcentralen arrendera ut fångstplats för lax eller havsöring inom ett vattenområde som avses i 1 mom. för bedrivande av sådant fiske eller för viss tid meddela tillstånd

att använda fångstplatsen. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan även meddela annan än i 1 mom. avsedd utlänning tillstånd att bedriva husbehovs- och fritidsfiske inom nämnda område.

För yrkesmässigt fiske avsedda fångstredskap får inom vattenområden som nämns i 1 mom. användas endast av yrkesfiskare. I fråga om fångstredskap som är avsedda för yrkesmässigt fiske föreskrivs närmare genom förordning av statsrådet.

9 §

Var och en som inte endast tillfälligt är bosatt i en by har rätt att få tillstånd att bedriva husbehovs- och fritidsfiske inom sådant område inom byarågång som vattenområdets ägare anvisar och på det sätt denne bestämmer. Den som fått sådant tillstånd är skyldig att till vattenområdets ägare betala en skälig avgift för tillståndet. Om överenskommelse inte nås om avgiftens belopp, kan ärendet hänskjutas till närings-, trafik- och miljöcentralen för avgörande.

11 §

Om de i 1 § nämnda målen, ett säkerställande av det ekonomiska utnyttjandet av sådana utplanteringar av fisk som gjorts i kommersiellt eller något annat särskilt syfte eller någon särskild orsak kräver det, har närings-, trafik- och miljöcentralen rätt att på begäran av vattenområdets ägare eller ett fiskeområde eller på eget initiativ inom ett bestämt område begränsa eller för viss tid förbjuda i 8 § avsett mete och pilkfiske eller sådant beviljande av tillstånd som avses i 9 §.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska förbjuda handredskapsfiske som avses i 8 § inom

ett vattenområde, där detta krävs för att säkerställa resultaten av en osedvanligt effektiv vård av fiskbeståndet, för att säkerställa det ekonomiska utnyttjandet av sådana utplanteringar av fisk som gjorts i kommersiellt eller något annat särskilt syfte, för att skydda viktiga lekområden för rovfisk eller för att förhindra överdrivna störningar eller för att trygga havsfåglars häckning under häckningstiden. Förbudet utfärdas på ansökan av vattenområdets ägare eller fiskeområdet eller en arrendator, en yrkesfiskare eller den vars intresse ärendet gäller eller på närings-, trafik- och miljöcentralens eget initiativ, och det förbjudna området kan totalt utgöra högst 25 procent av fiskeområdets vattenareal.

Ett fiskeområde kan på begäran av vattenområdets ägare eller på eget initiativ på grund av fiskevattnets ringa avkastning eller av något annat giltigt skäl utfärda ett förbud eller en begränsning som avses i 1 mom. för en tid av högst sex månader. Föreligger det upprepat behov av förbud eller begränsning, ska beslutet därom underställas närings-, trafik- och miljöcentralen för fastställelse.

14 §

Innehar någon tidigare förvärvat rätt att hålla storryssa eller annat därmed jämförbart instängningsredskap utsatt närmare en lax- eller sikförande älvs mynning än vad som bestäms om detta, kan innehavaren av sådan rätt förpliktas att avstå från denna, om detta är nödvändigt för att målen enligt 1 § ska uppnås. När närings-, trafik- och miljöcentralen och rättsinnehavaren inte överenskommer om avståendet, kan närings-, trafik- och miljöcentralen genom ansökan hänskjuta saken till regionförvaltningsverket. För avstående från rätt ska betalas ersättning som motsvarar dess fulla värde. Kan värdet inte fastställas på något annat sätt, anses det motsvara den tjugofaldiga årliga nettointäkten av det bedrivna fisket, beräknat enligt erhållen fångst, under de senaste fem åren i medeltal.

Uppstår oenighet om avståendet, kan saken genom ansökan hänskjutas till regionförvaltningsverket. Träffas ingen överenskommelse om värdet av fiskerätten, ska innan ärendet avgörs

behövlig värdering verkställas av två ojäviga personer som utsetts av regionförvaltningsverket.

14 a §

Närings-, trafik- och miljöcentralen tillsätter en delegation med uppgift att behandla fiskerihushållningsfrågor i anknytning till statens fiskevatten i Enontekis, Enare och Utsjoki kommuner. För varje kommun tillsätts en delegation för tre år i städer. Delegationens uppgift är att inom ramen för sitt verksamhetsområde ge utlåtanden, göra framställningar och ta initiativ samt utföra övriga uppgifter som har anförtrots den.

Forststyrelsen och Skogsforskningsinstitutet ska årligen begära utlåtande av delegationen om hur fisket ska ordnas och om de principer som ska iaktas när fisketillstånd beviljas. Myndigheten får inte utan särskilda skäl avvika från utlåtandena.

21 §

Den som bedriver yrkesfiske har rätt att på sådana statsägda havsstränder samt holmar och skär i havet, som inte reserverats för annat bruk, enligt anvisning av närings-, trafik- och miljöcentralen och på skäliga villkor som fastställts av denna få ett jordområde upplåtet åt sig på arrende för uppförande av för fisket behövliga förvaringsutrymmen, för torkning av fångstredskap och för tillfällig inkvartering som är nödvändig vid yrkesutövningen.

24 §

I älv samt i sund eller trängre led som avses i 1 kap. 13 § i vattenlagen ska kungsådra hållas öppna för fiskens vandring på det sätt som föreskrivs i vattenlagen.

Där en älv förenas med havet eller en insjö, övergår kungsådran i en fiskled som omfattar en tredjedel av vattenområdets bredd på det djupaste stället och som sträcker sig så långt ut i öppna sjön att fiskens gång är tryggad. Regionförvaltningsverket kan likväl på ansökan förordna något annat om fiskledens bredd eller sträckning, om detta är behövligt för tryggande av fiskens gång.

Fiskleds gränser kan utredas och utmärkas på karta vid lantmäteriförrättning som verkställs på ansökan av närings-, trafik- och miljöcentralen, vattenområdets ägare eller fiskerättens innehavare. Förrättningen verkställs av en förrättningsingenjör utan gode män, och vid förrättningen ska i övrigt tillämpas vad fastighetsbildningslagen (554/1995) föreskriver om rågång. Sökanden svarar för förrättningskostnaderna.

25 §

I fråga om öppethållande och stängande av fiskled gäller vad som i vattenlagen föreskrivs om kungsådra. Med undantag av långrev och annat krokredskap som inte hindrar samfärdsel i kungsådran ska kungsådra och fiskled också hållas fria från stående fiskeredskap. I kungsådra och fiskled ska även med rörligt garnredskap fiskas så att mera än halva bredden är öppen.

Tidigare lagligen förvärvat rätt att hålla ett fast fångstredskap i en kungsådra eller fiskled förblir i kraft. Innehavaren av sådan rätt kan dock förpliktats att avstå från sin rätt, om detta är nödvändigt för att målen enligt 1 § ska uppnås. När närings-, trafik- och miljöcentralen och rättsinnehavaren inte överenskommer om avståendet, kan närings-, trafik- och miljöcentralen genom ansökan hänskjuta saken till regionförvaltningsverket. För avstående från rätt ska betalas ersättning med iakttagande av 14 § 1 och 2 mom.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan bevilja tillstånd att tillfälligt hålla fast fiskeanordning utsatt i fiskled, då sådan åtgärd inte äventyrar fiskens gång i vattendraget.

27 §

Om inte något annat följer av bestämmelserna i vattenlagen, får mindre insjö, som endast genom bäck står i förbindelse med annat vattenområde, med regionförvaltningsverkets tillstånd avstängas för fiske och för vård av fiskbeståndet, om inte annan därigenom orsakas nämnvärt men. Under samma förutsättningar får bäck eller del därav avstängas i nämnda syften eller för fiskodling. Tillstånd kan utan ersättning återkallas eller villkoren ändras, om avstängningen

medför annan skadlig följd än sådan som bör anses vara ringa och som inte har förutsatts vid beviljandet av tillståndet. Skada som föranleds genom avstängning ska ersättas.

Ärenden som avses i denna paragraf anhängiggörs vid regionförvaltningsverket genom ansökan med iakttagande av vad som bestäms i vattenlagen.

37 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen har då särskilda skäl föreligger rätt att för ett visst vattendragsområde eller en del därav för viss tid eller tills vidare på villkor som centralen uppställer och med avvikelse från denna lag eller med stöd därav utfärdad förordning eller med stöd av dessa givet beslut, meddela tillstånd

- 1) att använda förbjudet fångstredskap eller fiskesätt,
- 2) att fånga fredad fisk eller kräfta under fredningstid, eller
- 3) att fånga fisk eller kräfta som inte fyller bestämt eller föreskrivet mått.

38 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan för omplantering, fiskodling, forskning eller något annat ändamål i anslutning till fiskevården, på de villkor som centralen bestämmer, för viss tid meddela tillstånd att med fiskerättsinnehavarens medgivande fånga fisk eller kräftor med avvikelse från denna lag eller de bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den. Ett sådant tillstånd får inte överföras på någon annan.

47 §

Om fredningen av ett område med tanke på genomförande av planläggning eller ordnande av trafikförhållandena eller för något annat viktigt allmänt ändamål borde upphävas helt eller delvis eller om inskränkningarna i dess användning borde ändras, och om fiskeområdet inte har bifallit en framställning om detta, kan den myndighet som saken gäller hos regionförvaltningsverket ansöka om indragning av fredningsområdet.

Ett område som ingår i ett indraget fredningsområde får inte på nytt förordnas till fredningsområde, om inte regionförvaltningsverket, sedan förhållandena förändrats, på ansökan av fiskeområdet beviljar tillstånd därtill.

I ett beslut som regionförvaltningsverket meddelat i ett ärende som avses i denna paragraf får ändring sökas endast av den myndighet som ansökt om indragning samt av fiskeområdet.

68 §

Fiskeområde ska inom en eller flera kommuner utgöra ett sådant fiskeriekonomiskt enhetligt område där det vid ordnandet av fiskeförhållandena är ändamålsenligt att vidta enhetliga åtgärder.

Indelningen i fiskeområden gäller inte allmänt vattenområde i havet, till den del i 1 § nämnda mål inte kräver att området ingår i indelningen i fiskeområden. De uppgifter som ankommer på fiskeområdesförvaltningen fullgörs för sådant vattenområdes vidkommande av vederbörande närings-, trafik- och miljöcentral med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna i detta kapitel.

Utanför indelningen kan även lämnas å eller bäck som har endast ringa fiskeriekonomisk betydelse ävensom sådana sjöar eller tjärnar inom en lägenhets område vilka är slutna eller står i förbindelse med annan sjö eller med vatten endast genom dike eller bäck vari fisk inte går i nämnvärd mån.

69 §

Indelningen av vattenområdena i fiskeområden samt områdenas gränser fastställs av närings-, trafik- och miljöcentralen. Inom varje närings-, trafik- och miljöcentral bereds förslaget till indelning i fiskeområden och till områdenas gränser av en nämnd som jord- och skogsbruksministeriet tillsatt och om vars sammansättning föreskrivs genom förordning av statsrådet. Nämnden ska under sitt beredningsarbete höra organisationer inom fiskeribranschen och efter behov myndigheter.

Nämnden ska utan dröjsmål tillställa sitt förslag vederbörande närings-, trafik- och miljö-

central, som efter kungörelse därom ska sända förslaget till offentligt påseende under tre månaders tid i de kommuner, inom vilka de vattenområden ligger som förslaget gäller. Ägarna av vattenområden, innehavarna av fiskerätt och kommuner samt andra vilka saken berör har rätt att inom nämnda tid framföra sina anmärkningar till närings-, trafik- och miljöcentralen med anledning av förslaget.

Om förändrade förhållanden eller särskilda skäl förutsätter det kan frågan om delning av fiskeområde, dess förenande med ett annat fiskeområde eller ändring av dess gränser föreläggas närings-, trafik- och miljöcentralen för avgörande. Ansökan om detta kan göras hos närings-, trafik- och miljöcentralen av ett fiskeområde, ett fiskelag, en ägare av vattenområde eller en innehavare av fiskerätt. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan, efter att ha hört de berörda fiskeområdena, fiskelagen samt ägarna av vattenområden, också på eget initiativ besluta om ändring av ett fiskeområdes gränser. Uppkommer oklarhet om vilken närings-, trafik- och miljöcentral som är behörig att ändra gränserna för ett fiskeområde, avgör jord- och skogsbruksministeriet behörighetsfrågan.

75 a §

Närings-, trafik- och miljöcentralen sammankallar ett fiskeområde till dess första stämma sedan fiskeområdets gränser fastställts.

78 §

I fiskeområdes reglemente ska anges

- 1) fiskeområdets namn och dess förvaltnings hemort samt i stora drag de vattenområden som fiskeområdet omfattar,
- 2) hur valet av företrädare vid fiskeområdets stämma ska ordnas,
- 3) när fiskeområdet ska hålla stämma,
- 4) hur fiskeområdets stämma sammankallas och hur ärendena vid denna handläggs,
- 5) hur styrelsens verksamhet och handläggning av ärendena vid dess sammanträden är ordnad,
- 6) hur handlingar undertecknas på fiskeområdets vägnar,

7) fiskeområdets funktionärer, deras uppgifter och avlöning samt hur de anställs,

8) grunderna för användning av medel och för räkenskapsföringen, inom vilken tid verksamhetsberättelse ska avfattas och bokslut upprättas samt hur räkenskaperna ska granskas,

9) hur meddelanden tillkännages, samt

10) andra omständigheter av betydelse med tanke på fiskeområdets verksamhet.

Reglementet bereds av fiskeområdet och fastställs av närings-, trafik- och miljöcentralen.

79 §

För uppnående av de mål som anges i 1 § ska fiskeområdet inom en tid som bestäms av närings-, trafik- och miljöcentralen ta i bruk en plan för nyttjande och vård av området, vilken innefattar en utredning om fiskbeståndens tillstånd inom fiskeområdet samt de allmänna riktlinjerna för vården av fiskevattnen och ordnandet av fisket. Planen kan vara gemensam för flera fiskeområden.

80 §

Anser närings-, trafik- och miljöcentralen att en och samma plan för nyttjande och vård, med däri intagna föreskrifter om samverkan mellan fiskeområdena, borde godkännas att gälla två eller flera till varandra gränsande fiskeområden, ska centralen uppmana dessa områden att i samverkan utarbeta ett förslag om detta.

Fiskeområde kan också hos närings-, trafik- och miljöcentralen ta initiativ till åstadkommande av beredning av en gemensam plan för nyttjande och vård.

81 §

Förslag till plan för nyttjande och vård ska av vart och ett fiskeområde godkännas genom ett beslut som omfattas av minst två tredjedelar av de närvarande medlemmarna i fiskeområdet. Blir förslaget inte godkänt med ovan nämnda majoritet, ska förslaget underställas närings-, trafik- och miljöcentralen för fastställelse. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan med beak-

tande av 79 § göra de ändringar i förslaget som konstateras vara nödvändiga.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om godkännande av en plan för nyttjande och vård gäller på motsvarande sätt ändring av sådan.

I ett beslut som närings-, trafik- och miljöcentralen fattat med stöd av 1 mom. får den vars rätt ärendet gäller söka ändring genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden inom 30 dagar från delfäendet av beslutet.

86 §

Styrningen och övervakningen av fiskeområdenas verksamhet samt övriga i denna lag föreskrivna uppgifter inom fiskeriförvaltningen handhas av närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Om fiskeområdet är beläget inom flera närings-, trafik- och miljöcentralers verksamhetsområde, behandlas ärenden som gäller fiskeområdet vid den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde största delen av fiskeområdets vattenareal är belägen.

87 §

Närings-, trafik- och miljöcentralens uppgift är att sköta de uppgifter som ålagts den i denna lag eller med stöd av den. Dessutom ska centralen

1) inom sitt verksamhetsområde svara för den fiskeriförvaltning som ankommer på staten,

2) biträda fiskeområdena i ärenden som gäller konstituerandet av dem och deras verksamhet,

3) lämna fiskeområdena sakkunnighjälp vid beredningen av deras reglementen och planer för nyttjande och vård,

4) se till att fiskeområdena utövar sin verksamhet i enlighet med lag och bestämmelserna i sina reglementen och fullgör de uppgifter som åligger dem samt vid behov vidta åtgärder för rättande av brister och missförhållanden,

5) styra och övervaka det rådgivningsarbete som bedrivs inom distriktet, samt

6) handlägga de uppgifter som rör upprätthållandet av kontakter mellan fiskerimyndigheterna och fiskeområdena.

89 a §

De i 1 mom. avsedda ersättningarna beviljas av närings-, trafik- och miljöcentralen inom de gränser jord- och skogsbruksministeriet bestämmer. Fiskeområdena kan tas till hjälp vid utdelningen av medlen till ägarna av vattenområdet.

91 §

Medel för ersättningar till ägarna av vattenområden och betalning av de utgifter som föranleds av fiskeområdenas verksamhet som nämns i 1 mom. beviljas av närings-, trafik- och miljöcentralen på de grunder som jord- och skogsbruksministeriet fastställer. Medel som är avsedda att användas för övriga i 1 mom. nämnda ändamål beviljas av jord- och skogsbruksministeriet och inom de gränser som jord- och skogsbruksministeriet fastställer av närings-, trafik- och miljöcentralen. Vid utdelning av medel till ägare av vattenområden kan fiskeområdena anlitas.

93 §

Förbudet enligt 92 § gäller inte

- 1) fisk eller kräfta som med stöd av i 37 och 38 § avsett tillstånd av närings-, trafik- och miljöcentralen får fångas med avvikelser från bestämmelserna eller föreskrifterna om fredningstid eller minsta mått, eller
- 2) fisk eller kräfta som odlats i fiskodlingsanstalt, uppfödningsskott eller i sådan del av vattendrag som avskilts för fiskodling.

97 §

I 96 § avsedd skyldighet har även en edsvuren fiskeövervakare som tillsatts av närings-, trafik- och miljöcentral, kommun, fiskeområde, fiskelag, ägare av vattenområde eller innehavare av fiskerätt.

105 §

Bedriver innehavare av fiskerätt fiske- eller kräftfångst eller tillåter han bedrivande därav på

ett sätt som äventyrar fisk- eller kräftbeståndet eller bedriver han sådan fångst eller tillåter han att dylik fångst bedrivs i fiskevatten som står i förbindelse med annans fiskevatten på något sätt som uppenbarligen är till skada för annans fiske eller till men för fiskevårdsåtgärder i fiskevatten där annan har fiskerätt kan närings-, trafik- och miljöcentralen, sedan den som saken gäller beretts tillfälle att ge utredning, förbjuda innehavaren av fiskerätt att tills vidare, under högst två år i sänder, nyttja sin fiskerätt eller inskränka den.

En innehavare av fiskerätt som är missnöjd med ett i 1 mom. avsett beslut av närings-, trafik- och miljöcentralen får anföra besvär över beslutet hos landsbygdsnäringsnämnden inom 30 dagar från delfåendet av beslutet. Närings-, trafik- och miljöcentralens beslut ska dock genast iakttas trots att besvär anförs.

106 §

Underlåter någon att uppfylla en skyldighet som han har enligt denna lag eller med stöd därav utfärdade bestämmelser eller föreskrifter, kan regionförvaltningsverket, på anmälan av en myndighet eller ansökan av den vars rätt eller fördel saken gäller och sedan vederbörande beretts tillfälle att avge förklaring, ålägga honom att fullgöra sin skyldighet vid vite eller vid äventyr att vad som försumrats utförs på den försumliges bekostnad.

De uppgifter som enligt 1 mom. ankommer på regionförvaltningsverket sköts i Finlands ekonomiska zon av det regionförvaltningsverk vid vars verksamhetsområde den ifrågavarande delen av den ekonomiska zonen är belägen. Förutom gränsen mot verksamhetsområdet för Statens ämbetsverk på Åland anses gränsen mellan regionförvaltningsverkens verksamhetsområden fortsätta från territorialvattnets yttre gräns till den ekonomiska zonens yttre gräns utan att ändra riktning.

115 §

De uppgifter som ankommer på närings-, trafik- och miljöcentralen sköts i den ekonomiska zonen av den närings-, trafik- och miljöcentral vid vars verksamhetsområde den ifrågavarande

delen av den ekonomiska zonen är belägen. Gränsen mellan närings-, trafik- och miljöcentralernas verksamhetsområden anses fortsätta från territorialvattnets yttre gräns till den ekonomiska zonen yttre gräns utan att ändra riktning.

I Finlands ekonomiska zon tillämpas inte bestämmelserna i 32 § 2 och 3 mom., 35 § 2 mom. och 88 §.

118 §

Med fiskerimyndigheter avses fiske- och viltavdelningen vid jord- och skogsbruksministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralerna ävensom de tjänstemän vid dessa myndigheter på vilka det ankommer att sköta fiskeriförvaltningen och att dra försorg om de uppgifter som hör till verkställigheten av fiskerilagstiftningen. Vad som i denna lag föreskrivs om fiskerimyndighet gäller på motsvarande sätt de tjänstemän inom forstförvaltningen som ska dra försorg om statsägda fiskevatten och om ärenden som angår fiske i dessa.

De allmänna vattenområdena är, i fråga om ärenden som gäller fiske, i fiske- och viltavdelningens vid jord- och skogsbruksministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralernas besittning och vård.

119 §

— — — — —
Vid behov ska närings-, trafik- och miljöcentralen avgöra om vattendrag ska anses vara lax- eller sikförande.

121 §

Utplanteras inom ett vattenområde någon fisk eller kräftart eller någon fisk- eller kräftstam som inte förekommer där förut, eller företas inom området omplantering av fisk eller kräftor, ska för åtgärden inhämtas närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd. I tillståndet kan föreskrivas hur åtgärden ska vidtas.

123 §

I allmän underrätts utslag i mål som avses i denna lag får ändring sökas i den ordning som i

rättegångsbalken föreskrivs om sökande av ändring i underrätts utslag.

I regionförvaltningsverkets beslut i mål som avses i denna lag får ändring sökas i den ordning som i vattenlagen bestäms om sökande av ändring i regionförvaltningsverkets beslut i ansökningsärenden som gäller byggande i vattendrag. I 47 § 3 mom. föreskrivs om vem som har rätt att söka ändring i regionförvaltningsverkets beslut som gäller indragning av fredningsområde.

I närings-, trafik- och miljöcentralens beslut i ärenden som avses i denna lag får ändring sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden inom 30 dagar från delfåendet av beslutet. I fråga om sökande av ändring gäller i övrigt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I ett sådant beslut av regionförvaltningsverket som avses i 106 § får ändring sökas hos förvaltningsdomstolen med iakttagande av förvaltningsprocesslagens bestämmelser om ändrings-sökande.

124 §

Är det för tillämpning av 8 § 2 mom. nödvändigt att utreda vilka vattenområden som är belägna i yttre skärgården, kan ärendet utredas vid en fastighetsförrättning som verkställs på ansökan av närings-, trafik- och miljöcentralen. Förrättningen verkställs av en förrättningsingenjör utan gode män, och på förrättningen ska i övrigt tillämpas vad fastighetsbildningslagen föreskriver om rågång. Förrättningen verkställs på statens bekostnad. Sedan förhållandena förändrats kan gränsen för yttre skärgården ändras vid ny förrättning.

126 §

För utvecklandet av fiskerinäringen och fiskerihushållningen kan jord- och skogsbruksministeriet bestämma att utövarna av fiske samt fiskelagen ska lämna uppgifter om fisket och dess avkastning till fiskeområdena och närings-, trafik- och miljöcentralerna.

134 §

Har ett fredningsområde i enlighet med tidigare lag utbrutits vid skifte av vattenområde el-

ler har anteckning om bildandet av området an-
nars gjorts i fastighetsregistret, ska anmälan om
indragning av fredningsområdet eller om beslut,
varigenom fredningsområde indragits, av fiske-
områdets styrelse göras till vederbörande lant-
mäterikontor för avlägsnande av anteckningarna
rörande fredningsområdet ur fastighetsregistret.
Lantmäterikontoret ska vid behov förordna en
lantmäteriingenjör att vid förrättning som verk-
ställs på statens bekostnad utreda de omständig-

heter som avlägsnandet av en anteckning förut-
sätter.

Sedan ett i 1 mom. avsett fredningsområde in-
dragits ska regionförvaltningsverket, sedan be-
slutet vunnit laga kraft, göra den anmälan som
avses i nämnda moment till fastighetsregisterfö-
raren.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förut-
sätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 4 § i lagen om ersättande av skador som förorsakats av exceptionella översvämningar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 18 mars 1983 om ersättande av skador som förorsakats av exceptionella översvämningar (284/1983) 4 § 2 mom., sådant det lyder i lag 92/1995, som följer:

4 §

Den värdering av skadorna som krävs för
handläggning av ansökningen utförs av den i
1 mom. angivna landsbygdsnäringsmyndig-
heten. Vid utredningen av en översvämningss-
kador har kommunens landsbygdsnäringsmy-
ndighet rätt att efter behov få sakkunnighjälp av
närings-, trafik- och miljöcentralen och skogs-

nämnden samt av byggnadsnämnden och övriga
kommunala myndigheter. Bestämmelser om när-
mare grunder för värderingen av översväm-
ningsskador kan utfärdas genom förordning av
jord- och skogsbruksministeriet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förut-
sätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 17 § i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 20 maj 1988 om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt (451/1988) 17 § 2 mom., sådant det lyder i lag 796/1996, som följer:

17 §

Sjunker en fastighets värde till följd av en ägoregleringsåtgärd så att fastigheten inte längre utgör full säkerhet för de fordringar som den utgjorde pant för innan ägoregleringen verkställdes, ska det förordnas att den ersättning som vid förrättningen bestämts tillfalla ägaren jämte ränta ska deponeras hos regionförvaltningsverket. Innehavaren av en panträtt har samma rätt till den deponerade ersättningen som han haft i fastigheten. Kan den överlåtande fastighetens äga-

re inte visa att han har erhållit alla panträttsinnehavares samtycke till att lyfta den deponerade ersättningen, ska regionförvaltningsverket fördela medlen enligt utsökningsbalkens (705/2007) bestämmelser om fördelning av köpesumman för fast egendom.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 33 § i lagen om samfälligheter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 augusti 1989 om samfälligheter (758/1989) 33 §, sådan den lyder i lag 686/2000, som följer:

33 §

Till lantmäteribrån och regionförvaltningsverket ska sändas ett utdrag ur delägarlagets stadgar, av vilket de i 18 § 1 mom. 1 och 2 punkten avsedda uppgifterna framgår. Lantmäteribrån och regionförvaltningsverket ska också tillställas uppgifter om styrelsens ordförande och

vice ordförande eller ombudsmannen och dennes suppleant samt om deras adresser.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av renskötsellagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i renskötsellagen av den 14 september 1990 (848/1990) 1 §, 6 § 3 mom., 8 § 1 mom., 14 § 1 mom., 28 § 2 och 3 mom., 36 § 1 mom., 38 § 1 mom., 39 § 3 mom. samt 48 och 52 §, av dem 1 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1353/1996, som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på bedrivande av renskötsel inom renskötselområdet. Lagens 31—38 § tillämpas dessutom på det område utanför renskötselområdet som avses i 35 § 1 mom.

Utöver denna lag gäller vad som särskilt avtalats mellan Finland och främmande makter i angelägenheter som har samband med renskötseln.

I fråga om de uppgifter som ålagts länsstyrelsen i avtalet mellan Finland och Norge om uppförande och underhåll av rengården samt andra åtgärder för att hindra att renar kommer in på det andra rikets område (FördrS 30/1983) är Regionförvaltningsverket i Lappland behörig myndighet.

6 §

Renbeteslag

Gränserna för renbeteslagens verksamhetsområden fastställs av Regionförvaltningsverket i Lappland. Skyddsgärdet mellan renbeteslag anses dock som renbeteslagens gräns. Ett renbeteslag har sin hemort i den kommun som dess område eller största delen därav hör till.

8 §

Bildande av ett renbeteslag

Ett renbeteslag bildas vid en stämma som hålls vid en av Regionförvaltningsverket i Lappland bestämd tid, sedan gränserna för renbeteslagets verksamhetsområde har fastställts. Rätt att delta i stämman har alla de renägare vilkas renar sköts inom renbeteslagets område. På stämman tillämpas i övrigt 13—15 §. Den sammankallas likväl av en person som utses av Regionförvaltningsverket i Lappland.

14 §

Samman kallande av ett renbeteslags stämma

Ett renbeteslags stämma sammankallas av renbeteslagets styrelse genom en annons som ska publiceras i en inom renbeteslagets område spridd dagstidning minst sju dagar före stämman. Dessutom ska styrelsen sammankalla stämman, då delägare i renbeteslaget som äger minst tio procent av de inräknade renar som tillhör renbeteslagets delägare yrkar på detta för avgörande av ett visst ärende. Om stämman inte har sammankallats inom en månad från det yrkandet bevisligen framställdes, får Regionförvaltningsverket i Lappland berättiga den som har framställt yrkandet att sammankalla stämman.

28 §

Utförandet av renskiljningar

Om det något år skulle vålla ett renbeteslag oskäligt men att hålla renskiljningar på grund av att laven frusit eller av någon annan viktig orsak, kan Regionförvaltningsverket i Lappland befria renbeteslaget från skyldigheten att hålla renskiljning. Renarnas antal ska då anses vara detsamma som under det föregående året.

Försummar ett renbeteslag att hålla behövliga renskiljningar, kan Regionförvaltningsverket i Lappland på ansökan berättiga något annat renbeteslag att utföra sådana på det försumliga renbeteslagets bekostnad.

36 §

Värderingsnämnden

En värderingsnämnd har till uppgift att avgöra de ärenden som hör till den enligt 32 § 1 mom., 34 § 3 mom. och 43 § 4 mom. Värderingsnämnden består av en ordförande och två andra medlemmar. Ordföranden är en person som närings-, trafik- och miljöcentralen har förordnat. Innan ordföranden förordnas ska närings-, trafik- och miljöcentralen höra renbe-

teslaget och lantbruksproducenternas förening. Av de övriga medlemmarna ska en företräda de lokala lantbruksproducenterna och en det renbeteslag som det aktuella ärendet gäller.

38 §

Arvode till medlemmarna i värderingsnämnden och deras ansvar

En värderingsman som har varit medlem i en värderingsnämnd har rätt att få arvode för detta uppdrag och ersättning för sina resekostnader enligt de grunder som fastställs av Regionförvaltningsverket i Lappland. Nämnden ska i sitt beslut bestämma om parternas skyldighet att ersätta kostnaderna.

39 §

Uppförande av rengärden

Kostnaderna för uppförande och underhåll av ett skyddsgärde vid riksgränsen betalas av staten. Anslaget beviljas av Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland.

48 §

Finansiering av Renbeteslagsföreningens verksamhet

I statsbudgeten ska årligen anvisas ett anslag som Renbeteslagsföreningen förfogar över för fullgörandet av sina uppgifter enligt denna lag. Anslaget beviljas av Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland.

52 §

Tillsyn

Regionförvaltningsverket i Lappland utövar tillsyn över att denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den blir iakttagna och verkställda.

Underlåter ett renbeteslag uppsåtligen att iakttä bestämmelser eller föreskrifter som angår dess verksamhet, ska Regionförvaltningsverket i Lappland vid vite eller vid äventyr att det försummade arbetet utförs på renbeteslagets bekostnad bestämma att det som har gjorts eller underlåtit orättmätigt ska rättas till.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 2 och 3 § i lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Sovjetunionen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen samt om tillämpning av överenskommelsen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 27 mars 1991 om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Sovjetunionen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen samt om tillämpning av överenskommelsen (1331/1991) 2 § 2 och 3 mom. samt 3 §,

sådana de lyder i lag 94/2000, som följer:

2 §

— — — — —
 Kan ett avtal om ersättningarna inte nås, får ersättningsärendet på ansökan hänskjutas till det territoriellt behöriga regionförvaltningsverket.

Vid handläggningen av ersättningsansökningar samt när ersättningar fastställs och betalas tillämpas vattenlagen (264/1961) och de bestämmelser som har utfärdats med stöd av den.

— — — — —

riet har bestämt följa effekterna av avtappningen på saimensälens livsbetingelser samt på fiskbeståndet och fisket så som ministeriet har godkänt. Meningsskiljaktigheter beträffande uppföljningen kan föras till behandling i det i 2 § 2 mom. avsedda regionförvaltningsverket med iakttagande av vad vattenlagen föreskriver om ansökningsärenden.

—————
 Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

3 §

Vid avtappning ska den närings-, trafik- och miljöcentral som jord- och skogsbruksministe-

Lag

om ändring av 1 § i lagen om landsbygdsnäringsnämnd

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 4 december 1992 om landsbygdsnäringsnämnd (1203/1992) 1 §, sådan den lyder i lagarna 36/1995, 33/1997 och 621/1998, som följer:

1 §

Ärenden som ska behandlas

Landsbygdsnäringsnämnden är verksam som självständig besvärmyndighet, hos vilken ändring i följande myndigheters och samfunds beslut söks genom besvär:

1) närings-, trafik- och miljöcentralen i ärenden som gäller gårdsbruk, fiskerihushållning och utveckling av landsbygden samt i ärenden i fråga om vilka i övrigt i lag föreskrivs om ändrings-sökande på detta sätt,

2) Forststyrelsen i ärenden om vilka det inte har föreskrivits att rättelse ska sökas hos Forststyrelsen eller att ändring ska sökas hos förvaltningsdomstolen,

3) skogscentralerna i ärenden om vilka det inte föreskrivs att ändring ska sökas hos förvaltningsdomstolen,

4) jaktvårdsdistrikten,

5) jaktvårdsföreningarna,

6) fiskeområde,

7) beslut som en regionförvaltningsmyndighet och en annan myndighet fattat med stöd av lagen om djursjukdomar (55/1980).

Dessutom kan åt besvärnämnden så som föreskrivs genom lag uppdras att även behandla besvär som anförs över andra myndigheters och samfunds beslut. Besvärnämnden behandlar även klagan som avses i 59 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996) och som gäller beslut av sådana myndigheter och samfund som avses i denna paragraf.

—————
 Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 23 och 88 § i jaktlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i jaktlagen av den 28 juni 1993 (615/1993) 23 § och 88 § 4 mom., av dem 23 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1068/2004 och 939/2006, som följer:

23 §

Begränsning av jakt med hänsyn till allmän säkerhet

Om det med hänsyn till den allmänna säkerheten är särskilt viktigt eller med stöd av 3 § i lagen om djursjukdomar (55/1980) är nödvändigt för att förebygga spridningen av djursjukdomar som med lätthet sprider sig, kan regionförvaltningsverket för viss tid inom ett bestämt område förbjuda jakt eller begränsa den. Innan beslutet om förbud eller begränsning fattas ska jakträtts-havaren och markägaren höras. Parterna behöver dock inte höras, om syftet med förbudet eller begränsningen är att förebygga spridningen av djursjukdomar som med lätthet sprider sig.

Regionförvaltningsverket ska upphäva förbud eller begränsningar som nämns i 1 mom. innan den utsatta tiden har löpt ut, om det inte längre finns behov av förbud eller begränsningar.

De uppgifter som enligt 1 och 2 mom. ankommer på regionförvaltningsverket sköts i Finlands ekonomiska zon av det regionförvaltningsverk vid vars verksamhetsområde den ifrågava-

rande delen av den ekonomiska zonen är belägen. Förutom gränsen mot verksamhetsområdet för Statens ämbetsverk på Åland anses gränsen mellan regionförvaltningsverkens verksamhetsområden fortsätta från territorialvattnets yttre gräns till den ekonomiska zonens yttre gräns utan att ändra riktning.

88 §

Tillsyn över efterlevnaden av lagen

— — — — —
Åsidosätts en skyldighet som grundar sig på denna lag eller på bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, kan regionförvaltningsverket med anledning av en anmälan av en tillsynsmyndighet eller sammanslutning som avses i denna lag eller på ansökan av den vars rätt eller fördel saken gäller ålägga den försumlige att fullgöra sin skyldighet vid vite eller vid äventyr att det som lämnats ogjort utförs på den försumliges bekostnad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 3 och 9 § i lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994) 3 och 9 §, sådana de lyder, 3 § i lagarna 273/2003 och 423/2007 samt 9 § i nämnda lag 273/2003, som följer:

3 §

Övervakning

Jord- och skogsbruksministeriet ansvarar för tillsynen över att de rättsakter och författningar som gäller Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik iakttas. I fråga om de uppgifter som anges i lagen om Landsbygdsverket (666/2006) utövas tillsynen över iakttagandet av rättsakterna och författningarna av Landsbygdsverket, och i fråga om de uppgifter som anges i lagen om Livsmedelssäkerhetsverket (25/2006) utövas tillsynen av Livsmedelssäkerhetsverket.

Vid övervakningen anlitas jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, Livsmedelssäkerhetsverket samt övriga ämbetsverk och inrättningar som lyder under jord- och skogsbruksministeriet, Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, regionförvaltningsverken, närings-, trafik- och miljöcentralerna eller av dessa auktoriserade inspektörer samt kommunernas landsbygdsnärings- och livsmedelstillsynsmyndigheter. Även tull- och polismyndigheterna kan anlitas vid övervakningen av verkställigheten av denna lag. Jord- och skogsbruksministeriet kan dessutom bestämma

att producentsammanslutningar inom jordbruks- eller trädgårdsbranschen får anlitas när övervakningen verkställs eller att privaträttsliga sammanslutningar inom jordbruksbranschen får anlitas för kontroller av produktion och produkter. Polisen ska vid behov lämna handräckning vid övervakningen.

9 §

Åland

Denna lag tillämpas också i landskapet Åland i fråga om ärenden som med stöd av självstyrelselagen för Åland (1144/1991) omfattas av rikets lagstiftningsbehörighet. De uppgifter som då åligger närings-, trafik- och miljöcentralerna och kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter sköts av Statens ämbetsverk på Åland och kommunstyrelserna eller av kommunernas landsbygdsnärings- och livsmedelstillsynsmyndigheter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 2 och 3 § i lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik (1139/1994) 2 och 3 §, av dem 3 § sådan den lyder i lag 434/2001, som följer:

2 §

Behörig myndighet

Den allmänna verkställigheten av denna lag ankommer på jord- och skogsbruksministeriet. Jord- och skogsbruksministeriet är också den behöriga myndighet i medlemsstaten som avses i Europeiska gemenskapens rättsakter och beslut om den gemensamma fiskeripolitiken.

När det gäller någon särskild fråga eller något särskilt frågekomplex kan jord- och skogsbruksministeriet överföra den i 1 mom. avsedda behörigheten till vilt- och fiskeriforskningsinstitutet eller närings-, trafik- och miljöcentralerna.

3 §

Övervakning

Jord- och skogsbruksministeriet styr övervakningen av att bestämmelserna om Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik iakttas. Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska inom sitt område övervaka att dessa bestämmelser iakttas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om plantmaterial

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 16 december 1994 om plantmaterial (1205/1994) 3 § 4 mom. samt 7 a och 12 §, sådana de lyder, 3 § 4 mom. och 7 a § i lag 727/2000 och 12 § delvis ändrad i sistnämnda lag, som följer:

3 §

Godkännande och registrering av leverantörer av plantmaterial

Ansökan om godkännande och registrering riktas till Livsmedelssäkerhetsverket och ges in till närings-, trafik- och miljöcentralen. Beslut

om godkännande och registrering fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om det ansökningsförfarande som gäller godkännande och registrering.

7 a §

Tillsynsmyndigheter

För verkställigheten av denna lag samt för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den efterföljs samt för organiseringen av tillsynen svarar Livsmedelssäkerhetsverket, som vid tillsynen kan anlita närings-, trafik- och miljöcentralerna.

12 §

Avförande ur registret

Om det vid en inspektion konstateras att en leverantör av plantmaterial inte iakttar denna lag

eller de bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, ska närings-, trafik- och miljöcentralen ge leverantören en anmärkning och vid behov sätta ut en tid inom vilken de i verksamheten noterade felen ska korrigeras.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska ur registret avföra en leverantör av plantmaterial som trots anmärkning inte korrigerar de fel som noterats i verksamheten.

Den som avförts ur registret ska omedelbart utan skild ansökan på nytt införas i registret, då orsaken till avregistreringen avlägsnats.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om avträdelsetöd för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 16 december 1994 om avträdelsetöd för lantbruksföretagare (1293/1994) 21 a § 1 mom., 30 a § 2 mom., 34 och 36 §, 37 § 3 mom. och 40 § 5 mom.,

sådana de lyder, 21 a § 1 mom. i lag 1389/2004, 30 a § 2 mom. och 40 § 5 mom. i lag 440/2007, 34 § i lagarna 1326/1999, 593/2002 och 613/2006 samt i nämnda lag 440/2007, 36 § delvis ändrad i nämnda lag 440/2007 samt 37 § 3 mom. i nämnda lag 1326/1999, som följer:

21 a §

Pensionsanstalten delger mottagaren sitt beslut genom att sända det per brev under den postadress mottagaren uppgivit. Avgörandet ska delges närings-, trafik- och miljöcentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet. Avgörandet ska dessutom delges Renbeteslagsföreningen om avträddaren har bedrivit renhushållning.

30 a §

Pensionsanstalten, Landsbygdsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen eller kommunens landsbygdsnäringsmyndighet kan vid behov av den som får avträdelsetöd kräva utredning om att han eller hon fortfarande uppfyller villkoren för avträdelsetöd. Om stödtagaren inte inom en för honom eller henne utsatt skälig tid lämnar nämnda utredning, kan pensionsanstalten besluta att utbetalningen av avträdelsetödet avbryts tills utredningen har lämnats.

34 §

För verkställigheten av denna lag svarar kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter, närings-, trafik- och miljöcentralerna, Landsbygdsverket, jord- och skogsbruksministeriet, Renbeteslagsföreningen och pensionsanstalten.

I landskapet Åland svarar Statens ämbetsverk på Åland för skötseln av de uppgifter som enligt denna lag ankommer på närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Landsbygdsverket ersätter jord- och skogsbruksministeriet som avtalspart i det avtal om användningen av Europeiska gemenskapens medel som ministeriet ingått med pensionsanstalten och som avses i punkt 1.C i bilaga 1 till kommissionens förordning (EG) nr 885/2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller godkännande av utbetalningsställen och andra organ och avslutande av räkenskaperna för EGFJ och EJFLU. I avtalet anges de uppgifter som pensionsanstalten ska sköta i stället för utbetalningsstället på det sätt som bestäms om dem i lag, nämnda förordning av rådet och i förordning av statsrådet. Vid behov kan Landsbygdsverket också ändra avtalet eller förlänga dess giltighetstid på det sätt som bestäms i gemenskapens lagstiftning. I avtalet kan också tas in bestämmelser om tekniska omständigheter som behövs för att pensionsanstaltens föreskrivna upplysningsskyldighet och andra skyldigheter ska kunna uppfyllas, såsom verifiering av utgifternas riktighet, tillhandahållandet av uppgifter som behövs för utbetalningsställets redovisning av utgifterna och andra redovisningar samt tidsfristerna för dem.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter och tidsfristerna i fråga om dem vilka ska tas in i avtalet.

36 §

Kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter, närings-, trafik- och miljöcentralerna, Landsbygdsverket samt jord- och skogsbruksministeriet ska vid sidan av pensionsanstalten övervaka att mottagaren av avträdelsetöd inte bedriver jordbruk och att såväl avträdaren som förvärvaren iakttar förbindelserna enligt denna lag.

För övervakningen har de i 1 mom. avsedda myndigheterna rätt att bekanta sig med den lägenhet som är föremål för avträdelsetöd och rätt att få utredning av avträdaren och förvärvaren om hur villkoren i denna lag uppfyllts.

37 §

I ett utlåtande som kommunens landsbygdsnäringsmyndighet, närings-, trafik- och miljöcentralen eller Renbeteslagsföreningen har givit med stöd av denna lag får ändring inte sökas genom besvär.

40 §

Pensionsanstalten är skyldig att lämna jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen behövliga upplysningar för uppgifterna enligt 36 § 1 mom. samt för övervakning av stödsystemet för beskogning av åker enligt lagen om strukturlagstiftning inom jord- och skogsbruket (1303/1994).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av skollagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i skoltlagen av den 24 februari 1995 (253/1995) 11, 12 och 18 §, 19 § 2 mom., 20, 21, 27—29, 31, 35—38 och 55 §, 63 § 1 mom., 64 och 65 a § samt 70 § 4 mom.,

av dem 18 § sådan den lyder i lag 276/2004, 20 och 55 § sådana de lyder i sistnämnda lag och i lag 427/2007, 38 § sådan den lyder delvis ändrad lagarna 1289/1996 och 81/2007, 64 § sådan den lyder i lag 575/1997 samt 65 a § sådan den lyder i lag 32/1997, som följer:

11 §

Utplantering av fisk

Med gårdsbrukets utvecklingsfonds medel kan anskaffas fiskyngel för utplantering i vattendragen inom skoltområdet och även vidtas andra åtgärder i anslutning till vården av fiskevattnen.

Om de åtgärder som avses i 1 mom. beslutar närings-, trafik- och miljöcentralen, som kan ge i uppdrag åt Forststyrelsen, vilt- och fiskeriforskningsinstitutet eller fiskelag att vidta åtgärderna.

12 §

Vissa vägbyggnads- samt vatten- och avloppsarbeten

Staten kan vid behov utföra eller låta utföra vägbyggnads- samt vatten- och avloppsarbeten som behövs för skoltars lägenheter. Närings-, trafik- och miljöcentralen fattar beslut om saken.

Närings-, trafik- och miljöcentralen sköter underhållet av en väg som byggts enligt 1 mom. till dess att vägen har överlåtits såsom enskild väg eller för att användas som allmän väg.

18 §

Ansökan om och beviljande av lån och bidrag

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland beviljar lån och bidrag på ansökan. En ansökan ska upprättas skriftligen och undertecknas.

Innan närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om beviljande av lån eller bidrag, kan utlåtande om ansökan inhämtas hos den kommunala landsbygdsnäringsmyndigheten samt vid behov även andra utlåtanden. Närmare bestämmelser om utlåtandeförfarandet kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

19 §

Styrningen av byggandet och inspektioner

— — — — —
För att övervaka användningen av bidrag och lån som beviljats för byggande och för att konstatera att förutsättningar finns för utbetalning ska i beslutet om bygglov fastställda inspektioner verkställas på byggsplatsen. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan då den beviljar stöd bestämma att även andra inspektioner som den anser behövliga ska verkställas. Inspektionerna utförs på byggarens bekostnad av kommunens byggnadsinspektör eller någon som nämns i beslutet om bygglov. Om bygglov inte behövs, får inspektionen även utföras av någon annan behörig person som närings-, trafik- och miljöcentralen godkänner.
— — — — —

20 §

Övervakning

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralerna har rätt att utan förhandsmeddelande utföra de inspektioner som behövs för övervakningen av att förutsättningarna och villkoren i anslutning till beviljande, utbetalning och användning av bidrag, lån och andra stöd som avses i denna lag iakttas.

Stödtagaren är skyldig att utan ersättning för den som utför inspektioner lägga fram alla behövliga räkenskapshandlingar och andra handlingar, varmed även avses motsvarande material som framställts eller lagrats med hjälp av automatisk databehandling eller på något annat sätt, samt att även i övrigt bistå vid inspektionen. I den omfattning som tillsynsuppgiften kräver har den som utför inspektion rätt att inspektera stöd-

tagarens husdjursbyggnader, odlingar, produktions- och förädlingsanläggningar, lager, försäljnings- och marknadsföringsutrymmen samt övriga omständigheter som är en förutsättning för att stöd ska beviljas och betalas ut. Inspektionen kan gälla såväl stödtagaren som den som förmedlar stödet. Inspektion får dock inte utföras i lokaler som omfattas av hemfriden.

21 §

Förfarande vid köp och överföring

Närings-, trafik- och miljöcentralen får köpa lägenheter, lägenhetsdelar, rättigheter och andelar för ändamål som avses i denna lag. Köpeskillingen får inte överstiga gängse pris.

För ändamål som avses i denna lag kan närings-, trafik- och miljöcentralen även använda mark som för ändamål som avses i lagen om gårdsbruksenheter (188/1977), naturnäringslagen, renhushållningslagen och landsbygdsnäringslagen (1295/1990) har förvärvats på något annat sätt än med stöd av lagen om rätt att förvärva jord- och skogsbruksmark (391/1978).

Närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att byta mark i dess besittning mot mark som ägs av någon annan eller som något annat statligt ämbetsverk besitter. Om de områden som byts till sitt värde inte motsvarar varandra, betalas skillnaden i pengar.

Forststyrelsen överför, sedan närings-, trafik- och miljöcentralen gjort framställning därom, från staten tillhörig mark, som är i dess besittning, områden som behövs för ändamål som avses i denna lag i närings-, trafik- och miljöcentralens besittning. Mark som är i Forststyrelsens besittning kan även på förhand överföras i närings-, trafik- och miljöcentralens besittning, främst för bildande av lägenheter som lämpar sig för boende. Är Forststyrelsen och närings-, trafik- och miljöcentralen inte eniga om det område som ska överföras, ska ärendet hänskjutas till jord- och skogsbruksministeriet för avgörande.

27 §

Markanvändningsplan

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska göra upp en särskild plan för användningen av förvärvad eller på annat sätt erhållen mark, om det inte samtidigt är fråga om bildande av endast en eller ett par i 24 § avsedda lägenheter eller områden eller om egendom som avses i 25 §.

När egendom används för andra ändamål än de som avses i denna lag och närings-, trafik- och miljöcentralen inte enligt vad som föreskrivs särskilt har rätt att överlåta statens jord-egendom, ska ärendet till denna del överföras för behandling vid jord- och skogsbruksministeriet.

I fråga om planens innehåll samt om uppgörande av planen och det förfarande som därvid ska iakttagas föreskrivs genom förordning av statsrådet.

28 §

Ansökan om mark

Ansökan om mark ska göras skriftligen hos närings-, trafik- och miljöcentralen. Över ansökan ska inhämtas den kommunala landsbygdsnäringsmyndighetens utlåtande samt vid behov även utlåtande av den av skoltarnas byastämmor som saken gäller.

29 §

Försäljningsbeslut

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om försäljning av en lägenhet, ett område eller en annan förmån till en sökande samt om betalnings- och andra överlåtelsevillkor.

Som försäljningspriset för en lägenhet, ett område eller en annan förmån fastställs det gängse priset för egendomen, då den används för sitt ändamål.

31 §

Lantmåteriförrättningar

En vid närings-, trafik- och miljöcentralen anställd lantmåteriingenjör eller, på förordnande av denne, en lantmåteritekniker kan verkställa en lantmåteriförrättning som hänför sig till verkställigheten av denna lag, så som föreskrivs i fastighetsbildningslagen (554/1995). Närings-, trafik- och miljöcentralen kan även sköta anhängiggörandet av lantmåteriförrättningar enligt denna lag.

Förrättningskostnaderna för de lantmåteriförrättningar som hänför sig till verkställigheten av denna lag betalas av statens medel.

35 §

Vägbyggnads- samt vatten- och avloppsarbeten

Om staten har utfört eller låtit utföra vägbyggnads- samt vatten- och avloppsarbeten för lägenheter som avses i denna lag, uppbärs hos lägenhetsägaren det belopp av kostnaderna för arbetet varmed lägenhetens värde, då lägenheten används för sitt ändamål, kan anses ha stigit på grund av arbetena, likväl högst 10 procent av beloppet av de kostnader som hänför sig till lägenheten. Återbetalningstiden för belopp som uppbärs är 10 år och den årliga räntan fyra procent. Beslut om indrivning av kostnaderna fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen.

I fråga om indrivning av kostnader, betalningslättnader, uppsägning samt andra omständigheter gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs om försäljningspris.

36 §

Begränsningar

En rättshandling, genom vilken en lägenhet eller ett område som bildats med stöd av denna lag eller en del därav överläts utan tillstånd av närings-, trafik- och miljöcentralen, är ogiltig. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska bevilja överlåtelsestillstånd, om förvärvaren är en skolt som är myndig, bor i Enare kommun och inte se-

dan tidigare äger en fastighet som avses i denna lag, eller om förvärvaren är någon som kan ärva överlåtaren. För andra personer får överlåtelsestillstånd beviljas endast av särskilda skäl.

De begränsningar som anges ovan i 1 mom. är i kraft 20 år från den dag då köpebrevet för lägenheten eller tillskottsområdet undertecknades. Utan hinder av begränsningarna är in-teckning av en skollägenhet till säkerhet för någon annan rätt än arrenderätt och annan förpantning till säkerhet för återbetalning av skuld samt utmätning och försäljning på exekutiv auktion tillåtna. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan, om därtill med beaktande av omständigheterna föreligger särskilda skäl, befria en lägenhet eller del därav från begränsningar enligt denna paragraf. I fråga om införande av begränsningarna i fastighetsregistret samt om meddelanden angående dem föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan till ett beslut om tillstånd och befrielse som avses i denna paragraf foga villkoret att ett lån eller en försäljningsprisfordran som uppkommit med stöd av denna lag omedelbart ska återbetalas helt eller delvis jämte ränta. Har för en lägenhet beviljats bidrag enligt denna lag och har från beviljandet inte förflutit 10 år, kan till beslutet även fogas villkoret att bidraget eller en del av det omedelbart ska återbetalas till staten.

37 §

Tilläggsvillkor

Har inte den som erhållit mark, kredit eller bidrag med stöd av denna lag eller den på vilken ägande- eller besittningsrätten till dennes lägenhet eller en del därav har övergått eller, om de är flera, någon av dem på tre år bott stadigvarande på lägenheten i fråga, kan närings-, trafik- och miljöcentralen bestämma att statens fordran, som belastar lägenheten eller området, statligt lån eller bidrag helt eller delvis ska återbetalas. Det kan dock inte bestämmas att bidrag ska återbetalas om 10 år har förflutit sedan det beviljades.

I köpe- och skuldebrev samt i beslut som gäller beviljande av bidrag ska intas ett villkor enligt 1 mom. I köpe- och skuldebrev kan beträffande användningen av en lägenhet eller ett område, tryggande av indrivningen av fordran samt användningen av lån tas in även andra villkor, som ska iakttas vid äventyr att det bestäms att fordran sägs upp och att den straffränta om vilken eventuellt har överenskommit i köpe- eller lånevillkoren ska betalas, samt övriga villkor som har ansetts behövliga.

38 §

Uppsägning av försäljningsprisfordringar och lån

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan utöver 36 och 37 § på grunder som närmare fastställs genom förordning av statsrådet bestämma att statens försäljningsprisfordran och ett statligt lån enligt denna lag helt eller delvis ska återbetalas i en eller flera poster, om gäldenären vid köp av mark av staten eller i samband med ansökan om lån har lämnat vilseledande uppgifter på någon väsentlig punkt eller annars förfarit svikligt, överlåtit sin fastighet helt eller delvis eller underlåtit att iakttä en i 61 § avsedd plan eller om lägenheten har blivit såld i utsköpningsväg. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan på grunder som närmare fastställs genom förordning av statsrådet bestämma att en försäljningsprisfordran eller ett statligt lån genast ska återbetalas även i det fall att gäldenären inte har iakttagit de övriga villkor som har uppställts i köpe- eller skuldebrevet. Om grunden för uppsägningen av ett statligt lån eller en försäljningsprisfordran emellertid är dröjsmål med betalningen av en amortering eller räntan, beslutar Statskontoret om återkrav av det statliga lånet och uppsägning av försäljningsprisfordran.

Statliga lån som avses i 1 mom. och som ska återkrävas får drivas in med stöd av närings-, trafik- och miljöcentralens lagakraftvunna beslut i utsköpningsväg i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Förfallna belopp av statliga lån en-

ligt denna lag får drivas in på nämnda sätt utan särskilt beslut.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan ge ett förhandsbesked om huruvida en åtgärd leder till att ett statligt lån eller statens försäljningsprisfordran uppsägs eller att ett bidrag återkrävs.

Närmare bestämmelser om förfarandet när ett lån eller en fordran uppsägs utfärdas genom förordning av statsrådet.

55 §

Verkställighetsmyndigheter

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland, landsbygdsnäringsmyndigheten i Enare kommun samt Forststyrelsen sköter verkställigheten av denna lag. Närmare bestämmelser om de förfaranden som ska iakttas vid verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

I uppgifter som avses i denna lag får, enligt vad som närmare bestäms genom förordning av statsrådet, som hjälp anlitas Regionförvaltningsverket i Lappland och andra statliga myndigheter.

63 §

Sökande av ändring

I beslut som närings-, trafik- och miljöcentralen fattat i en fråga som avses i denna lag får ändring sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden inom 30 dagar från den dag då den som söker ändring har fått kännedom om beslutet.

64 §

Uppbärande av avgift för ärendets behandling

För beslut som har fattats med stöd av denna lag uppbärs avgift enligt vad som särskilt bestäms om uppbörd av avgifter. Närings-, trafik- och miljöcentralens beslut angående skuldsanering och andra betalningslättnader för krediter

eller beviljande av bidrag och annat stöd är dock avgiftsfria. Även beslut av landsbygdsnäringsnämndens besvärskommitté angående skuldsanering och andra betalningslättnader är avgiftsfria.

65 a §

Tillämpning på närings-, trafik- och miljöcentralerna

Vad som i denna lag eller med stöd av den bestäms eller föreskrivs om landsbygdsnäringsdistriktet och dess verksamhetsområde gäller närings-, trafik- och miljöcentralerna och dess verksamhetsområde.

70 §

Tidigare pantträter

Utgör en lägenhet eller ett område pant enligt 2 mom., ska närings-, trafik- och miljöcentralerna sända en anmälan om detta till den behöriga domaren för införande av en anteckning om panträtten i inteckningsregistret. Då fordran är till fullo betald, ska närings-, trafik- och miljöcentralerna anmäla för domaren att lägenheten eller området har befriats från pantansvar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om genomförande av Europeiska gemenskapens kvotssystem för mjölk och mjölkprodukter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 17 mars 1995 om genomförande av Europeiska gemenskapens kvotssystem för mjölk och mjölkprodukter (355/1995) 2, 4 och 6 § samt 11 § 1 mom., sådana de lyder i lag 435/2007, som följer:

2 §

Behörig myndighet

Verkställigheten av denna lag ankommer på jord- och skogsbruksministeriet, Landsbyggsverket och närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Landsbyggsverket kan i fråga om någon uppgift eller uppgiftskategori överföra uppgifter som hör till dess behörighet på närings-, trafik- och miljöcentralerna. Referenskvantiteten och den fettprocent som hör samman med referenskvantiteten (*grundfettprocent*) fastställs av den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde gårdsbruksenhetens driftscentrum är beläget.

I landskapet Åland utför Statens ämbetsverk på Åland de uppgifter som enligt denna lag ankommer på närings-, trafik- och miljöcentralerna.

4 §

Referenskvantitet för leveranser

Närings-, trafik- och miljöcentralerna fastställer på ansökan av en producent som avses i artikel 5 punkt c i rådets förordning en individuell referenskvantitet och grundfettprocent för producenten, om denne i enlighet med artikel 5 punkt f i rådets förordning börjar leverera mjölk till en uppköpare som avses i artikel 5 punkt e.

har till fastigheten. Om inte ägaren till fastigheten kan visa att alla innehavare av panträtt har gett tillstånd till att den deponerade ersättningen lyfts, ska regionförvaltningsverket fördela medlen så som utsökningsbalken (705/2007) före-

skriver om fördelning av köpeskillingen för fast egendom.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av djurskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i djurskyddslagen av den 4 april 1996 (247/1996) 16 § 2 mom., 18 §, 19 § 2 mom., 20 och 20 a §, 20 b § 3 mom., 21 och 23—25 §, 28 § 3 mom., 35, 38, 39 och 41—44 §, 46 § 1 mom., 48 § 1 mom., 51 § samt 61 § 3 mom.,

av dem 20 och 20 a § samt 20 b § 3 mom. sådana de lyder i lag 220/2003, 28 § 3 mom., 35 och 38 § samt 61 § 3 mom. sådana de lyder i lag 300/2006, 39 § och 48 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1430/2006, 44 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag samt 51 § sådan den lyder i lag 1194/1996 och i nämnda lag 300/2006, som följer:

16 §

Djurtävlingar

Regionförvaltningsverket kan vid behov på tävlingsarrangörens bekostnad förordna en veterinär att närvara vid tävlingen och övervaka att bestämmelserna och föreskrifterna om djurskydd följs.

18 §

Överlåtelse av djur som pris

Det är förbjudet att överlåta djur som pris vid lotterier och tävlingar. Regionförvaltningsverket kan av särskilda skäl bevilja undantag från förbudet.

19 §

Utställande av djur och användning av djur vid förevisningar

Utän hinder av 1 mom. får kommunalveterinären av särskilda skäl ge tillstånd till sådan verksamhet enligt 1 mom. som kan åsamka djuren lindrig smärta eller plåga. Om verksamhet enligt 1 mom. bedrivs i flera kommuner, ska tillstånd dock sökas hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde verksamheten huvudsakligen bedrivs. Tillståndet kan förenas med villkor som behövs från djurskyddssynpunkt. Tillståndet kan återkallas, om tillståndsvillkoren inte iakttas.

20 §

Djurparker och permanenta djurutställningar

I denna lag avses med *djurpark* en permanent anläggning där i huvudsak djur som tillhör vilda arter hålls för att förevisas för allmänheten. Med *permanent djurutställning* avses en permanent anläggning där enbart eller i huvudsak djur som inte tillhör vilda arter hålls för att förevisas för allmänheten, eller där det förevisade antalet vilda djur eller arter är litet.

Djur får förevisas i djurparker och permanenta djurutställningar endast med tillstånd av regionförvaltningsverket. Tillstånd att hålla en djurpark och en permanent djurutställning ska sökas hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde djurparken eller den permanenta djurutställningen är belägen.

Djurparkerna ska bidra till att skydda den vilda faunan och bevara den biologiska mångfalden. I detta syfte ska djurparkerna tillhandahålla allmänheten information om de förevisade arterna och deras naturliga livsmiljöer. Djurparkerna ska därtill delta i

- 1) forskning som främjar bevarandet av djurarter,
- 2) utbildning som ger kunskaper om bevarandet av djurarter,
- 3) informationsutbyte om arternas bevarande, eller
- 4) uppfödning av djurarter i fångenskap, återinplantering eller återinförande av arter till ett liv i vilt tillstånd, när detta är ändamålsenligt.

Utöver vad som i 39 § föreskrivs om inspektion kan regionförvaltningsverket inspektera att kraven i 3 mom. i denna paragraf iakttas i djurparkerna.

20 a §

Cirkusar och ambulerande djurutställningar

Djur får användas på cirkusar och vid andra därmed jämförbara föreställningar där djuren visar färdigheter som de har blivit lärda, samt förevisas i ambulerande djurutställningar endast med tillstånd av regionförvaltningsverket. Om

det enligt den kunskap som är tillgänglig inte går att ordna från djurskyddssynpunkt godtagbara förhållanden för någon djurart på cirkusar och vid andra därmed jämförbara föreställningar eller i ambulerande djurutställningar eller om användningen av någon djurart på cirkusar eller vid andra därmed jämförbara föreställningar inte enligt den kunskap som är tillgänglig kan anses godtagbar från djurskyddssynpunkt, kan genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas förbud mot att djurarten används på cirkusar och vid andra därmed jämförbara föreställningar eller förevisas i ambulerande djurutställningar.

Tillstånd att driva en inhemsk cirkus eller att ordna någon annan därmed jämförbar föreställning eller en inhemsk ambulerande djurutställning ska sökas hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde den som äger cirkusen eller den därmed jämförbara föreställningen eller djurutställningen har sin hemort. Tillstånd att driva en utländsk cirkus eller att ordna en därmed jämförbar föreställning eller en utländsk ambulerande djurutställning ska sökas hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde den utländska cirkusen, den motsvarande föreställningen eller den ambulerande djurutställningen inreser till Finland.

20 b §

Ansökan om tillstånd för djurpark, permanent eller ambulerande djurutställning samt cirkus samt beviljande och återkallande av tillstånd

Tillstånd för djurpark, permanent eller ambulerande djurutställning samt cirkus beviljas, om verksamheten uppfyller de krav på förvaringsutrymmen för och skötseln av djuren som ställs i denna lag och med stöd av den. En ytterligare förutsättning för tillstånd att hålla djurpark är att kraven i 20 § 3 mom. uppfylls och för tillstånd att hålla cirkus att de krav på behandlingen av djuren som ställs i denna lag och med stöd av den uppfylls. Tillståndet kan förenas med villkor som behövs från djurskyddssynpunkt. Tillståndet kan återkallas och anläggningen eller en

del av den stängas, om den som bedriver verksamheten väsentligt åsidosätter de krav på djurskydd eller de tillståndsvillkor som ställs i denna lag eller med stöd av den, eller om verksamheten inte längre uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd och den som bedriver verksamheten inte rättar olägenheterna inom en skälig tid som utsätts av tillsynsmyndigheten. Tillståndet kan likväl omedelbart återkallas och anläggningen eller en del av den omedelbart stängas om det är en nödvändig förutsättning för att säkerställa djurens välbefinnande. Regionförvaltningsverket ska inspektera djurparker, permanenta djurutställningar, ambuleraande djurutställningar och cirkusar innan verksamheten inleds och innan tillstånd återkallas eller något annat avgörande fattas som väsentligt ändrar tillståndets innehåll eller som gäller tillståndets giltighetstid. Regionförvaltningsverket ska genom regelbundna inspektioner övervaka att tillståndsvillkoren iakttas.

21 §

Farmer för produktion av kött, ägg och avelsdjur

Genom förordning av statsrådet föreskrivs vilka vilda däggdjurs- och fågelarter som får farmuppfödning i syfte att producera kött, ägg eller avelsdjur för kött- eller äggproduktion.

Verksamhetsidkaren ska i god tid innan verksamheten inleds eller avslutas eller förändras väsentligt göra en skriftlig anmälan till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde farmen är belägen om sådan farmuppfödning som syftar till att producera kött, ägg eller avelsdjur för kött- eller äggproduktion och som gäller vilda däggdjur eller fåglar eller deras avkomma som har fötts i fångenskap och som hör till en art vilken lever i naturtillstånd.

Närmare bestämmelser om anmälan till regionförvaltningsverket och om de utredningar som ska bifogas den utfärdas genom förordning av statsrådet. Jord- och skogsbruksministeriet kan vid behov bestämma att anmälan ska göras ock-

så vid annan farmuppfödning än sådan som avses i denna paragraf.

23 §

Farmuppfödning i viltvårdssyfte

Den som i viltvårdssyfte idkar farmuppfödning av vilda däggdjur eller fåglar eller deras avkomma som har fötts i fångenskap och som hör till en art vilken lever i naturtillstånd ska i god tid innan verksamheten inleds eller avslutas eller förändras väsentligt göra en skriftlig anmälan till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde farmen är belägen.

Närmare bestämmelser om anmälan till regionförvaltningsverket och om de utredningar som ska bifogas den utfärdas genom förordning av statsrådet.

24 §

Yrkesmässigt eller annars storskaligt hållande av sällskaps- eller hobbydjur

Den som bedriver yrkesmässig eller annars storskalig försäljning av hundar, katter eller övriga sällskaps- eller hobbydjur ska i god tid innan verksamheten inleds eller avslutas eller förändras väsentligt göra en skriftlig anmälan till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde verksamheten bedrivs.

Vad 1 mom. föreskriver om försäljning av djur gäller också förmedling, uthyrning, uppfödning, träning och dressyr av djur samt omhändertagande av djur för förvaring och vård och meddelande av undervisning i användningen av djur.

Närmare bestämmelser om vilket slag av verksamhet som ska anses vara yrkesmässig eller annars storskalig kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser om anmälan till regionförvaltningsverket och om de utredningar som ska bifogas den utfärdas genom förordning av statsrådet.

25 §

Föreskrifter om anmälningspliktig verksamhet och förbjudande av verksamhet

Regionförvaltningsverket kan, efter att ha granskat en i 21, 23 eller 24 § avsedd anmälan, meddela verksamhetsidkaren föreskrifter som behövs för förebyggande av olägenheter i samband med djurskyddet. Om verksamheten inte uppfyller de krav som ställs i denna lag eller som bestäms eller föreskrivs med stöd av den och om verksamhetsidkaren inte avhjälpur bristfälligheterna i verksamheten inom utsatt tid, kan regionförvaltningsverket efter att ha hört verksamhetsidkaren förbjuda bedrivandet av verksamheten.

28 §

Import av djur

— — — — —
Livsmedelssäkerhetsverket eller regionförvaltningsverket kan bestämma att åtgärder enligt 2 mom. ska utföras på djurägarens eller innehavarens bekostnad. Bestämmelser om tvångsutförande finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

35 §

Regionförvaltningsverket

Regionförvaltningsverket svarar inom sitt verksamhetsområde för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

38 §

Djurskyddsövervakare

Regionförvaltningsverket kan på de villkor som det föreskriver bevilja rätt att i egenskap av djurskyddsövervakare verkställa inspektioner enligt 39 § å den som genom sin utbildning eller genom praktisk erfarenhet har förvärvat tillräcklig förtrogenhet med den djurart som är föremål för inspektionen och de djurskyddskrav som ställs på djurhållningen av arten och som

har genomgått Livsmedelssäkerhetsverkets djurskyddsövervakarkurs om utförande av djurskyddsinspektioner. I enlighet med djurskyddsövervakarens kompetens kan inspektionsrätten gälla antingen en enskild djurart eller flera djurarter. Djurskyddsövervakaren har inte rätt att verkställa inspektioner på områden som omfattas av hemfriden.

Djurskyddsövervakaren svarar för en skada som han eller hon vållar vid en inspektion i enlighet med vad som föreskrivs i skadeståndslagen (412/1974), och djurskyddsövervakaren ska ha en försäkring för eventuella skador som uppstår vid inspektionerna. Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på djurskyddsövervakare då de verkställer inspektioner enligt denna lag.

Regionförvaltningsverket kan återkalla rätten att verkställa inspektioner, om djurskyddsövervakaren försummar att iaktta de villkor som regionförvaltningsverket ställt eller annars på ett väsentligt sätt bryter mot sina förpliktelser när det gäller inspektionen. Rätten kan också återkallas av annan grundad anledning.

39 §

Inspektion

Om det finns anledning att misstänka att ett djur sköts, behandlas eller används i strid med denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, har regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen och djurskyddsövervakaren rätt att verkställa inspektion.

Även utan misstanke har regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen och djurskyddsövervakaren rätt att verkställa inspektion vid cirkusar, djurparker, permanenta och ambulerande djurutställningar, djurtävlingar, tillställningar som avses i 16 § 4 mom. samt förevisningar och föreställningar där djur medverkar samt på platser där verksamhet enligt 21, 23 eller 24 § bedrivs. Även utan misstanke har besiktningsveterinärer

rätt att verkställa inspektion i alla förvaringsutrymmen för djur inom ett slakteri- eller slaktplatsområde.

Den som verkställer en inspektion har rätt att få tillträde till de utrymmen där djuren hålls och att utan ersättning ta de prov som behövs för inspektionen. Vid inspektionen kan djuret, dess förvaringsplats samt föda, dryck, utrustning och redskap för djuret inspekteras.

På områden som omfattas av hemfriden får i denna paragraf avsedd inspektion eller provtagning utföras endast av en myndighet och endast om det är nödvändigt för utredande av de omständigheter som inspektionen gäller samt om det finns anledning att misstänka att djurets ägare eller innehavare gjort sig skyldig till straffbart förfarande som strider mot denna lag. Djurskyddsövervakaren kan inom ramen för sin inspektionsrätt vid behov bistå en myndighet vid verkställandet av en inspektion på ett område som omfattas av hemfriden.

41 §

Anmälningar

Om djurskyddsövervakaren vid en inspektion finner att denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser eller föreskrifter har överträtts, ska han eller hon anmäla detta till regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen eller polisen, vilka vid behov ska vidta åtgärder enligt 42—44 §.

Om besiktningsveterinären misstänker att denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av den har överträtts vid en djurhållningsenhet som levererar djur till slakt, ska han eller hon anmäla detta till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde djurhållningsenheten är belägen.

42 §

Förbud och föreskrifter

Om det vid en inspektion enligt 39 § eller annars konstateras att denna lag eller med stöd av

den utfärdade bestämmelser eller föreskrifter har överträtts, får regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, besiktningsveterinären, gränsveterinären eller polisen förbjuda djurets ägare eller innehavare att fortsätta med eller upprepa det förfarande som strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den och ålägga djurets ägare eller innehavare att fullgöra sin skyldighet inom utsatt tid.

43 §

Vite och hot om tvångsutförande

Regionförvaltningsverket kan på eget initiativ eller på begäran av kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, besiktningsveterinären eller polisen förena ett förbud eller ett åläggande som har meddelats med stöd av 42 § med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliga bekostnad.

Bestämmelser om vite och hot om tvångsutförande finns i övrigt i viteslagen.

44 §

Brådskande åtgärder

Om det behövs av djurskyddsskäl, får regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, besiktningsveterinären, gränsveterinären eller polisen med avvikelse från 42 § vidta omedelbara åtgärder för att trygga ett djurs välbefinnande. I detta syfte kan för djuret skaffas vård någon annanstans eller en skötare eller foder eller andra ämnen som är absolut nödvändiga för djurets välbefinnande eller, om detta inte är möjligt eller ändamålsenligt, djuret avlivas eller sändas till slakt eller säljas på auktion eller på annat sätt till gängse pris.

46 §

Omhändertagande och förstöring

Regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, besiktningsveterinären och polisen har rätt att omhänderta anordningar, redskap och ämnen som avses i 12 §. I fråga om hörande av anordningens, redskapets eller ämnets ägare eller innehavare före beslutet om omhändertagande samt om delgivning av beslutet gäller på motsvarande sätt vad som föreskrivs om dem i 45 §.

48 §

Utredningar och undersökningar

Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket får för tillsynen över att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser följs eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter detta förordna tjänsteveterinärer att utföra utredningar och undersökningar i sådana djurhållningsenheter där djur hålls för idkande av näring samt i slakterier och på slaktplatser.

51 §

Besvär

Ändring i ett beslut som Livsmedelssäkerhetsverket, regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, en besiktningsveterinär, en gränsveterinär och polisen har fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Besvär över beslut som fattats med stöd av denna lag ska behandlas i brådskande ordning.

61 §

Skadestånd

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. tillämpas också i fråga om ersättande av skada som eventuellt har vållats av en veterinär som Livsmedelssäkerhetsverket eller regionförvaltningsverket har förordnat att utföra uppgifter enligt denna lag samt i fråga om återkrav av ersättningsarna.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 14 b § i skogslagen

I enlighet med riksdagens beslut ändras i skogslagen av den 12 december 1996 (1093/1996) 14 b §, sådan den lyder i lag 552/2004, som följer:

14 b §

Förfarande vid anmälan om flygekorrar

Gäller den anmälan om användning av skog som kommit in till skogscentralen en sådan plats på vilken flygekorrar förökar sig och rastar och

som nämns i en handling som närings-, trafik- och miljöcentralen tillställt skogscentralen, ska skogscentralen omedelbart göra en anmälan om detta till närings-, trafik- och miljöcentralen och markägaren samt till den representant för mark-

ägaren samt den innehavare av avverkningsrätten som skogscentralen känner till.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 4 och 18 § i lagen om veterinär gränskontroll

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 20 december 1996 om veterinär gränskontroll (1192/1996) 4 och 18 §, sådana de lyder i lag 297/2006, som följer:

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *gränsveterinär* en legitimerad veterinär som är i Livsmedelssäkerhetsverkets tjänst och utför uppgifter enligt denna lag eller som Livsmedelssäkerhetsverket har bemyndigat att utföra uppgifter enligt denna lag och vikarien för en sådan veterinär,

2) *tillsynsmyndighet* Livsmedelssäkerhetsverket, en gränsveterinär, tullverket, regionförvaltningsverket, en i 10 § 2 mom. avsedd annan statlig eller kommunal myndighet eller samkommunmyndighet med vilken jord- och skogsbruksministeriet har kommit överens om utförande av kontroller i godkända hamnar samt en kommunalveterinär som utför uppgifter som avses i 18 §.

18 §

Brister som konstateras senare hos importerade djur eller varor

Livsmedelssäkerhetsverket kan bestämma att djur eller varor som har förts in i landet och vil-

ka observeras medföra eller beträffande vilka det finns anledning att misstänka att de kan medföra risk för spridning av djursjukdomar ska föras ut ur landet, isoleras, försättas i karantän, användas eller behandlas på ett sätt som Livsmedelssäkerhetsverket godkänner eller avlivas eller destrueras. Samma förfarande tillämpas också på avkomma, embryon och könsceller av djur som införts på ovan nämnda sätt samt på produkter som härrör från dessa djur.

Om djur eller varor som avses i 1 mom. konstateras medföra eller om det finns anledning att misstänka att de kan medföra risk för spridning av sådana djursjukdomar som med stöd av lagen om djursjukdomar (55/1980) har angetts som djursjukdomar som ska bekämpas, ska regionförvaltningsverket och kommunalveterinären enligt gällande bestämmelser och Livsmedelssäkerhetsverkets föreskrifter vidta sådana åtgärder för förhindrande av sjukdomens spridning som avses i lagen om djursjukdomar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om medicinsk behandling av djur

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 27 juni 1997 om medicinsk behandling av djur (617/1997) 4 § 9 punkten, 6, 7 och 27—30 §, 31 § 1 mom. samt 32 och 33 §, av dem 4 § 9 punkten sådan den lyder i lag 791/2009 och 6 § sådan den lyder i lag 299/2006, som följer:

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

9) *tillsynsmyndighet* Livsmedelssäkerhetsverket, Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet, regionförvaltningsverket och den veterinär som regionförvaltningsverket har förordnat till ett övervakningsuppdrag.

6 §

Regionförvaltningsverket

Regionförvaltningsverket svarar inom sitt verksamhetsområde för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

7 §

Veterinärer

I skötseln av övervakningsuppgifterna kan regionförvaltningsverket bistås av de veterinärer som det har förordnat till övervakningsuppdrag. Den veterinär som regionförvaltningsverket har förordnat till ett övervakningsuppdrag står i denna uppgift under regionförvaltningsverkets styrning och tillsyn. Bestämmelserna om straffrätts-

ligt tjänsteansvar tillämpas på veterinären när han eller hon utför övervakningsuppdraget.

Den veterinär som regionförvaltningsverket har förordnat till ett övervakningsuppdrag har rätt att få ersättning för den utförda uppgiften enligt vad som särskilt bestäms om förrättningsarvoden till veterinärer.

27 §

Föreskrifter och förbud

Om ett animalieproduktionsdjur har behandlats med en läkemedelssubstans som har förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning har begränsats med stöd av denna lag eller om djuret har behandlats med ett redskap som har förbjudits med stöd av denna lag, kan regionförvaltningsverket förordna att djuret ska avlivas samt att kroppen och de produkter som fås från djuret ska förstöras. Regionförvaltningsverket kan också förbjuda att djuret säljs eller överläts på något annat sätt, att djuret slaktas för att användas som livsmedel eller fodermedel och att produkter som fås från djuret överläts för att användas som livsmedel eller fodermedel. Dessutom kan regionförvaltningsverket förbjuda att produktionsenhetens andra animalieproduktionsdjur förflyttas från produktionsenheten i fråga under den tid som undersökningarna och utredningarna pågår.

Om en läkemedelssubstans som har förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning har begränsats med stöd av denna lag har påträffats hos ett djur på en produktionsenhet eller i en produkt från djuret, kan regionförvaltningsverket förordna att något annat animalieproduktionsdjur på produktionsenheten ska avlivas eller förstöras, om djurets ägare eller innehavare vägrar stå för undersökningskostnaderna och kostnaderna för att utreda om djuret har behandlats med en läkemedelssubstans som har förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning har begränsats med stöd av denna lag.

Om ett animaliskt livsmedel som härrör från produktionsenheten konstateras innehålla sådana mängder rests substanser av läkemedel som överstiger de tillåtna maximimängderna, kan regionförvaltningsverket förbjuda att animalieproduktionsdjuren förflyttas från produktionsenheten och förbjuda att de animaliska produkterna överläts från produktionsenheten för att användas som livsmedel eller fodermedel under den tid som undersökningarna och utredningarna pågår.

Om ett animalieproduktionsdjur från produktionsenheten eller en produkt från djuret konstateras innehålla läkemedelssubstanser som förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning har begränsats med stöd av denna lag eller om animaliska livsmedel som härrör från produktionsenheten upprepade gånger har konstaterats innehålla sådana mängder rests substanser av läkemedel som överstiger de tillåtna maximimängderna, kan regionförvaltningsverket förordna att produktionsenheten och andra produktionsenheter som samma person äger eller innehar tillfälligt ställs under förstärkt kontroll.

28 §

Brådskande åtgärder

I brådskande fall kan den veterinär som regionförvaltningsverket har förordnat till ett övervakningsuppdrag förbjuda att animalieproduktionsdjur som avses i 27 § förflyttas från produktionsenheten eller att animaliska produkter över-

läts från produktionsenheten för att användas som livsmedel eller fodermedel.

Veterinären ska omedelbart hänskjuta sitt beslut till regionförvaltningsverket. Beslutet ska iakttas tills regionförvaltningsverket har avgjort ärendet. Regionförvaltningsverket ska behandla ärendet i brådskande ordning.

29 §

Hörande

Innan ett beslut enligt 27 § fattas ska regionförvaltningsverket och innan ett beslut enligt 28 § fattas ska den veterinär som regionförvaltningsverket har förordnat till ett övervakningsuppdrag ge djurets ägare eller innehavare tillfälle att bli hörd. I brådskande fall ska djurets ägare eller innehavare ges tillfälle att bli hörd endast om denne kan anträffas omedelbart. Djurets ägare eller innehavare ska omedelbart underrättas om beslutet.

30 §

Vite och hot om tvångsutförande

Regionförvaltningsverket kan förena ett förordnande eller ett förbud som meddelats med stöd av 27 och 28 § med vite eller med hot om tvångsutförande.

Bestämmelser om vite och hot om tvångsutförande finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

31 §

Omhändertagande

I de fall som avses i 27 § 1 och 2 mom. ska regionförvaltningsverket omhänderta sådana fodermedel, läkemedel eller andra ämnen avsedda för behandling av djur eller redskap avsedda att användas vid medicinsk behandling av djur som finns på produktionsenheten eller som djurets ägare eller innehavare förfogar över, om det finns skäl att misstänka att de fodermedel, läkemedel eller andra ämnen som används för behandling av djur innehåller läkemedelssubstanser som har förbjudits med stöd av denna lag el-

ler vars användning har begränsats med stöd av denna lag eller att användningen av de redskap som är avsedda att användas vid medicinsk behandling av djur har förbjudits med stöd av denna lag.

32 §

Förvaring och användning av omhändertagna egendom

Den omhändertagna egendomen kan vid behov förvaras på produktionsenheten eller hos djurets ägare eller innehavare märkt på lämpligt sätt eller i ett förseglat eller på något annat sätt märkt lagerutrymme.

Regionförvaltningsverket bestämmer vad som ska ske med den egendom som omhändertagits. Om den omhändertagna egendomen konstateras innehålla läkemedelssubstanser som har förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning har begränsats med stöd av denna lag eller om användning av det omhändertagna redskapet som är avsett att användas vid medicinsk

behandling av djur har förbjudits med stöd av denna lag, ska den omhändertagna egendomen förordnas att förstöras. I annat fall ska egendomen förordnas att returneras till dess ägare eller innehavare.

33 §

Sökande av ändring i beslut av en tillsynsmyndighet

I ett beslut som en veterinär som regionförvaltningsverket har förordnat till ett övervakningsuppdrag har fattat med stöd av 28 § får ändring inte sökas särskilt.

Ändring i ett beslut som regionförvaltningsverket har fattat söks hos förvaltningsdomstolen med iakttagande av förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsetter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om stödjande av grundtorrläggning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 24 oktober 1997 om stödjande av grundtorrläggning (947/1997) 3 § 5 punkten, 11 och 16 §, 17 § 1 och 2 mom., 18 § 5 mom., 23—25 och 27 § samt 29 § 4 mom., av dem 18 § 5 mom. och 23 § sådana de lyder i lag 82/2007, som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

5) *statsarbete* ett grundtorrläggningssprojekt som erhåller stöd enligt denna lag och som nä-

rings-, trafik- och miljöcentralen genomför för ett dikningsbolag,

11 §

Överlåtelse av statsarbete

Sedan ett statsarbete blivit färdigt hålls ett överlåtelsesammanträde mellan närings-, trafik-

och miljöcentralen och diktningbolaget. Vid överlåtelsesammanträdet besluts om överlåtelse av arbetet till bolaget, som samtidigt övertar ansvaret för skötseln av projektet. I fråga om överlåtelsesammanträdet bestäms närmare genom förordning.

16 §

Delning av statliga lån och ändring i pantansvar

När fastigheter, som utgör pant för ett och samma i denna lag avsett statligt lån jämte ränta, tillhör olika ägare, får lånet delas upp mellan ägarna till fastigheterna om ägarna kommer överens om det, närings-, trafik- och miljöcentralen godkänner avtalet och innehavare av sådana panträtter och särskilda rättigheter vars ställning försämras samtycker till delningen.

På statens vägnar kan godkännas att lånet delas eller samtycke ges till befrielse från pantansvar, om återkravet av det statliga lånet och räntan för det inte äventyras. På samtycke tillämpas också vad som föreskrivs i 18 kap. 6 § i jordabalken.

Vad som bestäms om fastigheter i denna paragraf gäller också överlåtna outbrutna områden, om förvärvet beviljats lagfart.

Ändring i en närings-, trafik- och miljöcentralens beslut enligt denna paragraf om godkännande av avtal eller samtycke får inte sökas genom besvär.

17 §

Anmälan till inskrivningsmyndighet

När beslut har fattats om finansiering av ett statsarbete, ska närings-, trafik- och miljöcentralen utan dröjsmål göra anmälan till behörig inskrivningsmyndighet för införande i lagfarts- och inteckningsregistret av panträtt som nämns i 15 §. Som lånebelopp för varje fastighet ska då uppges den på grundval av kostnadsförslaget och fördelningen av kostnaderna beräknade andelen av kostnaderna för projektet. Panträtten förfaller, om anmälan inte har gjorts till inskriv-

ningsmyndigheten inom ett år från finansieringsbeslutet.

När projektet färdigställts och beslut har fattats om hur kostnaderna fördelas mellan fastigheterna och om kostnaderna har blivit betydligt större än vad som beräknats i kostnadsförslaget, ska närings-, trafik- och miljöcentralen göra en anmälan till inskrivningsmyndigheten med uppgift om hur stor statens nya fordran är.

18 §

Återkrav av understöd och uppsägning av lån

I denna paragraf avsett beslut om återkrav av understöd eller uppsägning av lån fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen. I det fall som avses i 4 mom. 3 punkten fattas dock beslut om uppsägning av lån av Statskontoret.

23 §

Verkställighetsmyndigheter

Verkställigheten av denna lag handhas av jord- och skogsbruksministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralerna samt Statskontoret enligt vad som bestäms i denna lag och med stöd av den.

24 §

Finansieringsbeslut

Närings-, trafik- och miljöcentralerna beslutar om beviljande av understöd för delägararbete samt om beviljande av understöd och lån för genomförande av ett projekt som statsarbete. Finansieringsbeslutet ska delges kommunens miljövårdsmyndighet.

25 §

Tillsyn

Närings-, trafik- och miljöcentralerna övervakar genomförandet och underhållet av delägarar-

beten samt iakttagandet av de finansieringsvillkor som gäller dem. Närings-, trafik- och miljöcentralerna övervakar likaså underhållet av statsarbeten och iakttagandet av de finansieringsvillkor som gäller dem.

Det ministerium som saken gäller samt närings-, trafik- och miljöcentralerna har rätt att låta personer som de befullmäktigat kontrollera användningen av understöden. Understödstagaren är skyldig att för dem visa upp alla räkenskapsböcker och andra handlingar som behövs samt att även annars biträda vid kontrollen.

Närmare bestämmelser om tillsynen utfärdas genom förordning av statsrådet.

27 §

Ändringssökande

I ett beslut som en närings-, trafik- och miljöcentral meddelat i ett ärende som avses i denna lag får ändring sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden i den ordning som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvärsskriften kan även tillställas närings-, trafik- och miljöcentralen, som ska sända den jämte de handlingar som uppkommit i ärendet och sitt utlåtande om besvaren till besvärinstansen.

I landsbygdsnäringsnämndens beslut som avses i 1 mom. får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen. Om det är fråga om något annat än ett i 18 § i denna lag avsett ärende får ändring sökas endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Tillstånd kan beviljas endast om det med avseende på lagens tillämpning i andra liknande fall eller med hänsyn till en enhetlig rättstillämpning är av vikt att saken prövas av högsta förvaltningsdomstolen eller om det finns andra vägande skäl.

29 §

Ikraftträdelse- och övergångsstadganden

— — — — —
Likväl kan 14 § 2 mom. tillämpas även för att gårdsbruksenhetsvis återkräva sådana lån som beviljats med stöd av de lagar som avses i 2 mom., om en sakägare lämnar in en ansökan om detta jämte behövliga utredningar till närings-, trafik- och miljöcentralen innan den sista betalningsraten enligt lagen om uppbörd i ett för allt av vissa fordringar (682/1966) har förfallit.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsetter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 4 § i lagen om verkställighet av ett identifierings- och meddelandesystem inom Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 14 november 1997 om verkställighet av ett identifierings- och meddelandesystem inom Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (987/1997) 4 § som följer:

4 §

Aktörens skyldighet att lämna uppgifter

En aktör är vid vite skyldig att ge alla utredningar som behövs för att ett ärende som avses i denna lag ska kunna utredas.

Regionförvaltningsverket förelägger vite som avses i 1 mom. och dömer ut det i den ordning som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 12 mars 1999 om finansiering av landsbygdsnäringsar (329/1999) 38—40 §, 44 § 1 mom., 45 § 3 mom., 55, 58, 60, 63 och 65 §, 72 § 2 mom. samt 75 §, av dem 44 § 1 mom., 45 § 3 mom. samt 55, 58 och 63 § sådana de lyder i lag 1479/2007, 60 § sådan den lyder i lag 425/2007 samt 65 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag och i nämnda lag 1479/2007, som följer:

38 §

Frivillig skuldsanering i fråga om räntestödslån

Räntestödslån som med stöd av denna lag eller andra författningar eller statsrådsbeslut har beviljats landsbygdsföretag kan frivilligt saneras i enlighet med 36 §.

Reglering av räntan på räntestödslån sänker den ränta som låntagaren betalar. Räntestödets belopp beräknas utgående från en ränta i enlighet med villkoren i skuldebrevet. Skuldsanering kan genomföras, om låntagaren och det kreditinstitut som har beviljat lånet är ense om villkoren för skuldsaneringen och om närings-, trafik- och miljöcentralen har samtyckt till en reglering av räntestödslånen.

39 §

Avtal om skuldsanering

Närings-, trafik- och miljöcentralen samt gäldenären och kreditinstitutet undertecknar tillsammans ett avtal om genomförande av frivillig skuldsanering i fråga om statliga lån och ränte-

stödslån. Avtalet åsidosätter skuldebrevsvillkoren och villkoren i stödbeslutet.

I fråga om förutsättningarna för, förfarandet vid och uppföljningen av frivillig skuldsanering bestäms vid behov närmare genom förordning av statsrådet.

40 §

Förfallande av frivillig skuldsanering

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan bestämna att en frivillig skuldsanering ska förfalla, om

1) gäldenären i samband med ansökan om skuldsanering eller under förfarandet har hemlighållit omständigheter som väsentligen påverkar saneringen eller på väsentliga punkter lämnat felaktiga uppgifter om omständigheterna och gäldenärens förfarande har varit synnerligen klanderbart med tanke på de andra parterna,

2) låntagaren väsentligen utan godtagbar orsak har försummat att iaktta avtalet.

Den frivilliga skuldsaneringen förfaller också när domstolen fastställer ett betalningsprogram för låntagaren enligt lagen om företagssa-

nering eller enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner. När domstolen fastställer programmet ska den beakta de lån och fordringar som ingår i den frivilliga skuldsaneringen enligt de villkor som hade bort iakttas utan den frivilliga skuldsaneringen.

Om det har bestämts att skuldsaneringen förfaller, har borgenären rätt att av gäldenären kräva betalning för sin fordran enligt de villkor som skulle gälla utan skuldsanering. Gäldenären ska dock inte betala dröjsmålsränta till borgenären för den tid skuldsaneringen varat, om inte närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar något annat på grund av orsaken till att skuldsaneringen förfaller.

44 §

Inspektionsrätt

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralerna har rätt att utan förhandsmeddelande låta sina tjänstemän utföra de inspektioner som behövs för övervakningen av att förutsättningarna och villkoren i anslutning till beviljande av stöd som avses i denna lag iakttas.

45 §

Erhållande av uppgifter

Det kreditinstitut som beviljat lånet är skyldigt att på en specificerad begäran ge Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen sådana uppgifter som behövs för att utreda om den sökande varit i behov av stöd eller inte. Kreditinstitutet är också skyldigt att ge jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket eller en person som dessa bemyndigat de uppgifter som behövs för att konstatera om lånevillkoren samt berörda gemenskapsrättsakter, denna lag samt de författningar och föreskrifter som utfärdats med stöd av den har iakttagits i övrigt. Den ovan nämnda skyldigheten att lämna uppgifter gäller även sekretessbelagda uppgifter.

55 §

Myndigheter

Verkställigheten av denna lag sköts av jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Beslut om beviljande av stöd för vattendragsåtgärder enligt 15 § fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen inom ramen för de anslag som jord- och skogsbruksministeriet anvisat den för detta ändamål.

58 §

Ändringssökande

I Landsbygdsverkets eller en närings-, trafik- och miljöcentralens beslut enligt denna lag får ändring sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsarnas besvärsnämnd enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

60 §

Förfarandet vid ändringssökande

I de fall som avses i 58 § kan besvärsskriften tillställas besvärinstansen eller den närings-, trafik- och miljöcentral vars beslut överklagas. Om ändring söks i ett beslut som Landsbygdsverket fattat med stöd av denna lag kan besvärsskriften också tillställas Landsbygdsverket. Landsbygdsverket och närings-, trafik- och miljöcentralen ska sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till landsbygdsnäringsarnas besvärsnämnd.

63 §

Uttag av avgift för behandling av ärenden

Landsbygdsverkets samt närings-, trafik- och miljöcentralens beslut om skuldsanering är avgiftsfria. Även beslut av landsbygdsnäringsarnas besvärsnämnd angående skuldsanering är avgiftsfria.

65 §

Användningen av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond

Gårdsbrukets utvecklingsfonds medel får, utöver vad som någon annanstans i lag bestäms om användningen av dem, användas för

1) förvärv av mark och annan egendom,
2) skötsel och iståndsättning av förvärvad egendom,

3) gottgörelser, ersättningar och förvaltningsutgifter som lån som beviljats av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond medför samt för ersättningar i anslutning till statsborgen och för utgifter som statens borgensansvar medför,

4) understöd som avses i 11 §,

5) beskogning av åker i jord- och skogsbruksministeriets, Landsbygdsverkets eller närings-, trafik- och miljöcentralens besittning och behövliga skogsvårds- och skogsförbättringsarbeten på de skogsmarker som är i deras besittning, samt för

6) forskning som hänför sig till gårdsbruket och småföretagarverksamheten på landsbygden samt utredningar som gäller dessa.

Medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond får även användas för utredande och utvecklande av verksamhetsbetingelserna för företagareverksamhet som främjar en mångsidigare näringsverksamhet på landsbygden samt för utbildning av småföretagare och sådana som ämnar bli småföretagare. För detta ändamål kan medel även anvisas närings-, trafik- och miljöcentralerna, som kan vidarefördela dem till kommunerna.

Av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond får betalas arvode och ersättning för kostnader i an-

slutning till det förfarande som avses i 36 och 38 §.

72 §

Skuldsanering i fråga om lån och statens försäljningsprisfordringar som baserar sig på tidigare lagstiftning

— — — — —
Avtal om frivillig skuldsanering undertecknas på statens vägnar av närings-, trafik- och miljöcentralen.
— — — — —

75 §

Sökande av ändring i avgöranden enligt tidigare lagstiftning

När denna lag har trätt i kraft söks ändring i beslut som närings-, trafik- och miljöcentralen, skogscentralen och landsbygdsnäringsnämnden har fattat i ärenden enligt landsbygdsnäringslagen och enligt lagen om strukturlagstiftning inom jord- och skogsbruket så som bestäms i 58—61 § i denna lag i fråga om motsvarande ärenden, utan hinder av vad som tidigare har bestämts om sökande av ändring.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Lagens 38, 39 och 65 § samt 72 § 2 mom. träder dock i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag**om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 21 januari 2000 om utövning av veterinäryrket (29/2000) 12 §, 19 § 3 mom., 22 § 1 mom., 33 § 2 mom. samt 34 och 40 §,

av dem 12 och 34 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 301/2006 samt 19 § 3 mom., 22 § 1 mom. och 40 § sådana de lyder i sistnämnda lag, som följer:

12 §

Anmälning- och upplysningsskyldighet

Utan hinder av sekretessbestämmelserna är en utövare av veterinäryrket skyldig att i enlighet med Livsmedelssäkerhetsverkets föreskrifter lämna anmälningar och statistiska uppgifter om de sjukdomsfall han eller hon behandlat samt sådana av Livsmedelssäkerhetsverket eller regionförvaltningsverket infordrade utredningar och förklaringar som gäller sjukdomsfall eller annars har anknytning till utövningen av veterinäryrket. En legitimerad veterinär som utövar veterinäryrket är dessutom skyldig att underrätta Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket om sin boningsort och adress samt förändringar i fråga om dem.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna är en utövare av veterinäryrket skyldig att till de veterinärer och andra myndigheter som sköter uppgifter i anknytning till verkställigheten av lagen om djursjukdomar (55/1980) utan dröjsmål anmäla sådana uppgifter om fall som han eller hon sköter vilka behövs för förhindrande av spridningen av djursjukdomar som ska bekämpas enligt lagen om djursjukdomar. Om djurskyddsskäl kräver det är den som utövar veterinäryrket skyldig att utan hinder av sekretessbestämmelserna till djurskyddsmyndigheten utan dröjsmål anmäla fall som han eller hon behandlar eller i samband med behandlingen gjorda iakttagelser angående förvaringsutrymmen för djur och lämna de upplysningar som behövs för att fallet ska kunna utredas.

19 §

Styrning och tillsyn

Regionförvaltningsverket svarar inom sitt verksamhetsområde för verkställigheten och till-

synen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

22 §

Granskning av mottagningsverksamheten

Livsmedelssäkerhetsverket eller regionförvaltningsverket kan granska mottagnings-, undersöknings- och vårdutrymmena samt journalhandlingarna hos en utövare av veterinäryrket, om detta behövs för verkställandet av den tillsyn som föreskrivs i denna lag. På samma grunder kan Livsmedelssäkerhetsverket även bestämma att regionförvaltningsverket ska genomföra denna granskning.

33 §

Förvaringstider för uppgifter som införts i veterinärregistret och utlämnande av uppgifter

Regionförvaltningsverket har, om det är fråga om tillsynsuppgifter enligt denna lag, och myndigheterna i stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om en internationell förpliktelse som är bindande för Finland förutsätter det, rätt att avgiftsfritt få uppgifter ur veterinärregistret. Uppgifter kan lämnas ut avgiftsfritt också till domstolar och andra myndigheter och sammanslutningar som har lagstadgad rätt att få uppgifter. Regionförvaltningsverket kan få veterinärregistret och uppgifter ur det också i elektronisk form.

34 §

Veterinärförteckning

Livsmedelssäkerhetsverket publicerar utifrån de uppgifter som anges i 32 § 2 mom. en veteri-

närförteckning avsedd för allmänheten. Veterinärförteckningen får inte utan samtycke av en utövare av veterinäryrket innehålla hans eller hennes hemadress eller personbeteckning. Veterinärförteckningen sänds årligen avgiftsfritt till regionförvaltningsverken, apoteken och läkemedelspartiaffärerna. Den kan också avgiftsfritt ges myndigheterna, apoteken och läkemedelspartiaffärerna i elektronisk form.

När det gäller kommunalveterinärer kan veterinärförteckningen kompletterad med personbeteckningar avgiftsfritt sändas i skriftlig eller elektronisk form till de pensionsanstalter som behandlar kommunalveterinärernas pensioner.

40 §

Rätt att få uppgifter

Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverken har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna av statliga och kommunala myndigheter, en sammkommuns myndigheter, andra offentligrättsliga samfund samt apotek och läkemedelspartiaffärer på begäran avgiftsfritt få de upplysningar och utredningar som behövs för att uppgifterna enligt denna lag ska kunna utföras.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 21 januari 2000 om finansiering av renhushållning och naturnäringar (45/2000) 20 §, 22 § 3 mom., 32—34 §, 35 § 1 mom., 36 §, 37 § 2 mom., 38 § 2 mom., 39 § 1 mom., 40 § 1 mom., 44 § 3 punkten, 45 §, 55 § 1 mom., 56, 60 och 62 §, 65 § 2 mom. samt 77, 79 och 80 §, av dem 35 § 1 mom., 40 § 1 mom., 55 § 1 mom. och 60 § sådana de lyder i lag 426/2007, 36 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 275/2004, 37 § 2 mom. sådant det lyder i sistnämnda lag, 39 § 1 mom. sådant det lyder i lag 54/2008 samt 45 och 56 § sådana de lyder delvis ändrade i nämnda lag 426/2007, som följer:

20 §

Säkerheter

För ett statligt lån ska när det lyfts finnas en säkerhet av det slag som används allmänt i bankverksamhet, om inte närings-, trafik- och miljöcentralen har beviljat befrielse från skaffande av säkerhet.

Om någon annan än en offentligrättslig sammanlutning ansöker om annat stöd än stöd i anslutning till lån, kan den myndighet som beviljar stödet vid behov kräva säkerhet av sökanden.

Den myndighet som beviljar stödet beslutar om formen för säkerheten. Närmare bestämmelser om när ställande av säkerhet är behövligt kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

22 §

Statens ansvar

Frivillig skuldsanering eller andra därmed jämförbara arrangemang eller en frivillig realisering av den egendom som utgör säkerhet för

lånet så att återkrav av lånet äventyras får genomföras endast med samtycke av närings-, trafik- och miljöcentralen.

32 §

Frivillig skuldsanering i fråga om räntestödslån

Räntestödslån som med stöd av denna lag eller andra författningar har beviljats renhushållnings- eller naturnäringsidkare kan saneras frivilligt i enlighet med 30 §.

Reglering av räntan på räntestödslån sänker den ränta som låntagaren betalar. Räntestödets belopp beräknas enligt räntan i enlighet med villkoren i skuldebrevet. Skuldsanering kan genomföras, om låntagaren och det kreditinstitut som har beviljat lånet är ense om villkoren för skuldsaneringen och om närings-, trafik- och miljöcentralen har samtyckt till en reglering av räntestödslånen.

33 §

Avtal om skuldsanering

Närings-, trafik- och miljöcentralen samt gäldenären och kreditinstitutet undertecknar tillsammans ett avtal om genomförande av frivillig skuldsanering i fråga om statliga lån och räntestödslån. Avtalet åsidosätter villkoren i skuldebrevet och stödbeslutet.

I fråga om förutsättningarna för, förfarandet vid och uppföljningen av frivillig skuldsanering bestäms vid behov närmare genom förordning av statsrådet.

34 §

Förfall av frivillig skuldsanering

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan bestämma att en frivillig skuldsanering ska förfalla, om

1) gäldenären i samband med ansökan om skuldsanering eller under förfarandet har hemlighållit omständigheter som väsentligen påverkar saneringen eller på väsentliga punkter lämnat felaktiga uppgifter om omständigheterna och

gäldenärens förfarande har varit synnerligen klanderbart med tanke på de andra parterna, eller om

2) låntagaren väsentligen utan godtagbar orsak har försummat att iaktta avtalet.

Den frivilliga skuldsaneringen förfaller också när domstolen fastställer ett betalningsprogram för låntagaren enligt lagen om företagssanering eller enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner. När domstolen fastställer programmet ska den beakta de lån och fordringar som ingått i den frivilliga skuldsaneringen enligt de villkor som hade bort iaktas utan den frivilliga skuldsaneringen.

Om det har bestämts att skuldsaneringen förfaller, har borgenären rätt att av gäldenären kräva betalning för sin fordran enligt de villkor som skulle ha gällt utan skuldsanering. Gäldenären ska dock inte betala dröjsmålsränta till borgenären för den tid skuldsaneringen varat, om inte närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar något annat på grund av orsaken till att skuldsaneringen förfaller.

35 §

Myndigheter

Verkställigheten av denna lag sköts av jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, närings-, trafik- och miljöcentralerna och de kommunala landsbygdsnäringsmyndigheterna.

36 §

Ansökan om och beviljande av finansieringsstöd

Närings-, trafik- och miljöcentralen beviljar finansieringsstöd på ansökan. En ansökan om stöd ska upprättas skriftligen och undertecknas.

Innan närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om beviljande av finansieringsstöd, kan utlåtande om ansökan inhämtas av den kommunala landsbygdsnäringsmyndigheten och, om ansökan baserar sig på renhushållning, även av Renbeteslagsföreningen. Vid behov ska dessutom inhämtas utlåtande av en annan sakkunniginstans som är insatt i den sökandes bransch.

37 §

Övervakning

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan bestämmas att närings-, trafik- och miljöcentralerna eller myndigheter inom andra förvaltningsområden anlitas som hjälp vid övervakningen, förutsatt att jord- och skogsbruksministeriet och ministeriet i fråga överenskommer särskilt om uppgifterna och deras omfattning. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan därtill vid behov utfärdas bestämmelser av teknisk natur om övervakning och uppföljning av användningen av lån och stöd.

38 §

Tillsyn över byggande

Inspektionerna utförs på byggherrens bekostnad så som bestäms om inspektioner i markanvändnings- och bygglagen (132/1999) eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den. För tillsyn enligt denna lag kan inspektioner utföras även av en byggnadstillsynsmyndighet som godkänts av närings-, trafik- och miljöcentralen.

39 §

Lyftande av lån samt övervakning som utförs av kreditinstituten

Ett statligt lån eller ett räntestödslån som beviljats av ett kreditinstitut får inte lyftas om inte stödtagaren företer ett tillstånd av närings-, trafik- och miljöcentralen att lyfta lånet. För att ett tillstånd att lyfta lån ska beviljas krävs en godtagbar utredning över genomförandet av det projekt som ska stödjas. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de utredningar som ska företas för att tillstånd att lyfta lån ska beviljas, om förfarandet samt om tidsfristerna vid beviljande av tillstånd.

40 §

Inspektionsrätt

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket och närings-, trafik- och miljöcentralerna har rätt att utan förhandsmeddelande utföra de inspektioner som behövs för övervakningen av att förutsättningarna och villkoren i anslutning till beviljande, utbetalning och användning av bidrag, lån och andra stöd som avses i denna lag iakttas.

44 §

Återkrav enligt prövning

Utöver vad som bestäms i 43 § kan betalningen av ett stöd inställas eller krav ställas på återbetalning helt eller delvis, om

3) stödtagaren under de fem år som följer på utbetalningen av den sista bidragsposten eller lyftandet av den sista låneraten utan samtycke av närings-, trafik- och miljöcentralen genom annat än arvsrättsligt fång har överlåtut egendom som stödet gäller till en person som inte uppfyller villkoren för beviljande av stöd,

45 §

Behörighet att återkräva stöd

Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket beslutar om återkrav och indragning av de stöd som de har beviljat. I övrigt beslutar närings-, trafik- och miljöcentralen om återkrav och indragning av stöd.

Stödet ska återkrävas inom en skälig tid med beaktande av grunden för återkravet och personens betalningsförmåga. Tiden för återbetalning av bidrag får vara högst ett år och tiden för återbetalning av statligt lån högst två år. När lån och bidrag sägs upp och när stöd återkrävs ska det samtidigt beslutas om det kapital som ska betalas ska betalas i en eller flera poster. Stöd får inte återkrävas efter det att tio år har förflutit från utbetalningen av den sista stödposten.

Ett kreditinstitut kan säga upp ett räntestödslån till omedelbar återbetalning, om det har beslutats att räntestödet ska dras in på de grunder som nämns i 43 §. Ett kreditinstitut ska säga upp ett statligt lån när närings-, trafik- och miljöcentralen genom ett lagakraftvunnet beslut har bestämt att lånet ska sägas upp. Ett kreditinstitut kan säga upp både ett statligt lån och ett räntestödslån, om det föreligger förutsättningar enligt 44 § 9—11 punkten.

55 §

Besvärsrätt

I ett beslut som Landsbygdsverket och närings-, trafik- och miljöcentralen fattat med stöd av denna lag får en part söka ändring genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden inom 30 dagar efter det att han eller hon har fått del av beslutet.

— — — — —

56 §

Förfarandet vid ändringsökande

Besvärsskriften kan tillställas besvärinstansen eller den närings-, trafik- och miljöcentral vars beslut överklagas. Om ändring söks i ett beslut som Landsbygdsverket fattat med stöd av denna lag kan besvärsskriften också tillställas Landsbygdsverket. Landsbygdsverket och närings-, trafik- och miljöcentralen ska sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvaren till landsbygdsnäringsnämnden.

Besvär över beslut av jord- och skogsbruksministeriet kan sändas direkt till högsta förvaltningsdomstolen.

60 §

Uttag av avgift för behandling av ärenden

För beslut som har fattats med stöd av denna lag tas avgift ut enligt vad som särskilt bestäms om uttag av avgifter. Landsbygdsverkets och närings-, trafik- och miljöcentralens beslut om

skuldsanering och andra lättnader i betalningen av krediter samt beviljande av stöd är dock avgiftsfria. Även beslut av landsbygdsnäringsnämnden angående skuldsanering och andra lättnader i betalningen av krediter är avgiftsfria.

62 §

Särskilda förmåner

Naturnäringsidkare som äger eller annars besitter och bebor en naturnäringslägenhet, en lägenhet som bildats genom tilldelande av ett tillskottsområde eller en lägenhet vars förvärv eller bebyggande har stötts i enlighet med denna lag eller en lag som gäller vid denna lags ikraftträdande, har rätt att utan särskild ersättning på statens mark- och vattenområden

1) med Forststyrelsens tillståndsbeslut av synnerligen välgående skäl förlägga stödpunkter för jakt eller stödpunkter för fiske samt fiskkällare och lagerbyggnader på platser som är nödvändiga för näringsidkandet i omedelbar anslutning till vattendrag som är viktiga för fiskerinäringen, och

2) ha sin boskap på bete och för den insamla hö, löv, starr och sjöfräken.

Tillstånd som nämns i 1 mom. kan beviljas endast om förläggandet av byggnaden i fråga ska anses nödvändig för idkandet av en naturnäring. Närings-, trafik- och miljöcentralen ger utlåtande om nödvändigheten av stödpunkten.

Forststyrelsen kan, efter att närings-, trafik- och miljöcentralen gett utlåtande i saken, återkalla en beviljad särskild förmån, om förmånen inte längre kan anses motiverad med tanke på idkandet av en naturnäring.

65 §

Användningen av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond

— — — — —
Medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond kan även användas för utredning och utveckling av verksamhetsbetingelserna för företagsverksam-

het som främjar mångsidigare renhushållning och naturnäringsringar samt för utbildning av företagare och sådana som ämnar bli företagare. För detta ändamål kan medel även anvisas närings-, trafik- och miljöcentralen, som kan vidareförmedla dem till kommunerna.

77 §

Sökande av ändring i avgöranden enligt tidigare lagstiftning

När denna lag har trätt i kraft söks ändring i beslut som närings-, trafik- och miljöcentralen och landsbygdsnäringsringarnas besvärnämnd har fattat i ärenden enligt renhushållningslagen och naturnäringslagen så som bestäms i 9 kap. i denna lag om motsvarande ärenden, utan hinder av vad som tidigare har bestämts om sökande av ändring.

79 §

Byggplatser

Ett renbeteslag som med besittningsrätt enligt lagen om renskötsellägenheter besitter ett byggplatsområde kan med närings-, trafik- och miljöcentralens tillståndsbeslut byta ett byggplatsområde, vars läge är oändamålsenligt eller som blivit obehövligt på grund av sitt läge, till en sådan av Forststyrelsen anvisad plats som är lämplig för renhushållning. Renbeteslaget ska flytta de byggnader som det äger från området inom två år från närings-, trafik- och miljöcen-

tralens beslut. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan förstärka sitt beslut med vite eller hot om tvångsutförande på det sätt som bestäms i viteslagen (1113/1990).

80 §

Vissa åtgärder och rättsförhållanden enligt tidigare lagstiftning

Lagen om renskötsellägenheter iaktas i fråga om de ärenden som hänför sig till verkställigheten av lagen om renskötsellägenheter och om vilka det inte föreskrivs något annat i denna lag. Detta gäller även betalningslättnader och begränsningar som hänför sig till lägenheter. Överföring av statens fordringar, återkrav av statens fordringar och bidrag, befrielse för en lägenhet eller en del av den från begränsningar och pantansvar, beviljande av tillstånd för överlåtelse samt beviljande av betalningslättnader i fråga om statens fordringar hör dock till närings-, trafik- och miljöcentralens behörighet, om de inte enligt denna lag ankommer på jord- och skogsbruksministeriet. Lagen om renskötsellägenheter iaktas i tillämpliga delar också i fråga om lån. Beslut om betalningslättnader och överföring av lån fattas dock av det kreditinstitut som beviljat lånet. Kreditinstitutet ska härvid iaktta vad som föreskrivs i den lagstiftning som gäller när denna lag träder i kraft.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsetter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 16 § i lagen om handel med utsäde

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 4 augusti 2000 om handel med utsäde (728/2000) 16 § som följer:

16 §

Tillsynsmyndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för verkställigheten av denna lag, för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den efterföljs samt för organiseringen av tillsynen. Livsmedelssäkerhetsverket anlitar vid tillsynen närings-, trafik-

och miljöcentralerna och kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter. Utöver Livsmedelssäkerhetsverket övervakar också tullverket importen av utsäde.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om ersättande av skördeskador

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 21 december 2000 om ersättande av skördeskador (1214/2000) 7 § 4 mom., sådant det lyder i lag 1495/2007, som följer:

7 §

Normskörd

För bestämmandet av normskördar indelas landet i normskördeområden, som motsvarar närings-, trafik- och miljöcentralernas verksam-

hetsområden. Landsbygdsverket meddelar föreskrifter om normskördar per växtart för respektive år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om vattentjänster

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 9 februari 2001 om vattentjänster (119/2001) 4 och 11 § samt 29 § 2 mom. som följer:

4 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynsmyndigheter enligt denna lag är närings-, trafik- och miljöcentralen samt den kommunala hälsoskyddsmyndigheten och den kommunala miljövårdsmyndigheten.

11 §

Befrielse från anslutningsskyldigheten

Den kommunala miljöförvaldsmyndigheten beviljar på ansökan fastigheter befrielse från anslutningsskyldigheten enligt 10 § på de grunder som bestäms i denna paragraf. Innan befrielse beviljas ska vattentjänstverket och ägaren eller innehavaren av fastigheten samt närings-, trafik- och miljöcentralen ges tillfälle att bli hörda. Den kommunala miljöförvaldsmyndigheten ska dessutom inhämta utlåtande om befrielsen hos den kommunala hälsoskyddsmyndigheten.

Befrielse från anslutningsskyldigheten ska beviljas, om

1) anslutningen till ledningsnätet skulle bli oskälig för ägaren eller innehavaren av fastigheten med beaktande av kostnaderna för anslutningen, det obetydliga behovet av vattentjänstverkets tjänster eller någon annan motsvarande särskild orsak,

2) befrielsen inte äventyrar ekonomiska och ändamålsenliga vattentjänster inom vattentjänstverkets verksamhetsområde,

3) och dessutom

a) en fastighet som befrias från anslutning till vattenledning förfogar över tillräckligt med hus-hållsvatten som uppfyller kraven, eller

b) det på en fastighet som befrias från anslutning till avlopp är möjligt att ordna uppsamlingen och behandlingen av avloppsvatten så att varken sanitär olägenhet eller förorening av miljön uppkommer, eller

c) det på en fastighet som befrias från anslutning till ett avlopp för avledande av dagvatten och dräneringsvatten är möjligt att avlägsna dagvatten och dräneringsvatten från fastigheten på något annat ändamålsenligt sätt.

29 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelse

— — — — —
Ett förbud eller åläggande som riktar sig mot en kommun utfärdas av närings-, trafik- och miljöcentralen.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag**om ändring av lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 28 december 2001 om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001) 10 c § 4 mom., 10 d § 5 mom. och 25 § 1 mom.,

av dem 10 c § 4 mom. sådant det lyder i lag 283/2008 och 10 d § 5 mom. sådant det lyder i nämnda lag 283/2008 och i lag 301/2009, som följer:

10 c §

Referenskvantitet för från produktionen frikopplad stöd för svin- och fjäderfähus-hållning

Den kommunala landsbygdsnäringsmyndigheten ska begära utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralen innan referenskvantiteten enligt 2 mom. 1 punkten beräknas. Begäran om ut-

låtande ska behandlas vid närings-, trafik- och miljöcentralen i brådskande ordning.

10 d §

Höjning av referenskvantiteten för från produktionen frikopplat stöd för svin- och fjäderfä-hushållning

Den kommunala landsbygdsnäringsmyndigheten ska begära utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralen innan referenskvantiteten höjs. Begäran om utlåtande ska behandlas vid

närings-, trafik- och miljöcentralen i brådskande ordning.

25 §

Ansökningsförfarande

Stöd som avses i denna lag ska sökas skriftligen hos den kommunala landsbygdsnäringsmyndigheten, närings-, trafik- och miljöcentralen eller Statens ämbetsverk på Åland.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om bekämpning av flyghavre

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen av den 8 mars 2002 om bekämpning av flyghavre (185/2002) 6 § 3 mom., 10 § och 11 § 1 mom. som följer:

6 §

Syn och bekämpningsplan

Landsbygdsnäringsmyndigheten ska överföra utarbetandet av bekämpningsplanen till närings-, trafik- och miljöcentralen, om det finns särskilda skäl till detta eller om det område där flyghavre förekommer är beläget inom flera kommuner.

10 §

Tillsynsmyndigheter

För verkställigheten av denna lag samt för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser

som utfärdats med stöd av den efterföljs samt för organiseringen av tillsynen svarar Livsmedelssäkerhetsverket, som vid tillsynen anlitar närings-, trafik- och miljöcentralerna och landsbygdsnäringsmyndigheterna.

Utöver Livsmedelssäkerhetsverket övervakar också tullverket importen av produkter och varor från växtproduktionen.

11 §

Auktoriserade inspektörer

Utöver vad som bestäms i 10 § kan Livsmedelssäkerhetsverket anlita inspektörer som det skriftligen har auktoriserat för uppdraget och som det själv övervakar och som samarbetar med såväl närings-, trafik- och miljöcentralen som

landsbygdsnäringsmyndigheten. På de auktoriserade inspektörerna tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när de utför uppdrag enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 37 § i lagen om samfällda skogar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 14 februari 2003 om samfällda skogar (109/2003) 37 § som följer:

37 §

Tryggande av panthavares ställning

Om ett område överlåts från en samfällad skog eller en samfällad skog säljs och denna åtgärd föranleder att värdet av en eller flera delägarfastigheter sjunker betydligt, ska delägarlaget hos regionförvaltningsverket deponera den del av köpeskillingen, jämte ränta, som tillkommer en sådan fastighet, om fastigheten belastas av pantfordringar. Vid styckningsförrättningen ska förrättningsmännen besluta för vilka fastigheters del köpeskillingen ska deponeras. Köpeskillingen får inte delas förrän förrättningsmännen har fattat sitt beslut.

En innehavare av panträtt eller inskriven sytning har samma rätt till den deponerade köpe-

skillingen som han har till delägarfastigheten. Om ägaren till delägarfastigheten inte kan visa att de rättsinnehavare som nämns ovan har gett tillstånd till att den deponerade köpeskillingen lyfts, ska regionförvaltningsverket fördela medlen enligt vad som i utsköpningsbalken (705/2007) bestäms om fördelning av köpeskillning för fast egendom.

I fråga om ersättning som betalats för ett område som lösts in från en samfällad skog tillämpas vad som i 1 och 2 mom. bestäms om köpeskillning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om skydd för växters sundhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 18 juli 2003 om skydd för växters sundhet (702/2003) 4 § 5 mom., 6 § 2 mom., 9 och 10 §, 11 § 3 mom., 14 §, 26 § 3 mom., 28 § samt 30 § 4 mom., sådana de lyder i lag 384/2008, som följer:

4 §

Registreringsskyldighet och villkor för registrering

— — — — —
Ansökan om registrering i växtskyddsregistret ska ställas till Livsmedelssäkerhetsverket och ges in till närings-, trafik- och miljöcentralen. Beslutet om registrering fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen. Närmare bestämmelser om förfarandet vid ansökan om registrering kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

6 §

Marknadsföring

— — — — —
Livsmedelssäkerhetsverket eller närings-, trafik- och miljöcentralen beviljar på ansökan en aktör vars verksamhet är underställd officiell kontroll av Livsmedelssäkerhetsverket rätt att använda växtpass, om den verksamhet som ansökan om rätt att använda växtpass vid marknadsföring av ett föremål gäller uppfyller bestämmelserna om växters sundhet. Livsmedelssäkerhetsverket utfärdar andra intyg som avses i 1 mom. för föremål eller verksamhet som uppfyller bestämmelserna om växters sundhet.
— — — — —

9 §

Anmälan när verksamheten ändras eller upphör

Om aktören upphör med sin verksamhet eller om verksamheten förändras väsentligt ska aktören göra en skriftlig anmälan som ställs till Livsmedelssäkerhetsverket och ges in till närings-, trafik- och miljöcentralen. En aktör som har beviljats rätt att använda märkning enligt 7 § 3 mom. ska skicka anmälan till Livsmedelssäkerhetsverket.

10 §

Anmälningsskyldighet

Den som vet eller misstänker att en skadegörare som avses i en förordning utfärdad med stöd av 2 § 3 mom. förekommer i fastigheter eller delar av fastigheter, odlingar, varulager, transportmedel eller byggnader som han äger eller besitter, är skyldig att omedelbart anmäla detta till den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen eller Livsmedelssäkerhetsverket. Detsamma gäller en myndighet som i sin verksamhet upptäcker en sådan skadegörare. Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska anmäla förekomsten av skadegörare till Livsmedelssäkerhetsverket.

11 §

Bekämpning av skadegörare

— — — — —
Med stöd av en förordning som avses i 2 mom. fattar Livsmedelssäkerhetsverket eller närings-, trafik- och miljöcentralen beslut om bekämpning för varje enskild aktör. Ett beslut om bekämpning kan fattas även utan att aktören hörs, om avgörandet av ärendet inte tål uppskov utan att det orsakar betydande fara för växters sundhet och om det inte är möjligt att höra aktören utan dröjsmål. Om det finns särskilda skäl att misstänka att en sådan skadegörare som avses i förordningen förekommer, kan Livsmedelssäkerhetsverket vidta åtgärder enligt 1 mom. 6 punkten redan innan förekomsten har bekräftats.
— — — — —

14 §

Tillsynsmyndigheter

För verkställigheten av denna lag samt för tillsynen över att lagen och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den efter-

följs samt för organiseringen av tillsynen svarar Livsmedelssäkerhetsverket, som vid tillsynen anlitar närings-, trafik- och miljöcentralerna. Livsmedelssäkerhetsverket är i Finland en sådan växtskyddsmyndighet som avses i direktivet om växters sundhet.

Importen övervakas av Tullverket till den del denna uppgift inte hör till Livsmedelssäkerhetsverket. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas bestämmelser om de uppgifter som hör till Livsmedelssäkerhetsverkets behörighet och som ska överföras till Tullverket, i enlighet med särskilt avtal mellan jord- och skogsbruksministeriet och finansministeriet om överföringen och omfattningen av uppgifterna.

26 §

Förbud mot användning av växtpass eller annat intyg eller av märkning

Om ärendet inte tål uppskov kan utöver Livsmedelssäkerhetsverket även närings-, trafik- och miljöcentralen eller en auktoriserad inspektör temporärt förbjuda att ett växtpass, ett sundhetscertifikat eller annat intyg eller en märkning används. Ett temporärt användningsförbud ska utan dröjsmål underställas Livsmedelssäkerhetsverket. Förbudet förfaller om Livsmedelssäkerhetsverket inte fattar ett beslut enligt 1 mom. inom en vecka efter det att förbudet meddelades.

28 §

Vite eller tvångsutförande

Livsmedelssäkerhetsverket kan förena de begränsningar, förbud, åtgärder eller förfaranden

som avses i 11 § eller förbud enligt 26 § att använda växtpass, sundhetscertifikat eller något annat intyg eller märkning med vite eller hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad. Även närings-, trafik- och miljöcentralen kan fatta ett beslut om tvångsutförande eller hot om tvångsutförande.

Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

30 §

Ersättning av kostnader och skador till följd av beslut om bekämpning av skadegörare

Ersättning ska sökas inom sex månader efter att sökanden har fått kännedom om att kostnaderna eller skadan har uppkommit. Ansökan ska ställas till Livsmedelssäkerhetsverket och ges in till den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen, och den ska innehålla tillräcklig utredning om kostnaderna och skadorna. Gäller en ansökan om ersättning ett beslut om bekämpning som fattats av närings-, trafik- och miljöcentralen, ska centralen lämna Livsmedelssäkerhetsverket ett utlåtande om ansökan. Livsmedelssäkerhetsverket fattar beslut om ersättning av kostnader och skador samt om utbetalning av ersättningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om stödjande av vatten- och avloppsåtgärder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 juli 2004 om stödjande av vatten- och avloppsåtgärder (686/2004) 5 och 9 §, 13 § 2 mom. samt 14 § som följer:

5 §

Stödbeslut

Beslut om beviljande av stöd enligt denna lag fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen inom ramen för de anslag som jord- och skogsbruksministeriet och miljöministeriet beviljat den för detta ändamål.

Utöver vad som i 11 § i statsunderstödslagen bestäms om innehållet i understödsbeslut ska i ett understödsbeslut uppställas behövliga villkor för understödstagaren vilka gäller inledande, utförande och slutförande av åtgärderna.

9 §

Ansökan om understöd

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska informera om att vattentjänstunderstöd står att söka.

Ansökan ska tillställas närings-, trafik- och miljöcentralen före inledande av en åtgärd för vilken stöd ansöks.

Till ansökan ska fogas en för åtgärden utarbetad plan som innehåller kostnadsberäkning, finansieringsplan och tidtabell för åtgärden samt behövliga utredningar för bedömandet av att förutsättningarna för beviljandet av stöd uppfylls.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska vid behov begära den berörda kommunens utlåtande om åtgärden.

13 §

Avtal om statens arbete

— — — — —
Närings-, trafik- och miljöcentralen ingår avtalet på statens vägnar. Om det statliga stödet överstiger 2 000 000 euro ska närings-, trafik- och miljöcentralen dock bemyndigas av vederbörande ministerium att ingå avtal.
— — — — —

14 §

Datasystem

Närings-, trafik- och miljöcentralen lagrar i det datasystem som upprätthålls vid Finlands miljöcentral behövliga uppgifter om ansökningarna om understöd, stödbesluten och avtalen samt om genomförandet av de åtgärder som stöds.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 19 § i lagen om Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 22 december 2005 om Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning (1157/2005) 19 § som följer:

19 §

Tillsyn

Jord- och skogsbruksministeriet ska övervaka att Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning är lagenlig och ändamålsenlig. Regionförvaltningsverket ska inom sitt verksamhetsområde övervaka hur befogenheterna inom jakt- och fiskeövervakningen utövas.

Forststyrelsen ska med tanke på tillsynen kalenderårsvis avfatta en verksamhetsberättelse

om jakt- och fiskeövervakningen och före utgången av februari följande år sända den till de myndigheter som avses i 1 mom. Tillsynsmyndigheterna har rätt att av Forststyrelsen få en kopia av en händelserapport som avses i 17 § samt annan information som behövs för tillsynen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsetter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av livsmedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i livsmedelslagen av den 13 januari 2006 (23/2006) 3 § 3 mom., 15, 30, 31 och 33 §, 34 § 2 mom., 43 § 2 mom., 48 § 3 mom., 49 § 3 mom., 52, 75 och 83 § samt 86 § 4 mom.,

av dem 15 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 989/2007 och 1137/2008, 52 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 989/2007 samt 75 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1137/2008, som följer:

3 §

Europeiska gemenskapens lagstiftning

Till den del Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel, nedan *biproduktförordningen*, gäller de livsmedelslokaler som avses i denna lag eller den verksamhet som där bedrivs är Livsmedelssäkerhetsverket, regionförvaltningsverken och kommunala tillsynsmyndigheter behöriga tillsynsmyndigheter

på det sätt som i denna lag föreskrivs om behörighetsfördelningen mellan dessa.

15 §

Myndigheter som godkänner livsmedelslokaler samt beslut om godkännande

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner slakterier och livsmedelslokaler för hantering av kött och fisk som finns i anslutning till dessa. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården godkänner de tillverknings- och lagringsplatser som avses i 5 och 35 § i alkohollagen (1143/1994). Regionförvaltningsverket godkänner renslakterier samt de alkoholbutiker som av-

ses i 13 § och 14 § 2 mom. i alkohollagen. Livsmedelslokaler där syftet med verksamheten enbart är att transportera eller förvara livsmedel i transportfordon eller containrar godkänns av tillsynsmyndigheten i den kommun där transportfordon eller containrar först tas i bruk, utom när det är fråga om en betydande ändring i verksamheten enligt 13 § 1 mom. i denna lag i en livsmedelslokal som godkänts i en annan kommun. Myndigheten för livsmedelstillsyn i den kommun där livsmedelslokalen är belägen godkänner övriga livsmedelslokaler. Om det är oklart vilken kommun livsmedelslokalen är belägen i eller om det finns andra särskilda skäl kan tillsynsmyndigheten i livsmedelsföretagarens hemkommun godkänna livsmedelslokaler som används enbart för försäljning, förmedling eller annan hantering av livsmedel utan att livsmedlen finns i lokalen i fråga.

Tillsynsmyndigheten fattar beslut om godkännande av en livsmedelslokal. Tillsynsmyndigheten kan i beslutet om godkännande ställa villkor som behövs för att förebygga hälsofaror. Tillsynsmyndigheten ska avgöra ärendet inom 60 dygn efter det att ärendet blev anhängigt, om inte ärendets omfattning, bristfälligheter i ansökan eller någon annan särskild orsak förutsätter en längre behandling av ärendet.

Den kommunala myndigheten för livsmedelstillsyn ska underrätta regionförvaltningsverket och Livsmedelssäkerhetsverket om de livsmedelslokaler som myndigheten har godkänt. Regionförvaltningsverket ska underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om de livsmedelslokaler som det har godkänt samt underrätta Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården om de alkoholbutiker regionförvaltningsverket godkänt som livsmedelslokaler. Tillsynsmyndigheten ska meddela de uppgifter som avses ovan på det sätt som Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer.

Närmare bestämmelser om det övriga innehållet i beslutet om godkännande utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

30 §

Central myndighet

Livsmedelssäkerhetsverket planerar, styr, utvecklar och verkställer livsmedelstillsynen nationellt på det sätt som anges i denna lag, och ska dessutom

1) leda regionförvaltningsverken vid utvärderingen av kommunernas livsmedelstillsyn,

2) sörja för livsmedelstillsynen i slakterier och livsmedelslokaler för hantering av kött och fisk i anslutning till slakterier,

3) ansvara för planering och genomförande av den nationella övervakningen av främmande ämnen i livsmedel av animaliskt ursprung,

4) på riksnivå ansvara för andra sådana uppgifter i anslutning till livsmedelstillsynen som kräver särskild sakkunskap,

5) utvärdera de riktlinjer för god praxis som avses i artikel 8 i allmänna förordningen om livsmedelshygien,

6) verka som den i allmänna livsmedelsförordningen avsedda nationella kontaktpunkten i systemet för snabb varning,

7) godkänna den utbildning av jägare i hälsa och hygien som avses i hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung, bilaga III avsnitt IV,

8) sköta den riksomfattande informationen, riskkommunikationen och konsumentupplysningen.

31 §

Livsmedelstillsyn på regional nivå

Regionförvaltningsverket planerar, styr och övervakar livsmedelstillsynen och övervakar efterlevnaden av livsmedelsbestämmelserna inom sitt verksamhetsområde på det sätt som anges i denna lag, och ska dessutom

1) utvärdera hur kommunerna ordnat livsmedelstillsynen,

2) utvärdera de kommunala tillsynsplanerna och kontrollera hur de följs.

33 §

Den kommunala livsmedelstillsynens uppgifter

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag ska kommunen

1) till regionförvaltningsverken och Livsmedelssäkerhetsverket sända sådana meddelanden och rapporter som avses i livsmedelsbestämmelserna,

2) ge råd till livsmedelsföretagare och konsumenter samt meddela information i frågor som hänför sig till tillämpningsområdet för denna lag,

3) mot ersättning bistå de statliga myndigheterna i verkställandet av det nationella programmet för övervakning av främmande ämnen i livsmedel av animaliskt ursprung.

34 §

Övriga tillsynsmyndigheter

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ska, utöver vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag,

1) planera, styra och verkställa tillsynen i fråga om drycker som innehåller mer än 2,8 volymprocent etylalkohol,

2) styra regionförvaltningsverken i tillsynen över alkoholbutikerna.

43 §

Köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill

Den kommunala tillsynsmyndigheten utför köttbesiktningar i små slakterier och i inrättningar för vilthantering samt övervakar dessa. En veterinär som är anställd av regionförvaltningsverket besiktar köttet vid renslakterier och övervakar renslakterierna. Livsmedelssäkerhetsverket utför köttbesiktningar vid andra slakterier samt övervakar dessa slakterier och de livsmedelslo-

kaler för hantering av kött som finns i anslutning till dem. Vid köttbesiktningen och övervakningen kan kommunalt eller statligt anställda besiktningssassistenter som utbildats för ändamålet anlitas som hjälp. Vid fjäderfäslakterier och små fjäderfäslakterier kan också den personal som är anställd av livsmedelsföretagaren anlitas som hjälp i köttbesiktningen och övervakningen.

48 §

Tillsynsplaner

Livsmedelssäkerhetsverket, Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, Tullverket, regionförvaltningsverken, Försvarsmakten och gränsveterinärerna ska utarbeta tillsynsplaner för den livsmedelstillsyn som de ansvarar för. På dessa tillsynsplaner tillämpas det som föreskrivs om kommunala tillsynsplaner i 1 och 2 mom.

49 §

Inspektionsrätt

Om tillsynsmyndigheten i samband med övervakningen eller inspektionen konstaterar att ett livsmedel av animaliskt ursprung innehåller främmande ämnen i en mängd som strider mot bestämmelserna, har regionförvaltningsverket och en av Livsmedelssäkerhetsverket eller regionförvaltningsverket förordnad veterinär rätt att inspektera det primärproduktionsställe från vilket livsmedlet härrör och rätt att utan ersättning ta alla prov som behövs för undersökning. Regionförvaltningsverket och den av Livsmedelssäkerhetsverket eller regionförvaltningsverket förordnade veterinären har då den rätt att få information, ta prov och utföra inspektion som det föreskrivs om i denna lag. Endast regionförvaltningsverket har rätt att utföra inspektion i utrymmen som omfattas av hemfriden.

52 §

Tillsynsmyndigheters anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter

Tillsynsmyndigheten ska underrätta regionförvaltningsverket och Livsmedelssäkerhetsverket om konstaterade hälsofaror och vid behov om sådana andra omständigheter som uppdagats i tillsynen och som kan inverka på livsmedelssäkerheten. Tillsynsmyndigheten ska vidare underrätta de myndigheter som avses i lagen om smittsamma sjukdomar om sådant som uppdagats i tillsynen och som kan vara av betydelse när det gäller att skydda befolkningen mot smittsamma sjukdomar.

Tillsynsmyndigheten är skyldig att meddela Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket de uppgifter som behövs för register som dessa för med stöd av 83 §. Tillsynsmyndigheten är dessutom skyldig att på begäran meddela Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket de övriga uppgifter om inspektioner, kontrollåtgärder, kontrollpersonal, avgifter och tillsyn som dessa behöver för uppföljningen av tillsynen enligt denna lag.

Tillsynsmyndigheten ska lämna de uppgifter som avses i 1 och 2 mom. på det sätt som Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer.

Närmare bestämmelser om tillsynsmyndigheters anmälningsskyldighet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

75 §

Sökande av ändring i beslut om köttbesiktning

I beslut som Livsmedelssäkerhetsverket eller regionförvaltningsverket har fattat om köttbesiktning får ändring inte sökas genom besvär. De berörda parterna kan hos Livsmedelssäkerhetsverket framställa ett rättelseyrkande om beslutet. Rättelseyrkandet ska framställas skriftligen inom 14 dagar från delfåendet av beslutet. Rättelseyrkandet ska behandlas utan dröjsmål.

Ändring i ett beslut som Livsmedelssäkerhetsverket har meddelat med anledning av ett rättelseyrkande får sökas genom besvär så som anges i förvaltningsprocesslagen.

83 §

Register

Livsmedelssäkerhetsverket för med tanke på styrningen och utvecklandet av tillsynen samt den tillsyn som verket utövar ett riksomfattande register över alla livsmedelslokaler, första ankomstplatser, livsmedelsföretagare med ansvar för import och vidareförmedling samt godkända laboratorier. Livsmedelssäkerhetsverket ger ett godkännandenummer till de livsmedelslokaler som hanterar livsmedel av animaliskt ursprung innan dessa går till detaljförsäljning. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården för register över alkoholbutiker och platser för tillverkning och lagring av alkoholdrycker. Regionförvaltningsverket och den kommunala tillsynsmyndigheten för ett register över de livsmedelslokaler som de övervakar. Jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral för i enlighet med lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008) register över primärproduktionsställen. Kommunerna använder och uppdaterar registret över primärproduktionsställen i den omfattning de uppgifter som anges i denna lag förutsätter detta. Jord- och skogsbruksministeriet för i enlighet med lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik register över fiskefartyg och vattenbruksanläggningar.

Livsmedelssäkerhetsverket för, med tanke på styrningen och utvecklandet av tillsynen, utifrån de anmälningar som avses i 40 § 4 mom. och 45 § 1 mom. register över sådant som hänför sig till utredningen av matförgiftningar och uppföljningen och övervakningen av zoonoser.

86 §

Kommunala livsmedelsbestämmelser

 Beslutet om godkännande av livsmedelsbestämmelser ska delges på det sätt som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Beslutet anses ha blivit delgivet när kungörelsen

har lagts fram offentligt. Livsmedelsbestämmelsernas ikraftträdande ska kungöras på samma sätt. Bestämmelserna ska sändas till regionförvaltningsverket för kännedom.

 Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
 Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag**om ändring av lagen om försöksdjursverksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 20 januari 2006 om försöksdjursverksamhet (62/2006) 3, 10, 11, 16—19, 21 och 22 §, 24 § 1 mom., 25 § 1 och 3 mom., 28 och 31—33 §, 34 § 1 och 5 mom., 35 och 36 § samt 41 § 1 mom. som följer:

3 §

Myndigheter

Den allmänna styrningen av och tillsynen över verkställigheten av denna lag hör till jord- och skogsbruksministeriets uppgifter.

Regionförvaltningsverket är inom sitt verksamhetsområde styrande och övervakande myndighet när det gäller efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

10 §

Personer som utför djurförsök

Djurförsök får utföras av personer som avlagt en för ändamålet lämplig högre högskoleexamen och som dessutom har genomgått en kurs som gäller försöksdjur och användning av försöksdjur för djurförsök (*försöksdjurskurs*) enligt undervisningsprogrammet vid ett universitet eller en högskola eller någon annan motsva-

rande kurs som godkänts av Regionförvaltningsverket i Södra Finland. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas bestämmelser om innehållet i en försöksdjurskurs, kursens längd och genomförandet av kursen.

Regionförvaltningsverket i Södra Finland godkänner på ansökan dem som är behöriga i enlighet med 1 mom. och som fullgjort studier motsvarande en försöksdjurskurs någon annanstans än i Finland såsom behöriga att utföra djurförsök i Finland. För ett godkännande förutsätts att innehållet i de fullgjorda studierna motsvarar en försöksdjurskurs.

Utan hinder av 1 och 2 mom. får vid en försöksdjursanläggning sådana djurförsök som faller inom anläggningens verksamhetsområde utföras även av andra som är förtrogna med utförande av djurförsök och som dessutom har tillräckliga kunskaper om tekniken för utförandet av åtgärder på djur och tillräckliga färdigheter att utföra åtgärderna, förutsatt att dessa personer står under omedelbar ledning och tillsyn av en person som är behörig enligt 1 eller 2 mom.

11 §

Krav på uppfödning för ändamålet och försöksdjurens ursprung

Om möjligt ska alltid försöksdjur uppfödda för ändamålet användas för djurförsök. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas bestämmelser om de arter av försöksdjur som ska vara uppfödda för ändamålet. Om det inte finns något sådant försöksdjur uppfött för ändamålet som krävs för att syftet med ett djurförsök ska nås, kan Regionförvaltningsverket i Södra Finland av särskilda skäl bevilja undantag från kravet på uppfödning för ändamålet. Herrelösa hundar, katter eller andra djur av husdjursarter får dock inte användas för djurförsök.

Försöksdjur får anskaffas endast från en annan försöksdjursanläggning, om det inte är fråga om fiskar eller enstaka andra djur eller annars obetydliga mängder djur som anskaffas som försöksdjur. I sådana fall då djur anskaffas för djurförsök från annat håll än från en försöksdjursanläggning, ska överlåtaren informeras om vad djuret kommer att användas till.

16 §

Förteckningar, statistik och kontrollbokföring

Vid försöksdjursanläggningar ska det föras förteckning över ursprunget för de försöksdjur som anskaffats till anläggningen och över försäljningen eller annan överlåtelse av dem samt kontrollbokföring över djuren, skötseln av dem, livsmiljön, välbefinnandet, hälsan och förhållandena. Vid användaranläggningar ska det dessutom föras statistik över de djurförsök som utförts vid anläggningen och de försöksdjur som använts för försöken.

Förteckningarna, statistiken och kontrollbokföringen ska förvaras i minst tre års tid efter den sista anteckningen. Förteckningarna, statistiken och kontrollbokföringen ska vid behov visas upp för tillsynsmyndigheten. Användaranläggningarna ska lämna in den statistik som nämns i 1 mom. till Regionförvaltningsverket i Södra Finland inom tre månader efter utgången av ka-

lenderåret. Närmare bestämmelser om innehållet i samt förändret och förvaringen av förteckningarna, statistiken och kontrollbokföringen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

17 §

Tillstånd för försöksdjursverksamhet

Försöksdjursverksamhet som avser ryggradsdjur får bedrivas endast med tillstånd av regionförvaltningsverket. Tillstånd för försöksdjursverksamhet (*tillstånd för försöksdjursanläggning*) ska sökas hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde sökanden har sin hemort.

Av tillståndsansökan ska framgå de uppgifter enligt 5 och 6 § som utgör förutsättning för att tillstånd ska beviljas. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i tillståndsansökan.

18 §

Beviljande och återkallande av tillstånd för försöksdjursanläggning

Tillstånd för en försöksdjursanläggning beviljas, om

- 1) sökanden förfogar över lämpliga lokaler, anordningar och redskap för försöksdjursverksamhet,
- 2) sökanden har behörig personal för försöksdjursverksamhet, och
- 3) veterinärvården vid försöksdjursanläggningen har ordnats som sig bör.

Ett tillstånd för försöksdjursanläggning kan också beviljas med begränsningar eller för viss tid. Regionförvaltningsverket kan återkalla ett tillstånd, om tillståndshavaren på ett väsentligt sätt har brutit mot de krav som uppställs i denna lag eller i djurskyddslagen eller med stöd av dem eller mot tillståndsvillkoren eller om verksamheten inte längre uppfyller villkoren för beviljande av tillstånd och tillståndshavaren inte avhjälper missförhållandena inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid.

Regionförvaltningsverket ska inspektera och godkänna de lokaler som är avsedda för försöksdjursverksamhet innan de tas i bruk.

19 §

Anmälan om förändringar

För översyn av tillståndet ska den som innehar tillstånd för en försöksdjursanläggning utan dröjsmål underrätta det regionförvaltningsverk som beviljat tillståndet om förändringar i förutläggningarna för tillståndet.

21 §

Tillståndsvillkor i fråga om försättande i frihet av djur som infångats i naturen

I ett tillstånd för djurförsök kan det tillåtas att försöksdjur som infångats i naturen försätts i frihet i naturen under djurförsökets gång eller efter det. För att försöksdjur som infångats i naturen ska få försättas i frihet förutsätts att djurens hälsotillstånd och välbefinnande återställs till det normala och att det kan antas att djuren utan svårigheter anpassar sig till ett liv i naturtillstånd. Försättandet i frihet av försöksdjur som infångats i naturen får inte medföra fara för människor, djur eller miljön.

Innan ett ärende som gäller försättande av ett djur i frihet avgörs ska utlåtande om tillståndsansökan begäras av det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde djuret avses bli försatt i frihet i naturen. Regionförvaltningsverket ska vid behov höra andra myndigheter i ärendet.

22 §

Anmälningskyldighet efter djurförsök

När ett djurförsök har utförts ska den som innehar tillstånd för djurförsök inom tre månader efter det datum då djurförsöket avslutades underrätta Regionförvaltningsverket i Södra Finland om den tidpunkt då djurförsöket avslutades samt det faktiska antalet djur som användes och lämna uppgifter om sådana händelser

under försökets gång som påverkat djurens välbefinnande på ett sätt som inte hade förutsetts i tillståndet för djurförsök. Ovan nämnda anmälan ska göras årligen inom tre månader efter utgången av kalenderåret, om tillstånd för djurförsök har beviljats för en serie djurförsök. Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska ges och om hur anmälan ska göras utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

24 §

Tillsättning av djurförsöksnämnden och dess sammansättning

Djurförsöksnämnden tillsätts av statsrådet på framställning av jord- och skogsbruksministeriet för fem år åt gången. Nämnden ska ha en ordförande och en vice ordförande samt 16 övriga ledamöter jämte personliga ersättare. I nämndens sammansättning ska hänsyn tas till att olika delar av landet är opartiskt företrädda med tanke på bedrivandet av försöksdjursverksamhet. Nämnden finns i anslutning till Regionförvaltningsverket i Södra Finland.

25 §

Beredning och behandling av ärenden i nämnden

De ärenden som behandlas i nämnden eller dess sektioner bereds vid Regionförvaltningsverket i Södra Finland, från vilket ärendena också föredras. Nämnden eller dess sektioner sammankallas av ordföranden eller vid förhinder för ordföranden av vice ordföranden.

Sektionerna ska meddela beslut med anledning av ansökan om tillstånd för djurförsök inom 45 dagar från det att alla uppgifter som behövs för avgörandet av ärendet har tillställts Regionförvaltningsverket i Södra Finland. Om ärendet överförs till nämnden för behandling, ska nämnden meddela sitt beslut inom 45 dagar från det att sektionen har meddelat sitt avgörande i ärendet.

28 §

Anställda och nämndens stödtjänster

Djurförsöksnämnden har föredragande och byråsekreterare i huvudsyssla, vilka anställs av Regionförvaltningsverket i Södra Finland. Behörighetsvillkor för föredragandena är lämplig högre högskoleexamen och god förtrogenhet med försöksdjursverksamhet.

Regionförvaltningsverket i Södra Finland sörjer för de stödtjänster som djurförsöksnämnden behöver.

31 §

Rätt att få uppgifter

Jord- och skogsbruksministeriet och regionförvaltningsverket har rätt att av innehavare av tillstånd för försöksdjursanläggning, innehavare av tillstånd för djurförsök samt av statliga myndigheter och djurförsöksnämnden få de uppgifter som behövs för tillsyn och inspektioner enligt denna lag. Rätten att få uppgifter gäller också sådana uppgifter som behövs för tillsynen och som annars är sekretessbelagda såsom uppgifter om en enskilds eller sammanslutnings rörelse- eller yrkesutövning eller ekonomiska ställning eller uppgifter om en enskilds personliga förhållanden.

32 §

Inspektionsrätt

Regionförvaltningsverket har rätt att utföra sådana inspektioner och undersökningar som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt att i detta syfte få tillträde till lokaler där försöksdjursverksamhet bedrivs eller där försöksdjur, foder eller dryck för försöksdjur eller ämnen, anordningar, redskap, tillbehör eller utrustning som används vid försöksdjursverksamheten eller handlingar eller uppgifter om försöksdjursverksamheten förvaras samt att närvara när djurförsök utförs och när djurförsöksnämnden eller dess sektioner sammanträder.

I lokaler som omfattas av hemfriden får inspektioner och undersökningar enligt 1 mom. utföras bara om det är nödvändigt för att utreda omständigheter som gäller föremålet för inspektionen och det finns grundad anledning att misstänka att någon gör sig skyldig till ett förfarande som är straffbart enligt denna lag eller djurskyddslagen.

Innehavarna av tillstånd för försöksdjursanläggning och innehavarna av tillstånd för djurförsök är skyldiga att lämna regionförvaltningsverket de uppgifter som det begär och som behövs för tillsynen.

33 §

Rätt att ta prov

Regionförvaltningsverket har för tillsynen rätt att vid behov och utan ersättning ta prov på försöksdjur, försöksdjurens foder och dryck samt de ämnen som används inom försöksdjursverksamheten.

34 §

Djurförsöksregister

För tillsynen ska Regionförvaltningsverket i Södra Finland föra ett register över tillstånd för djurförsök. I registret införs följande uppgifter:

- 1) den försöksdjursanläggning där ett djurförsök utförs,
- 2) namnet på innehavaren av tillstånd för djurförsök samt innehavarens kontaktuppgifter,
- 3) syftet med ett försök samt ett omnämnande av de aktuella bestämmelserna eller de föreskrifter eller anvisningar som myndigheterna meddelat med stöd av dem och på vilka försöket eventuellt baserar sig,
- 4) de djurarter som används i försöket samt antalet djur per djurart,
- 5) hur möjligheterna att minimera djurens smärta, lidande, ångest och men till minsta möjliga har beaktats i försöksplanen,
- 6) den planerade tidpunkten för när ett försök ska inledas och avslutas, samt

7) det datum när ett försök har avslutats och det faktiska antal djur per djurart som använts vid försöket samt uppgifter om sådana händelser under försökets gång som påverkat djurens välbefinnande på ett sätt som inte förutsetts i tillståndet för djurförsök.

Jord- och skogsbruksministeriet och regionförvaltningsverket har rätt att använda djurförsöksregistret för tillsynen. På inhämtande av personuppgifter och införande av dem i registret samt på användning och utlämnande av uppgifterna i registret tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

35 §

Förbud och förelägganden

Om det vid en inspektion enligt 32 § eller annars konstateras att bestämmelserna om försöksdjursverksamhet eller de tillståndsvillkor som uppställts för bedrivande av försöksdjursverksamhet eller försöksplanen för djurförsök inte har iakttagits inom försöksdjursverksamheten, ska regionförvaltningsverket förbjuda innehavaren av tillstånd för försöksdjursanläggning eller innehavaren av tillstånd för djurförsök att fortsätta eller upprepa förfarandet i strid med bestämmelserna, tillståndsvillkoren eller försöksplanen eller bestämma att innehavaren ska fullgöra sin skyldighet inom utsatt tid.

Om avvikelser från bestämmelserna eller tillståndsvillkoren är väsentliga eller om försöksplanen eller förbud eller förelägganden som meddelats vid inspektionen inte har iakttagits, kan re-

gionförvaltningsverket bestämma att djurförsöket omedelbart ska avbrytas eller tillåta att djurförsöket fortgår bara på de villkor som regionförvaltningsverket ställer. Om skäl som hänförs till djurskyddet kräver det, kan försöksdjuren avlivas eller kan det bestämmas att de omedelbart ska avlivas på bekostnad av den som innehar tillstånd för försöksdjursanläggning.

36 §

Vite och hot om tvångsutförande

Regionförvaltningsverket kan förena ett förbud eller föreläggande enligt 35 § med vite eller hot om tvångsutförande. Bestämmelser om vite och hot om tvångsutförande finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

41 §

Ändringsökande

Beslut som regionförvaltningsverket och djurförsöksnämnden fattat med stöd av denna lag får överklagas hos förvaltningsdomstolen så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). På överklagande som gäller avgift för behandling av ansökan om tillstånd för djurförsök tillämpas bestämmelserna i lagen om grunderna för avgifter till staten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 3 och 5 § i lagen om förvaltning av program som hänförs till utveckling av landsbygden

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 29 juni 2006 om förvaltning av program som hänför sig till utveckling av landsbygden (532/2006) 3 § 2 punkten och 5 § som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

2) *verkställande myndighet* närings-, trafik- och miljöcentralerna samt kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter,

mål och beredning av åtgärder beträffande dem. Närings-, trafik- och miljöcentralerna ansvarar för utarbetandet av de regionala planerna och ser till att de samordnas med övriga planer och utvecklingsåtgärder som genomförs i regionen.

Närmare bestämmelser om förfarandet när de regionala planerna utarbetas, deras innehåll och struktur samt samordning kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 §

Regionala planer för utveckling av landsbygden

Regionala planer för utveckling av landsbygden kan utarbetas för uppställande av regionala

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 17 och 36 § i lagen om gödselfabrikat

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 29 juni 2006 om gödselfabrikat (539/2006) 17 och 36 § som följer:

17 §

Tillsynsmyndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för verkställigheten av gödselmedelsförordningen, biproduktförordningen och denna lag samt för tillsynen över att gödselmedelsförordningen, biproduktförordningen samt denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den iakttas samt för organiseringen av tillsynen. Livsmedelssäkerhetsverket anlitar närings-, trafik- och miljöcentralerna vid tillsynen. Förutom Livsmedelssäkerhetsverket övervakar tullverket importen och exporten av gödselfabrikat.

Närmare bestämmelser om tullverkets tillsyn utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

36 §

Vite och tvångsutförande

Livsmedelssäkerhetsverket kan förena ett förordnande enligt 32 §, ett förbud enligt 33 § 1 mom. eller ett förordnande om förstörande eller utförelse enligt 35 § med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad. Även närings-, trafik- och miljöcentralerna kan fatta ett beslut om hot om tvångsutförande eller tvångsutförande.

Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen av den 21 juli 2006 om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk (612/2006) 39, 50, 63 och 64 §, 65 § 3 mom., 66 § 1 mom., 70 § 2 mom. samt 73 § 3 mom., av dem 63 §, 65 § 3 mom., 66 § 1 mom., 70 § 2 mom. och 73 § 3 mom. sådana de lyder i lag 441/2007, som följer:

39 §

Delgivning av beslut

Pensionsanstalten delger mottagaren sitt beslut genom att sända det per brev under den postadress mottagaren uppgivit. Närings-, trafik- och miljöcentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet ska informeras om avgörandet. Om avträdaren har bedrivit renhushållning, ska dessutom Renbeteslagsföreningen informeras om avgörandet.

50 §

Rätt att kräva utredning av mottagaren av avträdelsestöd

Pensionsanstalten, närings-, trafik- och miljöcentralen eller kommunens landsbygdsnäringsmyndighet kan av grundad anledning av den som får avträdelsestöd kräva utredning om att han eller hon fortfarande uppfyller villkoren för erhållande av avträdelsestöd. Om stödtagaren inte inom en för honom eller henne utsatt skälig tid,

som inte får vara kortare än en månad, lämnar nämnda utredning, kan pensionsanstalten besluta att betalningen av avträdelsestödet avbryts tills utredningen har lämnats.

63 §

Verkställighet av lagen

För verkställigheten av denna lag svarar kommunens landsbygdsnäringsmyndighet, närings-, trafik- och miljöcentralerna, Landsbygdsverket, jord- och skogsbruksministeriet och pensionsanstalten.

64 §

Verkställighet av lagen i landskapet Åland

I landskapet Åland svarar Statens ämbetsverk på Åland för skötseln av de uppgifter som enligt denna lag ankommer på närings-, trafik- och miljöcentralerna.

65 §

Ordnandet av tillsyn

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet och närings-, trafik- och miljöcentralerna ska för sin del övervaka att förbindelserna fullgörs.

66 §

Utförande av kontroller som gäller stödtagare och förbindelsegivare

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att låta sina anställda tjänstemän utan förhandsanmälan utföra sådana kontroller som behövs för tillsynen över att villkoren för beviljande och betalning av stöd enligt denna lag iakttas samt att förbindelserna fullgörs.

70 §

Rätt att få uppgifter för avgörande av ärenden och för verkställande av lagstadgade uppgifter

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter av pensionsanstalten få de uppgifter om en mottagare av avträdelsestöd och förbindelsegivare som är nödvändiga för skötseln av de uppgifter som föreskrivs i 65

och 66 §. Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket har rätt att få uppgifter om alla mottagare av avträdelsestöd och förbindelsegivare. Närings-, trafik- och miljöcentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet har rätt att få uppgifter om de stödtagare och förbindelsegivare som har avgivit förbindelse om en gårdsbruksenhet som är belägen inom myndighetens verksamhetsområde.

73 §

Pensionsanstaltens rätt och skyldighet att lämna uppgifter

Pensionsanstalten ska för uppföljning av och tillsyn över användningen av avträdelsestöd lämna jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket de i 70 § 2 mom. avsedda uppgifter som är nödvändiga för tillsynen över användningen av stödet och verkställigheten av stödsystemet. Närmare bestämmelser om lämnande av uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet. Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att av pensionsanstalten få personbeteckning samt kontaktuppgifter för mottagare av avträdelsestöd och hans eller hennes make samt för förbindelsegivare och hans eller hennes make.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 21 och 29 § i lagen om växtskyddsmedel

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 22 december 2006 om växtskyddsmedel (1259/2006) 21 och 29 § som följer:

21 §

Genomförande av spridning från luften

Ett sådant beslut om spridning av ett växtskyddsmedel från luften som avses i 20 § 2 mom. ska innehålla uppgifter om spridningsområdet, bekämpningsåtgärderna och tidpunkten för dem samt om det växtskyddsmedel som används vid bekämpningen. Spridning från luften genomförs under övervakning av närings-, trafik- och miljöcentralen.

Spridningen av växtskyddsmedel från luften ska utföras med iakttagande av särskild omsorgsfullhet och så att detta inte medför fara för människors eller djurs hälsa eller oskälig olägenhet för miljön. Spridningsområdet ska utmärkas tydligt genom att synliga tavlor placeras ut i terrängen med information om spridningen av växtskyddsmedel. Flygspridning får utföras av en person med tillgång till ändamålsenlig flygspridningsmateriel samt tillräckliga kunskaper om och färdigheter för spridning av växtskyddsmedel från luften. Innan spridningen genomförs ska den kommunala miljöskyddsmyndigheten och hälsoskyddsmyndigheten samt kommunalveterinären underrättas i god tid om flygspridningen.

Närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid flygspridning, anmälningar som ska göras om spridningen och krav som ska ställas på spridningsmaterielen och den som utför spridningen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

29 §

Tillsynsmyndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för verkställigheten av denna lag, för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den efterföljs samt för organiseringen av tillsynen. Livsmedelssäkerhetsverket anlitar närings-, trafik- och miljöcentralerna vid tillsynen. Utöver Livsmedelssäkerhetsverket övervakar tullverket importen och exporten av växtskyddsmedel.

Livsmedelssäkerhetsverket ska i samarbete med andra myndigheter svara för att rådgivning och utbildning i riktig användning av växtskyddsmedel ordnas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsetter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag**om ändring av lagen om transport av djur**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 29 december 2006 om transport av djur (1429/2006) 4 § 7 punkten, 16—19, 21, 22, 25 och 29 §, 36 § 1 mom. och 38 § som följer:

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

7) *tillsynsmyndighet* regionförvaltningsverket, kommunalveterinär, polisen, besiktningsveterinär och gränsveterinär.

16 §

Ansökan om tillstånd att transportera djur

I djurtransportförordningen avsett tillstånd att transportera djur ska sökas hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde sökanden har sin hemort, där en sökande från en annan medlemsstat är etablerad eller där en sökande som är etablerad i ett tredjeland är företrädd.

Ansökan ska innehålla uppgift om sökandens namn eller firma, adress och hemort samt annan kontaktinformation. Till ansökan ska fogas de utredningar och handlingar som avses i djurtransportförordningen och som utgör förutsättning för att tillstånd ska beviljas, med undantag för utredning över att sökanden inte har gjort sig skyldig till brott mot djurskyddslagstiftningen.

17 §

Beviljande och återkallande av tillstånd att transportera djur

Regionförvaltningsverket beviljar tillstånd att transportera djur, om sökanden uppfyller de krav som ställs i djurtransportförordningen.

Regionförvaltningsverket kan återkalla ett tillstånd, om transportören på ett väsentligt sätt bryter mot lagstiftningen om transport av djur eller om transporten av djur inte längre uppfyller villkoren för beviljande av tillstånd och transportören inte korrigerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid.

18 §

Anmälan om förändringar

Transportören ska göra en i artikel 6.2 i djurtransportförordningen avsedd anmälan om förändringar i de villkor som gäller tillståndet till det regionförvaltningsverk som har beviljat tillståndet.

19 §

Intyg om godkännande av vägtransportmedel

I djurtransportförordningen avsett intyg om godkännande av vägtransportmedel för långa transporter söks hos det regionförvaltningsverk som beviljar tillståndet att transportera djur. Den inspektion av transportmedlet som förutsätts i djurtransportförordningen utförs av regionförvaltningsverket eller en av regionförvaltningsverket förordnad tjänsteveterinär.

Regionförvaltningsverket beviljar intyg om godkännande, om transportmedlet uppfyller de krav som ställs i djurtransportförordningen. Regionförvaltningsverket kan återkalla intyget om godkännande, om transportmedlet inte längre uppfyller de föreskrivna kraven och innehavaren av intyget inte korrigerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid. Intyget om godkännande kan dock återkallas genast, om bristen i transportmedlet är sådan att den omedelbart äventyrar djurens välbefinnande.

21 §

Kompetensbevis för förare och skötare på vägfordon

Kompetensbevis för förare och skötare på sådana vägfordon för transport av tama hästdjur samt tamdjur av nötkreatur, får, getter, svin eller fjäderfä som avses i djurtransportförordningen söks hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde sökanden har sin hemort.

Kompetensbevisen beviljas av regionförvaltningsverket. I djurtransportförordningen föreskrivs om beviljande av kompetensbevis i artikel 17.2 och om återkallande av kompetensbevis i artikel 26.5.

22 §

Kontrollstationer

Det godkännande av kontrollstationer som avses i rådets förordning (EG) Nr 1255/97 om gemenskapskriterier för kontrollstationer och om ändring av färdplanen i bilagan till direktiv

91/628/EEG, nedan *kontrollstationsförordningen*, söks hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde kontrollstationen är placerad.

Regionförvaltningsverket godkänner kontrollstationen, om kontrollstationen och verksamheten vid den uppfyller de krav som ställs i kontrollstationsförordningen. Regionförvaltningsverket kan återkalla godkännandet, om den som driver verksamheten på ett väsentligt sätt bryter mot kontrollstationsförordningen eller om kontrollstationen eller verksamheten vid den inte längre uppfyller villkoren för godkännandet och den som driver verksamheten inte korrigerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid. I fråga om avbrytande av en kontrollstations verksamhet föreskrivs i artikel 3.4 i kontrollstationsförordningen.

25 §

Regionförvaltningsverket

Regionförvaltningsverket ansvarar inom sitt verksamhetsområde för verkställigheten av och tillsynen över efterlevnaden av djurtransportförordningen och denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Regionförvaltningsverket är den behöriga myndighet som ska inspektera i artikel 20 i djurtransportförordningen avsedda fartyg för djurtransport och den behöriga myndighet som avses i kontrollstationsförordningen.

29 §

Särskilda inspektioner

Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket får för tillsynen över att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser följs eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter detta förordna tjänsteveterinärer att inspektera djurtransporter.

I fråga om inspektörens rätt att få tillträde till utrymmen där djur transporteras eller hålls un-

der transport samt i fråga om rätt att verkställa inspektion och provtagning gäller på motsvarande sätt vad som bestäms i 28 § 2 mom.

36 §

Register över transportörer

Livsmedelssäkerhetsverket för ett riksomfattande register över transportörer för tillsynen över djurtransporter. Regionförvaltningsverken uppdaterar registret i den omfattning som deras uppgifter enligt denna lag förutsätter. I registret införs

1) transportörens namn eller firma, FO-nummer (företags- och organisationsnummer), adress samt övrig behövlig kontaktinformation,

2) transportörens tillståndsnummer,

3) begränsningar som gäller de djurarter som transporteras eller transportform,

4) uppgift om det regionförvaltningsverk som har beviljat tillståndet och regionförvaltningsverkets kontaktinformation,

5) de uppgifter i kompetensbeviset för förare eller skötare som avses i kapitel III i bilaga III till djurtransportförordningen och uppgift om tillfällig indragning av kompetensbeviset,

6) de uppgifter i intyget om godkännande av vägtransportmedel som avses i kapitel IV i bilaga III till djurtransportförordningen samt de uppgifter som behövs för att identifiera transportmedlen,

7) uppgifterna i intyget om godkännande av fartyg för djurtransport som avses i artikel 19.1 i djurtransportförordningen, samt

8) de uppgifter som avses i artikel 26.4 punkt c och artikel 26.6 i djurtransportförordningen.

38 §

Vite och tvångsutförande

Regionförvaltningsverket kan förena ett åläggande eller förbud enligt 37 § med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad. Bestämmelser om

vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket samt om vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 29 december 2006 om kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket samt om vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd (1440/2006) 13 § 1 mom., 14 och 16 §, 19 § 1 mom., 20 och 21 § samt 24 § 1 mom., av dem 13 § 1 mom. och 24 § 1 mom. sådana de lyder i lag 269/2008, som följer:

13 §

Ansökningsförfarande

Ansökan ska skriftligen lämnas in till den myndighet enligt 14 § 1 mom. inom vars verksamhetsområde gårdsbruksenheten har sitt driftscentrum eller sin produktionsbyggnad. Om gårdsbruksenheten inte har något driftscentrum eller någon produktionsbyggnad, ska ansökan lämnas in till den myndighet enligt 14 § 1 mom. inom vars område största delen av gårdsbruksenhetens åkrar är belägna. Ansökan som gäller stöd enligt 4 § 1 mom. 4 punkten ska dock lämnas in till den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde den icke-produktiva investeringen genomförs. Om sökanden är en aktör som avses i 4 § 2 mom., ska ansökan om miljöspecialstöd för jordbruket lämnas in till den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde det område som avtalet gäller kommer att finnas.

— — — — —

14 §

Beviljande av stöd

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet beslutar om godkännande av förbindelser. Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om ingående av avtal om miljöspecialstöd för jordbruket och om beviljande av stöd enligt 4 § 1 mom. 4 punkten.

När det gäller beviljande av stöd enligt 4 § 1 mom. 4 punkten och de fall som anges särskilt genom förordning av statsrådet ska innan ett avtal om miljöspecialstöd för jordbruket ingås eller avtalet ändras på väsentliga punkter förutsättas att det är ändamålsenligt att bevilja stöd eller ingå avtal med tanke på hållbart utnyttjande av naturresurserna och miljöns tillstånd.

I de fall som anges särskilt genom förordning av statsrådet ska närings-, trafik- och miljöcentralen begära utlåtande av den lokala aktionsgruppen innan ett avtal om miljöspecialstöd för jordbruket ingås och innan stöd enligt 4 § 1 mom. 4 punkten beviljas. Utlåtande begärs om huruvida det är ändamålsenligt att bevilja stöd med tanke på målen enligt den lokala planen. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan avvika

från den lokala aktionsgruppens utlåtande endast av synnerligen motiverade skäl.

Landsbygdsverket meddelar föreskrifter om de blanketter och beslutsformulär som ska användas när förbindelser eller avtal ingås och stöd beviljas.

16 §

Tillsyn

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att utföra sådana inspektioner som gäller dem som beviljar stöd och stödtagarna och som behövs för tillsynen över iakttagandet av förutsättningarna och villkoren för beviljande, utbetalning och användning av stöd.

Om det förutsätts för att inspektion ska kunna utföras på ett ändamålsenligt sätt, kan de myndigheter som avses i 1 mom. anlita regionförvaltningsverket. Dessutom kan myndigheterna anlita en utomstående revisor. Revisorn ska vara en revisor eller revisions sammanslutning som avses i revisionslagen (459/2007). Revisions sammanslutningen ska utse en ansvarig revisor för inspektionen. På de revisorer eller revisions sammanslutningar som utför inspektionsuppdrag tillämpas förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) samt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På de revisorer som utför inspektionsuppdrag tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. På skador som orsakats i samband med utförande av inspektionsuppdrag tillämpas skadeståndslagen (412/1974).

Stödtagaren är skyldig att utan ersättning för den som utför inspektion lägga fram alla behövliga räkenskapshandlingar och andra handlingar, också motsvarande material som framställts eller lagrats med hjälp av automatisk databehandling eller på något annat sätt, samt att även i övrigt bistå vid inspektionen. I den omfattning som tillsynsuppgiften kräver har den som utför inspektion rätt att inspektera stödtagarens husdjursbyggnader, djur, odlingar och övriga områden som stödet gäller, produktions- och föräd-

lingsanläggningar, lager samt övriga förutsättningar för att stöd ska beviljas och betalas ut. Inspektion får dock inte utföras i lokaler som omfattas av hemfriden.

Genom förordning av statsrådet bestäms om anlitaandet av regionförvaltningsverket vid tillsynen över olika stöd. Genom förordning av statsrådet bestäms dessutom om tillsynen över stöd villkoren i den omfattning som förutsätts i kontrollförordningen samt om förfarandet vid tillsynen, bestämmandet av de yttre och inre gränserna för bas- och jordbruksskiften samt om mätmetoderna, mätsätten, mätnoggrannheten och toleransen.

19 §

Rätt att få upplysningar och utlämnande av information

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna av andra myndigheter få sådana uppgifter om sökanden eller stödtagaren, dennes ekonomiska ställning och affärs- eller yrkesverksamhet eller uppgifter om andra förhållanden som är av betydelse för stödet vilka är nödvändiga för behandlingen av ärenden som gäller stöd. I fråga om rätt att få handlingar och uppgifter i anslutning till stöd gäller för dem som är anställda hos en myndighet som utför övervakning samt för auktoriserade inspektörer vad som bestäms i 4 § i lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik.

20 §

Delgivning av beslut

Beslut av närings-, trafik- och miljöcentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet kan delges enligt det förfarande som anges i 59 § i förvaltningslagen.

21 §

Avgiftsfria beslut

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighets eller närings-, trafik- och miljöcentralens beslut om godkännande av förbindelse, ingående av avtal, beviljande av stöd, utbetalning av stöd och återkrav är avgiftsfritt för sökanden och stödtagaren. För närings-, trafik- och miljöcentralens beslut med anledning av rättelseyrkande ska det tas ut en avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) i enlighet med vad som bestäms särskilt.

24 §

Ändringssökande

I ett beslut som kommunens landsbygdsnäringsmyndighet har fattat med stöd av denna lag får ändring inte sökas genom besvär. Ändring i kommunens landsbygdsnäringsmyndighets beslut får sökas genom ett skriftligt rättelseyrkande hos närings-, trafik- och miljöcentralen inom 30 dagar från det att ändringssökanden fått del av beslutet. Behörig närings-, trafik- och miljöcentral är den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde gårdsbruksenheten eller huvuddelen av den är belägen. Ändring i ett beslut enligt 17 § 4 mom. som Landsbygdsverket fattat samt i ett rättelsebeslut eller något annat beslut som närings-, trafik- och miljöcentralen har fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

ring i kommunens landsbygdsnäringsmyndighets beslut får sökas genom ett skriftligt rättelseyrkande hos närings-, trafik- och miljöcentralen inom 30 dagar från det att ändringssökanden fått del av beslutet. Behörig närings-, trafik- och miljöcentral är den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde gårdsbruksenheten eller huvuddelen av den är belägen. Ändring i ett beslut enligt 17 § 4 mom. som Landsbygdsverket fattat samt i ett rättelsebeslut eller något annat beslut som närings-, trafik- och miljöcentralen har fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om stöd för utveckling av landsbygden

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 29 december 2006 stöd för utveckling av landsbygden (1443/2006) 23 § 3 mom., 27 och 29—31 §, 39 § 2 mom., 40 och 43 §, 44 § 3 mom., 45 § 1 mom., 48, 49 och 53 §, 55 § 3 mom. samt 56 och 57 §,

av dem 23 § 3 mom., 43 §, 45 § 1 mom. och 56 § sådana de lyder i lag 1478/2007 samt 31 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, som följer:

23 §

Tiden för genomförande av åtgärder

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan på ansökan som har gjorts innan fristen löper ut förlänga den frist som avses i 1 och 2 mom. Fristen kan förlängas av godtagbara skäl. Fristen kan förlängas två gånger för högst ett år i sänder. Ti-

den för genomförande av åtgärder som avses i 2 mom. kan dock uppgå till högst sex år.

27 §

Information om möjligheten att ansöka om stöd

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska i lämplig omfattning informera om möjligheten att ansöka om det stöd som centralen beviljar,

om ansökningsförfarandet och om de viktigaste förutsättningarna och villkoren för beviljande av stöd.

En lokal aktionsgrupp ska inom sitt område informera om i 1 mom. avsedda omständigheter när det gäller stöd som finansieras ur dess finansieringskvot.

29 §

Att ansöka om stöd

Stödansökan ska tillställas den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen, om inte något annat föreskrivs nedan.

Behörig närings-, trafik- och miljöcentral är den central inom vars verksamhetsområde den åtgärd som stöds ska genomföras. Om den åtgärd som stöds ska genomföras inom flera än en central verksamhetsområde är den närings-, trafik- och miljöcentral behörig inom vars verksamhetsområde den åtgärd som stöds i huvudsak ska genomföras.

Om projektet i huvudsak har nationella mål är den närings-, trafik- och miljöcentral behörig till vilken jord- och skogsbruksministeriet har använt medel för finansiering av ett nationellt projekt.

30 §

Att ansöka om stöd ur finansieringskvoten för en lokal aktionsgrupp

Vid ansökan om stöd ur finansieringskvoten för en lokal aktionsgrupp ska stödansökan ges in till den behöriga lokala aktionsgruppen. Behörig är den lokala aktionsgrupp inom vars område den åtgärd som stöds ska genomföras. Om den åtgärd som stöds genomförs inom flera än en lokal aktionsgrupps område, är den lokala aktionsgrupp behörig inom vars område den åtgärd som stöds i huvudsak ska genomföras. Stödansökan blir anhängig när den har tillställts den behöriga lokala aktionsgruppen.

Den behöriga lokala aktionsgruppen ska kontrollera att den ansökan som tillställts den uppfyller formkraven för ansökan och yttra sig om

det är ändamålsenligt att bevilja stöd med hänsyn till målen för den lokala planen. Om den åtgärd som stöds genomförs på flera än en lokal aktionsgrupps område, ska den behöriga lokala aktionsgruppen inhämta yttrande av de övriga aktionsgrupperna om det är ändamålsenligt att bevilja stöd samt om reservering av nödvändig finansiering ur den finansieringskvot som använts dem. Den lokala aktionsgruppen ger in stödansökan och sitt yttrande till den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen.

Det förfarande som anges i 1 och 2 mom. tillämpas inte, om stödtagaren är en lokal aktionsgrupp.

Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om den tekniska ordningen för mottagandet och behandlingen av en ansökan, om de anteckningar som ska göras i ansökningshandlingarna samt om hur de ska tillställas närings-, trafik- och miljöcentralen.

31 §

Bedömning av en stödansökan

Innan beslut fattas om att stöd ska beviljas kan närings-, trafik- och miljöcentralen begära ett utlåtande av andra myndigheter om sådana omständigheter som har samband med stödtagaren och den åtgärd som stöds, om detta är nödvändigt för bedömningen av förutsättningarna för beviljande av stöd.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan innan företagsstöd beviljas göra ett företagsbesök för att bedöma förutsättningarna för att bevilja företagsstöd och den åtgärd som stöds. De observationer som görs vid företagsbesöket ska antecknas samt delges sökanden. Företagsbesök får inte göras i lokaler som omfattas av hemfriden.

39 §

Godkännande och utbetalning

— — — — —
Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om betalning av stödet. Centralen sammanstäl-

ler betalningsuppgifterna och sänder dem till Landsbygdsverket. Landsbygdsverket svarar för kontrollen och godkännandet av utgifterna samt för utbetalningen av stöden.

40 §

Utredningar och övervakningsuppgifter

Stödtagaren ska för närings-, trafik- och miljöcentralen lägga fram utredningar och övervakningsuppgifter om hur den åtgärd som stöds avancerar samt vilka effekterna av den är.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i utredningarna och övervakningsuppgifterna. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om det sätt på vilket utredningarna och övervakningsuppgifterna ska presenteras samt hur de ska tillställas närings-, trafik- och miljöcentralen.

43 §

Inspektionsrätt

Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket kan förrätta inspektioner som gäller den som beviljar stöd och stödtagaren i syfte att utöva tillsyn över att förutsättningarna och villkoren för beviljande, betalning och användning av stöd iakttas. Närings-, trafik- och miljöcentralerna har motsvarande rätt i fråga om stödtagarna. Om ett stöd på det sätt som avses i 9 § har överförts på någon annan aktör eller om det är fråga om ett företag som är föremål för stöd enligt 14 § 1 mom. 4 punkten, har de ovan nämnda myndigheterna rätt att granska även denne aktörs eller detta företags ekonomi och verksamhet för att utöva tillsyn över att förutsättningarna och villkoren för beviljande, betalning och användning av stöd iakttas.

44 §

Inspektion

En inspektionsberättelse ska göras upp över en inspektion och utan dröjsmål ges in till den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen och Landsbygdsverket.

45 §

Avbrytande av betalning av stöd samt återkrav

Närings-, trafik- och miljöcentralen är skyldig att avbryta betalningen av stödet samt att återkräva stöd, om

1) villkoren för beviljande eller betalning av stöd inte har uppfyllts,

2) stödtagaren har gett sådana felaktiga eller bristfälliga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet eller betalningen av stöd,

3) stödtagaren utan närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd, innan den frist som nämns i 24 § gått ut, har överlätit den företagsverksamhet eller det investeringsobjekt som stöds,

4) stödtagaren har vägrat att bistå vid inspektion, eller

5) Europeiska gemenskapens lagstiftning om det stöd för utveckling av landsbygden som medfinansieras av Europeiska gemenskapen eller helt finansieras med nationella medel kräver det.

48 §

Jämkning av återkrav

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan helt eller delvis avstå från att driva in det belopp som betalats felaktigt eller utan grund eller den ränta som betalats på beloppet, om det som en helhet betraktat med hänsyn till stödtagarens omständigheter och verksamhet är oskäligt att driva in det fulla beloppet. Återkravet och indrivningen av ränta ska dock ske till fullt belopp om Europeiska gemenskapens lagstiftning om det stöd för utveckling av landsbygden som medfinansie-

ras av Europeiska gemenskapen eller helt finansieras med nationella medel kräver det.

49 §

Beslut om återkrav och om avbrytande av betalning

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska fatta beslut om återkrav och om avbrytande av betalningen av stöd. Genom beslutet fastställs det belopp som återkrävs, räntan enligt 46 § samt förfallodagen för betalningen av dem.

Ett beslut om återkrav ska fattas utan ogrundat dröjsmål efter det att närings-, trafik- och miljöcentralen fått del av den grund som anges i 45 § och senast inom tio år efter det att den sista stödposten har betalats.

53 §

Rätt att få upplysningar och utlämnande av information

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen har utan hinder av bestämmelserna om sekretess rätt att av andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag få för behandlingen av ett stödärende nödvändiga uppgifter som gäller sökanden eller stödtagaren, dennes ekonomiska situation och affärs- eller yrkesverksamhet eller finansiering med offentliga medel eller andra omständigheter som är betydelsefulla med beaktande av stödet.

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen har utan hinder av bestämmelserna om sekretess rätt att till andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag eller till organ inom Europeiska gemenskapen lämna ut sådana uppgifter om stödtagaren som erhållits vid skötseln av uppgifter enligt denna lag och som behövs för fullgörande av den inspektionsuppgift som föreskrivs för myndigheten, aktören eller organet eller som behövs för att utöva tillsyn över att Europeiska gemenskapens lagstiftning har följts.

Uppgifter som erhållits på basis av 1 eller 2 mom. får inte användas för andra ändamål än det för vilket de har begärts.

55 §

Verksamhetspenning

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om beviljande av verksamhetspenning. I fråga om ansökan, betalning, övervakning, inspektion och återkrav av verksamhetspenning gäller vad som i fråga om stöd föreskrivs om dem i denna lag eller med stöd av den. Bestämmelserna i 24 § 1 mom. samt 25 och 26 § ska iakttas såsom villkor för verksamhetspenning.

56 §

Besvärsförbud

Ett beslut av närings-, trafik- och miljöcentralen som gäller förlängning av fristen enligt 23 § 3 mom. får inte överklagas särskilt genom besvär.

57 §

Ändringsökande

I beslut enligt denna lag av närings-, trafik- och miljöcentralen får ändring sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I de beslut av landsbygdsnäringsnämnden som gäller avbrytande av betalning eller återkrav av ett stöd får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I övrigt får ändring i beslut av landsbygdsnäringsnämnden sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen meddelar besvärstillstånd.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om den nationella förvaltningen av Europeiska fiskerifonden och om stöd till fiskerinäringen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 29 december 2006 om den nationella förvaltningen av Europeiska fiskerifonden och om stöd till fiskerinäringen (1447/2006) 11—13, 17, 18, 21 och 22 §, 23 § 2 mom., 24 § samt 27 § 3 mom. som följer:

11 §

Jord- och skogsbruksministeriets uppgifter

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för

1) planeringen av användningen av medlen för det operativa programmet och beredningen av fördelningen av medlen mellan de myndigheter och fiskerigrupper som sköter uppgifter om vilka föreskrivs i denna lag,

2) anvisandet till Ålands landskapsregering av den del av gemenskapens medfinansiering av det operativa programmet som gäller landskapet Åland,

3) planeringen och utvecklingen av det operativa programmet och av dess genomförande,

4) ordnandet av tillräcklig kontroll av användningen av medel,

5) ordnandet av programutvärderingen, programövervakningen och programinformationen, samt

6) valet av fiskerigrupper.

I syfte att säkerställa att programmet genomförs enhetligt och effektivt styr och övervakar jord- och skogsbruksministeriet närings-, trafik- och miljöcentralerna och fiskerigrupperna när dessa utför de uppgifter som anges i 12—14 §.

12 §

Närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter

Närings-, trafik- och miljöcentralen svarar inom sitt verksamhetsområde för beviljande, utbetalning, verifiering på plats, övervakning och återkrav av stöd samt för informationen om stödet och för den regionala samordning av åtgärder som avses i 15 § 2 mom.

Närings-, trafik- och miljöcentralen begär utlåtande om en ansökan om stöd enligt avdelning IV kapitel IV i förordningen om fiskerifonden av den fiskerigrupp inom vars verksamhetsområde den åtgärd som ansökan gäller huvudsakligen avses bli genomförd. När närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om beviljandet av stöd kan den avvika från utlåtandet, om beviljandet av stöd strider mot Europeiska gemenskapens lagstiftning, den nationella lagstiftningen, det operativa programmet eller den lokala utvecklingsstrategi som avses i artikel 45.2 i förordningen om fiskerifonden. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan dessutom avvika från utlåtandet, om det i den finansieringsram för fiskerigruppen som reserverats för finansiering av projekt inte finns anslag för finansiering av projektet.

13 §

Gemensamma avgöranden av jord- och skogsbruksministeriet och närings-, trafik- och miljöcentralerna

Tillsammans med närings-, trafik- och miljöcentralerna träffar jord- och skogsbruksministeriet avgöranden om bidrag som avses i avdelning IV kapitel I artiklarna 23 och 24 och artikel 26.4 c i förordningen om fiskerifonden samt om utvecklingsprojekt som väljs ut för finansiering enligt avdelning IV kapitel III och vars totala kostnader överstiger 15 000 euro. Utifrån avgörandet fattar närings-, trafik- och miljöcentralerna beslut i enlighet med 12 § 1 mom. Beslutet får överklagas enligt 27 § 3 mom.

Jord- och skogsbruksministeriet ordnar ett tidsbegränsat ansökningsförfarande för de utvecklingsprojekt som avses i 1 mom. I fråga om de bidrag som avses i 1 mom. ordnar ministeriet ansökningsförfarande bara när det finns särskilda skäl som har samband med målen i det operativa programmet och verksamhetsbetingelserna för yrkesfisket.

17 §

Ansökan om stöd

Innan den åtgärd för vilken stöd söks inleds ska en skriftlig och undertecknad ansökan ges in till den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde åtgärden huvudsakligen avses bli genomförd eller sökanden har sin hemort.

18 §

Beviljande av stöd utan ansökan

Jord- och skogsbruksministeriet och närings-, trafik- och miljöcentralerna kan utan ansökan bevilja stöd för genomförande av tekniskt stöd enligt artikel 46 i förordningen om fiskerifonden.

Jord- och skogsbruksministeriet kan, av särskilda skäl som hänför sig till uppnåendet av målen för det operativa programmet, utan ansökan

bevilja stöd för åtgärder enligt avdelning IV kapitel III i förordningen om fiskerifonden.

21 §

Utvecklingsplan

Den som ansöker om investeringsstöd kan i samband med ansökan lägga fram en utvecklingsplan som innehåller de för utvecklingen av företagets eller yrkesutövarens verksamhet väsentliga omständigheterna. Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska beakta utvecklingsplanen som en förhöjande faktor när den beslutar om stödnivån.

Närmare bestämmelser om utvecklingsplanens innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

22 §

Granskningar och kontroller som gäller dem som beviljar stöd och stödtagare

De åtgärder som stödtagarna vidtagit och förfarandena vid beviljandet av stöd granskas av Landsbygdsverket i enlighet med ett revisionsprogram som revisionsmyndigheten har utarbetat och kommissionen godkänt.

I syfte att utöva tillsyn över iakttagandet av förutsättningarna och villkoren för beviljande, utbetalning och användning av stöd kan jord- och skogsbruksministeriet vid behov utföra kontroller som gäller dem som beviljar stöd och stödtagare. Närings-, trafik- och miljöcentralerna har motsvarande rätt i fråga om stödtagare.

23 §

Övervakningssystem

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för uppbyggnaden och utvecklingen av registret för strukturstöd till fiskerinäringen. För driften av registret svarar jord- och skogsbruksministeriet och närings-, trafik- och miljöcentralerna gemensamt.

24 §

Uppgifternas offentlighet, rätt att få uppgifter och utlämnande av uppgifter

I fråga om offentligheten för uppgifterna i registret för strukturstöd till fiskerinäringen gäller det som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

Jord- och skogsbruksministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralerna och Landsbygdsverket har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av andra myndigheter, den som sköter ett offentligt uppdrag och fiskerigruppen få sådana uppgifter om sökanden eller stödtagaren, dennes hälsotillstånd, ekonomiska ställning och af-färs- eller yrkesverksamhet, den av offentliga medel beviljade finansieringen eller andra förhållanden av vikt med avseende på stödet som är nödvändiga för behandlingen av ärenden som gäller stödet.

Jord- och skogsbruksministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralerna och Landsbygdsverket har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att till en annan myndighet, den som sköter ett offentligt uppdrag eller Europeiska gemenskapens institutioner lämna ut sådana uppgifter

om stödtagaren som har erhållits vid utförandet av en uppgift om vilken bestäms i denna lag och som är nödvändiga för fullgörande av en kontrolluppgift som ålagts myndigheten, den som sköter det offentliga uppdraget eller institutionen eller för tillsyn över att Europeiska gemenskapens lagstiftning har iakttagits.

Uppgifter som erhållits med stöd av 2 och 3 mom. får inte användas för något annat syfte än det för vilket de har begärts.

27 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som närings-, trafik- och miljöcentralen har fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsarnas besvärsnämnd på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förut-sätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 2 februari 2007 om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (78/2007) 2 § 3 punkten, 7 § 2 mom., 11 §, 13 § 1 mom., 14 § 1 mom. 4 punkten, 15 §, 16 § 3 mom., 17 § och 18 § 2 mom. som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

3) den myndighet som ansvarar för stödsyste-met

a) närings-, trafik- och miljöcentralen samt lantmäteriby-rån, om det är fråga om stödsyste-

met som gäller lån som beviljats och fordringar som uppkommit med stöd av de lagar som avses i 1 § 1 punkten, 2 punkten underpunkterna b, d eller e eller 3 punkten, och

b) skogscentralen, om det är fråga om stödssystemet som gäller lån och fordringar som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna a eller c.

7 §

Indrivning

Statskontoret sköter om ansökan om exekutiv auktion efter att vid behov först ha begärt närings-, trafik- och miljöcentralens utlåtande om ett lån eller en fordran som avses i 1 §. När Statskontoret ansöker om exekutiv auktion ska det utreda om det har andra förfallna betalningar som gäller lån och fordringar enligt 1 § och som ska indrivnas hos samma gäldenär eller om den fastighet som är föremål för exekutiv auktion utgör säkerhet för andra lån eller fordringar enligt 1 § eller är delaktig i en sådan förrättning beträffande vilken finansieringsbeslutet redan har fattats. Statskontoret ska se till att statens intresse bevakas även när någon annan ansöker om exekutiv auktion på en sådan fastighet som utgör säkerhet även för ett lån eller en fordran enligt 1 §. Statskontoret ska se till att i den exekutiva auktionen vid behov deltar antingen en företrädare för Statskontoret eller någon annan tjänsteman som bevakar statens intresse. Om någon företrädare för Statskontoret inte är närvarande vid den exekutiva auktionen, är en företrädare för närings-, trafik- och miljöcentralen i första hand skyldig att vara närvarande. Statskontoret ska också tillsammans med närings-, trafik- och miljöcentralen utreda om det i syfte att trygga statens fordran är ändamålsenligt att staten köper fastigheten vid den exekutiva auktionen.

11 §

Utlämnande av uppgifter

Utan hinder av sekretessbestämmelserna har närings-, trafik- och miljöcentralerna, lantmäte-

ribyråerna, skogscentralerna, Landsbygdsverket, Lantmäteriverket och jord- och skogsbruksministeriet rätt att av Statskontoret få uppgifter om de lån och fordringar enligt 1 § som hör till ett stödssystem som den ansvarar för eller övervakar. Samma rätt har jord- och skogsbruksministeriet samt den myndighet som ansvarar för gårdsbrukets utvecklingsfonds bokföring. Statskontoret kan lämna ut uppgifterna med hjälp av teknisk anslutning.

13 §

Betalningslättnader

Beslut om betalningslättnader för en eller flera amorterings- eller ränteposter fattas av Statskontoret, om betalningslättnad söks för amorteringen eller räntan på en fordran eller ett lån som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna a eller c— eller 3 punkten. Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om betalningslättnad för en amorterings- eller räntepost som gäller ett lån eller en fordran som avses i 1 § 1 punkten eller i 2 punkten underpunkt b. Genom förordning av statsrådet kan det föreskrivas om behörig närings-, trafik- och miljöcentral.

14 §

Överföringar av lån och fordringar

Om den fastighet byter ägare vars innehav har legat till grund för lånet eller fordran, kan det godkännas att den nya ägaren övertar ansvaret för lånet eller fordran eller gäldenären befrias från ansvar under de förutsättningar som bestäms i eller med stöd av lag genom ett beslut som fattas av

4) närings-, trafik- och miljöcentralen, om det är fråga om en annan fordran eller ett annat lån som avses i 1 §.

15 §

Saneringsförfaranden

Samtycke till förfarande enligt lagen om företagssanering (47/1993) eller förfarande enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) eller motsvarande frivilligt förfarande enligt lag ges av Statskontoret eller, om förfarandet gäller lån eller fordran som avses i 1 § 1 punkten eller 2 punkten underpunkt b, av närings-, trafik- och miljöcentralen. Om det är närings-, trafik- och miljöcentralen som ger samtycke, ska Statskontoret ge centralen ett utlåtande med de uppgifter om lånet eller fordran som behövs för behandlingen av saken.

16 §

Meddelanden om säkerheter för lån och fordringar

När det gäller en annan fordran eller ett annat lån som avses i 1 § ska Statskontoret skriftligen meddela den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars område den fastighet finns som utgör pant för fordringen eller lånet att fordran eller lånet betalats helt och hållet. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska utan ogrundat dröjsmål för införande i lagfarts- och inteckningsregistret

meddela att fastigheten befriats från pantansvaret och skicka kvitto till gäldenären.

17 §

Annan skötsel av säkerheter

Samtycke till säkerhetsarrangemang och befrielse från pantansvar angående lån och fordringar som avses i 1 § 1 punkten underpunkterna a—d, f—n och p ges av närings-, trafik- och miljöcentralen med iakttagande av vad som i lag eller med stöd av lag bestäms om säkerhetsarrangemang.

18 §

Uppsägning

Innan ett lån eller en försäljningsprisfordran som avses i 1 § 1 punkten eller 2 punkten underpunkt b sägs upp ska Statskontoret vid behov begära utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förut-sätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 23 § i lagen om finansiering av ett hållbart skogsbruk

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 11 maj 2007 om finansiering av ett hållbart skogsbruk (544/2007) 23 § som följer:

23 §

Skogscentralens utredningsskyldighet

Innan skogscentralen fattar beslut i ärendet ska den utreda om de begränsningar som följer av 9, 29—35, 47—49, 55 och 56 § samt 10 kap. i naturvårdslagen (1096/1996) gäller den avsedda

åtgärden. Skogscentralen ska vid behov begära ett utlåtande om ansökningen av den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde åtgärden är avsedd att genomföras. Skogscentralen får dock avgöra ärendet utan utlåtande från närings-, trafik- och miljöcentralen när två månader har förflutit från det att begäran

om utlåtande anlände till närings-, trafik- och miljöcentralen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om strukturstöd till jordbruket

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 28 december 2007 om strukturstöd till jordbruket (1476/2007) 19 § 2 mom., 20, 22, 27, 30 och 31 §, 33 § 1 mom., 34 §, 36 § 1 mom., 37 §, 38 § 1 mom., 40 och 44 §, 45 § 3 mom., 46 § 1 mom., 49, 50, 54, 61, 64 och 66 § samt 67 § 1 mom. som följer:

19 §

Tiden för genomförande av åtgärder

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan på ansökan som har gjorts innan fristen gått ut förlänga den frist som avses i 1 mom. En förutsättning är att genomförandet av den åtgärd som stöds har inletts inom den frist som nämns i 1 mom. och att det finns något godtagbart skäl att förlänga fristen. Fristen kan förlängas två gånger för högst ett år i sänder.

20 §

Villkor för användning av stöd

I fråga om användning av stöd för köp av varor och tjänster samt för upplåtande på entreprenad gäller vad som föreskrivs i lagen om offentlig upphandling (348/2007). Stödtagaren ska lägga fram en utredning om att köpet har skett på det sätt som den nämnda lagen förutsätter.

Objektet för en investering som stöds får inte varaktigt eller i betydande grad användas för an-

dra ändamål än den företagsverksamhet som stödet avser innan fem år har förflutit från betalningen av den sista stödposten och, om stödet ansluter sig till ett lån, från det att lånet eller den sista låneposten har lyfts. Om ägande- eller besittningsrätten till objektet för den investering som stöds överläts på någon annan före utgången av den ovan nämnda fristen, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller villkoren för beviljande av stöd och att karaktären av den företagsverksamhet som stöds inte förändras väsentligt.

Den företagsverksamhet som stöds får inte läggas ned eller inskränkas väsentligt innan fem år har förflutit från betalningen av den sista posten av ett stöd i form av understöd och, om stödet ansluter sig till ett lån, från det att lånet eller den sista låneposten har lyfts. Om ägande- eller besittningsrätten till den företagsverksamhet som stöds överläts på någon annan före utgången av den ovan nämnda fristen, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller villkoren

för beviljande av stöd och att karaktären av den företagsverksamhet som stöds inte förändras väsentligt.

Som en överlåtelse enligt 2 och 3 mom. betraktas inte att objektet för den investering eller företagsverksamhet som stöds övergår genom arvsrättsligt fång eller generationsväxling i samband med att stöd betalats för avstående från jordbruk eller stöd beviljats för etablering av jordbruk.

22 §

Upplysnings- och biståndsskyldighet

Stötagaren är skyldig att till närings-, trafik- och miljöcentralen lämna riktiga och tillräckliga uppgifter om en åtgärd som stöds, hur åtgärden framskrider och hur stödet används.

Stötagaren ska utan dröjsmål underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen om förändringar i stötagarens ställning eller verksamhet eller den åtgärd som stöds och som kan inverka på förutsättningarna för betalning av stöd eller leda till återkrav av stöd.

Stötagaren är skyldig att biträda den som utför en inspektion som avses i 44 § genom att utan ersättning lämna ut uppgifter som är nödvändiga för att inspektionen ska kunna genomföras och upplysningar som gäller objektet för inspektionen samt vid behov genom att presentera den åtgärd som stöds.

27 §

Överföring av lån och ändring av lånevillkor

Lån som stöds får överföras på någon annan kreditgivare som godkänts i enlighet med 52 §. Lånet får överföras på en annan stötagare om närings-, trafik- och miljöcentralen godkänner överföringen i samband med ett beslut som avses i 34 §.

Villkoren för lån som stöds får ändras under förutsättning att detta inte inverkar på uppfyllandet av förutsättningarna eller villkoren för stödet eller på statens ställning som borgensman. I annat fall ska stötagaren utverka närings-, tra-

fik- och miljöcentralens tillstånd till ändring av villkoren. Tillstånd får inte beviljas om en ändring av lånevillkoren inverkar på uppfyllandet av förutsättningarna för beviljande av stödet.

Om statsborgen inte har beviljats för ett räntestödslån får lånet överföras och lånevillkoren ändras utan begränsningar efter att räntestöd inte längre betalas ut.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om situationer där det förutsätts tillstånd för ändring av lånevillkor samt om den tid inom vilken tillstånd ska utverkas. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om de blanketter som ska användas för tillståndsförandet.

30 §

Att ansöka om stöd

För ansökan om stöd kan sättas ut en frist. Stödansökan ska lämnas in till den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen. Behörig är den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde gårdsbruksenhetens driftscentrum är beläget. Om gårdsbruksenhetens driftscentrum är beläget inom flera än en centraler verksamhetsområde är den närings-, trafik- och miljöcentral behörig inom vars verksamhetsområde merparten av gårdsbrukets produktionsbyggnader är belägna.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om fristen för ansökan om stöd.

31 §

Bedömning av stödansökan

Innan beslut om att bevilja stöd fattas kan närings-, trafik- och miljöcentralen begära utlåtande av andra myndigheter om omständigheter som har samband med stötagaren och den åtgärd som stöds, ifall detta är nödvändigt för bedömningen av förutsättningarna för beviljande av stöd.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan innan stöd beviljas göra ett gårdsbruksbesök för att bedöma förutsättningarna för att bevilja stöd

samt den åtgärd som ansökan avser. De observationer som görs i samband med gårdsbruksbesöket ska antecknas samt meddelas sökanden. Besök får inte göras i lokaler som omfattas av hemfriden.

33 §

Stödbeslut

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om beviljande av stöd. I stödbeslutet ska nämnas det beviljade stödets belopp, de stödvillkor som föreskrivs i denna lag, förutsättningarna för betalning och återkrav av stödet samt borgensvillkoren. I beslutet ska dessutom tas in de villkor och förutsättningar som följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning. Byggnadsplaner godkänns genom stödbeslut som gäller bygginvesteringar.

34 §

Överföring av rätt som följer av stödbeslut

Den rätt till stöd som följer av ett stödbeslut kan överföras på en annan aktör som avses i 5 § och som uppfyller förutsättningarna för beviljande av stöd. Mottagaren ska ansöka om överföring av beslutet i enlighet med det förfarande som avses i 29 §. Beslutet om överföringen fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen.

36 §

Utbetalning av investeringsstöd i form av understöd

Den som har beviljats investeringsstöd för gårdsbruk ska skriftligen med en för ändamålet fastställd blankett ansöka om utbetalning av understödet. Utbetalningsansökan ska undertecknas. För inlämnandet av ansökan kan sättas ut en skälig frist som räknas från stödbeslutet eller, när det är fråga om den sista utbetalningsansö-

kan för en åtgärd som stöds, från det att åtgärden har genomförts. Ansökan ska lämnas in till den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen.

37 §

Utbetalning av stöd i form av understöd

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om utbetalningen av understöd. Centralen sammanställer utbetalningsuppgifterna om stöd som den beslutat bevilja och sänder uppgifterna till Landsbygdsverket. Landsbygdsverket svarar för kontrollen och godkännandet av utgifterna samt för den tekniska utbetalningen av stöden.

38 §

Tillstånd att lyfta lån

Närings-, trafik- och miljöcentralen beviljar på ansökan tillstånd att lyfta lån eller låneposter som stöds. Till ansökan ska fogas de bokföringshandlingar och utredningar som behövs för beviljande av tillstånd. För ansökan om tillstånd att lyfta lån kan sättas ut en frist som kan förlängas en gång på ansökan som görs innan fristen gått ut. För förlängningen av fristen ska anges ett godtagbart skäl.

40 §

Uppföljning av affärsplaner

Stödtagaren ska för närings-, trafik- och miljöcentralen lägga fram utredningar om hur de målsättningar och åtgärder genomförs som ingår i en affärsplan.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om innehållet i de utredningar som avses i 1 mom. Landsbygdsverket utfärdar närmare föreskrifter om hur utredningarna ska presenteras och tillställas närings-, trafik- och miljöcentralen.

44 §

Inspektionsrätt

Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket kan förrätta inspektioner som gäller beviljare och förmedlare av stöd samt stödtagare, i syfte att utöva tillsyn över att förutsättningarna och villkoren för beviljande, betalning och användning av stöd iakttas. Närings-, trafik- och miljöcentralerna har motsvarande rätt i fråga om förmedlare av stöd och stödtagare.

45 §

Inspektion

En inspektionsberättelse ska upprättas över inspektionen och utan dröjsmål ges in till den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen samt till Landsbygdsverket.

46 §

Avbrytande av utbetalning av stöd samt återkrav

Närings-, trafik- och miljöcentralen är skyldig att avbryta utbetalningen av stödet samt att återkräva stöd, om

- 1) villkoren för beviljande eller utbetalning av stödet inte har uppfyllts,
- 2) stödtagaren har gett felaktiga eller bristfälliga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet eller utbetalningen av stödet,
- 3) stöd villkoren inte har iakttagits,
- 4) stödtagaren inte har iakttagit ett åtagande som avses i 8 § 3 mom.,
- 5) stödtagaren utan närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd, innan den frist som nämns i 20 § gått ut, har överlåtit den företagsverksamhet eller det investeringsobjekt som stöds,
- 6) stödtagaren har vägrat att bistå vid inspektion, eller om
- 7) Europeiska gemenskapens lagstiftning om sådana strukturstöd till jordbruket som delfinansieras av Europeiska gemenskapen eller som i

sin helhet finansieras med nationella medel kräver det.

49 §

Jämkning av återkrav

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan helt eller delvis avstå från att driva in belopp som betalats felaktigt eller utan grund eller ränta som ska betalas på beloppet, om det som en helhet betraktat med hänsyn till stödtagarens omständigheter och verksamhet är oskäligt att driva in det fulla beloppet. Återkrav och indrivning av ränta ska dock ske till fullt belopp om Europeiska gemenskapens lagstiftning om sådana strukturstöd till jordbruket som delfinansieras av Europeiska gemenskapen eller som i sin helhet finansieras med nationella medel kräver det.

50 §

Beslut om återkrav och avbrytande av utbetalning

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska fatta beslut om återkrav och avbrytande av utbetalning av stöd. Genom beslutet fastställs det belopp som återkrävs, räntan enligt 47 § samt förfallodagen för betalningen av dem.

Beslut om återkrav ska fattas utan ogrundat dröjsmål efter att närings-, trafik- och miljöcentralen fått vetskap om den grund som anges i 46 § och senast tio år efter att den sista stödposten har betalats.

54 §

Kreditgivarens upplysnings- och biståndsskyldighet

Kreditgivaren ska underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen om att ett lån som stöds överförs till en annan kreditgivare samt om sådana ändringar av lånevillkoren som avses i 27 § 2 mom. och som inte förutsätter närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd.

När kreditgivaren sköter lån med borgen ska den beakta statens fördel som borgensman. Kreditgivaren ska utan dröjsmål underrätta Landsbyggsverket om sådana förändringar när det gäller stödtagarens ekonomiska ställning, lån som stöds eller värdet på egendom som utgör säkerhet för lån, som kan ha betydelse för statens ställning som borgensman.

Kreditgivaren och det centrala finansiella institutet ska på en specificerad begäran till jord- och skogsbruksministeriet, Landsbyggsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen lämna ut sådana uppgifter om stödtagare som är nödvändiga för övervakning av att förutsättningarna och villkoren för beviljande av stöd iakttas.

Kreditgivarens och det centrala finansiella institutets upplysningsskyldighet gäller också sekretessbelagda uppgifter. Uppgifterna får inte användas för andra ändamål än de har lämnats ut för till en myndighet för att denna ska kunna sköta sina åligganden.

61 §

Rätt att få upplysningar samt utlämnande av information

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbyggsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag få sådana uppgifter om sökanden eller stödtagaren, dennes hälsotillstånd, ekonomiska situation och affärs- eller yrkesverksamhet eller finansiering med offentliga medel eller andra omständigheter med betydelse för stödet som är nödvändiga för behandlingen av ett stödärende.

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbyggsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att till andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag eller till organ

inom Europeiska gemenskapen lämna ut sådana uppgifter om stödtagaren som erhållits vid skötseln av uppgifter enligt denna lag och som behövs för fullgörande av den inspektionsuppgift som föreskrivs för myndigheten eller organet eller för att utöva tillsyn över att Europeiska gemenskapens lagstiftning har följts.

Uppgifter som erhållits på basis av 1 eller 2 mom. får inte användas för andra ändamål än de har begärts för.

64 §

Regional fördelning av medel

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för att bevilningsfullmakter och anslag som avses i 14 § 1 mom. fördelas till stöd enligt denna lag samt för att de anvisas till närings-, trafik- och miljöcentralerna.

66 §

Besvärsförbud

Närings-, trafik- och miljöcentralens beslut enligt 19 § 2 mom. får inte överklagas separat genom besvär.

67 §

Överklagande

Landsbyggsverkets samt närings-, trafik- och miljöcentralens beslut enligt denna lag får överklagas genom besvär till landsbyggsnäringsarnas besvärsnämnd på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 23 § i foderlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i foderlagen av den 8 februari 2008 (86/2008) 23 § som följer:

23 §

Tillsynsmyndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket planerar, styr, utvecklar och verkställer tillsynen över foder på nationell nivå på det sätt som anges i denna lag och sköter informationen. Livsmedelssäkerhetsverket anlitar närings-, trafik- och miljöcentralerna vid tillsynen.

Vid sidan av Livsmedelssäkerhetsverket utövar regionförvaltningsverken tillsyn över foderläkemedel.

Vid sidan av Livsmedelssäkerhetsverket utövar tullverket tillsyn över importen och exporten av foder samt transporten av foder via Finland utan förtullning.

Gränsveterinärerna sörjer för tillsynen enligt denna lag vid den veterinära gränskontrollen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 5 och 7 § i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 25 april 2008 om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008) 5 och 7 § som följer:

5 §

Ansvar vid registerföring

Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket samt jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral för under jord- och skogsbruksministeriets styrning register i landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem och ansvarar för att de registrerade uppgifterna är riktiga, var och en för sitt ansvarsområde. Dessutom har jord- och skogsbruksministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralerna, kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter och livsmedelstillsynsmyndigheter, regionförvalt-

ningsverken och kommunalveterinärerna rätt att använda och uppdatera uppgifter i den omfattning som deras åligganden förutsätter.

7 §

Myndighet som beslutar om utlämnande av uppgifter

Livsmedelssäkerhetsverket, Landsbygdsverket och jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral beslutar var och en när det gäller dess ansvarsområde om utlämnande av uppgifter till utomstående. Dessutom får nä-

rings-, trafik- och miljöcentralerna samt kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter lämna ut uppgifter inom ramen för sina egna myndighetsuppgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 50 § i viltskadelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i viltskadelagen av den 27 februari 2009 (105/2009) 50 § som följer:

50 §

Landsbygdsverkets tillsynsuppgift

Landsbygdsverket ska utföra de granskningar av kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter och skogscentralerna som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag. Närmare bestämmelser om organiseringen av granskningarna kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. På Landsbygdsverkets

tillsynsuppgift tillämpas härvid på motsvarande sätt det som bestäms i 49 § om jord- och skogsbruksministeriets tillsynsuppgift.

Landsbygdsverket kan vid behov anlita närings-, trafik- och miljöcentralerna för fullgörande av sin tillsynsuppgift.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 5 och 33 § i dammsäkerhetslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i dammsäkerhetslagen av den 26 juni 2009 (494/2009) 5 § och 33 § 1 mom. som följer:

5 §

Myndigheter

Den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklingen av verksamhet enligt denna lag ankommer på jord- och skogsbruksministeriet.

Dammsäkerhetsmyndighet enligt denna lag är de närings-, trafik- och miljöcentraler som är behöriga i dammsäkerhetsfrågor.

Jord- och skogsbruksministeriet kan bestämma att en närings-, trafik- och miljöcentral ska vara dammsäkerhetsmyndighet inom en annan

närings-, trafik- och miljöcentralers verksamhets-
område.

33 §

Datasystem

För övervakningen av dammarna enligt denna lag upprätthåller Finlands miljöcentral ett datasystem.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 1 § i handelsregisterlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i handelsregisterlagen av den 2 februari 1979 (129/1979) 1 § 2 mom., sådant det lyder i lag 245/2001, som följer:

1 §

Handelsregistret förs av Patent- och registerstyrelsen, som i denna lag kallas registermyndigheten. I handelsregisterärenden är magistraterna och närings-, trafik- och miljöcentralerna lokala

myndigheter i enlighet med vad som bestäms i denna lag och annars särskilt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 60 § i personalfondslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i personalfondslagen av den 15 september 1989 (814/1989) 60 § som följer:

60 §

Tillsynsmetoder

Finner arbets- och näringsministeriet att en fond har förfarit i strid med lag eller stadgarna eller åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, kan ministeriet ålägga fondens styrelse att vidta åtgärder för att åstadkomma en rättelse eller förbjuda att ett felaktigt beslut verkställs. Ministe-

riet kan begära att regionförvaltningsverket på fondens hemort ska förelägga styrelsemedlemmarna vite i förening med åläggandet eller förbudet. Vitet döms ut av regionförvaltningsverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om konsumentforskningscentralen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 9 februari 1990 om konsumentforskningscentralen (112/1990) 6 § som följer:

6 §

Konsumentforskningscentralen har rätt att av andra myndigheter få den information som centralen behöver för att kunna sköta sina uppgifter.

Näringsidkarna är skyldiga att lämna konsumentforskningscentralen upplysningar som den behöver för de undersökningar om priserna och kvaliteten på konsumtionsförnödenheterna som avses i 1 §. Centralen kan bestämma att upplys-

ningarna också ska ges regionförvaltningsverket. För att trygga tillgången till upplysningar kan centralen begära handräckning av regionförvaltningsverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 14 § i lagen om personalrepresentation i företagens förvaltning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 augusti 1990 om personalrepresentation i företagens förvaltning (725/1990) 14 § som följer:

14 §

Vite

Regionförvaltningsverket kan på ansökan ålägga ett företag att vid vite fullgöra de skyldigheter som följer av denna lag. En ansökan kan gemensamt lämnas in av representanter för minst två personalgrupper som tillsammans fö-

reträder majoriteten av personalen eller av föreningar som på motsvarande sätt representerar personalgrupper. Även arbets- och näringsministeriet kan ansöka om föreläggande av vite.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om konkurrensbegränsningar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 27 maj 1992 om konkurrensbegränsningar (480/1992) 10 § 3 mom., 12 §, 20 § 1 mom. och 20 b §,
av dem 12 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 318/2004 samt 20 § 1 mom. och 20 b § sådana de lyder i sistnämnda lag, som följer:

10 §

Motsvarande uppgifter och handlingar ska ges regionförvaltningsverket när det reder ut konkurrensbegränsningar eller klarlägger konkurrensförhållandena.

vidta behövliga åtgärder för att undanröja konkurrensbegränsningen eller dess skadliga verkningar. Konkurrensverket kan dock avstå från att vidta åtgärder, om konkurrensen på marknaden i fråga totalt sett kan anses fungera trots konkurrensbegränsningen.

12 §

Konkurrensverket ska reda ut konkurrensbegränsningar och deras verkningar. Om konkurrensverket anser att en näringsidkare eller en sammanslutning av näringsidkare begränsar konkurrensen på ett sätt som avses i 4 eller 6 § eller artikel 81 eller 82 i EG-fördraget, ska det

Regionförvaltningsverket ska reda ut konkurrensbegränsningar och deras verkningar samt på uppdrag av konkurrensverket vidta åtgärder för att undanröja begränsningarnas skadliga verkningar.

20 §

Behöriga tjänstemän vid konkurrensverket och regionförvaltningsverket har rätt att förrätta

inspektioner för att övervaka att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs. Konkurrensverket är skyldigt att på begäran av Europeiska gemenskapernas kommission förrätta inspektioner så som bestäms i Europeiska gemenskapernas rättsakter.

och regionförvaltningsverkets tjänstemän de befogenheter som följer av 20 §, dock med undantag av de befogenheter som anges i 20 § 4 mom.

Kommissionen, konkurrensverket och regionförvaltningsverken kan vid inspektioner biträddas av andra personer som de har bemyndigat därtill.

20 b §

Vid förrättande av inspektion i andra utrymmen än de som avses i 20 § har Europeiska gemenskapernas kommissions, konkurrensverkets

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 15 § i lagen om unga arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 19 november 1993 om unga arbetstagare (998/1993) 15 §, sådan den lyder i lag 405/2004, som följer:

15 §

Dispens

Regionförvaltningsverket kan på de villkor det bestämmer tillåta

1) av särskilda skäl att en person som avses i 2 § 3 mom. arbetar som aktör eller assistent i konstnärliga eller kulturella föreställningar samt vid andra liknande evenemang, förutsatt att verksamheten inte utgör någon fara för barnets säkerhet eller inverkar menligt på barnets hälsa, utveckling eller skolgång,

2) att en ung arbetstagare som har fyllt 14 år hålls i arbete med avvikelse från 2 § 2 mom.

2 punkten och 2 kap., om hans eller hennes utveckling i ett yrke eller någon annan viktig orsak förutsätter detta.

Regionförvaltningsverket kan dock inte ge tillstånd till att en ung arbetstagare utöver det i 5 § tillåtna antalet övertidstimmar hålls i övertidsarbete mera än 40 timmar under ett och samma kalenderår. Regionförvaltningsverket kan inte heller bevilja undantag från de bestämmelser i 8 § 1 och 2 mom. som gäller vilotid.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av arbetstidslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i arbetstidslagen av den 9 augusti 1996 (605/1996) 14 §, 26 § 1 mom. 14 punkten samt 27 och 36 §,
sådana de lyder, 14 och 27 § delvis ändrade i lag 404/2004 samt 26 § 1 mom. 14 punkten och 36 § i sistnämnda lag, som följer:

14 §

Exceptionell ordinarie arbetstid

Om arbetet till sin art är sådant att det utförs endast tidvis under den arbetstid per dygn under vilken arbetstagaren ska vara redo för arbete, kan regionförvaltningsverket på de villkor som det fastställer ge tillstånd till undantag från 6 §.

Arbetsgivar- och arbetstagarföreningar vars verksamhetsområde omfattar hela landet har också rätt att i de fall som avses i 1 mom. med avvikelse från 6 § avtala om den ordinarie arbetstiden så som bestäms i 40 §.

Regionförvaltningsverket kan på de villkor som det fastställer ge tillstånd att ordna arbetstiden enligt 7 § också i arbeten som inte nämns i paragrafen, om detta är nödvändigt.

26 §

Nattarbete

Arbete som utförs mellan klockan 23 och klockan 6 är nattarbete. Arbetsgivaren skall på begäran av arbetarskyddsmyndigheten lämna denna meddelande om nattarbete som utförs regelbundet. Nattarbete får utföras i följande fall:

— — — — —
14) med tillstånd av regionförvaltningsverket och på de villkor som det fastställer, i arbete där arbetets tekniska art eller andra särskilda skäl kräver det.

— — — — —

27 §

Skiftarbete och nattskift i periodarbete

I skiftarbete ska skiften avlösa varandra regelbundet och växla vid på förhand överenskomna tidpunkter. Skiften anses avlösa varandra regelbundet då ett skift fortgår högst en timme in på följande skift eller om det blir högst en timmes paus mellan skiften. Regionförvaltningsverket kan bevilja tillstånd till undantag från vad som föreskrivs i första meningen i detta moment.

I periodarbete får en arbetstagare enligt arbetsskiftsförteckningen hållas i nattarbete under högst sju på varandra följande arbetsskift. Med nattskift avses ett arbetsskift av vilket minst tre timmar infaller mellan klockan 23 och klockan 6.

36 §

Dispens

Om det på grund av arbetets oregelbundna natur är synnerligen svårt att göra upp en arbetsskiftsförteckning, kan regionförvaltningsverket helt eller delvis bevilja befrielse från denna skyldighet. I tillståndet till undantag kan bestämmas att ledigheten per vecka ska framgå av arbetsskiftsförteckningen.

Om regionförvaltningsverket har beviljat arbetsgivaren befrielse enligt 1 mom. och arbetsförhållandena inte har förändrats väsentligt efter att tillståndet beviljades, kan arbetsgivaren och arbetstagarnas representant som avses i 10 §

komma överens om att den av regionförvaltningsverket beviljade befrielsen ska fortgå.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om statens specialfinansieringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen av den 18 juni 1998 om statens specialfinansieringsbolag (443/1998) 6 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 992/2005, som följer:

6 §

Bolagets upplysningsplikt och tillsynen över bolaget

Bolaget ska till arbets- och näringsministeriet och närings-, trafik- och miljöcentralen på dess begäran lämna de upplysningar som behövs för behandlingen av ansökningar om understöd enligt lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (1336/2006). Bolaget och dess revisorer ska också på arbets- och näringsministeriets begäran lämna ministeriet andra upplysningar som hör till bolagets verksamhetsområde eller som behövs för tillsynen över bolaget.

En medlem och en suppleant i bolagets organ samt en anställd vid bolaget har, utan hinder av

vad som i 5 § bestäms om tystnadsplikt, rätt att lämna arbets- och näringsministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralen upplysningar som han eller hon har fått om en kunds eller en annan persons ekonomiska ställning eller privata förhållanden, om det för sammanjämkningen av den offentliga finansieringen eller myndigheternas behandling av ärenden som gäller företagsstöd är behövt att upplysningarna lämnas.

Vid tillsynen över bolaget ska i tillämpliga delar beaktas de principer som Finansinspektionen följer vid tillsynen över kreditinstitut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 4 § i lagen om Konsumentverket

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen av den 18 december 1998 om Konsumentverket (1056/1998) 4 § som följer:

4 §

Skyldighet att lämna uppgifter

En näringsidkare är skyldig att lämna Konsumentverket uppgifter om minutförsäljningspriserna på konsumtionsnyttigheter och konsumenttjänster för utredningar och jämförelser som avses i 1 § 2 mom. samt konsumentombudsmannen uppgifter för de tillsynsuppgifter som avses i 1 § 2 mom. Konsumentverket kan be-

stämma att uppgifter ska lämnas även till regionförvaltningsverken.

Konsumentverket och konsumentombudsmannen kan förena skyldigheten att lämna uppgifter med vite.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om tillståndsplikt för indrivningsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 22 april 1999 om tillståndsplikt för indrivningsverksamhet (517/1999) 1 § 2 mom. samt 10—13 §, av dem 13 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 677/2002, som följer:

1 §

Tillståndsplikt för indrivningsverksamhet

Koncession beviljas av regionförvaltningsverket.

10 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av regionförvaltningsverket.

Innehavaren av koncessionen ska till regionförvaltningsverket lämna in kopior av revisionsberättelsen och bokslutet med bilagor inom två månader från det resultaträkningen och balansräkningen har fastställts. Innehavaren av koncessionen ska också utan dröjsmål göra en anmälan till regionförvaltningsverket om byte av person som ansvarar för indrivningsverksamheten samt förete en utredning över den nya ansvariga personens behörighet.

11 §

Tvångsmedel

Regionförvaltningsverket ska förbjuda indrivningsverksamhet som bedrivs utan sådan koncession som anges i denna lag. Förbudet kan, om det föreligger särskilda skäl, meddelas att gälla också en person som är anställd hos den som bedriver indrivningsverksamheten eller någon annan som handlar för dennes räkning.

Om innehavaren av koncessionen försummar en skyldighet enligt 9 § 1 mom. eller 10 § 2 mom. eller en skyldighet som följer av 13 § 2 mom., kan regionförvaltningsverket uppmana denne att fullgöra skyldigheten inom en viss tid.

Regionförvaltningsverket kan förena ett förbud eller en uppmaning enligt denna paragraf med vite. Ett förbud enligt 1 mom. ska dock förenas med vite, om det inte är obehövligt av särskilda skäl. Vite utdöms av Tavastehus förvaltningsdomstol. Bestämmelser om vite finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

12 §

Skriftlig varning och återkallande av koncession

Regionförvaltningsverket ska återkalla koncessionen, om innehavaren inte längre uppfyller kraven för beviljande av koncession och inte inom utsatt tid har avhjälpt en brist som hänför sig till dem eller om den person som ansvarar för indrivningsverksamheten har försummat sin skyldighet enligt 5 §. Koncessionen ska också återkallas, om innehavaren upprepade gånger har försummat en skyldighet enligt 9 § 1 mom. eller 10 § 2 mom. eller en skyldighet som följer av 13 § 2 mom.

Om det med beaktande av omständigheterna är oskäligt att återkalla koncessionen, kan regionförvaltningsverket i stället ge innehavaren av koncessionen en skriftlig varning.

13 §

Tillsynsmyndighetens rätt till information

Regionförvaltningsverket har rätt att få sådana uppgifter ur straffregistret och ur det i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) nämnda bötesregistret som behövs för tillsynen och för behandlingen av ärenden som gäller beviljande och återkallande av koncession.

Utän hinder av sekretessbestämmelserna har regionförvaltningsverket rätt att av innehavaren av koncessionen på begäran få sådana övriga uppgifter som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förut-sätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 4 augusti 2000 om ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning (713/2000) 2, 3 och 7 § som följer:

2 §

Ordnande av ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning

Konsumentverket har hand om den allmänna ledningen och styrningen av den ekonomiska rådgivningen och skuldrådgivningen samt tillsynen över dem.

Regionförvaltningsverket svarar för att ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning i tillräcklig utsträckning finns att tillgå inom verkets verksamhetsområde.

Regionförvaltningsverket och kommunerna svarar för att ekonomiska rådgivningstjänster

och skuldrådgivningstjänster ordnas enligt vad som bestäms i 3 §.

3 §

Ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning som ordnas av kommunen och regionförvaltningsverket

Ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning ordnas i första hand så att kommunen med regionförvaltningsverket ingår ett avtal som avses i 2 § 2 mom. i kommunallagen (365/1995) och i avtalet förbinder sig att tillhandahålla ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning för dem som är bosatta i kommunen. Regionförvaltnings-

verket och kommunerna kan komma överens om att en kommun ska sköta denna uppgift för en eller flera andra kommuners räkning.

En kommun kan ordna ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning genom att inrätta en eller flera tjänster eller på arbetsavtal baserade uppgifter som ekonomisk rådgivare och skuldrådgivare. En sådan tjänst eller uppgift kan även vara en deltidstjänst eller en deltidsuppgift. Tjänsten eller uppgiften kan kombineras med en annan tjänst eller en annan uppgift i kommunen, om inte detta påverkar en behörig skötsel av uppgifterna. Tjänsten eller uppgiften kan inrättas gemensamt av flera kommuner så som bestäms i kommunallagen. En kommun kan också se till att ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster tillhandahålls genom att köpa tjänsterna av en tjänsteproducent som är lämplig för uppgiften.

Om en kommun inte omfattas av något sådant avtal som avses i 1 mom., ska regionförvaltningsverket köpa tjänsterna av en tjänsteproducent som är lämplig för uppgiften.

7 §

Utlämnande av uppgifter

Den som producerar ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster är skyldig att för uppföljningen och tillsynen samt för fastställandet av ersättningen lämna regionförvaltningsverket och Konsumentverket behövliga uppgifter om sin verksamhet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsetter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 15 december 2000 om fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler (1075/2000) 7, 8, 17—19 och 21 §, av dem 17 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 676/2002, som följer:

7 §

Register över förmedlingsrörelser, registeranmälan och anmälan av ändringar

Regionförvaltningsverket för ett register över förmedlingsrörelser (*förmedlingsrörelseregister*). Var och en har rätt att få information om de uppgifter som har förts in i registret samt utdrag ur registret.

Den som har för avsikt att utöva förmedlingsverksamhet ska för anteckning i registret göra en

anmälan till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde rörelsens förvaltning huvudsakligen kommer att skötas. Bestämmelser om innehållet i registeranmälan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ändringar i de uppgifter som har förts in i registret ska utan dröjsmål anmälas till regionförvaltningsverket. Byte av ansvarig föreståndare ska anmälas senast en månad efter att den föregående föreståndarens uppdrag har upphört.

8 §

Förutsättningar för registrering

Regionförvaltningsverket ska registrera den som gjort en registeranmälan som avses i 7 § 2 mom. som fastighetsförmedlingsrörelse eller rörelse för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler, om den som gjort anmälan

- 1) har rätt att utöva näring i Finland,
- 2) är myndig, inte har försatts i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats, om den som gjort anmälan är en fysisk person,
- 3) har en ansvarsförsäkring, vars försäkringsbelopp med beaktande av förmedlingsverksamhetens art och omfattning kan bedömas vara tillräckligt för att de skador som verksamheten eventuellt ger upphov till ska kunna ersättas och vilken till sina övriga villkor motsvarar sedvanlig försäkringspraxis i branschen, och
- 4) har anmält en ansvarig föreståndare som uppfyller de krav som uppställs i 5 § 2 och 3 mom.

Regionförvaltningsverket kan vägra registrering, om det med beaktande av omständigheterna är uppenbart att den som gjort anmälan har för avsikt att utöva förmedlingsverksamheten som bulvan för någon annan.

17 §

Tillsyn och tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av regionförvaltningsverket.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna ska en förmedlingsrörelse på begäran ge regionförvaltningsverket uppdragsdagboken och de handlingar som hör till den samt övriga handlingar och uppgifter som behövs för tillsynen.

Regionförvaltningsverket har rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få de uppgifter som behövs för att en ansvarig föreståndares tillförlitlighet ska kunna utredas. Bestämmelser om rätten att få uppgifter ur straffregistret utfärdas särskilt.

18 §

Tvångsmedel

Regionförvaltningsverket ska förbjuda förmedlingsverksamhet som i strid med denna lag utövas utan registrering. Om det finns särskilda skäl till detta, kan förbudet också meddelas så att det gäller en person som är anställd av en rörelse som utövar sådan verksamhet eller någon annan som agerar för dennes räkning.

Om förmedlingsrörelsen försummar något som bestäms i 7 § 3 mom., 10 eller 11 § eller en skyldighet som följer av 17 § 2 mom., kan regionförvaltningsverket uppmana förmedlingsrörelsen att uppfylla sin skyldighet inom en viss tid. Om den ansvariga föreståndaren försummar en skyldighet som anges i 5 § 1 mom., kan regionförvaltningsverket ge förmedlingsrörelsen en varning. Om försummelseerna är allvarliga eller om de upprepas trots uppmaning eller varning, kan regionförvaltningsverket förbjuda förmedlingsrörelsens verksamhet helt eller delvis för viss tid, dock för längst sex månader.

Regionförvaltningsverket kan förena ett förbud eller en uppmaning enligt denna paragraf med vite. Ett förbud enligt 1 mom. ska dock förenas med vite, om inte detta av något särskilt skäl är onödigt. Bestämmelser om vite finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

19 §

Strykning ur registret

Regionförvaltningsverket ska stryka en förmedlingsrörelse ur registret, om

- 1) förmedlingsrörelsen har upphört med sin verksamhet,
- 2) de förutsättningar för registrering som anges i 8 § 1 mom. 1—3 punkten inte längre uppfylls,
- 3) förmedlingsrörelsen utövar förmedlingsverksamheten som bulvan för någon annan,
- 4) förmedlingsrörelsen inte längre har en ansvarig föreståndare som uppfyller de förutsättningar för registrering som anges i 8 § 1 mom. 4 punkten och förmedlingsrörelsen inte inom

den tidsfrist som regionförvaltningsverket har ställt i sin uppmaning har anmält en ny ansvarig föreståndare, eller om

5) det i förmedlingsrörelsens eller dess ansvariga föreståndares verksamhet förekommer allvarliga eller upprepade försummelse och rörelsen redan tidigare har meddelats ett verksamhetsförbud för viss tid.

Om förmedlingsrörelsen har försatts i konkurs, kvarstår förmedlingsrörelsen trots konkursen i registret i sex månader. Konkursboets förvaltare ska utan dröjsmål meddela regionförvaltningsverket att förmedlingsrörelsen har försatts i konkurs.

21 §

Sökande av ändring i beslut av regionförvaltningsverket

I fråga om sökande av ändring i beslut av regionförvaltningsverket gäller vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

Ett i denna lag avsett beslut om strykning ur registret och om verksamhetsförbud för viss tid ska iakttas även om ändring har sökts, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 10 § i företags- och organisationsdatalagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i företags- och organisationsdatalagen av den 16 mars 2001 (244/2001) 10 § 1 mom., sådant det lyder i lag 745/2004, som följer:

10 §

Etableringsanmälan

Bildande av ett registreringsskyldigt företag, grundande av en registreringsskyldig organisation, inledande av näringsverksamhet och flyttning av hemort till Finland ska anmälas på en blankett för etableringsanmälan som har fastställts för detta syfte. Anmälan kan tillställas

Patent- och registerstyrelsen, magistraten, närings-, trafik- och miljöcentralen eller skatteverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 4 och 10 § i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 14 juni 2002 om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn (504/2002) 4 § och 10 § 1 mom. 2 punkten som följer:

4 §

Straffregisterutdrag beträffande dem som producerar privat socialservice eller privata hälso- och sjukvårdstjänster

Om verksamhetsområdet för den som producerar privat socialservice eller privata hälso- och sjukvårdstjänster omfattar tjänster för minderåriga, ska regionförvaltningsverket innan det beviljar tillstånd kräva att en person som inte hör till personalen i arbetsavtalsförhållande och vars arbete omfattar uppgifter som avses i 2 § visar upp ett straffregisterutdrag enligt 6 § 2 mom. i straffregisterlagen.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller även en kommun, som efter att ha mottagit en anmälan enligt 6 § i lagen om tillsyn över privat socialservice eller 28 § 1 mom. i lagen om barndagvård (36/1973) omedelbart ska kräva att personen i fråga visar upp ett straffregisterutdrag.

Ett i denna paragraf avsett utdrag ska krävas också innan någon annan än den som anges i ansökan om tillstånd eller i anmälan ges arbetsuppgifter som avses i 2 §. Serviceproducenten ska underrätta regionförvaltningsverket eller kommunen om saken.

10 §

Straffbestämmelser

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

2) bryter mot skyldigheten enligt 4 § 3 mom. att underrätta regionförvaltningsverket eller kommunen om att någon annan än den som anges i ansökan om tillstånd eller i anmälan ges arbetsuppgifter som avses i lagen, eller

skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *förseelse mot bestämmelserna om kontroll av brottslig bakgrund* dömas till böter. Ansvaret för arbetsgivaren eller dennes företrädare bestäms enligt de grunder som anges i 47 kap. 7 § strafflagen (39/1889).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om offentlig arbetskraftsservice

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) 1 kap. 6 §, 11 kap. 3 § 1 och 4 mom., 12 kap. 2 § 1 mom., 13 kap. 1 § 1 och 4 mom. och 6 §,

av dem 11 kap. 3 § 1 och 4 mom. sådana de lyder i lag 1052/2008, som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

6 §

Verkställighet av lagen

Verkställigheten av denna lag leds, styrs och utvecklas av arbets- och näringsministeriet såsom högsta myndighet. Arbets- och näringsministeriet ska årligen som ett komplement till regeringens åtgärdsberättelse lämna en sysselsättningsberättelse där det redogörs för hur målen för den offentliga arbetskraftsservicen har uppnåtts samt för arbetskraftsservicens situation och utveckling.

Verkställighetsuppgifterna i fråga om den offentliga arbetskraftsservicen sköts av arbets- och näringsbyråerna samt närings-, trafik- och miljöcentralerna, om inte något annat bestäms genom lag.

Arbetskraftsmyndigheten ska ha ett informationssystem som lämpar sig för att användas självständigt av kunderna och innehåller uppgifter om lediga arbetsplatser, om utbildningsmöjligheter och om enskilda kunder och som påskyndar informationsförmedlingen på arbetsmarknaden och effektiviserar arbets- och näringsbyråernas service. Bestämmelser om informationssystemet och integritetsskyddet vid användningen av systemet finns i lagen om ett informationssystem för arbetsförvaltningens kundbetjäning (1058/2002).

11 kap.

Samarbete i anslutning till verkställigheten

3 §

Tillsättande av kommissionen för främjande av sysselsättningen och kommissionens uppgifter

Närings-, trafik- och miljöcentralen tillsätter för tre år i sänder en sysselsättningskommission vars uppgift är att följa och förutse förändringar på arbetsmarknaden samt att planera åtgärder som behövs med anledning av förändringarna och på detta sätt främja tryggheten av tillgången på arbetskraft och förbättring av sysselsättningen. Sysselsättningskommissionen ska dessutom följa hur den offentliga arbetskraftsservicen verkställs samt vid behov göra framställningar om hur den kan förbättras.

Bestämmelser om sysselsättningskommissionens uppgifter i anslutning till de arbetskraftspolitiska förutsättningarna för arbetslöshetsförmåner finns i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002). När sysselsättningskommissionen behandlar ärenden som avses i första meningen i 11 kap. 4 § 5 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa fungerar kommissionen som en sektion. Till sektionen hör förutom sysselsättningskommissionens ordförande eller en vice ordförande dessutom en medlem som företräder arbetsgivarna och en medlem som företräder arbetstagarna. Sektionen är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och de övriga medlemmarna är närvarande. Sektionens ståndpunkt blir den åsikt som majoriteten av medlemmarna omfattar. Om sektionens ordförande och vice ordförande är jäviga att behandla ett ärende, överförs ärendet till sysselsättningskommissionen vid en annan arbets- och näringsbyrå som förordnas av närings-, trafik- och miljöcentralen.

12 kap.

Bestämmelser om verkställighet av stöd, understöd och förmåner

2 §

Vissa bestämmelser om stöd, förmåner eller understöd som Arbetskraftsmyndigheterna beviljar

Stöd, understöd och förmåner som beviljats av arbets- och näringsbyrån utbetalas av närings-, trafik- och miljöcentralen, som vid återkrav är statsbidragsmyndighet enligt statsunderstödslagen.

13 kap.

Sökande av ändring

1 §

Sökande av ändring i Arbetskraftsmyndigheternas förmånsbeslut

I andra än i 2 § 1 mom. 2 punkten avsedda sådana beslut av arbets- och näringsministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralen eller arbets- och näringsbyrån som gäller stöd, understöd el-

ler förmåner enligt denna lag får ändring inte sökas genom besvär.

Med avvikelse från 2 mom. får rättelse inte sökas i

1) närings-, trafik- och miljöcentralens beslut där sysselsättningsanslag anvisas statliga ämbetsverk eller inrättningar för att på ansökan beviljas som investeringsunderstöd,

2) arbets- och näringsbyråns beslut om beviljande av sysselsättningsstöd eller placering i statliga arbetsuppgifter.

6 §

Begränsningar i rätten att söka ändring

Om inte något annat anges ovan eller särskilt i lag, får ändring inte sökas genom besvär

1) i beslut av närings-, trafik- och miljöcentralen eller arbets- och näringsbyrån om tillhandahållande eller anskaffning av tjänster enligt denna lag,

2) i beslut av närings-, trafik- och miljöcentralen eller arbets- och näringsbyrån om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsetter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag**om ändring av lagen om arbetsrådet och om vissa tillstånd till undantag inom arbetarskyddet**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 19 maj 2004 om arbetsrådet och om vissa tillstånd till undantag inom arbetarskyddet (400/2004) 1, 8—11 och 17 §,

av dem 8 § sådan den lyder i lag 336/2007, som följer:

1 §

Arbetsrådets ställning

Arbetsrådet är en oberoende specialmyndighet som lyder under arbets- och näringsministeriet och som avger utlåtanden om tillämpningen

och tolkningen av de lagar inom arbetslagstiftningen som avses i 7 §. Arbetsrådet behandlar och avgör även rättelseyrkanden som gäller beslut av regionförvaltningsverket i ärenden om tillstånd till undantag enligt 9 §.

8 §

Den som begär utlåtande och begäran om utlåtande

Utlåtande av arbetsrådet kan begäras av

- 1) en domstol,
- 2) regionförvaltningsverket,
- 3) arbetsgivarnas eller arbetstagarnas centralorganisationer,
- 4) det ministerium som handhar statens arbetsmarknadspolitik,
- 5) kyrkans avtalsdelegation,
- 6) kommunala arbetsmarknadsverket,
- 7) Ålands landskapsregering eller kommunala avtalsdelegationen i landskapet Åland, eller
- 8) arbets- och näringsministeriet om huruvida lagen om samarbete inom företag eller lagen om samarbete inom finska företagsgrupper och grupper av gemenskapsföretag ska tillämpas på ett företag eller en företagsgrupp.

9 §

Regionförvaltningsverkens dispensärenden

Regionförvaltningsverket kan på ansökan bevilja undantag på grundval av följande bestämmelser:

- 1) 14 § 1 och 3 mom. i arbetstidslagen,
- 2) 26 § 1 mom. 14 punkten i arbetstidslagen,
- 3) 27 § 1 mom. i arbetstidslagen,
- 4) 36 § 1 mom. i arbetstidslagen,
- 5) 15 § i lagen om unga arbetstagare.

10 §

Behandlingen av dispensärenden vid regionförvaltningsverket

Innan regionförvaltningsverket fattar ett beslut som avses i 9 §, ska arbetsgivaren ge den förtroendeman som har valts på grundval av det

kollektivavtal som med stöd av lagen om kollektivavtal (436/1946) är bindande för arbetsgivaren eller det förtroendeombud som avses i 13 kap. 3 § i arbetsavtalslagen (55/2001) möjlighet att bli hörd i ärendet antingen muntligen eller skriftligen. Om det på en arbetsplats inte finns någon förtroendeman eller något förtroendeombud, ska arbetarskyddsfullmäktigen ges möjlighet att bli hörd och om det inte heller finns någon arbetarskyddsfullmäktig, ska varje arbetstagare som beslutet gäller ges möjlighet att bli hörd.

Om ett ärende som gäller tillstånd till undantag inte omedelbart kan avgöras slutligt vid regionförvaltningsverket, och om det är fråga om förlängning av ett gällande beslut om tillstånd till undantag, kan ett temporärt beslut fattas så att det gäller högst till dess ett slutligt beslut i saken kan fattas.

Ett tillstånd till undantag kan återkallas, om tillståndet har beviljats utifrån oriktiga uppgifter angående omständigheter som inverkar på saken eller om förhållandena efter det att beslutet meddelades har förändrats väsentligt. När ett tillstånd till undantag återkallas fastställs också den dag då tillståndet upphör att gälla. Beslutet ska följas trots ändringssökande.

11 §

Sökande av ändring i regionförvaltningsverkets dispensbeslut

I ett beslut som regionförvaltningsverket har meddelat i ett ärende som gäller tillstånd till undantag kan rättelse yrkas skriftligen hos arbetsrådet. Beslutet får inte överklagas genom besvär. Den som ansöker om tillstånd till undantag ska framställa rättelseyrkandet inom 30 dagar från det att han har fått kännedom om beslutet, och andra som framställer rättelseyrkande från det att beslutet eller en kopia av det har lagts fram på arbetsplatsen. Rättelseyrkandet ska tillställas arbetsrådet.

Rätt att framställa rättelseyrkande har

- 1) den som ansökt om tillstånd till undantag,
- 2) de i 10 § 1 mom. avsedda företrädarna för arbetstagarna eller de arbetstagare som har hörts

eller borde har hörts innan regionförvaltningsverket fattade beslutet, och

3) den vars rättigheter, skyldigheter eller intressen direkt påverkas av det beslut som regionförvaltningsverket fattat.

17 §

Arbetsrådets handlingar och beslut om tillstånd till undantag

Arbetsrådets utlåtanden och beslut samt beslut av regionförvaltningsverket om tillstånd till undantag ges parterna avgiftsfritt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 38 § i lagen om arbetstagarinflytande i europabolag och europeiska kooperativa föreningar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 13 augusti 2004 om arbetstagarinflytande i europabolag och europeiska kooperativa föreningar (758/2004) 38 §, sådan den lyder i lag 663/2006, som följer:

38 §

Vite

Regionförvaltningsverket kan på ansökan ålägga ett europabolag, en europeisk kooperativ förening eller ett deltagande bolag att vid vite fullgöra de skyldigheter som följer av denna lag

eller av det avtal som avses i 16 §. Arbets- och näringsministeriet kan ansöka om föreläggande av vite.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 2 och 3 § i lagen om tjänster för utveckling av små och medelstora företags kunnande

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 12 november 2004 om tjänster för utveckling av små och medelstora företags kunnande (971/2004) 2 och 3 § som följer:

2 §

Tjänster för utveckling av små och medelstora företags kunnande

Med tjänster för utveckling av små och medelstora företags kunnande avses företag utbildning, produktifierade sakkunnigtjänster, regionala projekt för utveckling av näringarna samt rådgivnings-, utbildnings-, konsult- och andra utvecklingstjänster som ordnas för små och medelstora företag på uppdrag av arbets- och näringsministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralerna.

3 §

Finansieringsandelar för dem som deltar i tjänsterna för utveckling av små och medelstora företags kunnande

För de tjänster för utveckling av små och medelstora företags kunnande som grundar sig på ett uppdrag av arbets- och näringsministeriet eller en närings-, trafik- och miljöcentral och som finansieras med ett anslag som i statsbudgeten anvisats för detta ändamål tas det ut en finansieringsandel som årligen fastställs i statsbudgeten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 10 och 12 § i lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitan- de av utomstående arbetskraft

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 22 december 2006 om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitan-
de av utomstående arbetskraft (1233/2006) 10 och 12 §,
av dem 10 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 168/2008, som följer:

10 §

Påförande av försummelseavgift

Genom beslut av regionförvaltningsverket på-
förs beställaren försummelseavgift som ska be-
talas inom den tid som utsatts i beslutet. Rätten
att meddela ett beslut om försummelseavgift
preskriberas om det ärende som gäller påförande
av avgift inte har anhängiggjorts inom två år

efter att det arbete avslutats som ett i denna lag
avsett avtal gäller.

Beställaren får söka ändring i ett beslut av re-
gionförvaltningsverket genom besvär hos för-
valtningsdomstolen i enlighet med förvaltnings-
processlagen (586/1996).

Försummelseavgiften ska betalas till staten.
Bestämmelser om verkställigheten av avgiften
finns i lagen om verkställighet av böter
(672/2002). På en försummelseavgift som för-

fallit till betalning och som inte har betalats senast på förfallodagen tas det ut dröjsmålsränta enligt den räntesats som anges i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

12 §

Tillsyn

Arbetskyddsmyndigheterna utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006), om inte något annat följer av denna lag.

Arbetskyddsmyndigheterna har på begäran rätt att av beställaren få till påseende de handlingar som hänför sig till utredningsskyldigheten samt vid behov få kopior av dem. Om en inspektör observerar att förutsättningar för påförande av försummelseavgift föreligger, ska inspektören utan dröjsmål föra ärendet till regionförvaltningsverket. Om en anmälan om misstankar om brott mot utredningsskyldigheten har lämnats till arbetskyddsmyndigheten, ska regionförvaltningsverket behandla ärendet i brådskande ordning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 22 december 2006 om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (1336/2006) 5 och 16—18 §, 20 § 1 mom., 21 § 1 mom. samt 22, 23, 25, 30 och 33 § som följer:

5 §

Myndigheter

Ärenden som gäller understöd enligt denna lag behandlas av arbets- och näringsministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralerna.

16 §

Ansökan om understöd

Innan ett projekt inleds ska en skriftlig ansökan om understöd lämnas till närings-, trafik- och miljöcentralen.

Närmare bestämmelser om ansökan om understöd utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Beslut om understöd

Den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde projektet huvudsakligen genomförs beslutar om understöd. Arbets- och näringsministeriet kan i enskilda fall överföra ärendet från den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen till en annan närings-, trafik- och miljöcentral, när projektet genomförs på flera än en centrals verksamhetsområde.

Arbets- och näringsministeriet beslutar om understöd för utvecklande av företag, om beloppet av de utgifter som ligger till grund för understödet överstiger fyra miljoner euro. Arbets- och näringsministeriet kan förbehålla sig beslutanderätten också i fråga om projekt som understiger nämnda gräns, om beslutet är av särskild be-

tydelse med tanke på tillämpningen av denna lag.

Om flera än ett företag, eller utöver ett företag även en sammanslutning som inte idkar företagsverksamhet, deltar i ett projekt, kan understödet beviljas ett företag eller en sammanslutning som har förbundit sig att svara för att understödet används för hela projektet.

Den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde projektet huvudsakligen genomförs beslutar om förlängning av giltighetstiden för ett understödsbeslut.

18 §

Utbetalning av understöd

Närings-, trafik- och miljöcentralen betalar, på basis av närmare villkor i beslutet om beviljande av understöd och på grundval av godtagbar utredning, på särskild ansökan ut understödet i den takt som projektet framskrider.

I det fall som avses i 17 § 3 mom. kan understödet betalas ut till det företag eller den sammanslutning som har förbundit sig att svara för att understödet används för hela projektet.

20 §

Tillsyn

Närings-, trafik- och miljöcentralernas verksamhet som beviljare och utbetalare av understöd övervakas av arbets- och näringsministeriet, som antingen själv kan granska närings-, trafik- och miljöcentralerna eller bemyndiga en annan myndighet eller en utomstående revisor att göra detta. Användningen av understöden övervakas av arbets- och näringsministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralerna, vilka kan bemyndiga en annan myndighet eller en utomstående revisor att granska användningen av understöden.

21 §

Granskningsrätt

Arbets- och näringsministeriet och närings-, trafik- och miljöcentralen samt en revisor som bemyndigats av dem har rätt att granska sökandens och understödstagarens rörelse i den omfattning beviljandet och användningen av understödet kräver. För utförande av granskningen är sökanden och understödstagaren skyldiga att, utan ogrundat dröjsmål och utan ersättning, för den som utför granskningen lägga fram alla nödvändiga handlingar och övrigt material som har samband med användningen av understödet och även i övrigt bistå vid granskningen. Den som utför granskningen har rätt att i detta syfte få tillträde till de lokaler och områden som den är föremål för granskning har i sin besittning eller i sitt bruk. Granskning får dock inte utföras på en plats som omfattas av hemfriden.

22 §

Rätt att få uppgifter

Utän hinder av bestämmelserna om sekretess har arbets- och näringsministeriet rätt att av närings-, trafik- och miljöcentralen utan ersättning få för förvaltningen av understödssystemet behövliga uppgifter och utredningar om ansökan om understöd och om beviljande och utbetalning av understöd samt om tillsynen över understöd. Arbets- och näringsministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralen har samma rätt att få uppgifter om användningen av understöden av stödtagarna.

Arbets- och näringsministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att utan ersättning av en annan myndighet och av en sådan sammanslutning eller person som tillsatts för att handha ett offentligt uppdrag få sådana för skötseln av övervakningsskyldigheten eller behandlingen av understödansökningarna nödvändiga uppgifter om fysiska eller juridiska personer som annars ska hemlighållas.

23 §

Utlämnande av uppgifter

Bestämmelser om tystnadsplikt för den som sköter uppgifter enligt denna lag finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Utan hinder av den tystnadsplikt som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får sådana uppgifter om en enskilds, en sammanslutnings eller en stiftelses ekonomiska situation, om affärs- eller yrkeshemlighet eller om en enskilds personliga förhållanden som erhållits vid skötseln av uppgifter enligt denna lag lämnas ut till arbets- och näringsministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralen, Tekes — utvecklingscentralen för teknologi och innovationer, Finnvera Abp, Landsbygdsverket samt arbets- och näringsbyrån. Ovan nämnda uppgifter kan också lämnas ut till en annan myndighet eller utomstående revisor som utför sådana granskningar som avses i 20 och 21 § för utförande av uppgifter enligt denna lag.

Dessutom gäller i fråga om utlämnande av uppgifter vad som föreskrivs i 31 och 32 § i statsunderstödslagen.

25 §

Avbrytande av utbetalning

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan besluta att utbetalningen av understöd avbryts i en-

lighet med vad som föreskrivs i 19 § i statsunderstödslagen.

30 §

Myndighet som beslutar om återkrav

Beslut om att utbetalningen av understöd upphör och beslut om återkrav fattas av arbets- och näringsministeriet eller närings-, trafik- och miljöcentralen. Närmare bestämmelser om beslutsfattandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

33 §

Verkställighet

Arbets- och näringsministeriets och närings-, trafik- och miljöcentralens beslut får verkställas trots att ändring har sökts, om inte en domstol bestämmer något annat. I ett ärende som avses i 26 och 27 § kan ett lagakraftvunnet beslut och ett beslut som meddelats med anledning av rättelseyrkande verkställas i den ordning som föreskrivs om verkställande av skatter och avgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag**om ändring av lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 2 mars 2007 om kundinformationssystemet för företagstjänster (240/2007) 2 och 4 §, 6 § 1 mom. 4 punkten samt 10, 11 och 14 § som följer:

2 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om det kundinformationssystem för företagstjänster som drivs av arbets- och näringsministeriet, om närings-, trafik- och miljöcentralernas register över företagstjänster, vilket hör till kundinformationssystemet, samt om behandlingen av uppgifter om kunder i samband med de företagstjänster som tillhandahålls kunderna.

Om inte något annat bestäms i denna lag, tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) på kundinformationssystemet för företagstjänster samt på offentligheten beträffande de uppgifter som registrerats i och förmedlats genom informationssystemet samt personuppgiftslagen (523/1999) på behandlingen av personuppgifter.

4 §

Kundinformationssystemet

Kundinformationssystemet för företagstjänster är ett informationssystem för registrering av basuppgifter om kunder. Systemet drivs av arbets- och näringsministeriet. Genom informationssystemets frågesystem förmedlas uppgifter om kunderna mellan de myndigheter som sköter företagstjänster och statens specialfinansieringsbolag. Arbets- och näringsministeriet ansvarar för riktigheten av de uppgifter som registrerats i informationssystemet samt för administrationen av användningsrättigheterna, bokföringen av de uppgifter som utlämnas ur informationssystemet och driften av informationssystemet.

Kundinformationssystemet för företagstjänster innefattar närings-, trafik- och miljöcentralernas gemensamma *register över företagstjänster* vilket innehåller information om data som erhållits och utarbetats i samband med genomförandet av företagstjänster. Den närings-, trafik- och miljöcentral som fört in eller på annat sätt hanterat uppgifter i registret över företagstjänster ansvarar för att uppgifterna är riktiga och att hanteringen skett i enlighet med lag.

Vad som föreskrivs i denna paragraf inverkar inte på det ansvar som statens specialfinansieringsbolag eller myndigheter eller andra organisationer har i egenskap av registeransvarig i sådana fall där uppgifter ur deras informationssystem förmedlas via kundinformationssystemet för företagstjänster.

6 §

Basuppgifter om företag i kundinformationssystemet

Med kundinformationssystemet för företagstjänster kan behandlas uppgifter av vilka framgår

— — — — —
4) om företaget har varit kund hos arbets- och näringsministeriet, Tekes — utvecklingscentralen för teknologi och innovationer eller en närings-, trafik- och miljöcentral samt vilka personer företaget har utsett till sina kontaktpersoner för de företagstjänster som avses i denna lag.
— — — — —

10 §

Utlämnande av basuppgifter ur kundinformationssystemet

För genomförandet av företagstjänster får uppgifter i kundinformationssystemet för företagstjänster genom teknisk anslutning lämnas ut till arbets- och näringsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralerna, Tekes — utvecklingscentralen för teknologi och innovationer, statens specialfinansieringsbolag, Landsbygdsverket och arbets- och näringsbyråerna. Uppgifter ur utsköpningsregistret får lämnas ut endast till den som enligt utsköpningslagstiftningen har rätt att få uppgifter direkt ur utsköpningsregistret. Till Finpro ry får dessutom lämnas ut uppgifter som behövs för dess rådgivning till företag.

Den som tar emot uppgifter ska innan anslutningen öppnas lämna en utredning om skyddandet av uppgifterna och övervakningen av hanteringen.

11 §

Användning av uppgifter i registret över företagstjänster vid närings-, trafik- och miljöcentralerna

Utan hinder av sekretessbestämmelserna har närings-, trafik- och miljöcentralerna för att sköta sitt uppdrag rätt att få uppgifter ur närings-, trafik- och miljöcentralernas register över företagstjänster.

14 §

Den registrerades rätt att kontrollera uppgifter

En kund har rätt att ta del av de uppgifter om kunden som är registrerade i kundinformations-

systemet för företagstjänster på det sätt som bestäms i 12 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. I fråga om en fysisk persons rätt att kontrollera uppgifter som gäller honom eller henne gäller dessutom bestämmelserna i personuppgiftslagen.

Ett ärende som gäller rätten att ta del av uppgifter avgörs av arbets- och näringsministeriet eller en närings-, trafik- och miljöcentral.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om skyddsupplag för brännorv

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 30 mars 2007 om skyddsupplag för brännorv (321/2007) 7 § som följer:

7 §

Verifiering av de skyddsupplagrade mängderna

Närings-, trafik- och miljöcentralerna övervakar inom sina verksamhetsområden att skyddsupplagen upprätthålls. Uppläggaren ska för övervakningen meddela närings-, trafik- och miljöcentralen mängden brännorv i sina upplag och var upplagen är belägna. En tjänsteman vid

närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att bekanta sig med uppläggarens materialbokföring och förrätta kontroller på upplagsplatserna för brännorv.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 9 § i revisionslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i revisionslagen av den 13 april 2007 (459/2007) 9 § som följer:

9 §

Regionförvaltningsverkets skyldighet att förordna revisor

Regionförvaltningsverket ska på anmälan förordna en behörig revisor för en sammanslutning eller stiftelse, om

1) en revisor inte har valts enligt denna eller någon annan lag,

2) en revisor inte har behörighet enligt 3 § eller inte är oberoende enligt 24 eller 25 §, eller

3) en föreskrift i bolagsordningen, stadgarna eller bolagsavtalet om antalet revisorer eller deras behörighet inte har iakttagits.

Regionförvaltningsverket ska begära utlåtande av Centralhandelskammarens revisionsnämnd i ett ärende som avses i 1 mom. 2 punkten och som gäller oberoende innan ärendet avgörs.

Anmälan kan i de fall som nämns ovan i denna paragraf göras av vem som helst. Styrelsen,

ett därmed jämförbart organ eller en bolagsman är skyldig att göra anmälan, om inte den som ska välja revisor utan dröjsmål väljer en behörig revisor. En tyst bolagsman i ett kommanditbolag är dock inte skyldig att göra anmälan.

Innan ett förordnande enligt denna paragraf ges ska sammanslutningens eller stiftelsens styrelse, motsvarande organ eller bolagsmännen höras. Förordnandet kan verkställas utan att det vunnit laga kraft. Förordnandet gäller tills en revisor i föreskriven ordning valts för sammanslutningen eller stiftelsen i stället för den revisor som regionförvaltningsverket förordnat. Ett förordnande kan inte ges efter det att bokslutet för räkenskapsperioden i fråga har fastställts och beslutet om det har vunnit laga kraft.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 14 § i lagen om paketreserörelser

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 19 december 2008 om paketreserörelser (939/2008) 14 § som följer:

14 §

Tillsyn

Konsumentverket samt, enligt Konsumentverkets anvisningar, regionförvaltningsverken

och polismyndigheterna övervakar att denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den följs.

Den som idkar paketreserörelse ska på begäran ge tillsynsmyndigheterna alla de handlingar,

uppgifter och övriga upplysningar som behövs för tillsynen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 6 och 13 § i lagen om apoteksavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 februari 1946 om apoteksavgift (148/1946) 6 och 13 §, sådana de lyder, 6 § i lag 779/2009 och 13 § i lagarna 758/1965 och 1281/1987 samt i lag 701/2002, som följer:

6 §

Apoteksavgiften ska betalas genom girering till regionförvaltningsverket i en eller flera rater så som Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet bestämmer. Apoteksavgiften för Helsingfors universitetsapotek ska betalas in till Helsingfors universitet och apoteksavgiften för Kuopio universitetsapotek till Kuopio universitet. Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet ska före den 1 augusti året efter det år för vilket avgiften fastställts till regionförvaltningsverket sända en förteckning över de apoteksavgifter som ska betalas inom regionförvaltningsverkets verksamhetsområde.

talningsdagen till återbetalningsdagen återbäras till betalaren av regionförvaltningsverket.

Har apoteksavgift annars betalats utöver det fastställda beloppet, ska det överbetalda beloppet jämte ränta, beräknad på det sätt som anges i 1 mom., på ansökan återbäras till betalaren av regionförvaltningsverket.

Har apoteksavgiften till följd av att omsättningen uppgivits oriktigt fastställts till ett för lågt belopp, ska detta rättas och apotekaren åläggas att betala tillägget. Avgiften får dock inte rättas, om det har förflutit fem år från utgången av det år då den avgift som ska rättas har debiterats eller borde ha debiterats.

13 §

Om besvärsmyndigheten har avlyft apoteksavgiften eller nedsatt den, ska det överbetalda beloppet jämte sex procents årlig ränta från be-

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag om ändring av folkhälsolagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i folkhälsolagen av den 28 januari 1972 (66/1972) 2 §, 42 § 1 och 3 mom. samt 43 och 44 §, sådana de lyder, 2 § i lagarna 71/1991 och 1254/2005, 42 § 1 och 3 mom. och 44 § i sistnämnda lag samt 43 § i lag 783/2009, som följer:

2 §

Den allmänna planeringen, styrningen och övervakningen av folkhälsoarbetet ankommer på social- och hälsovårdsministeriet.

Regionförvaltningsverket styr och övervakar folkhälsoarbetet inom sitt verksamhetsområde.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, som lyder under social- och hälsovårdsministeriet, styr regionförvaltningsverkens verksamhet i syfte att förenhetliga deras verksamhetsprinciper, förfaringssätt och beslutspraxis vid styrningen och övervakningen av folkhälsoarbetet. Dessutom styr och övervakar Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården folkhälsoarbetet i synnerhet när det är fråga om

- 1) principiellt viktiga eller vittsyftande ärenden,
- 2) ärenden som gäller flera regionförvaltningsverks verksamhetsområde eller hela landet,
- 3) ärenden som har samband med övervakningsärenden som behandlas vid Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och som gäller yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården, samt
- 4) ärenden som regionförvaltningsverket är jävigt att behandla.

Bestämmelser om en närmare arbetsfördelning mellan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverken vid styrningen och övervakningen kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

42 §

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket kan inspektera en kommuns och en samkommuns verksamhet enligt denna lag samt de verksam-

hetsenheter och lokaler som används vid ordnandet av verksamheten när det finns grundad anledning att förrätta en inspektion. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan dessutom av grundad anledning ålägga regionförvaltningsverket att förrätta en inspektion. En inspektion får förrättas utan förhandsanmälan.

Polisen ska vid behov ge Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket handräckning för utförandet av en inspektion.

43 §

Upptäcks brister eller andra missförhållanden som äventyrar patientsäkerheten i ordnandet eller genomförandet av folkhälsoarbetet eller strider verksamheten i övrigt mot denna lag, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket meddela föreskrifter om hur de ska avhjälpas. När föreskrifter meddelas ska utsättas en tid inom vilken de behövliga åtgärderna ska vidtas. Om patientsäkerheten så kräver kan det bestämmas att verksamheten omedelbart ska avbrytas eller användningen av en verksamhetsenhet eller en del därav eller av en anordning förbjudas omedelbart.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket kan vid vite eller vid äventyr att verksamheten avbryts eller att användningen av en verksamhetsenhet eller en del därav eller av en anordning förbjudas, förplikta kommunen eller samkommunen att iaktta den föreskrift som avses i 1 mom.

Beslut som fattats av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller av re-

gionförvaltningsverket om avbrytande av verksamheten eller om förbud mot användningen av en verksamhetsenhet eller en del därav eller av en anordning ska iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Vad som bestäms i denna paragraf gäller inte sådan verksamhet som avses i läkemedelslagen (395/1987) och som övervakas av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet. Har Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket i sin övervakning upptäckt brister eller andra missförhållanden i läkemedelsförsörjningen, ska Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet underrättas om dessa.

44 §

Om det vid styrningen och övervakningen av folkhälsoarbetet konstateras att en kommun eller samkommun vid ordnandet eller genomförandet av verksamhet enligt denna lag har förfä-

rit felaktigt eller underlåtit att fullgöra sin skyldighet, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket ge kommunen eller samkommunen eller den tjänsteman som ansvarar för den felaktiga verksamheten en anmärkning för framtiden.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket kan, om ärendet inte föranleder en anmärkning eller andra åtgärder, uppmärksamma den övervakade på att verksamheten ska ordnas på behörigt sätt och att god förvaltningssed ska iakttas.

I en anmärkning eller ett uppmärksamgörande som gjorts av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket enligt denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 13 augusti 1976 om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning (693/1976) 14, 23 och 28 a §, sådana de lyder, 14 och 28 a § i lag 286/2006 samt 23 § i lag 334/2009, som följer:

14 §

Den allmänna ledningen och styrningen av att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser iakttas ankommer på social- och hälsovårdsministeriet, och övervakningen och styrningen av övervakningen på Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården styr regionförvaltningsverken och kommunerna i deras skötsel av de uppgifter som med stöd av denna lag ankommer på dem. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälso-

vården övervakar iakttagandet av bestämmelserna i 5, 6, 6 a—6 c, 7, 7 a, 8 och 9 § om sammansättning och kvalitetsövervakning av provningslaboratorier för samt försäljning av och reklam för tobaksprodukter. Mätteknikcentralen bistår i den övervakning av provningslaboratoriernas och testmetodernas kompetenskrav som ankommer på Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Mätteknikcentralen har i denna uppgift samma rättigheter som en övervakningsmyndighet har enligt 28 §.

För styrningen och samordnandet av den tillsyn som regleras i denna lag ska Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården utarbeta ett riksprogram för övervakningen av tobakslagen (*tillsynsprogram*). Tillsynsprogrammet ska åtminstone innehålla följande:

- 1) allmän definition av innehållet i kontrollerna,
- 2) grunderna för riskvärderingen av de olika tillsynsobjekten och för hur kontrollfrekvensen för objekten bestäms,
- 3) bedömning av behovet av provtagning jämte anvisningar,
- 4) metoder för utvärdering av de kommunala tillsynsplaner som avses i 14 a § 3 mom., samt
- 5) metoderna för utvärdering av tillsynsprogrammet.

Tillsynsprogrammet ska ses över vid behov, dock minst vart tredje år. Tillsynsprogrammet enligt denna lag utgör en del av det riksomfattande programmet för tillsyn över miljö- och hälsoskyddet, vilket också omfattar de andra riksomfattande tillsynsprogram som regleras i annan lagstiftning om miljö- och hälsoskydd.

Närmare bestämmelser om utarbetandet av det riksomfattande tillsynsprogrammet och om dess innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

Inom sitt verksamhetsområde styr regionförvaltningsverket kommunerna i verkställigheten av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt bedömer och utvärderar dessutom de kommunala tillsynsplaner enligt 14 a § som gäller övervakningen av tobakslagen.

23 §

Institutet för hälsa och välfärd och regionförvaltningsverket i samarbete med institutet ska

- 1) svara för den riksomfattande och regionala verksamheten för minskning av tobaksrökning,
- 2) tillställa andra statliga myndigheter och kommuner program för hälsofostran samt annat material om de faror och men för hälsan som tobaksrökningen vållar,
- 3) ge anvisningar främst till personer som verkar bland barn och ungdom, yrkesutbildade personer inom hälsovården, offentliga personer, arbetsgivare och redaktörer vid massmedier om förfaringssätt som rekommenderas för undvikande och minskning av tobaksrökning.

28 a §

Den kommunala tillsynsmyndigheten samt regionförvaltningsverket är skyldiga att på begäran utan ersättning tillställa Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården de övriga uppgifter om kontroller, kontrollåtgärder, kontrollpersonal, avgifter samt tillsyn som behövs för styrningen, uppföljningen, rapporteringen och statistiken i fråga om tillsynen enligt denna lag.

Tillsynsmyndigheterna ska lämna de uppgifter som avses i 1 mom. på det sätt som Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården bestämmer.

Närmare bestämmelser om tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 23 juni 1977 angående specialomsorger om utvecklingsstörda (519/1977) 3 §, 6 § 1 mom., 33, 36 och 41 §, 75 § 1 och 3 mom., 76 och 77 §, 80 § 1 mom., 81 § 2 mom. samt 82 §, av dem 3 §, 75 § 1 och 3 mom. samt 76 och 77 § sådana de lyder i lag 672/2008, 33 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 259/1989, 81 § 2 mom. sådant det lyder i sistnämnda lag samt 82 § sådan den lyder i sistnämnda lag och i lag 96/1991, som följer:

3 §

Den allmänna planeringen, styrningen och övervakningen av specialomsorgerna ankommer på social- och hälsovårdsministeriet.

Regionförvaltningsverket ansvarar för planeringen, styrningen och övervakningen av specialomsorgerna inom sitt verksamhetsområde. Hör ett specialomsorgsdistrikt till två eller flera regionförvaltningsverks verksamhetsområde, ska regionförvaltningsverken samarbeta med varandra.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, som lyder under social- och hälsovårdsministeriet, styr regionförvaltningsverkens verksamhet i syfte att förenhetliga deras verksamhetsprinciper, förfaringssätt och beslutspraxis vid styrningen och övervakningen av specialomsorgerna. Dessutom styr och övervakar Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården specialomsorgerna i synnerhet när det är fråga om

- 1) principiellt viktiga eller vittsyftande ärenden,
- 2) ärenden som gäller flera regionförvaltningsverks verksamhetsområde eller hela landet,
- 3) ärenden som har samband med övervakningsärenden som behandlas vid Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och som gäller hälso- och sjukvård eller yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården, samt
- 4) ärenden som regionförvaltningsverket är jävigt att behandla.

Bestämmelser om en närmare arbetsfördelning mellan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsver-

ken vid styrningen och övervakningen kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Sakkunnigt ämbetsverk för specialomsorgerna om utvecklingsstörda är Institutet för hälsa och välfärd, om vilket det föreskrivs i lagen om Institutet för hälsa och välfärd (668/2008).

6 §

För ordnandet av specialomsorger indelas landet i specialomsorgsdistrikt, vilkas områden bestäms av statsrådet. Om inte något annat följer av särskilda skäl, ska distrikten anpassas till indelningen i regionförvaltningsverkens verksamhetsområden, dock med beaktande av områdesindelningens utvecklingsbehov.

33 §

Finner ledargruppen för specialomsorger på grund av en sådan ansökan som avses i 32 § att det är uppenbart att i nämnda paragrafs 1 mom. avsedda förutsättningar för meddelande av specialomsorger mot personens vilja föreligger, kan ledargruppen förordna att personen ska intas för undersökning.

En sådan undersökning som avses i 1 mom. ska verkställas utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter ankomsten till undersökningen, om inte regionförvaltningsverket av särskilda skäl förlänger denna tid.

Sedan undersökningen slutförts beslutar ledargruppen för specialomsorger om meddelande av specialomsorger. Beslut om meddelande av specialomsorger mot den berördas egen vilja ska omedelbart och senast inom två veckor efter det att beslutet fattats underställas förvaltnings-

domstolen. Förvaltningsdomstolen ska handlägga ärendet i brådskande ordning.

36 §

Om personen själv eller personens vårdnadshavare eller annan intressebevakare eller ett kollegialt organ som utses av kommunen enligt 6 § 1 mom. i socialvårdslagen (710/1982) anser att specialomsorgsprogrammet inte är ändamålsenligt, kan regionförvaltningsverket förordna att programmet ska korrigeras till de delar det anses vara påkallat.

41 §

Samkommunen för ett specialomsorgsdistrikt är skyldig att på regionförvaltningsverkets i enskilda fall givna förordnande sörja för specialomsorger om personer som avses i 40 §.

75 §

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket kan inspektera en kommuns och en samkommuns verksamhet enligt denna lag samt de verksamhetsenheter och lokaler som används vid ordnandet av verksamheten när det finns grundad anledning att förrätta en inspektion. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan dessutom av grundad anledning ålägga regionförvaltningsverket att förrätta en inspektion. En inspektion får förrättas utan förhandsanmälan.

Polisen ska vid behov ge Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket handräckning för utförandet av en inspektion.

76 §

Upptäcks brister eller andra missförhållanden som äventyrar klientsäkerheten i ordnandet eller genomförandet av specialomsorgerna om utvecklingsstörda eller strider verksamheten i övrigt mot denna lag, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket meddela föreskrifter om hur de ska avhjälpas. När föreskrifter meddelas ska

utsättas en tid inom vilken de behövliga åtgärderna ska vidtas. Om klientsäkerheten så kräver kan det bestämmas att verksamheten omedelbart ska avbrytas eller användningen av en verksamhetsenhet eller del därav eller av en anordning förbjudas omedelbart.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket kan vid vite eller vid äventyr att verksamheten avbryts eller att användningen av en verksamhetsenhet eller en del därav eller av en anordning förbjuds, förplikta kommunen eller samkommunen att iaktta de föreskrifter som avses i 1 mom.

Beslut som fattats av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller av regionförvaltningsverket om avbrytande av verksamheten eller om förbud mot användningen av en verksamhetsenhet eller en del därav eller av en anordning ska iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

Vad som bestäms i denna paragraf gäller inte sådan verksamhet som avses i läkemedelslagen (395/1987) och som övervakas av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet. Har Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket i sin övervakning upptäckt brister eller andra missförhållanden i läkemedelsförsörjningen, ska Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet underrättas om dessa.

77 §

Om det vid styrningen och övervakningen av specialomsorgerna om utvecklingsstörda konstateras att en kommun eller samkommun vid ordnandet eller genomförandet av verksamhet enligt denna lag har förfarit felaktigt eller underlåtit att fullgöra sin skyldighet, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket ge kommunen eller samkommunen eller den tjänsteman som ansvarar för den felaktiga verksamheten en anmärkning för framtiden.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket kan, om ärendet inte föranleder en anmärkning eller

andra åtgärder, uppmärksamma den övervakade på att verksamheten ska ordnas på behörigt sätt och att god förvaltningssed ska iakttas.

I en anmärkning eller ett uppmärksamgörande som gjorts av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket enligt denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

80 §

I socialnämndens beslut i ärenden som avses i denna lag får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen inom 30 dagar från beslutets delfående. Besvärsskriften kan inom nämnda tid även lämnas till nämnden, som ska tillstålla förvaltningsdomstolen skriften jämte sitt utlåtande.

81 §

Med avvikelse från 1 mom. får ändring i ett beslut av ledargruppen för specialomsorger, socialnämnden eller en kommunal tjänsteinnehavare som gäller meddelande av specialomsorger och upphörande av dem eller godkännande av ett

individuellt specialomsorgsprogram sökas genom besvär hos regionförvaltningsverket och, i beslut som gäller meddelande av specialomsorger eller fortsättande av dem mot den berördes egen vilja, hos förvaltningsdomstolen. Besvaren ska i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996) anföras inom 30 dagar från delfåendet av beslutet. Besvärsskriften kan under denna tid även lämnas till ledargruppen för specialomsorger eller till socialnämnden, som ska sända den jämte eget utlåtande till besvärsmyndigheten.

82 §

I förvaltningsprocesslagen föreskrivs om hur ändring söks i beslut som fattats av statsrådet, social- och hälsovårdsministeriet, regionförvaltningsverket och förvaltningsdomstolen.

Ändring i beslut som regionförvaltningsverket har fattat med stöd av 36 § får inte sökas genom besvär.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om nykterhetsarbete

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 19 november 1982 om nykterhetsarbete (828/1982) 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 893/2000, som följer:

3 §

Den allmänna ledningen, styrningen och övervakningen av nykterhetsarbetet ankommer på social- och hälsovårdsministeriet och under ministeriet på regionförvaltningsverken.

I anslutning till social- och hälsovårdsministeriet finns delegationen för rusmedels- och nyk-

terhetsärenden i de ärenden som avses i denna lag. Bestämmelser om tillsättande av delegationen samt om dess sammansättning och uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av socialvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i socialvårdslagen av den 17 september 1982 (710/1982) 3 §, 26 § 1 mom., 55 § 1 och 3 mom. samt 56 och 57 §,

sådana de lyder, 3 §, 55 § 1 och 3 mom., 56 och 57 § i lag 670/2008 samt 26 § 1 mom. i lag 604/1996, som följer:

3 §

Den allmänna planeringen, styrningen och övervakningen av socialvården ankommer på social- och hälsovårdsministeriet.

Regionförvaltningsverket ansvarar för planeringen, styrningen och övervakningen av socialvården inom sitt verksamhetsområde.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, som lyder under social- och hälsovårdsministeriet, styr regionförvaltningsverkens verksamhet i syfte att förenhetliga deras verksamhetsprinciper, förfaringssätt och beslutspraxis vid styrningen och övervakningen av socialvården. Dessutom styr och övervakar Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården socialvården i synnerhet när det är fråga om

1) principiellt viktiga eller vittsyftande ärenden,

2) ärenden som gäller flera regionförvaltningsverks verksamhetsområde eller hela landet,

3) ärenden som har samband med övervakningsärenden som behandlas vid Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och som gäller hälso- och sjukvård eller yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården, samt

4) ärenden som regionförvaltningsverket är jävigt att behandla.

Bestämmelser om en närmare arbetsfördelning mellan Tillstånds- och tillsynsverket för so-

cial- och hälsovården och regionförvaltningsverken vid styrningen och övervakningen kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om skötseln av de uppgifter som enligt denna lag ankommer på rikets förvaltningsmyndigheter i landskapet Åland utfärdas genom förordning av statsrådet.

26 §

Med familjehem avses ett privathem som tillhandahåller familjevård efter att ha fått regionförvaltningsverkets tillstånd, eller kommunens eller samkommunens godkännande enligt familjevårdarlagen (312/1992).

55 §

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket kan inspektera en kommuns och en samkommuns verksamhet enligt denna lag samt de verksamhetsenheter och lokaler som används vid ordnandet av verksamheten när det finns grundad anledning att förrätta en inspektion. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan dessutom av grundad anledning ålägga regionförvaltningsverket att förrätta en inspektion. En inspektion får förrättas utan förhandsanmälan.

Polisen ska vid behov ge Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket handräckning för utförandet av en inspektion.

56 §

Upptäcks brister eller andra missförhållanden som äventyrar klientsäkerheten i tillhandahållandet eller genomförandet av socialvården eller strider verksamheten i övrigt mot denna lag, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket meddela föreskrifter om hur de ska avhjälpas. När föreskrifter meddelas ska utsättas en tid inom vilken de behövliga åtgärderna ska vidtas. Om klientsäkerheten så kräver kan det bestämmas att verksamheten omedelbart ska avbrytas eller användningen av en verksamhetsenhet eller del därav eller av en anordning förbjudas omedelbart.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket kan vid vite eller vid äventyr att verksamheten avbryts eller att användningen av en verksamhetsenhet eller en del därav eller av en anordning förbjuds, förplikta kommunen eller samkommunen att iaktta de föreskrifter som avses i 1 mom.

Beslut som fattats av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller av regionförvaltningsverket om avbrytande av verksamheten eller om förbud mot användningen av en verksamhetsenhet eller en del därav eller av en anordning ska iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

Vad som bestäms i denna paragraf gäller inte sådan verksamhet som avses i läkemedelslagen

(395/1987) och som övervakas av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet. Har Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket i sin övervakning upptäckt brister eller andra missförhållanden i läkemedelsförsörjningen, ska Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet underrättas om dessa.

57 §

Om det vid styrningen och övervakningen av socialvården konstateras att en kommun eller samkommun vid ordnandet eller genomförandet av verksamhet enligt denna lag har förfarit felaktigt eller underlåtit att fullgöra sin skyldighet, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket ge kommunen eller samkommunen eller den tjänsteman som ansvarar för den felaktiga verksamheten en anmärkning för framtiden.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket kan, om ärendet inte föranleder en anmärkning eller andra åtgärder, uppmärksamma den övervakade på att verksamheten ska ordnas på behörigt sätt och att god förvaltningssed ska iakttas.

I en anmärkning eller ett uppmärksamgörande som gjorts av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket enligt denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om missbrukarvård

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 17 januari 1986 om missbrukarvård (41/1986) 13, 18, 20 och 21 §, av dem 18 § sådan den lyder i lag 97/1991, som följer:

13 §

Vård på grund av våldsamhet

Förvaltningsdomstolen kan på framställning av socialnämnden besluta att en person på grund av våldsamhet ska förordnas till vård oberoende av sin vilja under högst 30 dygn, då den i 12 § angivna vårdtiden har visat sig vara otillräcklig.

18 §

Godkännande av verksamhetsenheter

De verksamhetsenheter där vård kan ges godkänns av regionförvaltningsverket.

20 §

Sökande av ändring hos förvaltningsdomstolen

I ett beslut genom vilket någon förordnats till vård oberoende av sin vilja i enlighet med 11 eller 12 § får ändring sökas genom besvär hos för-

valtningsdomstolen inom 14 dagar från delfäendet av beslutet.

I beslut som med stöd av 12 § 3 mom. ska underställas förvaltningsdomstolen för fastställelse får ändring inte sökas genom besvär.

21 §

Sökande av ändring hos högsta förvaltningsdomstolen

I förvaltningsdomstolens beslut i ett besvär eller underställningsärende varigenom någon förordnats till vård oberoende av sin vilja får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Besvärsskriften jämte bilagor kan även inges till förvaltningsdomstolen för att sändas vidare till högsta förvaltningsdomstolen.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om smittsamma sjukdomar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 25 juli 1986 om smittsamma sjukdomar (583/1986) 6 § 2 och 4 mom., 6 a, 10, 13 och 15 §, 15 a § 1 mom. samt 38 och 39 §, sådana de lyder, 6 § 2 och 4 mom. och 10 § i lag 935/2003, 6 a och 38 § i lag 1259/2005, 13 § delvis ändrad i nämnda lag 935/2003 samt 15 §, 15 a § 1 mom. och 39 § i lag 989/2006, som följer:

6 §

Regionförvaltningsverket ansvarar för planeringen, ledningen och övervakningen av bekämpningen av smittsamma sjukdomar inom sitt verksamhetsområde.

Sakkunniginrättning vid bekämpning av smittsamma sjukdomar är Institutet för hälsa och välfärd.

6 a §

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, som lyder under social- och hälsovårdsministeriet, styr regionförvaltningsverkens verksamhet i syfte att förenhetliga deras verksamhetsprinciper, förfaringssätt och beslutspraxis vid styrningen och övervakningen av bekämpningen av smittsamma sjukdomar. Dessutom övervakar Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården bekämpningen av smittsamma sjukdomar i synnerhet när det är fråga om

- 1) principiellt viktiga eller vittsyftande ärenden,
- 2) ärenden som gäller flera regionförvaltningsverks verksamhetsområde eller hela landet,
- 3) ärenden som har samband med övervakningsärenden som behandlas vid Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och som gäller yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården, samt
- 4) ärenden som regionförvaltningsverket är jävigt att behandla.

Bestämmelser om en närmare arbetsfördelning mellan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverken vid styrningen och övervakningen kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Laboratorieundersökningar och laboratorieuppgifter som behövs för bekämpningen av smittsamma sjukdomar utförs vid Institutet för hälsa och välfärd samt i laboratorier som har godkänts för detta ändamål. Regionförvaltnings-

verket godkänner laboratorierna och övervakar deras verksamhet. Regionförvaltningsverket ska begära utlåtande av Institutet för hälsa och välfärd innan ett laboratorium godkänns.

En förutsättning för att ett laboratorium ska godkännas är att laboratoriet har lämpliga utrymmen och lämplig apparatur samt sådan yrkeskunnig personal som verksamheten förutsätter och att kvalitetskontrollen vid laboratoriet är ordnad på ett ändamålsenligt sätt.

Om det efter godkännandet framgår att det mikrobiologiska laboratoriet inte motsvarar förutsättningarna för att bli godkänt eller om det förekommer allvarliga brister i dess verksamhet, kan regionförvaltningsverket återta godkännandet.

För övervakningen av efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den har Institutet för hälsa och välfärd och regionförvaltningsverket rätt att inspektera laboratoriernas utrymmen och verksamhet och att granska de handlingar som behövs för övervakningen samt att utan ersättning och utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till behövliga uppgifter, utredningar, handlingar och annat material. Rätten att få information gäller också sådana uppgifter om privata affärs- eller yrkeshemligheter som behövs för övervakningen. Uppgifter, utredningar, handlingar och annat material ska lämnas till Institutet för hälsa och välfärd eller regionförvaltningsverket inom en av dem utsatt skälig tid. Om uppgifter, utredningar, handlingar och annat material inte lämnas inom utsatt tid, kan regionförvaltningsverket vid vite ålägga laboratoriet att lämna dem.

13 §

Regionförvaltningsverket kan förordna om obligatorisk hälsoundersökning av personer som vistas på någon ort inom dess verksamhetsområde eller på vissa arbetsplatser, i vissa inrättningar, i färdmedel eller på liknande ställen, om undersökningen behövs för förhindrande av att en allmänfarlig smittsam sjukdom sprids.

Obligatorisk hälsoundersökning utförs av läkare eller, om det finns särskilda skäl, under läkares uppsikt av någon annan yrkesutbildad per-

son inom hälso- och sjukvården med lämplig utbildning. För konstaterande av en allmänfarlig smittsam sjukdom kan nödvändiga prov tas och sådan annan undersökning utföras som inte medför någon nämnvärd olägenhet för den som undersöks.

15 §

När brådskande åtgärder behövs för att förhindra att en smittsam sjukdom som utgör ett allvarligt hot mot befolkningens hälsa och uppfyller kriterierna i 4 § 2 mom. sprids, kan social- och hälsovårdsministeriet och inom sitt verksamhetsområde regionförvaltningsverket fatta nödvändiga beslut om dem. Genom beslutet kan det under en bestämd tid vidtas sådana åtgärder som tillämpas i samband med allmänfarliga smittsamma sjukdomar.

15 a §

När brådskande åtgärder behövs för att förhindra spridningen av en smittsam sjukdom som är allmänfarlig eller som uppfyller kriterierna i 4 § 2 mom. och utgör ett allvarligt hot mot befolkningens hälsa, kan social- och hälsovårdsministeriet och inom sitt verksamhetsområde regionförvaltningsverket eller det kommunala organ som ansvarar för bekämpningen av smittsamma sjukdomar fatta nödvändiga beslut om dem. Genom ett beslut kan en person som utsatts eller med fog misstänks ha utsatts för en ovan avsedd smittsam sjukdom, men som på grund av sitt hälsotillstånd inte behöver sjukhusvård, förordnas i karantän för viss tid. Genom beslutet kan förordnande om karantän även utfärdas för bagage, containrar eller andra varor. I brådskande fall kan den läkare som vid hälsovårdscentralen ansvarar för smittsamma sjukdomar besluta om förordnande i karantän. Beslutet ska genast för fastställelse underställas det kommunala organ

som ansvarar för bekämpningen av smittsamma sjukdomar.

38 §

Om det vid den i 6 och 6 a § avsedda ledningen och övervakningen konstateras att en kommun eller samkommun vid ordnandet eller genomförandet av verksamhet enligt denna lag har förfarit felaktigt eller underlåtit att fullgöra sin skyldighet, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket ge kommunen eller samkommunen eller den tjänsteman som ansvarar för den felaktiga verksamheten en anmärkning för framtiden.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket kan, om ärendet inte föranleder en anmärkning eller andra åtgärder, uppmärksamma den övervakade på att verksamheten ska ordnas på behörigt sätt och att god förvaltningssed ska iakttas.

I en anmärkning eller ett påpekande som gjorts av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket enligt denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

39 §

Om regionförvaltningsverket, det kommunala organ som ansvarar för bekämpningen av smittsamma sjukdomar eller den läkare som vid hälsovårdscentralen ansvarar för smittsamma sjukdomar konstaterar att spridningen av en allmänfarlig smittsam sjukdom inte effektivt kan förhindras på något annat sätt, ska polisen på begäran av någon av dem lämna handräckning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 11 a § i patientskadelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i patientskadelagen av den 25 juli 1986 (585/1986) 11 a § 4 mom., sådant det lyder i lag 640/2000, som följer:

11 a §

Patientskadenämndens uppgifter

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverken är skyldiga att ge patientskadenämnden den hand-

räkning som nämnden behöver för att sköta sina uppgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 18 och 19 § i lagen om service och stöd på grund av handikapp

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 3 april 1987 om service och stöd på grund av handikapp (380/1987) 18 och 19 § som följer:

18 §

Sökande av ändring i socialnämndens beslut

Ändring i socialnämndens beslut om service och ekonomiskt stöd enligt denna lag söks genom besvär hos förvaltningsdomstolen inom 30 dagar från delfåendet av beslutet. Besvärsskriften kan inom nämnda tid även lämnas till socialnämnden, som ska tillställa förvaltningsdomstolen skriften jämte sitt utlåtande.

19 §

Sökande av ändring i beslut av förvaltningsdomstolen

I förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller service som avses i 8 § 2 mom. eller

ekonomiskt stöd som avses i 9 § 2 mom. får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvärsskriften jämte bilagor kan även inges till förvaltningsdomstolen för att sändas vidare till högsta förvaltningsdomstolen.

Ändring i annat beslut av förvaltningsdomstolen än ett sådant som nämns i 1 mom. och som getts med anledning av besvär över ett beslut om service eller ekonomiskt stöd får inte sökas genom besvär, om inte högsta förvaltningsdomstolen meddelar besvärstillstånd.

Besvärstillstånd ska sökas hos högsta förvaltningsdomstolen. Tillstånd kan meddelas endast om besvären är av synnerligen stor betydelse för ändringssökanden eller om det med avseende på lagens tillämpning i andra liknande fall eller

med hänsyn till en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet prövas av högsta förvaltningsdomstolen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av läkemedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i läkemedelslagen av den 10 april 1987 (395/1987) 92 a § 3 mom., 93 § 3 mom. samt 93 a och 95 c §, sådana de lyder, 92 a § 3 mom. i lag 296/2004, 93 § 3 mom. och 93 a § i lag 773/2009 samt 95 c § i lagarna 700/2002 och 298/2006 samt i nämnda lag 773/2009, som följer:

92 a §

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården samt regionförvaltningsverken ska övervaka att i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994) avsedda yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården som har rätt att förskriva eller expediera läkemedel iakttar förbudet enligt 92 §. Bestämmelser om övervakningen i övrigt finns i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården.

93 §

Vite i fråga om förbud döms ut av regionförvaltningsverket på yrkande av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet.

93 a §

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet kan vidta åtgärder som avses i 93 § 1 och 2 mom. även på ansökan av en utländsk myndighet eller organisation som avses i 2 § i lagen om gränsöverskridande förbudsförfarande (1189/2000), om verksamhet som har sitt ursprung i Finland strider mot bestämmelserna i

rådets direktiv 92/28/EEG om marknadsföring av humanläkemedel eller i artikel 14 i rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television, sådana de har genomförts nationellt i den lag som blir tillämplig.

Vite för förstärkande av förbud som förelagts med stöd av 1 mom. döms ut av regionförvaltningsverket på ansökan av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet eller en utländsk myndighet eller organisation.

95 c §

Tillsynen över att bestämmelserna om veterinärernas rätt att lämna ut läkemedel för mediciner av djur följs ska utövas av Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverken. Livsmedelssäkerhetsverket kan för enskilda fall ge regionförvaltningsverken sådana föreskrifter som behövs för tillsynen.

Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverken har utan hinder av sekretessbestämmelserna i annan lagstiftning rätt att av veterinärer, Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet, läkemedelspartiaffärer och

apotek avgiftsfritt få de uppgifter som behövs för tillsynen.

Bestämmelser om det förfarande som ska tillämpas när en veterinär bryter mot eller missbru-

kar sin rätt att skaffa och utlämna läkemedel finns i lagen om utövning av veterinäryrket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av kemikalielagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i kemikalielagen av den 14 augusti 1989 (744/1989) 6 b §, sådan den lyder i lag 491/2008, samt

ändras 5 § 2 mom., 6 och 6 a § samt 49 § 3 mom., sådana de lyder, 5 § 2 mom. i lag 408/2009, 6 § i nämnda lagar 491/2008 och 408/2009 samt 6 a § och 49 § 3 mom. i nämnda lag 491/2008, som följer:

5 §

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och Finlands miljöcentral

Dessutom svarar Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården för den riksomfattande styrningen av den tillsyn som regionförvaltningsverken utövar med undantag för den riksomfattande styrningen av ansvarsområdet för arbetarskyddsuppgifter, om vilket det föreskrivs i lagen om regionförvaltningsverken (896/2009).

6 §

Regionförvaltningsverket

Regionförvaltningsverkets ansvarsområde för arbetarskyddsuppgifter ska ha tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som har utfärdats med stöd av den när det är fråga om förebyggande och avvärjning av sådana skador på hälsan och sådana brand- och explosionsris-

ker som orsakas av användning av kemikalier i arbetet.

Regionförvaltningsverkets ansvarsområde för arbetarskyddsuppgifter ska inspektera lokaler hos verksamhetsidkare som tillverkar, importerar, lagrar och använder kemikalier och varor innehållande kemikalier och övervaka att registrerings- och anmälningsplikterna enligt avdelning II i REACH-förordningen, skyldigheterna beträffande information enligt avdelning IV i förordningen, skyldigheterna för nedströmsanvändare enligt avdelning V i förordningen, skyldigheterna beträffande användning av tillståndspflichtiga ämnen enligt avdelning VII i förordningen och de begränsningar som anges i artikel 67 i förordningen fullgörs. Ansvarsområdet ska dessutom ha tillsyn över efterlevnaden av vad som i denna lag, i bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller i CLP-förordningen föreskrivs om klassificering, märkning och förpackning av kemikalier som används i arbetet och kemikalier som tillverkas samt övervaka att uppgifter om kemikalier lämnas enligt 48 a §.

Vid tillsyn, övervakning och inspektioner enligt 1 och 2 mom. ska regionförvaltningsverkets ansvarsområde för arbetarskyddsuppgifter till-

lämpa lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

Om det för avhjälpande av brister som upptäckts vid en inspektion krävs att någon annan verksamhetsidkare än den som är föremål för tillsynen vidtar åtgärder, ska regionförvaltningsverkets ansvarsområde för arbetarskyddsuppgifter till denna del lämna över ärendet till de myndigheter som nämns i 5 § för behandling.

Dessutom ska regionförvaltningsverket styra och övervaka de kommunala kemikalietillsynsmyndigheternas verksamhet inom tillsynen över efterlevnaden av denna lag när det är fråga om att förebygga och avvärja sådana skador på hälsan och sådana brand- och explosionsrisker som orsakas av kemikalier. Vidare ska regionförvaltningsverket bedöma och utvärdera de kommunala tillsynsplaner som avses i 7 b §.

6 a §

Närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska ha tillsyn över att de bestämmelser om förebyggande och avvärjning av kemikalieskador på miljön som finns i denna lag eller har utfärdats med stöd av den iakttas vid anläggningar där kemikalier hanteras.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska ha tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna i artikel 37 i REACH-förordningen om att lämna information om användningsförhållanden och säkerhetsåtgärder beträffande ämnen, bestämmelserna i avdelning VII i den förordningen om användning av tillståndspliktiga ämnen och bestämmelserna om de begränsningar som anges i artikel 67 i den förordningen. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska i detta syfte inspektera lokaler hos verksamhetsidkare som tillverkar, lagrar och använder kemikalier.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska, för avvärjning av kemikalieskador på miljön, ut-

öva tillsyn över efterlevnaden av REACH-förordningen i samband med tillsynen enligt miljöskyddslagen. Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har vid fullgörandet av denna uppgift de befogenheter som anges i 13 kap. i miljöskyddslagen.

Om det för avhjälpande av brister som upptäckts vid en inspektion krävs att någon annan verksamhetsidkare än den som är föremål för tillsynen vidtar åtgärder, ska närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten till denna del lämna över ärendet till de myndigheter som nämns i 5 § för behandling.

Dessutom ska närings-, trafik- och miljöcentralen styra och övervaka den kommunala kemikalietillsynsmyndighetens verksamhet inom tillsynen över efterlevnaden av denna lag när det är fråga om att förebygga och avvärja kemikalieskador på miljön.

49 §

Tillsynsmyndigheternas skyldigheter att samarbeta

Den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten och regionförvaltningsverket är skyldiga att på begäran utan ersättning lämna Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och Finlands miljöcentral de övriga uppgifter om kontroller, kontrollåtgärder, kontrollpersonal, avgifter och tillsyn som behövs för styrningen, uppföljningen, rapporteringen och statistiken i fråga om tillsynen enligt denna lag. Uppgifterna ska lämnas till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och Finlands miljöcentral på det sätt som dessa bestämmer särskilt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om specialiserad sjukvård

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 1 december 1989 om specialiserad sjukvård (1062/1989) 5 §, 47 b § 2 mom., 51 § 1 och 3 mom. samt 52 och 53 §, sådana de lyder, 5 § i lagarna 77/1991, 416/2001 och 1256/2005, 47 b § 2 mom. i lag 957/2001, 51 § 1 och 3 mom. och 53 § i nämnda lag 1256/2005 samt 52 § i lag 784/2009, som följer:

5 §

Den allmänna planeringen, styrningen och övervakningen av den specialiserade sjukvården ankommer på social- och hälsovårdsministeriet.

Regionförvaltningsverket ansvarar för planeringen, styrningen och övervakningen av den specialiserade sjukvården inom sitt verksamhetsområde.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, som lyder under social- och hälsovårdsministeriet, styr regionförvaltningsverkens verksamhet i syfte att förenhetliga deras verksamhetsprinciper, förfaringssätt och beslutspraxis vid styrningen och övervakningen av den specialiserade sjukvården. Dessutom styr och övervakar Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården den specialiserade sjukvården i synnerhet när det är fråga om

1) principiellt viktiga eller vittsyftande ärenden,

2) ärenden som gäller flera regionförvaltningsverks verksamhetsområde eller hela landet,

3) ärenden som har samband med övervakningsärenden som behandlas vid Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och som gäller yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården, samt

4) ärenden som regionförvaltningsverket är jävigt att behandla.

Bestämmelser om en närmare arbetsfördelning mellan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverken vid styrningen och övervakningen kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Sakkunnigt ämbetsverk för den specialiserade sjukvården är Institutet för hälsa och välfärd,

om vilket det föreskrivs i lagen om Institutet för hälsa och välfärd (668/2008).

47 b §

Regionförvaltningsverket betalar ersättning enligt 47 § 1 och 2 mom. till samkommuner som är huvudmän för universitetssjukhus samt ersättning enligt 47 § 3 mom. till kommuner eller samkommuner som är huvudmän för verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården, till statliga sinnessjukhus och till andra serviceproducenter. Till en serviceproducent som avses i 47 a § 2 mom. betalar regionförvaltningsverket halvårsvis ersättning för läkarnas och tandläkarnas specialiseringsutbildning utgående från en ansökan som kommunen, samkommunen, det statliga sinnessjukhuset och någon annan serviceproducent har gjort och som baserar sig på ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt. Regionförvaltningsverket betalar halvårsvis den ersättning som avses i 47 a § 3 mom. till kommunen eller samkommunen på grundval av en ansökan som kommunen eller samkommunen har gjort.

51 §

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket kan inspektera verksamheten enligt denna lag i en samkommun för ett sjukvårdsdistrikt samt de verksamhetsenheter och lokaler som används vid ordnandet av verksamheten när det finns grundad anledning att förrätta en inspektion. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan dessutom av grundad anledning

ålägga regionförvaltningsverket att förrätta en inspektion. En inspektion får förrättas utan förhandsanmälan.

Polisen ska vid behov ge Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket handräckning för utförandet av en inspektion.

52 §

Upptäcks brister eller andra missförhållanden som äventyrar patientsäkerheten i ordnandet eller genomförandet av den specialiserade sjukvården eller strider verksamheten i övrigt mot denna lag, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket meddela föreskrifter om hur de ska avhjälpas. När föreskrifter meddelas ska utsättas en tid inom vilken de behövliga åtgärderna ska vidtas. Om patientsäkerheten så kräver kan det bestämmas att verksamheten omedelbart ska avbrytas eller användningen av en verksamhetsenhet eller en del därav eller av en anordning förbjudas omedelbart.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket kan vid vite eller vid äventyr att verksamheten avbryts eller att användningen av en verksamhetsenhet eller en del därav eller av en anordning förbjuds, förplikta samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt att iaktta de föreskrifter som avses i 1 mom.

Beslut som fattats av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller av regionförvaltningsverket om avbrytande av verksamheten eller om förbud mot användningen av en verksamhetsenhet eller en del därav eller av en anordning ska iakttas trots att ändring har

sökts, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

Vad som bestäms i denna paragraf gäller inte sådan verksamhet som avses i läkemedelslagen (395/1987) och som övervakas av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet. Har Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket i sin övervakning upptäckt brister eller andra missförhållanden i läkemedelsförsörjningen, ska Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet underrättas om dessa.

53 §

Om det vid styrningen och övervakningen av den specialiserade sjukvården konstateras att en samkommun för ett sjukvårdsdistrikt vid ordnandet eller genomförandet av verksamhet enligt denna lag har förfarit felaktigt eller underlåtit att fullgöra sin skyldighet, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket ge samkommunen eller den tjänsteman som ansvarar för den felaktiga verksamheten en anmärkning för framtiden.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket kan, om ärendet inte föranleder en anmärkning eller andra åtgärder, uppmärksamma den övervakade på att verksamheten ska ordnas på behörigt sätt och att god förvaltningssed ska iakttas.

I en anmärkning eller ett uppmärksamgörande som gjorts av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket enligt denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om privat hälso- och sjukvård

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 9 februari 1990 om privat hälso- och sjukvård (152/1990) 2 a, 9 a, 13, 14 och 14 a §, 14 b § 1 mom., 14 c och 16 §, 17 § 1 mom. samt 18, 20, 22 a och 25 §,

av dem 2 a och 14 a §, 14 b § 1 mom., 14 c och 16 §, 17 § 1 mom. samt 22 a och 25 § sådana de lyder i lag 377/2009, 9 a § sådan den lyder i lag 689/2005, 13 § sådan den lyder i lag 1258/2005 och i nämnda lag 377/2009, 14 § sådan den lyder i nämnda lag 377/2009 och i lag 928/2009 samt 20 § sådan den lyder i sistnämnda lag, som följer:

2 a §

Tillståndsmyndigheter

Tillståndsmyndigheter enligt denna lag är regionförvaltningsverken samt Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Bestämmelser om fördelningen av behörighet mellan tillståndsmyndigheterna utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 a §

Anmälan om självständig yrkesutövning

Innan en självständig yrkesutövare börjar tillhandahålla hälso- och sjukvårdstjänster som avses i denna lag ska yrkesutövaren lämna in en skriftlig anmälan om verksamheten till regionförvaltningsverket.

Av anmälan ska framgå

1) namn, personbeteckning, telefonnummer och övriga kontaktuppgifter, utbildning och uppgift om under vilket namn eller vilken firma verksamheten utövas,

2) de hälso- och sjukvårdstjänster som tillhandahålls samt var de tillhandahålls,

3) uppgift om registrering i det förskottsuppbörsregister som avses i lagen om förskottsuppbörd,

4) den plats där journalhandlingarna förvaras,

5) den dag då verksamheten inleds.

Anmälan om att verksamheten upphört ska göras till regionförvaltningsverket inom 30 dagar efter det att tillhandahållandet av tjänsterna upphörde.

Närmare bestämmelser om innehållet i och formuläret för anmälan samt om hur anmälan ska göras kan utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

13 §

Styrning och tillsyn

Den allmänna styrningen av och tillsynen över den privata hälso- och sjukvården enligt denna lag ankommer på social- och hälsovårdsministeriet.

Styrningen av och tillsynen över tjänster enligt denna lag ankommer på regionförvaltningsverket.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, som lyder under social- och hälsovårdsministeriet, styr regionförvaltningsverkens verksamhet i syfte att förenhetliga deras verksamhetsprinciper, förfaringssätt och beslutspraxis vid styrningen av och tillsynen över den privata hälso- och sjukvården samt vid tillståndsförfarandena. Dessutom styr och övervakar Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården den privata hälso- och sjukvården i synnerhet när det är fråga om

1) principiellt viktiga eller vittsyftande ärenden,

2) ärenden som gäller flera regionförvaltningsverks verksamhetsområde eller hela landet,

3) ärenden som har samband med övervakningsärenden som behandlas vid Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och

som gäller yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården, samt

4) ärenden som regionförvaltningsverket är jävigt att behandla.

Bestämmelser om en närmare arbetsfördelning mellan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverken vid styrningen och tillsynen utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

Kommunal tillsynsmyndighet är ett sådant kollegialt organ som avses i 6 § i folkhälsolagen (66/1972).

14 §

Behörigt regionförvaltningsverk

Ärenden som hör till regionförvaltningsverket enligt denna lag eller med stöd av den handläggs av det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde verksamheten bedrivs.

I fråga om sjuktransporttjänster handläggs de uppgifter som i denna lag och med stöd av den föreskrivits för regionförvaltningsverket av det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde trafikens stationsplats finns.

14 a §

Register över tillhandahållare av privat service

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverken ska för handläggning av tillstånds- och anmälningsärenden som avses i denna lag samt för övervakning och statistikföring av verksamheten tillsammans driva ett riksomfattande informationssystem (*register över tillhandahållare av privat service*). I informationssystemet ingår som separata delar ett register över privata producenter av hälso- och sjukvårdstjänster och över självständiga yrkesutövare samt ett register över privata socialserviceproducenter som det föreskrivs om i lagen om tillsyn över privat socialservice (603/1996). Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården svarar för informationssystemets funktion.

Tillståndsmyndigheterna för in de uppgifter som avses i 4 § 3 mom. i registret över tillhandahållare av privat service. Tillståndsmyndigheterna ska dessutom föra in följande uppgifter i registret:

1) uppgifter om förändringar i verksamheten,
2) uppgifter om överträdelser av denna lag och av bestämmelser, föreskrifter och förbud som utfärdats med stöd av den och om de påföljder som tillsynsmyndigheten beslutat om, uppgifter om tillsynsmyndighetens inspektioner och resultaten av dessa samt övriga uppgifter som behövs för övervakningen, samt

3) övriga uppgifter som behövs för handläggning och statistikföring av tillstånds- och anmälningsärenden och som inte innehåller uppgifter som avses i 11 § i personuppgiftslagen (523/1999).

Regionförvaltningsverken för in i registret in de uppgifter som avses i 9 a § 2 mom. och som gäller självständiga yrkesutövare. Tillståndsmyndigheterna ska dessutom föra in följande uppgifter i registret:

1) uppgifter om förändringar i verksamheten,
2) uppgifter om verksamhetens omfattning,
3) uppgifter om överträdelser av denna lag och av bestämmelser, föreskrifter och förbud som utfärdats med stöd av den och om de påföljder som tillsynsmyndigheten beslutat om, uppgifter om tillsynsmyndighetens inspektioner och resultaten av dessa samt övriga uppgifter som behövs för övervakningen, samt

4) övriga uppgifter som behövs för handläggning och statistikföring av anmälningsärenden och som inte innehåller uppgifter som avses i 11 § i personuppgiftslagen.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården är registeransvarig. Tillstånds- och tillsynsverket och regionförvaltningsverken får använda registeruppgifter i den omfattning deras uppgifter kräver det. Regionförvaltningsverket ansvarar för uppgifter som det fört in i registret och för att det lämnat ut uppgifter inom sin behörighet i enlighet med lagen. Förutom denna lag ska också personuppgiftslagen tillämpas på behandlingen av personuppgifter. Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser

utfärdas om de uppgifter som ska införas i registret med stöd av 2 och 3 mom. i denna paragraf.

Uppgifterna om självständiga yrkesutövare samt uppgifterna om dem som avses i 4 § 3 mom. 4, 5 och 8 punkten avförs ur registret fem år efter det att den som antecknats i registret har upphört med sin verksamhet som självständig yrkesutövare, ansvarig föreståndare, patientombudsman eller som den som ansvarar för registerföringen.

14 b §

Utlämnande av uppgifter ur registret över tillhandahållare av privat service samt uppgifternas offentlighet

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra bestämmelser om användningen av uppgifter får Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverken, utöver vad som föreskrivs på något annat ställe i lagstiftningen, med hjälp av teknisk anslutning ur registret över tillhandahållare av privat service

1) till Folkpensionsanstalten lämna ut de uppgifter om privata serviceproducenter och självständiga yrkesutövare inom hälso- och sjukvården som behövs vid beviljandet av sjukförsäkrings-, pensions- och handikappförmåner samt uppgifter ur i 10 § avsedda verksamhetsberättelser för fastställande av taxor för sjukförsäkringsersättningen och utvecklande av ersättningssystemet, samt

2) till Institutet för hälsa och välfärd lämna ut sådana uppgifter om serviceproducenter med tillstånd enligt 4 § och självständiga yrkesutövare som gjort anmälan enligt 9 a § samt om i 10 § avsedda verksamhetsberättelser som behövs för statistikändamål.

14 c §

Avgifter

Ett tillstånd att producera tjänster och registrering av en i 9 a § avsedd anmälan är avgifts-

belagda. Dessutom kan en årsavgift tas ut hos serviceproducenterna. Med beaktande av vad som bestäms i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och med stöd av den utfärdas det genom förordning av finansministeriet närmare bestämmelser om avgifterna för regionförvaltningsverkens prestationer och genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet närmare bestämmelser om avgifterna för prestationer som tillhandahålls av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Tillståndsmyndigheten kan meddela närmare föreskrifter om betalningen av avgifterna.

Av årsavgifterna enligt 1 mom. ska regionförvaltningsverken betala Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården en andel som täcker kostnaderna för att föra registret över tillhandahållare av privat service. Närmare bestämmelser om den andel som ska betalas till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården utfärdas genom förordning av finansministeriet.

16 §

Rätt att få information

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverken har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av serviceproducenter och självständiga yrkesutövare avgiftsfritt få de upplysningar och utredningar som de behöver för att kunna fullgöra sina lagstadgade uppgifter.

17 §

Inspektionsrätt

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket kan inspektera en serviceproducents och en självständig yrkesutövares verksamhet enligt denna lag samt de verksamhetsenheter och lokaler som används vid ordnandet av verksamheten när det finns grundad anledning att förrätta en inspektion. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan dessutom av grundad an-

ledning ålägga regionförvaltningsverket att förrätta en inspektion. En inspektion får förrättas utan förhandsanmälan.

18 §

Upplysningar till andra myndigheter

Hälsovårdsnämnden ska till regionförvaltningsverket anmäla bristfälligheter och missförhållanden som kommit till dess kännedom.

20 §

Föreskrifter och tvångsmedel

Upptäcks det brister eller andra missförhållanden som äventyrar patientsäkerheten i tillhandahållandet eller genomförandet av hälso- och sjukvårdstjänster eller strider verksamheten i övrigt mot denna lag, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket meddela föreskrifter om hur de ska avhjälpas. När föreskrifter meddelas ska utsättas en tid inom vilken de behövliga åtgärderna ska vidtas. Om patientsäkerheten så kräver kan det bestämmas att verksamheten ska avbrytas eller användningen av en verksamhetsenhet eller en del av den, av ett sjuktransportfordon eller dess utrustning eller av en anordning förbjudas omedelbart.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket kan vid vite eller vid hot om att verksamheten avbryts eller att användningen av en verksamhetsenhet eller en del av den, av ett sjuktransportfordon eller dess utrustning eller av en anordning förbjuds, förplikta serviceproducenten eller den självständiga yrkesutövaren att iaktta de föreskrifter som avses i 1 mom.

Beslut som fattats av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller av regionförvaltningsverket om avbrytande av verksamheten eller om förbud mot användningen av en verksamhetsenhet eller en del av den, av ett sjuktransportfordon eller dess utrustning eller av en anordning ska iakttas även om ändring har

sökts, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

Vad som bestäms i denna paragraf gäller inte sådan verksamhet som avses i läkemedelslagen (395/1987) och som övervakas av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet. Har Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket i sin övervakning upptäckt brister eller andra missförhållanden i läkemedelsförsörjningen, ska Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet underrättas om dessa.

22 a §

Anmärkning och uppmärksamgörande

Om det vid styrningen av eller tillsynen över privat hälso- och sjukvård konstateras att en serviceproducent vid ordnandet eller genomförandet av verksamhet enligt denna lag har förfarit felaktigt eller underlåtit att fullgöra sin skyldighet, och ärendet inte föranleder andra åtgärder, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket ge serviceproducenten eller dennes ansvariga förestandare en anmärkning för framtiden eller uppmärksamgöra dem på att verksamheten ska ordnas på behörigt sätt och att god förvaltningssed ska iakttas.

I en anmärkning eller ett uppmärksamgörande som gjorts av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket enligt denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

25 §

Ändringsökande

Ändring i ett beslut som regionförvaltningsverket eller Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården har fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Ändring i ett beslut som avses i 9 § 2 mom. får inte sökas genom besvär.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 28 juni 1994 om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994) 19, 20, 24, 24 a, 24 b, 26 och 40 §, av dem 20 § sådan den lyder i lag 690/2005, 24 § sådan den lyder i lag 1261/2005, 24 a § sådan den lyder i lagarna 1030/2000 och 48/2009, 24 b § sådan den lyder i nämnda lag 1030/2000 och i lagarna 1200/2007 och 46/2009 samt 26 § sådan den lyder i nämnda lag 1200/2007, som följer:

19 §

Iakttagande av föreskrifter och lämnande av uppgifter

En yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården är skyldig att i sin yrkesutövning iaktta vad som Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket med stöd av bestämmelser eller föreskrifter bestämmer.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna är en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården skyldig att på begäran tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket de rapporter, förklaringar och utredningar som de behöver för skötseln av uppgifter som avses i denna lag.

20 §

Anmälningsskyldighet

Bestämmelser om skyldigheten för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården att göra en anmälan till regionförvaltningsverket om självständig yrkesutövning finns i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990).

24 §

Styrning och tillsyn

Den allmänna styrningen i fråga om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården ankommer på social- och hälsovårdsministeriet.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården styr och övervakar på riksnivå de yrkesutbildade personerna inom hälso- och sjukvården. Regionförvaltningsverket leder och övervakar den verksamhet som utövas av yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården inom verkets verksamhetsområde. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, som lyder under social- och hälsovårdsministeriet, leder regionförvaltningsverkens verksamhet i syfte att förenhetliga verksamhetsprinciper, förfaringsätt och beslutspraxis vid styrningen och övervakningen av de yrkesutbildade personerna inom hälso- och sjukvården.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården behandlar ärenden i anslutning till styrningen och övervakningen av de yrkesutbildade personerna inom hälso- och sjukvården i synnerhet när det är fråga om

1) principiellt viktiga eller vittsyftande ärenden,

2) en misstanke om felbehandling som lett till döden eller grav bestående invaliditet,

3) ett ärende som har samband med en utredning av dödsorsak som utförts av en rättsläkare,

4) ärenden som kan förutsätta säkerhetsåtgärder eller disciplinära åtgärder, eller

5) ett ärende som regionförvaltningsverket är jävigt att behandla.

Bestämmelser om en närmare arbetsfördelning mellan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverken vid styrningen och övervakningen kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

En övervakningsmyndighet som avses i 1 eller 2 mom. undersöker inte sådana klagomål över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården som gäller ärenden som är äldre än fem år, om det inte finns särskilda skäl att undersöka klagomålet.

För tillsynen över de yrkesutbildade personerna inom hälso- och sjukvården finns vid Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården en nämnd för tillsyn över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården. Bestämmelser om nämndens sammansättning och uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

24 a §

Centralregistret över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården för centralregistret över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården i syfte att sköta tillsynsuppgifterna enligt lagen om Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården (669/2008). Utöver bestämmelserna i denna lag ska personsuppgiftslagen (523/1999) tillämpas på registerföringen.

I registret införs följande uppgifter:

1) i fråga om en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården namn, personbeteckning, registernummer, hemadress, uppgift om rätt att utöva yrke och begränsning eller fråntagande av denna rätt, tillstånd att utöva yrke och återkallelse av detta tillstånd eller rätt att använda yrkesbeteckning för yrkesutbildad person inom häl-

so- och sjukvården och förbud att använda denna samt uppgift om den utbildning som rätten eller tillståndet att utöva yrke eller använda den skyddade yrkesbeteckningen grundar sig på,

2) avgöranden av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket som innehåller konstateranden av felaktigheter, försummelser eller klandervärt förfarande i den yrkesutbildade personens yrkesutövning samt uppgifter om varningar, bötes- eller fängelsestraff, avsättning eller avstängning från tjänsteutövning som har samband med yrkesutövningen,

3) identifikationskod samt uppgift om rätt att vara verksam som specialist och specialtandläkare och om den utbildning som denna rätt grundar sig på,

4) uppgift om rätt att vara verksam som sjömansläkare enligt 1 § i lagen om godkännande av läkare som sjömansläkare (47/2009) och om den utbildning som rätten grundar sig på samt om sjömansläkarens arbetsplats med kontaktuppgifter,

5) namn, personbeteckning, registernummer och uppgift om när studierna har inletts och om genomförda studier i fråga om medicine, odontologie eller farmacie studerande som har genomfört de studier som det föreskrivs om i denna lag eller genom förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av den.

De uppgifter som avses i 2 mom. 1 punkten avförs ur registret tio år efter det att Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården har fått uppgift om att den registrerade har avlidit eller två år efter det att det temporära eller sporadiska tillhandahållandet av tjänster inom hälso- och sjukvården som avses i 9 § har upphört. En sådan anteckning i registret som avses i 2 mom. 2 punkten avförs när tio år har förflutit från det att beslutet eller avgörandet meddelades, om inte längre tid för avförande av anteckningen bestäms i matrikellagen (1010/1989). En uppgift om straff ska avföras också när straffbarheten för den gärning för vilken straffet har dömts ut har blivit upphävd. De uppgifter som avses i 2 mom. 5 punkten avförs när personen har beviljats rätt att utöva läkar-, tandläkar-, pro-

visors- eller farmaceutyrket som legitimerad yrkesutbildad person, dock senast då tio år har förflutit sedan studierna inleddes.

I registret införs också vid behov uppgifter om arbetsplatsen för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården samt uppgift om att den yrkesutbildade personen reserverats för förberedelserna för undantagsförhållanden enligt beredskapslagen (1080/1991) på det sätt som bestäms närmare genom förordning.

24 b §

Utlämnande av uppgifter ur centralregistret över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ska utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter som avses i 24 a § 2 mom. till regionförvaltningsverket för skötseln av dess i lag föreskrivna tillsynsuppgifter samt till myndigheter i en EU- eller EES-stat för skötseln av uppgifter i anslutning till beviljande av och tillsyn över rätt eller tillstånd för yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården att utöva yrke. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ska utan hinder av sekretessbestämmelserna till social- och hälsovårdsministeriet lämna ut uppgifter som avses i 24 a § 4 mom. för skötseln av uppgifter enligt beredskapslagen.

Utöver det som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården utan hinder av sekretessbestämmelserna till myndigheter och till verksamhetsenheter för hälso- och sjukvården lämna ut uppgifter om sådana påföljder för brott som avses i 24 a § 2 mom. 2 punkten i denna lag för bedömning av lämpligheten i anslutning till platsansökning.

Utöver det som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ur centralregistret lämna ut namn och kontaktinformation, registernummer samt uppgifter om gällande rätt och tillstånd att utöva yrke och om utbildning för en i registret införd person för sän-

dande av information i anknytning till den registrerades yrke. Uppgifterna får lämnas ut i form av en kopia eller elektroniskt.

Med avvikelse från det som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får i 24 a § 2 mom. 2 punkten i denna lag avsedda uppgifter om avgöranden av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket eller om varning eller avstängning från tjänsteutövning som har samband med yrkesutövningen, förutsatt att det inte gäller en enskild registrerad person, lämnas ut endast för vetenskaplig forskning, statistikföring och myndighetsutredningar eller för skötsel av en uppgift som i lag ålagts en myndighet eller för verksamhet som har samband med hälso- och sjukvård till verksamhetsenheter för hälso- och sjukvården, apotek och sammanslutningar i hälso- och sjukvårdsbranschen. Med avvikelse från det som bestäms i nämnda lag får en i 22 a § i denna lag avsedd identifikationskod endast lämnas ut för skötsel av en uppgift som i lag ålagts en myndighet, till apotek samt för vetenskaplig forskning, statistikföring eller myndighetsutredningar.

I fråga om avgifter som tas ut för utlämnande av uppgifter bestäms särskilt. Sådant utlämnande av uppgifter som avses i 1 mom. är avgiftsfritt. Vidare får social- och hälsovårdsministeriet avgiftsfritt på begäran informationsservice som grundar sig på det centralregister som Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården för över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården, med undantag av den del som verket skaffar av en utomstående tjänsteproducent.

26 §

Påföljder av felaktigt förfarande

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan ge en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården en påföljd för felaktigt förfarande, om den yrkesutbildade personen

1) försummar någon skyldighet enligt 15, 15 a, 16—18, 18 a eller 19—21 § eller en läkare

eller tandläkare försummar någon skyldighet enligt 15, 15 a, 16—18, 18 a eller 19—23 §,

2) fullgör sådana uppgifter för vilka hans eller hennes utbildning eller yrkesskicklighet ska anses otillräcklig eller hans eller hennes verksamhetsmöjligheter begränsade, eller

3) annars handlar felaktigt eller klandervärt.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan i de fall som nämns i 1 mom.

1) meddela personen i fråga närmare föreskrifter och anvisningar för yrkesutövningen,

2) för en bestämd tid eller tills vidare begränsa en legitimerad yrkesutbildad persons rätt att utöva yrket,

3) för en bestämd tid eller tills vidare frånta en legitimerad yrkesutbildad person rätten att utöva yrket,

4) för en bestämd tid eller tills vidare förbjuda en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning att använda i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården, eller

5) återkalla den rätt att utöva yrket som beviljats en yrkesutbildad person.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket kan, om ärendet inte föranleder en åtgärd enligt 2 mom. eller enligt 33 §, ge en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården en anmärk-

ning eller fästa personens uppmärksamhet på vikten av en ändamålsenlig yrkesutövning. I en anmärkning eller ett påpekande som gjorts av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket enligt detta moment får ändring inte sökas genom besvär.

40 §

Rätt att få information

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna av statliga och kommunala myndigheter, en sammkommuns myndigheter samt andra offentlig-rättsliga samfund, Folkpensionsanstalten, Pensionskyddscentralen, pensionsstiftelser och andra pensionsanstalter, försäkringsanstalter, samfund eller inrättningar som bedriver service- eller sjukvårdsverksamhet samt apoteken på begäran avgiftsfritt få de upplysningar och utredningar som behövs för utförande av uppgifter enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av hälsoskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i hälsoskyddslagen av den 19 augusti 1994 (763/1994) 5 §, 17 § 3 mom., 18 § 3 mom., 20 a § 2 mom., 47, 48 och 52 § samt 53 § 2 mom.,

av dem 5, 47 och 52 § sådana de lyder i lag 285/2006, 17 § 3 mom. sådant det lyder i lag 441/2000 samt 18 § 3 mom. och 20 a § 2 mom. sådana de lyder i lag 24/2006, som följer:

5 §

Regionalt hälsoskydd

Regionförvaltningsverket styr och övervakar hälsoskyddet inom sitt verksamhetsområde samt bedömer och utvärderar de kommunala tillsynsplanerna för hälsoskyddet.

17 §

Allmänna krav och undantag från dem

Regionförvaltningsverket kan på ansökan bevilja ett tidsbegränsat undantag i fråga om uppfyllandet av de kvalitetskrav som reglerats med stöd av 21 §. Undantag kan beviljas, om distributionen av hushållsvatten inte kan ombesörjas på något annat skäligt sätt på området i fråga och om undantaget inte medför fara för människors hälsa.

18 §

Godkännande av anläggning som levererar hushållsvatten

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten ska ge den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen tillfälle att yttra sig med anledning av en ansökan.

20 a §

Förebyggande av sjukdomar som sprids med hushållsvatten

Efter att ha fått vetskap om en epidemi som hushållsvattnet förorsakat eller om en misstanke om epidemi ska den kommunala hälsoskyddsmyndigheten utan dröjsmål göra en utredning i fallet och vidta åtgärder för att förhindra att sjukdomen sprids samt vidare informera Institutet för hälsa och välfärd och det behöriga regionförvaltningsverket om detta.

47 §

Tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten har rätt att av kommunala, statliga och kyrkliga myndigheter få den information som behövs för utvecklandet av och tillsynen över det kommunala hälsoskyddet.

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten samt regionförvaltningsverket är skyldiga att på begäran utan ersättning tillstålla Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården de övriga uppgifter om kontroller, kontrollåtgärder, kontrollpersonal, avgifter samt tillsyn som behövs för styrningen, uppföljningen, rapporteringen och statistiken i fråga om tillsynen enligt denna lag.

Tillsynsmyndigheterna ska lämna de uppgifter som avses i 2 mom. på det sätt som Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården bestämmer.

Närmare bestämmelser om tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

48 §

Handräckning

Polisen och regionförvaltningsverket är skyldiga att vid behov lämna den kommunala hälsoskyddsmyndigheten handräckning vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den.

52 §

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovårdens samt regionförvaltningsverkets föreskrifter

När en sanitär olägenhet som avses i 51 § breder ut sig över ett vidsträckt område eller annars är speciellt betydelsefull, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller

regionförvaltningsverket inom sitt verksamhetsområde meddela föreskrifter som är nödvändiga för att avhjälpa eller förebygga uppkomsten av den sanitära olägenheten.

53 §

Vite samt hot om tvångsutförande och avbrytande

Regionförvaltningsverket eller den kommunala hälsoskyddsmyndigheten kan förena ett

med stöd av denna lag meddelat förbud eller föreläggande med vite eller med hot om att det som lämnats ogjort utförs på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts eller förbjuds.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av alkohollagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i alkohollagen av den 8 december 1994 (1143/1994) 15 § 4 mom., 22 § 3 mom. samt 42, 44, 47—50, 51, 52 och 55 §,

av dem 15 § 4 mom., 22 § 3 mom. samt 42, 44 och 51 § sådana de lyder i lag 764/2002, 47 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 210/1998 samt 52 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1540/2001, som följer:

15 §

Påföljder för överträdelse

Vid överträdelse av förbud som föreskrivs i 16 § 2 mom. kan regionförvaltningsverket ge näringsidkaren eller sammanslutningen en anmärkning eller skriftlig varning eller för viss tid, högst sex månader, förbjuda försäljning av de drycker som avses i bestämmelsen.

22 §

Påföljder för överträdelse

Vid överträdelse av förbud som föreskrivs i 24 § 2 mom. kan regionförvaltningsverket ge nä-

ringsidkaren eller sammanslutningen en anmärkning eller skriftlig varning eller för viss tid, högst sex månader, förbjuda servering av de drycker som avses i bestämmelsen.

42 §

Regionförvaltningsverkets behörighet

Regionförvaltningsverket ska inom sitt verksamhetsområde sköta tillståndsförvaltningen för och övervakningen av detaljhandel med och servering av alkoholdrycker samt övervaka reklam och säljfrämjande verksamhet för alkoholdrycker, enligt vad som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Regionförvaltningsverket övervakar inom sitt verksamhetsområde också detaljhandeln med

och serveringen av drycker som innehåller minst 1,2 och högst 2,8 volymprocent etylalkohol.

44 §

Inspektions-, upplysnings- och registreringsrätt

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket har för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den rätt att

1) inspektera tillståndshavarens lokaler och verksamhet och transporter av alkoholhaltiga ämnen samt att granska för tillsynen behövliga dokument,

2) utan ersättning ta och få för tillsynen behövliga prover, samt att

3) få de meddelanden, upplysningar och dokument som behövs för tillsynen.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverken ska för handläggning och övervakning av tillståndsärenden som avses i denna lag samt för alkoholstatistiken föra ett alkoholnäringsregister över näringsidkare som har beviljats eller ansökt om tillstånd enligt denna lag. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården är registransvarig.

Följande uppgifter ska registreras:

1) namn och firma, personbeteckning, företags- och organisationsnummer samt adress, telefonnummer och andra adressuppgifter,

2) i 1 punkten angivna uppgifter om sammanlutningens styrelsemedlemmar, verkställande direktör och betydande aktieägare, om ansvariga och tysta bolagsmän samt om dessas insatser i bolaget,

3) i fråga om näringsidkare och andra personer som avses i 2 punkten, uppgifter om polisundersökning, förundersökning, åtalsprövning och åtal samt straffdomar och domstolsbehandling av brottmål,

4) uppgifter om registrering som mervärdesskattskyldig, införande i förskottsuppbördsregistret och i andra register inom skatteförvaltningen samt uppgifter om skatteskulder som förfallit till betalning,

5) uppgifter om förpliktelser som är föremål för utsökning,

6) uppgifter om företagssaneringar och konkurser samt om andra domstolsbeslut som gäller skulder som har förfallit till betalning,

7) uppgifter om att en privatperson som är föremål för tillsynen har beviljats skuldsanering,

8) uppgifter om verksamhet för vilken har beviljats tillstånd enligt denna lag samt om brott mot denna lag och om överträdelse av bestämmelser, föreskrifter och förbud som har utfärdats med stöd av den och uppgifter om påföljderna för sådana förseelser samt uppgifter om tillsynsmyndigheternas inspektioner och resultaten av dessa, samt

9) övriga uppgifter som behövs för handläggning, övervakning och statistikföring av tillståndsärenden och som inte är känsliga i den bemärkelse som avses i 11 § i personuppgiftslagen (523/1999).

I fråga om rätten att kontrollera uppgifter om övervakningsobjekt och om rättelse av fel gäller det som bestäms i personuppgiftslagen. Uppgifter om näringsidkare och andra i 3 mom. 2 punkten nämnda personer ska förvaras i alkoholnäringsregistret så att de avförs ur detta när fem år har förflutit från den senaste registreringen.

47 §

Handräckning och rätt att få upplysningar av andra myndigheter

Behöriga tjänstemän vid Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket har rätt att av övriga myndigheter få handräckning för att övervaka efterlevnaden av och för att verkställa denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den samt för att utreda missbruk av alkoholhaltiga ämnen.

Polis-, straffregister-, åklagar-, tull-, utsöknings-, skatte- och befolkningsregistermyndigheterna samt övriga myndigheter ska utan hinder av bestämmelserna om tystnadsplikt ge Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket de upplysningar som tillsynsmyndigheterna behöver för

tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt de med stöd av den utfärdade bestämmelserna och föreskrifterna eller för handläggning av tillstånd som avses i denna lag.

På information som med stöd av denna paragraf har erhållits från en annan myndighet ska det som i 45 § 1 mom. bestäms om tystnadsplikt tillämpas.

48 §

Meddelande av anvisningar samt vite och tvångsutförande

Om det vid tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna om reklam för alkoholdrycker eller andra sådana marknadsförings- eller säljfrämjande åtgärder som avses i 33 § eller annars konstateras missförhållanden eller verksamhet som strider mot gällande bestämmelser eller föreskrifter, ska Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket meddela behövliga anvisningar för avhjälpande av missförhållandena eller avslutande av den felaktiga verksamheten samt utsätta en tid inom vilken detta ska ske.

Om saken inte har rättats till inom den utsatta tiden eller om den i anvisningarna nämnda verksamheten inte har avslutats, eller om den har återupptagits efter att den utsatta tiden löpt ut, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket förelägga vite eller hot om tvångsutförande på den försumliges bekostnad enligt viteslagen (1113/1990), om inte något annat bestäms i denna lag.

49 §

Tillsynsmyndighetens förbud och säkringsåtgärder

Om det görs reklam för alkoholdrycker eller vidtas andra sådana marknadsförings- eller säljfrämjande åtgärder som strider mot 33 §, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket förbjuda den som gett eller utför uppdraget samt hans

anställda att fortsätta eller upprepa den lagstridiga verksamheten.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan förbjuda att alkoholdrycker släpps ut på marknaden eller ålägga den som har släppt ut alkoholdrycker på marknaden att utan ersättning dra tillbaka dem, om produkten eller presentationen av den strider mot gällande bestämmelser och föreskrifter eller om dryckens kvalitet eller de skadeverkningar och risker som den eventuellt orsakar för hälsan inte har kontrollerats på behörigt sätt eller om ett förbud annars är motiverat för skyddande av människors hälsa.

Om det på grund av förfarandets stora omfattning eller betydelse är påkallat att skyndsamt hindra att ett mot gällande bestämmelser eller föreskrifter stridande eller hälsovådligt förfarande som avses i 1 och 2 mom. fortgår eller upprepas, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården temporärt, innan ärendet slutgiltigt avgörs, förbjuda förfarandet. Ett förordnande om att temporärt förbjuda ett sådant förfarande träder i kraft omedelbart och kan återkallas innan ärendet slutgiltigt avgörs.

50 §

Rättelse samt vite och tvångsutförande

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan när det beslutar om ett förbud som avses i 49 § 1 och 2 mom. och regionförvaltningsverket när det beslutar om ett förbud som avses i 49 § 1 mom. ålägga den som förbudet avser att inom utsatt tid och på ett angivet sätt företa en rättelseåtgärd, om en sådan ska anses behövlig på grund av de uppenbara skadeverkningar som ett mot bestämmelserna stridande förfarande har.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket kan förena ett förbud eller åläggande enligt denna lag med vite eller med hot om att det som efter utgången av den utsatta tiden fortfarande är ogjort tvångsutförs enligt viteslagen på den försumliges bekostnad, om inte något annat bestäms i denna lag.

51 §

Sökande av ändring i beslut av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, regionförvaltningsverket och alkoholbolaget

Ändring i beslut av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller av regionförvaltningsverket får, om besvär förbud inte gäller i enlighet med 52 §, sökas så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, och regionförvaltningsverket i fall där regionförvaltningsverket har avgjort den fråga som är föremål för besvär, har också rätt att överklaga beslut som förvaltningsdomstolen har fattat med anledning av att ändring söktes.

Även om ändring har sökts ska Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovårdens och regionförvaltningsverkets beslut iakttas, om besvärsmyndigheten inte beslutar något annat.

Alkoholbolagets beslut om upptagande av alkoholdrycker i detaljhandelssortimentet eller avlägsnande av alkoholdrycker ur detaljhandelssortimentet samt om prissättningsgrunderna för detaljhandeln kan överklagas hos Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

52 §

Besvär förbud i fråga om förbud och säkringsåtgärder

Ändring får inte sökas genom besvär i Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovårdens och regionförvaltningsverkets i 48—50 § avsedda beslut om förbud eller tempo-

rärt förbud eller beslut om föreläggande av vite eller tvångsutförande.

Den som Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket har ålagt ett förbud eller temporärt förbud som avses i 1 mom. eller förelagt i 48 och 50 § avsett vite eller hot om tvångsutförande får genom ansökan inom 30 dagar efter delfåendet av beslutet eller föreläggandet föra ärendet till marknadsdomstolen.

Marknadsdomstolen dömer ut vite som Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket har förelagt och fattar beslut om verkställighet av hot om tvångsutförande i ärenden som avses i 1 mom., på ansökan av den som har förelagt vitet eller hotet om tvångsutförande.

55 §

Avgifter

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket tar ut avgifter för tillståndsbeslut som avses i denna lag och för andra myndighetsbeslut som meddelas med stöd av denna lag samt för tillsyn som avses i denna lag enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), dock så att det för tillsynen över verksamhet som enligt denna lag kräver tillstånd tas ut en årlig avgift hos dem som har tillstånd.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förut-sätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om upphävande av 84 § 2 mom. i lagen om utländska försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs i lagen av den 17 mars 1995 om utländska försäkringsbolag (398/1995) 84 § 2 mom., sådant det lyder i lag 525/2008.

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om tillsyn över privat socialservice

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 9 augusti 1996 om tillsyn över privat socialservice (603/1996) 5 § 1, 2 och 5 mom. samt 7, 7 a, 7 b, 8, 10—12, 16—18, 20 och 21 §,

av dem 5 § 1, 2 och 5 mom. sådana de lyder i lag 691/2005 samt 7, 7 a, 7 b, 8, 11, 12, 16 och 17 § sådana de lyder i lag 671/2008, som följer:

5 §

Tillstånd till verksamhet dygnet runt

En privat serviceproducent som fortlöpande tillhandahåller socialservice dygnet runt genom drivande av rörelse eller genom yrkesutövning ska ha regionförvaltningsverkets tillstånd innan verksamheten inleds eller ändras väsentligt. Av tillståndet ska serviceproducentens servicebransch och verksamhetens omfattning framgå. Tillståndet kan förenas med villkor som är nödvändiga för att trygga klientsäkerheten och som gäller mängden tjänster, de anställda, lokaliteterna, anordningarna och tillbehören samt arbetsmetoderna. Regionförvaltningsverket ska underrättas, om verksamheten upphör.

En serviceproducent som uppfyller villkoren enligt 3 § beviljas tillstånd på skriftlig och undertecknad ansökan. Tillståndsansökan riktas

till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde tjänsterna tillhandahålls.

Regionförvaltningsverket ska inspektera en privat verksamhetsenhet som bedriver serviceverksamhet dygnet runt så snart som möjligt efter det att verket har fått tillståndsansökan om inledande eller ändring av verksamheten.

7 §

Register över tillhandahållare av privat service

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverken ska för handläggning av tillstånds- och anmälningsärenden som avses i denna lag samt för övervakning och statistikföring av verksamheten tillsammans driva ett riksomfattande informationssystem (*register över tillhandahållare av privat*

service). I informationssystemet ingår som separata delar ett register över privata socialserviceproducenter samt ett register enligt lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) över privata producenter av hälso- och sjukvårdstjänster och över självständiga yrkesutövare inom hälso- och sjukvården. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården svarar för informationssystemets funktion.

Regionförvaltningsverken för in de uppgifter som avses i 5 § 3 mom. och 6 § 2 mom. i registret över tillhandahållare av privat service samt

1) uppgifter om förändringar i verksamheten,
2) uppgifter om brott mot denna lag och om överträdelse av bestämmelser, föreskrifter och förbud som utfärdats med stöd av den och om de påföljder som tillsynsmyndigheten beslutat om, uppgifter om tillsynsmyndighetens inspektioner och resultaten av dessa samt övriga uppgifter som behövs för övervakningen,

3) övriga uppgifter som behövs för handläggning och statistikföring av tillstånds- och anmälningsärenden och som inte innehåller uppgifter som avses i 11 § i personuppgiftslagen (523/1999).

Kommunerna ska meddela regionförvaltningsverket uppgifter för registret.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården är registeransvarig. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverken får använda registeruppgifter i den omfattning deras uppgifter kräver det. Regionförvaltningsverket ansvarar för uppgifter som det fört in i registret och för att de uppgifter det inom sin behörighet lämnat ut är förenliga med lag. Förutom denna lag ska också personuppgiftslagen tillämpas på behandlingen av personuppgifter. Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om de uppgifter som ska införas i registret med stöd av 2 mom.

Uppgifterna om den som är verksam som socialserviceproducent, den ansvariga personen samt den som ansvarar för förändring av register avförs ur registret fem år efter det att den registrerade har upphört med verksamheten som socialserviceproducent eller ansvarig person.

7 a §

Utlämnande av uppgifter ur registret över tillhandahållare av privat service samt uppgifternas offentlighet

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra bestämmelser om användningen av uppgifter får Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverken, utöver vad som föreskrivs på något annat ställe i lagstiftningen, med hjälp av teknisk anslutning ur registret över tillhandahållare av privat service

1) till Folkpensionsanstalten lämna ut de uppgifter om privata serviceproducenter inom socialvården som behövs vid beviljandet av sjukförsäkrings-, pensions- och handikappförmåner, samt

2) till Institutet för hälsa och välfärd lämna ut sådana uppgifter om serviceproducenter enligt 5 och 6 § samt i 10 § avsedda verksamhetsberättelser som behövs för statistikändamål.

Innan en teknisk anslutning öppnas ska den myndighet som begär uppgifter lägga fram en utredning om att uppgifterna skyddas på behörigt sätt.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården får dessutom när det gäller tillhandahållare av privat socialservice ur registret över privata serviceproducenter i ett allmänt datanät publicera och lämna ut namn eller firma, servicebransch samt alla verksamhetsenheters och verksamhetsställens adresser och andra kontaktuppgifter. För andra än självständiga yrkesutövare får det i ett allmänt datanät också finnas andra offentliga uppgifter om företagsverksamheten. En självständig yrkesutövare får dock förbjuda att hans eller hennes adress och övriga kontaktuppgifter publiceras.

På utlämnande av offentliga personuppgifter som inte sker i ett allmänt datanät tillämpas 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). När serviceproducenter eller självständiga yrkesutövare anmält att de upphör med verksamheten, får uppgifter om dem publiceras och lämnas ut i ett allmänt

datanät i högst 12 månader efter det att regionförvaltningsverket har tagit emot anmälan.

7 b §

Avgifter

Tillstånd att producera socialservice och registrering av i 6 § avsedda anmälningar om verksamheten är avgiftsbelagda. Dessutom kan en årsavgift tas ut hos de serviceproducenter som fått ett i 5 § avsett tillstånd. Närmare bestämmelser om avgifterna utfärdas genom ministerieförordning med beaktande av vad som bestäms i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och med stöd av den. Regionförvaltningsverket kan meddela närmare föreskrifter om betalningen av avgifterna.

Av årsavgifterna enligt 1 mom. ska regionförvaltningsverken betala Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården en andel som täcker kostnaderna för förändret av registret över tillhandahållare av privat service. Närmare bestämmelser om andelen till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården utfärdas genom den ministerieförordning som avses i 1 mom.

8 §

Tillsynsmyndigheter

Den allmänna styrningen och övervakningen av verksamhet enligt denna lag ankommer på social- och hälsovårdsministeriet.

Tillsynen över de tjänster som avses i denna lag ankommer på det behöriga regionförvaltningsverket samt på den kommun där tjänsterna tillhandahålls. Tillsynsmyndighet i kommunen är det organ som ansvarar för socialvården eller den tjänsteinnehavare som organet utsett.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, som lyder under social- och hälsovårdsministeriet, styr regionförvaltningsverkens verksamhet i syfte att förenhetliga deras verksamhetsprinciper, förfaringssätt och beslutspraxis vid tillsynen över tjänsterna. Dessutom styr och övervakar Tillstånds- och tillsyns-

verket för social- och hälsovården tjänsterna i synnerhet när det är fråga om

- 1) principiellt viktiga eller vittsyftande ärenden,
- 2) ärenden som gäller flera regionförvaltningsverks verksamhetsområde eller hela landet,
- 3) ärenden som har samband med övervakningsärenden som behandlas vid Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och som gäller hälso- och sjukvård eller yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården, samt
- 4) ärenden som regionförvaltningsverket är jävigt att behandla.

Bestämmelser om en närmare arbetsfördelning mellan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverken vid styrningen och tillsynen kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Verksamhetsberättelse

Privata serviceproducenter som erhållit tillstånd ska årligen lämna regionförvaltningsverket en verksamhetsberättelse.

I berättelsen ska de ändringar nämnas som har skett beträffande personalen, lokalerna och verksamheten.

11 §

Rätt att få information

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, regionförvaltningsverken och kommunerna har utan hinder av sekretessbestämmelserna och utan avgift rätt att av socialserviceproducenterna få de upplysningar och utredningar som de behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter.

12 §

Inspektionsrätt

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket kan inspektera en tjänsteproducents verksamhet en-

ligt denna lag samt de verksamhetsenheter och lokaler som används vid ordnandet av verksamheten när det finns grundad anledning att förrätta en inspektion. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan av grundad anledning ålägga regionförvaltningsverket att förrätta en inspektion. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket kan dessutom be det kommunala organ som ansvarar för socialvården att av grundad anledning inspektera en verksamhetsenhet. En inspektion får förrättas utan förhandsanmälan.

En inspektör ska ges tillträde till verksamhetsställets alla lokaler. Vid inspektionen ska, utan hinder av sekretessbestämmelserna, alla handlingar som inspektören begär och som är nödvändiga för inspektionen läggas fram. Dessutom ska inspektören utan hinder av sekretessbestämmelserna och utan kostnad på begäran få kopior av de handlingar som är nödvändiga för inspektionen. Inspektören har även rätt att ta fotografier under inspektionen. Inspektören kan biträdas av sådana experter som behövs för inspektionen.

Över inspektionen ska det föras protokoll.

Det kommunala organet ska omedelbart underrätta regionförvaltningsverket om bristfälligheter eller missförhållanden som kommit till dess kännedom.

16 §

Föreläggande och tvångsmedel

Om en privat socialserviceproducent inte har fullgjort sin anmälningsskyldighet eller skyldighet att ansöka om tillstånd eller om brister eller andra missförhållanden som äventyrar clientsäkerheten upptäcks i ordnandet eller genomförandet av socialservice eller om verksamheten i övrigt strider mot denna lag, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket meddela ett föreläggande om att de ska avhjälpas. När föreläggandet meddelas ska det utsättas en tid inom vilken de behövliga åtgärderna ska vidtas. Om clientsäkerheten så kräver kan det bestämmas att verk-

samheten omedelbart ska avbrytas eller att användningen av en verksamhetsenhet eller en del av den eller av en anordning förbjudas omedelbart.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket kan förplikta serviceproducenten att iakttä det föreläggande som avses i 1 mom. vid vite eller vid äventyr att verksamheten avbryts eller att användningen av en verksamhetsenhet eller en del av den eller av en anordning förbjuds.

Beslut som fattats av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller av regionförvaltningsverket om avbrytande av verksamheten eller om förbud mot användningen av en verksamhetsenhet eller en del av den eller av en anordning ska iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärinstansen bestämmer något annat.

Vad som bestäms i denna paragraf gäller inte sådan verksamhet som avses i läkemedelslagen (395/1987) och som övervakas av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet. Har Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket i sin övervakning upptäckt brister eller andra missförhållanden i läkemedelsförsörjningen, ska Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet underrättas om dessa.

17 §

Anmärkning och uppmärksamgörande

Om det vid styrningen och övervakningen av privat socialservice konstateras att en serviceproducent vid ordnandet eller genomförandet av verksamhet enligt denna lag har förfarit felaktigt eller underlåtit att fullgöra sin skyldighet, och ärendet inte föranleder andra åtgärder, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket ge serviceproducenten eller den person som är ansvarig för dess socialservice en anmärkning för framtiden eller uppmärksamgöra den övervakade på att verksamheten ska ordnas på behörigt sätt och att god förvaltningssed ska iakttas.

I en anmärkning eller ett uppmärksamgörande som gjorts av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket enligt denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

18 §

Återkallande av tillstånd

Regionförvaltningsverket kan återkalla ett tillstånd att tillhandahålla socialvård dygnet runt, om denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som meddelats med stöd av den väsentligt har överträtts i verksamheten.

20 §

Ändringsökande

Ändring i regionförvaltningsverkets beslut får sökas hos förvaltningsdomstolen inom 30 dagar från delfåendet av beslutet. I förvaltningsdom-

stolens beslut får ändring sökas hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

21 §

Verkställighet

Regionförvaltningsverkets beslut om avbrytande av verksamheten eller återkallande av tillstånd eller förbud mot användning av en verksamhetsenhet eller del av den eller av en anordning kan trots besvär omedelbart verkställas, om detta är nödvändigt med hänsyn till klienternas säkerhet.

Besvärsinstansen kan förbjuda verkställigheten av beslutet eller bestämma att den ska avbrytas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om utkomststöd

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 30 december 1997 om utkomststöd (1412/1997) 5 a—5 c §, 5 d § 3 mom., 22 § 1 mom. och 24 §,

av dem 5 a och 5 c § samt 5 d § 3 mom. sådana de lyder i lag 1218/2005, 5 b § sådan den lyder i sistnämnda lag och i lag 1202/2007 samt 24 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1218/2005 och i lag 952/2006, som följer:

5 a §

Statsandel för kostnaderna för grundläggande utkomststöd

Till kommunen betalas statsandel för finansiering av det grundläggande utkomststöd som avses i 7 §. Beloppet av statsandelen uppgår till

50 procent av kommunens kostnader för det grundläggande utkomststödet. Med en kommun jämförs det landskap som avses i lagen om ett förvaltningsförsök i Kajanaland (343/2003).

Regionförvaltningsverket är statsbidragsmyndighet i ärenden som gäller statsandelen.

5 b §

Fastställande, betalning och justering av förskott på statsandelen

Regionförvaltningsverket ska senast den 10 januari utan ansökan fastställa beloppet av de förskott som ska betalas till kommunerna respektive finansår.

Storleken av förskottet bestäms på basis av de faktiska kostnaderna för det grundläggande utkomststödet det år som började två år före finansåret. Det månatliga förskottet är 50 procent av tolfedelen av de nämnda kostnaderna.

Förskotten betalas till kommunen månatligen i lika stora poster senast den 11 varje månad. Förskotten betalas i hela euro.

För justering av förskotten ska kommunen varje år senast den 31 augusti lämna regionförvaltningsverket uppgifter om de kostnader som det grundläggande utkomststödet gett upphov till fram till utgången av juni under finansåret samt en uppskattning av de kostnader som det grundläggande utkomststödet ger upphov till under tiden juli—december. På basis av kommunens utredning justerar regionförvaltningsverket förskotten för resten av året, om uppskattningen av kostnaderna för det grundläggande utkomststödet under finansåret avviker med minst fem procent från de kostnader som använts vid beräkningen av förskott enligt 2 mom. Förskotten justeras från ingången av oktober så att det årliga sammanlagda beloppet av förskotten motsvarar 50 procent av de uppskattade kostnaderna för det grundläggande utkomststödet under finansåret.

5 c §

Fastställande av statsandelen

För fastställande av den slutliga statsandelen för kostnaderna för det grundläggande utkomststödet ska kommunen senast den 30 april under det år som följer efter finansåret tillstålla region-

förvaltningsverket en utredning om de faktiska kostnaderna för det grundläggande utkomststödet (*statsandelsutredning*). Kostnaderna uppges till det belopp de uppgår till minskade med de poster som hänför sig till det grundläggande utkomststödet och som flutit in vid återkrav av utkomststödet under finansåret.

Regionförvaltningsverket ska på basis av kommunens statsandelsutredning fatta beslut om den slutliga statsandelen för kostnaderna för det grundläggande utkomststödet senast tre månader efter det att utredningen lämnades.

I statsandelsutredningen ska till kostnaderna för det grundläggande utkomststödet inte hänföras sådant utkomststöd som staten med stöd av lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande (493/1999) ska ersätta fullt ut.

5 d §

Betalning av slutpost och återkrav av statsandelen

Utän hinder av 2 mom. kan regionförvaltningsverket ålägga kommunen att återbetala den överskjutande statsandelen, om beloppet är betydande. Om det belopp som ska återbetalas inte betalas senast på den förfallodag som regionförvaltningsverket bestämt, ska på beloppet betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

22 §

Beslut om återkrav

Ansökan om återkrav av utkomststöd ska göras hos förvaltningsdomstolen, i de fall som avses i 20 § 1 mom. inom tre år och i de fall som avses i 20 § 2 mom. inom fem år från det att stödet har betalats ut.

24 §

Ändringssökande

Bestämmelser om sökande av ändring i de ärenden som avses i denna lag finns i 7 kap. i socialvårdslagen.

Regionförvaltningsverkets beslut om fastställande eller återkrav av statsandelen med stöd av 5 a—5 d § får inte överklagas genom besvär.

Är kommunen missnöjd med ett beslut som gäller fastställande eller återkrav av statsande-

len med stöd av 5 a—5 d §, har den rätt att inom 30 dagar från delfåendet av beslutet skriftligen yrka på att regionförvaltningsverket rättar sitt beslut. Ett beslut som har meddelats med anledning av ett rättelseyrkande får överklagas hos högsta förvaltningsdomstolen så som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 20 § i lagen om medicinsk forskning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 9 april 1999 om medicinsk forskning (488/1999) 20 § som följer:

20 §

Anmälningsskyldighet

Sjukvårdsdistriktet ska göra en anmälan om tillsättande av en etisk kommitté, om dess sammansättning och om ändringar i denna, om kommitténs kontaktinformation samt om upplösande av kommittén till regionförvaltningsverket,

som på grundval av anmälningarna för ett register över etiska kommittéer inom sitt verksamhetsområde.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 3 och 6 § i lagen om ett register över dem som i sitt yrke är exponerade för ämnen och processer som föranleder risk för cancersjukdom

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 17 augusti 2001 om ett register över dem som i sitt yrke är exponerade för ämnen och processer som föranleder risk för cancersjukdom (717/2001) 3 och 6 § som följer:

3 §

Lämnande av uppgifter till centralregistret samt bestämmelser om den registeransvarige

Arbetsgivaren ska med en av ministeriet utgiven blankett eller på annat motsvarande sätt senast den 31 mars det därpå följande året eller, om arbetsgivaren före det upphör med sin verksamhet, när verksamheten upphör, tillställa det behöriga regionförvaltningsverket de årliga uppgifter som ingår i förteckningen enligt 2 §. Regionförvaltningsverket vidarebefordrar uppgifterna till det ASA-register som ministeriet för. Regionförvaltningsverket kan med tanke på sin tillsynsuppgift för egen del registrera de uppgifter som ingår i den av arbetsgivaren ingivna förteckningen, dock inte de personuppgifter som avses i 2 § 1 mom. 6 punkten.

Ministeriet kan ge Arbetshälsoinstitutet i uppgift att föra ASA-registret. Ministeriet övervakar registerföringen och har rätt att utfärda närmare föreskrifter i ärenden som hänför sig till registret.

6 §

Tillsyn

I fråga om arbetsgivarens skyldigheter övervakar det behöriga regionförvaltningsverket efterlevnaden av denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om kompetenscentrumverksamhet inom det sociala området

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 13 december 2001 om kompetenscentrumverksamhet inom det sociala området (1230/2001) 1 § 2 mom. som följer:

1 §

Kompetenscentrumverksamhet inom det sociala området

Ett kompetenscentrum kan bildas av kommuner och samkommuner i varje verksamhetsområde tillsammans med universitet, yrkeshögskolor och andra läroanstalter inom området för social-

och hälsovård, förbund på landskapsnivå, regionförvaltningsverk, organisationer och företag samt andra parter som är verksamma inom social- och hälsovården.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 24 § i lagen om företagshälsovård

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 21 december 2001 om företagshälsovård (1383/2001) 24 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1255/2005 och 51/2006, som följer:

24 §

Övervakning

Social- och hälsovårdsministeriet, Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket ska, enligt vad som föreskrivs särskilt, i medicinskt hänseende övervaka den verksamhet som utövas samt innehålllet i de företagshälsovårdstjänster som tillhandahålls av hälsovårdscentraler, enheter som producerar företagshälsovårdstjänster och yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården vilka sköter genomförandet av den företagshälsovård som enligt denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser ska ordnas av arbetsgivaren.

Arbetskyddsmyndigheterna ska, i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006), se till att arbetsgivaren ordnar sådan företagshälsovård som

avses i denna lag eller med stöd av den utfärdade författningar.

Har arbetsgivaren underlåtit att ordna företagshälsovårdstjänster som enligt denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser är arbetsgivarens skyldighet, och uppstår det oenighet om innebörden av denna skyldighet, ska arbetarskyddsmyndigheten, innan den fattar ett i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen avsett beslut som är förpliktande för arbetsgivaren, begära utlåtande av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården.

I fråga om övervakning av den verksamhet som avses i 14 § föreskrivs särskilt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 1 kap. 4 §, 2 kap. 3 och 11 § samt 13 § 3 mom., 8 kap. 4 § 2 mom. samt 11 kap. 2 § 3 mom.,

av dem 1 kap. 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1053/2008 och 2 kap. 11 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 997/2008, som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

4 §

Verkställighet av lagen

Verkställigheten av utkomstskyddet för arbetslösa leds, styrs och utvecklas av social- och hälsovårdsministeriet såsom högsta myndighet i ärenden som gäller utkomstskyddet samt av arbets- och näringsministeriet såsom högsta myndighet i arbetskraftspolitiska ärenden.

Verkställighetsuppgifterna enligt denna lag sköts av Folkpensionsanstalten i fråga om arbetsmarknadsstödet och grunddagpenningen och av arbetslöshetskassorna enligt lagen om arbetslöshetskassor i fråga om den inkomstrelaterade dagpenningen.

Arbets- och näringsbyrån ger för Folkpensionsanstalten och arbetslöshetskassorna bindande utlåtanden enligt 11 kap. 4 § om de arbetskraftspolitiska förutsättningarna för erhållande av arbetslöshetsförmåner. En av närings-, trafik- och miljöcentralen utsedd tjänsteman vid varje närings-, trafik- och miljöcentral (*utkomstskyddsombud*) övervakar inom sitt verksamhetsområde att utlåtandep Praxis är lagenlig och enhetlig. Närings-, trafik- och miljöcentralen förordnar dessutom inom sitt verksamhetsområde en ställföreträdare för utkomstskyddsombudet. På utkomstskyddsombudets ställföreträdare tillämpas vad som annanstans i denna lag föreskrivs om utkomstskyddsombud.

2 kap.

Arbetskraftspolitiska förutsättningar för erhållande av förmåner

3 §

Hinder för att vara på arbetsmarknaden

En person har inte rätt till arbetslöshetsförmåner, om han eller hon är förhindrad att vara på arbetsmarknaden på grund av utlandsresa, värnplikt, civiltjänstgöring, frihetsstraff eller sjuk-

husvård eller annan därmed jämförbar anstaltsvård eller av någon annan orsak som kan jämföras med dessa.

En person ska dock anses vara på arbetsmarknaden under en sådan på förhand till arbets- och näringsbyrån anmäld, tillfällig och kort utlandsresa under vilken han eller hon är anträffbar och inom en rimlig och sedvanlig tid kan ta emot arbete eller utbildning.

11 §

Frånvaro från arbetsmarknaden

En arbetssökande som under de närmast föregående sex månaderna innan han eller hon registrerade sig som arbetslös arbetssökande har varit mindre än sex veckor på arbetsmarknaden och inte kan ange någon giltig orsak till sin frånvaro, har under 60 dagar efter det han eller hon anmälde sig som arbetslös arbetssökande inte rätt till arbetslöshetsförmåner. En arbetssökande anses ha varit på arbetsmarknaden, om han eller hon har varit i arbete som räknas in i arbetsvillkoret eller sysselsatt i företagsverksamhet eller eget arbete eller deltagit i en arbetskraftspolitisk åtgärd eller varit arbetslös arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån.

En person har giltig orsak att vara borta från arbetsmarknaden på grund av sjukdom, institutionsvård, rehabilitering, värnplikt, civiltjänstgöring, frihetsstraff, studier, stipendieperiod, barnafödsel, vård av barn under skolåldern, vård av handikappad eller åldring eller av någon annan orsak som kan jämföras med dessa.

13 §

Skydd för yrkesskicklighet

Skyddet för yrkesskickligheten kan undanröjas, om den arbetssökande enligt arbetskraftsmyndighetens uppskattning inte under de tre första arbetslöshetsmånaderna kommer att kunna anvisas med beaktande av hans eller hennes yrkesskicklighet lämpligt arbete inom sin pendlingsregion. Arbets- och näringsbyrån ska med-

delar den arbetssökande att skyddet för yrkesskickligheten undanröjts. Om den arbetssökande då inte tar emot med beaktande av hans eller hennes yrkesskicklighet lämpligt arbete på annat håll och inte heller något annat arbete inom sin pendlingsregion, anses han eller hon ha vägrat ta emot arbete på det sätt som avses i 12 §.

8 kap.

Särskilda arbetskraftspolitiska begränsningar för arbetsmarknadsstöd

4 §

Väntetid

Väntetiden uppnås när den arbetssökande, efter att ha registrerat sig som arbetslös arbetssökande, i sammanlagt fem månader har varit i arbete som räknas in i arbetsvillkoret, företagare eller arbetslös arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån eller deltagit i en arbetskraftspolitisk åtgärd.

11 kap.

Bestämmelser om verkställighet

2 §

Skyldighet att lämna uppgifter

Om en sådan förändring inträffar i en förmånstagares omständigheter som kan påverka rätten att få en förmån eller minska förmånsbeloppet, ska förmånstagaren omedelbart underrätta den som betalar ut arbetslöshetsförmånen om förändringen. Förmånstagaren ska omedelbart underrätta arbets- och näringsbyrån om en förändring i förhållanden som avses i 4 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 11 § i lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 13 juni 2003 om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003) 11 § som följer:

11 §

Rehabiliteringssamarbetskommissioner

Regionförvaltningsverket tillsätter för varje sjukvårdsdistrikt en rehabiliteringssamarbetskommission för fyra år i sänder. En kommission

kan också vara gemensam för flera sjukvårdsdistrikt.

Regionförvaltningsverket ska samordna kommissionernas arbete inom sitt verksamhetsområde.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 18 § i lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 15 juli 2005 om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner (566/2005) 18 § 4 mom., sådant det lyder i lag 902/2005, som följer:

18 §

Rehabiliteringspenning för lagstadgad rehabilitering

— — — — —
För tiden för individuell rehabilitering vid inrättning som ges med stöd av lagen om missbrukarvård beviljas rehabiliteringspenning under förutsättning att rehabiliteringen baserar sig på en vårdplan som upprättats på grundval av socialvårdslagen (710/1982) eller på en rehabiliteringsplan som upprättats på grundval av lagen om missbrukarvård och av vilken det ska framgå hur man med hjälp av missbrukarrehabiliteringen försöker påverka de problem med arbets- eller förvärvsförmågan som missbruksproblemet förorsakat så att rehabiliteringen främjar den försäkrades möjligheter att komma ut i arbetslivet, att hålla sig kvar i arbetslivet eller återvända till arbetslivet. Beslut om rehabiliteringspenning som betalas för tiden för individuell rehabilitering enligt lagen om missbrukarvård fattas för högst 75 vardagar åt gången. Ett nytt beslut förutsätter alltid en ny vårdplan eller rehabiliteringsplan. En förutsättning för beviljande av re-

habiliteringspenning är dessutom att rehabiliteringen genomförs i en av Folkpensionsanstalten godkänd rehabiliteringsinrättning för missbrukarvård. En rehabiliteringsinrättning som tillhandahåller rehabiliteringstjänster inom missbrukarvården ska ha ett i 4 § i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) avsett tillstånd att tillhandahålla hälso- och sjukvårdstjänster eller ett i 5 § i lagen om tillsyn över privat socialservice (603/1996) avsett tillstånd att tillhandahålla socialservice dygnet runt. Rehabiliteringsinrättningen ska dessutom ha lokaler och anordningar som är lämpliga för missbrukarrehabilitering samt en sådan personal som verksamheten kräver. Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om de förutsättningar som ska vara uppfyllda för att en rehabiliteringsinrättning för missbrukarvård ska kunna godkännas som en rehabiliteringsinrättning enligt detta moment.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om medling vid brott och i vissa tvister

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 9 december 2005 om medling vid brott och i vissa tvister (1015/2005) 7, 8, 11 och 12 §, 14 § 3 mom., 20 § 2 mom. samt 23 § som följer:

7 §

Skyldighet att ordna tjänster

Regionförvaltningsverket är skyldigt att ordna medlingsverksamhet så att tjänsten är tillgänglig och ändamålsenligt genomförd inom verkets hela verksamhetsområde.

8 §

Tillhandahållande av tjänsterna

Tjänsterna kan tillhandahållas så att regionförvaltningsverket

1) med en kommun ingår ett i 2 § 2 mom. i kommunallagen (365/1995) avsett uppdragsavtal, genom vilket kommunen förbinder sig att tillhandahålla tjänsten inom sitt område eller utöver sitt område också inom andra kommuners område eller delar av deras område så som avtalas enligt 9 §, eller

2) med en annan offentlig eller en privat tjänsteleverantör ingår ett avtal, genom vilket tjänsteleverantören förbinder sig att se till att tjänsten tillhandahålls inom ett område om vilket det avtalas enligt 9 §.

Kan tjänster inte tillhandahållas i ett område i enlighet med 1 mom., ska regionförvaltningsverket tillhandahålla tjänsterna i området med hjälp av personal som det anställer eller på något annat sätt som det anser lämpligt.

11 §

Ordnande av kompletterande utbildning

Regionförvaltningsverken ska nationellt och lokalt sörja för ordnandet av kompletterande ut-

bildning för personer som deltar i medlingsverksamhet.

12 §

Ersättning av statens medel

Ersättning för kostnaderna för ordnandet av medlingsverksamhet betalas av statens medel. Det sammanlagda beloppet på den ersättning som betalas med statsmedel fastställs årligen till ett belopp som motsvarar de kostnader som i genomsnitt beräknas uppkomma av upprätthållandet av medlingsbyråerna, ett adekvat tillhandahållande av tjänsterna och den utbildning som är avsedd för personer som deltar i medlingsverksamhet.

Ersättningens sammanlagda belopp fördelas mellan regionförvaltningsverken för att användas till de kostnader som avses i 1 mom. Grunderna för fördelningen är invånarantalet i regionförvaltningsverkets verksamhetsområde samt områdets areal och brottslighetssituationen där.

Tjänsteleverantören har rätt att för kostnader som avses i 1 mom. få en ersättning som betalas med statsmedel på kalkylmässiga grunder. Ersättningens storlek bestäms enligt invånarantalet i tjänsteleverantörens verksamhetsområde, verksamhetsområdets areal och dess brottslighetssituation.

Närmare bestämmelser om den fördelning som avses i 2 mom. samt om hur den ersättning som avses i 3 mom. bestäms och betalningen av ersättning till regionförvaltningsverket i de fall som avses i 8 § 2 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Platsen för medling

Kan inte medlingsbyråerna sinsemellan enas om vilken av byråerna enligt 1 mom. som ska behandla initiativet, ankommer behandlingen av initiativet på den medlingsbyrå som regionförvaltningsverket bestämmer, om medlingsbyråerna ligger inom samma regionförvaltningsverks verksamhetsområde. Om medlingsbyråerna ligger i olika verksamhetsområden, bestämmer social- och hälsovårdsministeriet vilken byrå som ska behandla initiativet.

20 §

Sekretess och tystnadsplikt

Utän hinder av vad som föreskrivs i 14 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet fattar medlingsbyrån beslut om utlämnande

av uppgifter ur en handling som hänför sig till medling och som en medlare eller medlingsbyrån innehar. I fråga om medlingsbyråns rätt att till regionförvaltningsverket lämna ut uppgifter ur en sekretessbelagd handling gäller 29 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

23 §

Sökande av ändring

Beslut som regionförvaltningsverket eller social- och hälsovårdsministeriet har fattat med stöd av 14 § 3 mom. och beslut som medlingsbyrån har fattat med stöd av 15 § 1 mom., 18 § 2 mom. och 19 § överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsetter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag**om ändring av lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 20 januari 2006 om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006) 2 § 1 punkten, 18, 44 och 45 § samt 46 § 2 och 4 mom. som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *arbetarskyddsmyndighet* regionförvaltningsverket samt social- och hälsovårdsministeriet (*ministeriet*) när ministeriet sköter uppgifter

som hänför sig till tillsynen över produktsäkerheten,

18 §

Förbud mot överlåtelse av produkter

Har regionförvaltningsverket vid tillsynen observerat att en produkt som är avsedd för marknaden eller att användas inte överensstäm-

mer med de föreskrivna kraven eller i övrigt är ägnad att medföra risk för människor eller egendom, ska regionförvaltningsverket till behövliga delar överföra ärendet till ministeriet.

Ministeriet kan förbjuda att en produkt släpps ut på marknaden eller överlåts för att användas innan den uppfyller kraven. I stället för förbud kan ministeriet utfärda begränsningar eller ställa villkor för att en produkt ska få släppas ut på marknaden eller överlåtas för att användas. Om det finns grundad anledning att misstänka att en produkt inte överensstämmer med kraven, kan ministeriet förbjuda att produkten släpps ut på marknaden eller överlåts för att användas tills det utretts att produkten överensstämmer med kraven.

Trots att en produkt på behörigt sätt har släppts ut på marknaden eller överlåts för att användas, kan ministeriet meddela ett förbud enligt 2 mom. eller uppställa begränsningar eller villkor för att produkten ska få släppas ut på marknaden eller överlåtas för att användas, om produkten är ägnad att äventyra säkerheten för människor eller egendom.

Kan en produkt då den tagits i bruk medföra omedelbar risk för arbetstagarnas säkerhet eller hälsa, kan inspektören temporärt meddela ett i 2 eller 3 mom. avsett förbud. Inspektören ska överföra ärendet till regionförvaltningsverket som för ärendet till ministeriet. Inspektören, regionförvaltningsverket och ministeriet ska behandla ärendet i brådskande ordning.

44 §

Sökande av ändring i beslut av arbetarskyddsmyndigheten

Beslut som regionförvaltningsverket fattat med stöd av denna lag överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen och beslut som ministeriet i egenskap av arbetarskyddsmyndighet fattat med stöd av denna lag genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen i enlighet med

förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvären ska behandlas i brådskande ordning i förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen.

Förutom vad som någon annanstans i lag bestäms om dem som har rätt att anföra besvär, får arbetarskyddsfullmäktigen anföra besvär över ett beslut om att bevilja tillstånd att avvika från de krav som föreskrivs för att skydda en arbetstagare. Besvär över beslut av förvaltningsdomstolen får anföras även av den arbetarskyddsmyndighet som fattat det beslut som besvären avser.

Genom besvär får ändring inte sökas i ett temporärt användningsförbud enligt 16 § 2 mom. och inte i ett temporärt förbud enligt 18 § 4 mom. Över ett sådant beslut av förvaltningsdomstolen som enbart gäller verkställighet får besvär anföras hos högsta förvaltningsdomstolen endast i samband med huvudsaken.

Bestämmelser om sökande av ändring i ett beslut av regionförvaltningsverket rörande sådana tillstånd till undantag som avses i 9 § i lagen om arbetsrådet och om vissa tillstånd till undantag inom arbetarskyddet (400/2004) finns i nämnda lag.

45 §

Anmärkning

Arbetsgivaren, arbetarskyddsfullmäktigen och arbetstagarna har rätt att till regionförvaltningsverket lämna en skriftlig anmärkning om att denna lag inte har följts vid en arbetarskyddsinspektion. Anmärkningen ska göras inom två månader efter det att arbetarskyddsinspektionen förrättades eller någon annan tillsynsåtgärd vidtogs. Med anledning av anmärkningen ska tillsynsåtgärderna granskas och vid behov ska en ny inspektion förrättas. Den som framställt anmärkningen ska inom skälig tid efter det att saken utretts underrättas om vilka åtgärder anmärkningen föranlett.

46 §

Anmälan om olycksfall i arbetet och yrkessjukdom

Har en läkare med fog misstankar om en i yrkessjukdomslagen (1343/1988) avsedd yrkessjukdom eller någon annan arbetsrelaterad sjukdom, ska han eller hon utan dröjsmål och utan

hinder av sekretessbestämmelserna anmäla saken till regionförvaltningsverket.

Regionförvaltningsverket ska tillstålla Arbetshälsoinstitutet de uppgifter som ingår i en anmälan enligt 2 mom. för införande i registret över arbetsrelaterade sjukdomar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag**om ändring av 20 § i lagen om elektronisk behandling av klientuppgifter inom social- och hälsovården**

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 9 februari 2007 om elektronisk behandling av klientuppgifter inom social- och hälsovården (159/2007) 20 § som följer:

20 §

Styrning, övervakning och uppföljning

Den allmänna planeringen, styrningen och övervakningen av den elektroniska behandlingen av klientuppgifter inom social- och hälsovården, informationsadministrationen i anslutning därtill och skötseln och tillhandahållandet av de riksomfattande informationssystemtjänster som avses i 14 § ankommer på social- och hälsovårdsministeriet.

Dataombudsmannen, Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården samt regionförvaltningsverket inom sitt verksamhetsområde styr och övervakar i enlighet med sin behörighet efterlevnaden av denna lag.

Tillhandahållaren av socialvårdstjänster och hälso- och sjukvårdstjänster, Folkpensionsanstalten och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ska för egen del följa och övervaka att det dataskydd som hänför sig till

dess service förverkligas. Om någon har behandlat klientuppgifter i strid med lagen, ska behörig tillhandahållare av tjänster samt Folkpensionsanstalten på eget initiativ vidta behövliga åtgärder. För uppföljningen och övervakningen har tillhandahållaren rätt att få de egna patientregistrens logguppgifter från Folkpensionsanstalten.

Den ansvariga föreståndaren för en verksamhet för socialvård eller hälso- och sjukvård ska meddela skriftliga instruktioner om hur klientuppgifterna ska behandlas och om de förfaringsätt som ska iakttas samt se till att personalen har tillräcklig sakkunskap och kompetens för behandlingen av klientuppgifter. Dessutom ska varje tillhandahållare av tjänster, Folkpensionsanstalten och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ha en dataskyddsansvarig för uppföljnings- och övervakningsuppgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 79 och 80 § i barnskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i barnskyddslagen av den 13 april 2007 (417/2007) 79 och 80 § som följer:

79 §

Övervakning av vård utom hemmet

Placerarkommunen ska övervaka att barnets placering i familjevård eller anstaltsvård förverkligas enligt denna lag och att barnet under den tid placeringen varar får de tjänster och stödåtgärder som det behöver och som placeringskommunen i enlighet med 16 § 2 och 3 mom. ska ordna.

Verksamheten på platsen för vård utom hemmet övervakas dessutom av placeringskommunen och av regionförvaltningsverket. Vid övervakningen ska de samarbeta med den placerarkommun som nämns i 1 mom.

Om den kommun som placerat barnet upptäcker sådana missförhållanden eller brister i verksamheten på platsen för vård utom hemmet som kan påverka vården eller omsorgen om de placerade barnen, ska den utan hinder av skyldigheten att iaktta sekretess omgående underrätta den placeringskommun och det regionförvaltningsverk som avses i 2 mom. samt andra kommuner som enligt dess vetskap har placerat barn på samma plats för vård utom hemmet om saken.

80 §

Regionförvaltningsverkets övriga tillsyn

Regionförvaltningsverket ska utöver vad som föreskrivs i 79 § följa verksamheten vid barnskyddsanstalterna med hjälp av inspektionsbesök på eget initiativ och i synnerhet övervaka deras bruk av begränsande åtgärder med stöd av 11 kap. i denna lag. I samband med tillsynen kan regionförvaltningsverket bereda ett barn möjlighet till förtroligt samtal med en representant för verket.

Tillstånd till grundande och utvidgning av en privat barnskyddsanstalt samt väsentlig ändring av verksamheten vid en sådan anstalt ges av regionförvaltningsverket. Bestämmelser om beviljande av tillstånd och om regionförvaltningsverkets tillsyn över en privat anstalt finns i lagen om tillsyn över privat socialservice (603/1996).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 15 och 24 § i lagen om elektroniska recept

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 2 februari 2007 om elektroniska recept (61/2007) 15 § 1 mom. 1 punkten och 24 § 2 mom., sådana de lyder i lag 781/2009, som följer:

15 §

Utlämnande av uppgifter till myndigheter

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra bestämmelser om användningen av uppgifterna får Folkpensionsanstalten i egenskap av registeransvarig, utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lagstiftningen, på begäran också med hjälp av en teknisk anslutning från receptcentret och receptarkivet

1) till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och till regionförvaltningsverket lämna ut sådana uppgifter om recept som läkemedelsförskrivarna gjort upp och om expedieringen av recepten vilka behövs för tillsynen över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården,

24 §

Styrning, uppföljning och övervakning

— — — — —
Dataombudsmannen, Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet, Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården samt regionförvaltningsverket inom sitt verksamhetsområde styr och övervakar i enlighet med sin behörighet efterlevnaden av denna lag.
— — — — —

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av narkotikalagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i narkotikalagen av den 30 maj 2008 (373/2008) 30 § 1 mom., 34 § 4 mom. och 46 § 3 mom., sådana de lyder i lag 775/2009, som följer:

30 §

Redovisningsskyldighet

En innehavare av tillstånd enligt denna lag och en aktör som avses i 15 § 2 mom. är skyldig att föra bok över narkotika som de tillverkar, exporterar, importerar och hanterar. Redovisnings-

skyldigheten gäller dock inte för personlig medicinering förskrivna läkemedel som betraktas som narkotika. Redovisningsmaterialet ska förvaras minst sex år från utgången av det år då det upprättades. Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet har rätt att ta del av det redovisningsmaterial om narkotika som avses i

detta moment. Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverken har rätt att få veterinärers narkotikaredovisning till påseende.

34 §

Tillstånds- och övervakningsmyndigheter

Veterinärerna övervakas även av Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverken.

46 §

Administrativa tvångsmedel

Vite i anslutning till ett förbud döms ut av regionförvaltningsverket på yrkande av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet. Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande ingår i övrigt i viteslagen (1113/1990).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till 6 § i lagen av den 31 oktober 2008 om Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården (669/2008), sådan paragrafen lyder delvis ändrad i lag / , ett nytt 4 mom. som följer:

6 §

Utlämnande av uppgifter

De upplysningar och utredningar som avses i 3 mom. kan också lämnas ut via en teknisk anslutning. Innan anslutningen öppnas ska det

säkerställas att uppgifterna skyddas på behörigt sätt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 5 och 7 § i lagen om ordnande av utredningar av sexualbrott mot barn

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 19 december 2008 om ordnande av utredningar av sexualbrott mot barn (1009/2008) 5 § 1 mom. och 7 § som följer:

5 §

Avtal om tillhandahållande av service

Regionförvaltningsverket och samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt som avses i 2 § ska ingå avtal om utförande av undersökningar enligt denna lag. I avtalet kommer parterna överens om

- 1) hur servicen ska ordnas,
 - 2) den personalstyrka som ska delta i och assistera vid undersökningarna, personalens behörighet, tillgängliga lokaler och tillgänglig utrustning,
 - 3) en måltidtabell för undersökningarna, inbegripet den tid det tar att få undersökningen inledd och tiden för färdigställande av utlåtandet,
 - 4) det undersökningsprogram som följs, och
 - 5) kompletterande utbildning och arbetshandledning för dem som deltar i undersökningen.
-

strikt som avses i 2 § en beräknad ersättning. Ersättningsbeloppet bestäms utifrån antalet barn under 16 år som är bosatta inom sjukvårdsdistriktets område och kostnaderna för verksamheten under det föregående året.

För betalning av ersättning för de slutliga kostnaderna ska samkommunen för sjukvårdsdistriktet senast före utgången av mars året efter finansåret tillställa regionförvaltningsverket en utredning över de faktiska kostnader som följer av det avtal som avses i 5 §.

Slutposten av ersättningen till sjukvårdsdistriktet ska betalas senast en månad efter det att utredningen kom in. Om sjukvårdsdistriktet har fått för mycket i ersättning återkrävs det överskjutande beloppet till staten genom att det dras av från följande förskott som betalas ut till sjukvårdsdistriktet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

7 §

Betalning av ersättningar

Regionförvaltningsverket ska före utgången av april varje finansår betala de sjukvårdsdi-

Lag

om ändring av lagen om samarbetsområden för miljö- och hälsoskyddet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 12 juni 2009 om samarbetsområden för miljö- och hälsoskyddet (410/2009) 4 och 5 § samt 8 § 3 och 4 mom. som följer:

4 §

Anmälningar från kommuner och samarbetsområden för miljö- och hälsoskyddet

Kommunen eller samarbetsområdet som avses i 2 § 2 mom. ska anmäla följande uppgifter till regionförvaltningsverket:

1) namn och kontaktuppgifter för det organ som avses i 2 § 3 mom., samt

2) personalresurserna inom miljö- och hälsoskyddet.

Organet ska dessutom meddela regionförvaltningsverket vilka kommuner som hör till samarbetsområdet.

Kommunen eller samarbetsområdet ska vid behov motivera ett undantag som avses i 3 § i sin anmälan till regionförvaltningsverket enligt 1 mom.

Regionförvaltningsverket ska anmäla de uppgifter som avses i 1—3 mom. till social- och hälsovårdsministeriet.

Ändringar i de uppgifter som avses i 1—3 mom. ska också anmälas i enlighet med vad som föreskrivs i 1—4 mom.

5 §

Statsrådets beslutanderätt

Om en kommun som inte uppfyller kravet i 2 § 1 mom. inte fattar ett beslut om att höra till ett samarbetsområde eller om en sådan kommun av orsaker som är oberoende av kommunen blir utanför ett samarbetsområde, beslutar statsrådet om att kommunen ska höra till ett samarbetsom-

råde samt om kostnadsfördelning, förvaltningsmodell, grunderna för ordnande av tjänster och uppgifter och annat som är nödvändigt för att ordna samarbetet och som kommunerna inte har avtalat om. Statsrådet ska före beslutsfattandet höra de berörda kommunerna och regionförvaltningsverken samt samarbetsområdet. Statsrådets beslut om villkoren för samarbetet gäller till dess att de berörda kommunerna avtalar om något annat.

Statsrådet har sådan beslutanderätt som avses i 1 mom. även när en kommun lämnar ett samarbetsområde eller när ett samarbetsområde inte har personalresurser som motsvarar minst 10 årsverken, om inte de berörda kommunerna når överenskommelse i saken på något annat sätt.

8 §

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

— — — — —
Kommuner och samarbetsområden för miljö- och hälsoskyddet ska göra anmälningar enligt 4 § 1 och 2 mom. till regionförvaltningsverket senast den 31 januari 2010.

Regionförvaltningsverket ska göra anmälan enligt 4 § 4 mom. till social- och hälsovårdsministeriet senast den 31 mars 2010.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förut-sätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om friluftsliv

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 13 juli 1973 om friluftsliv (606/1973) 32 a §, sådan den lyder i lag 69/1995, samt
ändras 4, 11, 12, 14 och 29 §, av dem 29 § sådan den lyder i lag 1343/1994, som följer:

4 §

En plan för en friluftsled fastställs av den närings-, trafik- och miljöcentral till vars verksamhetsområde friluftsleden eller största delen av den hör. Innan planen fastställs ska de vars rätt eller fördel planen berör beredas tillfälle att framställa anmärkningar mot planen.

Kommunen ska i det syfte som anges i 1 mom. hålla planen framlagd under 14 dagar. Anmärkningarna mot planen ska, ställda till närings-, trafik- och miljöcentralen, inlämnas till respektive kommunala myndighet inom 30 dagar från utgången av den tid under vilken planen varit framlagd. Framläggandet av planen samt sättet för framställande av anmärkningar mot planen och tiden inom vilken detta ska ske ska på kommunens bekostnad kungöras i den ordning i vilken kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Dessutom ska, om detta kan ske utan olägenhet, ett särskilt meddelande om att planen framlagts ges till de markägare och de lokala renbeteslag inom renskötselområdet genom vilkas område leden skulle komma att gå.

De inlämnade anmärkningsskrifterna och kommunens eget utlåtande ska kommunen ge in till närings-, trafik- och miljöcentralen.

11 §

I fråga om flyttning av friluftsled gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs om anläggande av friluftsled. Markägare kan göra framställning om flyttning hos kommunen. Om kommunen motsätter sig flyttningen kan markägaren hänskjuta ärendet till närings-, trafik- och miljöcentralen.

12 §

Är en friluftsled eller en del av den till följd av förändrade förhållanden inte längre behövlig

för allmän friluftsverksamhet, kan närings-, trafik- och miljöcentralen av detta eller av annat särskilt skäl på ansökan av kommunen eller markägaren dra in friluftsleden eller en del av den.

Har en friluftsled eller en del av den dragits in, övergår det område som hört till leden utan ersättning i ägarens besittning.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska göra en anmälan om indragningen av friluftsleden till fastighetsregisterföraren, som ska se till att det i fastighetsregistret görs behövliga anteckningar om att friluftsleden blivit indragen.

14 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan förordna en kommun att se till att en plan för en friluftsled uppgörs för en annan kommuns område, att det anhålls om fastställelse av planen och ansöks om friluftsledsförrättning och att friluftsleden upprätthålls, om den andra kommunen samtyckt till detta. Närings-, trafik- och miljöcentralen bestämmer om hur kostnader och ersättningar som orsakas av friluftsleden ska fördelas mellan kommunerna, om inte kommunerna träffat överenskommelse i saken.

29 §

Ett beslut av närings-, trafik- och miljöcentralen om fastställande av en plan för en friluftsled eller om indragning av en friluftsled ska ges efter anslag. En part anses ha fått del av beslutet den dag då detta har getts.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 3 och 4 § i lagen om statsgarantier och exportgarantier för investeringar som främjar miljövård

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 13 juli 1973 om statsgarantier och exportgarantier för investeringar som främjar miljövård (609/1973) 3 och 4 §,
sådana de lyder, 3 § i lag 450/1998 och 4 § i lagarna 319/1984 och 77/1995, som följer:

3 §

Innan statsgaranti beviljas för inhemska miljövårdsinvesteringar ska specialfinansieringsbolaget inhämta närings-, trafik- och miljöcentralens utlåtande om hur ändamålsenlig och effektiv investeringen är i fråga om främjande av miljövården och avfallsåtervinningen. I fråga om de utländska miljövårdsinvesteringar som i betydande grad förbättrar situationen för miljön i Finland ska utlåtande om hur ändamålsenlig och effektiv investeringen är inhämtas hos miljöministeriet och arbets- och näringsministeriet samt utlåtande om hur ändamålsenlig investeringen är hos utrikesministeriet.

4 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska övervaka de inhemska miljövårdsinvesteringarna. Miljöministeriet ska övervaka de utländska miljövårdsinvesteringarna.

Den som får garantikredit är skyldig att till de i 1 mom. avsedda myndigheterna ge de uppgifter som behövs för övervakningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 5 och 6 § i lagen om bekämpande av oljeskador som uppkommer på land

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 maj 1974 om bekämpande av oljeskador som uppkommer på land (378/1974) 5 och 6 §,
sådana de lyder, 5 § i lag 1407/2004 och 6 § delvis ändrad i sistnämnda lag, som följer:

5 §

Miljöministeriet svarar för den högsta ledningen och övervakningen av bekämpningen av oljeskador som avses i denna lag. Finlands miljöcentral styr och övervakar det allmänna organiserandet och utvecklandet av bekämpningen. Närings-, trafik- och miljöcentralen styr och övervakar organiserandet av bekämpningen av

oljeskador och deltar vid behov själv i bekämpningen.

Det lokala räddningsväsendet ska inom sitt område handha bekämpningen av oljeskador. Det lokala räddningsväsendet kan komma överens om hur bekämpningen ska ordnas i samråd med de i 4 § 2 mom. avsedda oljeupplagrarna. Det lokala räddningsväsendet ska ha en plan för

bekämpning av oljeskador om vars innehåll föreskrivs genom förordning av statsrådet. Bekämpningsplanen ska föras till närings-, trafik- och miljöcentralen för fastställelse.

De kommunala myndigheterna och verken ska delta i bekämpningen av oljeskador och vid behov ha hand om efterbehandlingen. Den plan för bekämpning av oljeskador som avses i 2 mom. ska ange vilka kommunala myndigheter och verk som deltar i efterbehandlingen.

6 §

I denna lag avsedda oljeskadebekämpningsmyndigheter är närings-, trafik- och miljöcentra-

len, den lokala räddningsmyndigheten inom räddningsväsendet och den räddningsledare som leder bekämpningsarbetet.

Andra myndigheter är skyldiga att ge oljeskadebekämpningsmyndigheterna handräckning i de ärenden som avses i denna lag. Närmare bestämmelser om det tillvägagångssätt som ska tillämpas vid anhållan om och givandet av handräckning kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 14 och 16 § i lagen om underhåll och renhållning av gator och vissa allmänna områden

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 31 augusti 1978 om underhåll och renhållning av gator och vissa allmänna områden (669/1978) 14 § och 16 § 2 mom., sådana de lyder i lag 547/2005, som följer:

14 §

Kommunen kan utfärda närmare föreskrifter om hur vinterunderhållet, det övriga underhållet samt renhållningen av gator och allmänna områden ska skötas med iakttagande av de skyldigheter som föreskrivs i lag och de lokala förhållandena. Föreskrifterna om underhålls- och renhållningsarbetet kan gälla

- 1) sättet att utföra arbetet och den utrustning och de medel som ska användas,
- 2) tiden för att utföra arbetet,
- 3) hantering, uppläggning och borttransport av snö, samt
- 4) indelning av gator och allmänna områden i underhålls- och renhållningskategorier efter målnivån.

På förfarandet vid utarbetande av kommunala föreskrifter om underhåll och renhållning tillämpas vad som i markanvändnings- och bygglagen bestäms om utarbetande av byggnadsordning. Föreskrifterna utfärdas genom beslut av kommunen. Föreskrifterna ska delges närings-, trafik- och miljöcentralen och polisen.

16 §

Om kommunen inte fullgör sin skyldighet att sköta underhållet och renhållningen av gator och allmänna områden, kan närings-, trafik- och miljöcentralen vid vite förplikta kommunen till det.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 12 § i lagen om främjande av skärgårdens utveckling

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 26 juni 1981 om främjande av skärgårdens utveckling (494/1981) 12 § 2 mom., sådant det lyder i lag 89/1995, som följer:

12 §

Miljövårdsbidrag

regionala bidragskvoterna efter att närings-, trafik- och miljöcentralerna har sänt sammandrag av ansökningarna till ministeriet.

Bidraget beviljas av närings-, trafik- och miljöcentralen på ansökan. Miljöministeriet fastställer efter att ha hört skärgårdsdelegationen grunderna för användningen av bidraget samt de

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av marktäcktslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i marktäcktslagen av den 24 juli 1981 (555/1981) 2 §, 4 a § 2 mom., 7 § 2 mom., 15 § 2 mom., 16 § 3 mom., 19 § 3 mom., 20 § 1 mom., 23 a § 2 mom. och 23 b § 4 mom., sådana de lyder, 2 § i lag 98/2000, 4 a § 2 mom., 7 § 2 mom., 15 § 2 mom. och 23 a § 2 mom. i lag 463/1997 samt 16 § 3 mom., 19 § 3 mom., 20 § 1 mom. och 23 b § 4 mom. i lag 468/2005, som följer:

2 §

Undantag beträffande tillämpningsområdet

Denna lag gäller inte
1) täktverksamhet som baserar sig på gruvlagen (503/1965),

2) tagande och nyttjande av substanser som lösgjorts i samband med byggande, då åtgärden grundar sig på ett tillstånd av en myndighet eller en plan som godkänts av en myndighet,
3) sådant tagande av substanser på vattenområde för vilket det enligt vattenlagen (264/1961) krävs tillstånd av regionförvaltningsverket.

4 a §

Styrning och tillsyn över täktverksamhet

Närings-, trafik- och miljöcentralen styr och övervakar verksamheten enligt denna lag inom sitt område.

7 §

Tillståndsmyndighet och utlåtanden

Innan tillstånd beviljas ska tillståndsmyndigheten begära utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralen, när

- 1) området är av riksomfattande eller annars av väsentlig betydelse med hänsyn till naturskyddet,
- 2) området är av betydelse med hänsyn till vattenvården, eller
- 3) täktverksamheten omedelbart påverkar ett område inom en annan kommun.

15 §

Avbrytande av täktverksamhet

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan också på de grunder som nämns i 1 mom. avbryta tagandet, om tagandet sker i ett område som är av riksomfattande eller annars av väsentlig betydelse med hänsyn till naturskyddet eller i ett område som är av betydelse med hänsyn till skyddet av ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde.

16 §

Ändring av tillståndsbestämmelser, avvikelser från tillståndsbeslut och återtagande av tillstånd

En i 2 mom. avsedd ändring ska antecknas i tillståndshandlingarna och meddelas närings-, trafik- och miljöcentralen.

19 §

Anslående av beslut

Dessutom ska närings-, trafik- och miljöcentralen utan dröjsmål underrättas om tillstånd för täktverksamhet.

20 §

Sökande av ändring

Ändring i tillståndsmyndighetens beslut som meddelats med stöd av denna lag och som gäller tillstånd för täktverksamhet söks genom besvär hos förvaltningsdomstolen. I fråga om besvär rätt och ändringssökande iakttas kommunallagen. Besvär rätt har också närings-, trafik- och miljöcentralen samt en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivseln i boendemiljön och som verkar på det område som projektet avser.

23 a §

Anmälningsskyldighet

Tillståndsmyndigheten ska årligen, på grundval av anmälningarna enligt 1 mom., meddela närings-, trafik- och miljöcentralen mängden och arten av substans som tagits.

23 b §

Datasystem

Datasystemet upprätthålls av närings-, trafik- och miljöcentralerna och Finlands miljöcentral. Miljöministeriet kan komma överens om att någon annan sakkunniginrättning som har den sakkunskap som uppgiften förutsätter deltar till behövliga delar i upprätthållandet av datasystemet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av byggnadsskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i byggnadsskyddslagen av den 18 januari 1985 (60/1985) 26 a §, sådan den lyder i lag 73/1995, samt

ändras 5 § 1 mom., 6 § 1 mom., 7 § 1 mom. samt 8, 9, 14, 16, 18, 20, 21 och 23 §, av dem 20 § sådan den lyder i lag 582/2009 och 23 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1152/1993, som följer:

5 §

Beslut om att en byggnad ska förklaras skyddad fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan besluta att en byggnad ska förklaras skyddad, om den har kulturhistorisk betydelse på det sätt som förutsätts i 2 § 1 mom.

och miljöcentralen ska likaså höra den kommun inom vilken byggnaden är belägen samt Museiverket.

Skyddsföreskrifterna ska om möjligt utformas i samförstånd med byggnadens och fastighetens samt det kringliggande områdets ägare och innehavare.

6 §

I närings-, trafik- och miljöcentralens skyddsbeslut ska intas sådana föreskrifter som behövs för bevarande av det kulturhistoriska värdet hos skyddsobjektet.

9 §

Sedan ett skyddsärende anhängiggjorts ska närings-, trafik- och miljöcentralen, om det kan vara fråga om ett i denna lag avsett skyddsobjekt, förbjuda att sådana åtgärder vidtas som äventyrar byggnadens kulturhistoriska värde.

Förbudet träder i kraft, då beslutet därom har delgetts, och gäller till dess ärendet har avgjorts genom beslut som vunnit laga kraft, om inte besvärsmyndigheten bestämmer annorlunda.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska behandla ett skyddsärende inom två år från det förbudet utfärdades.

7 §

Ett ärende som gäller skydd av en byggnad blir anhängigt vid närings-, trafik- och miljöcentralen på dess eget initiativ eller på framställning som gjorts till den.

8 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska, innan den meddelar ett beslut, bereda byggnadens och fastighetens ägare och, om byggnaden eller fastigheten inte innehas av ägaren, även dess innehavare tillfälle att bli hörd. Närings-, trafik-

14 §

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag utövas av närings-, trafik- och miljöcentralerna, Museiverket och kommunernas byggnadsnämnder.

16 §

Har någon i strid med denna lag eller därpå grundade förbud eller föreskrifter ändrat, flyttat eller rivit en byggnad, kan närings-, trafik- och miljöcentralen ålägga honom att inom utsatt tid vidta de åtgärder som behövs för att återställa byggnaden i ursprungligt skick.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas på motsvarande sätt då ägaren har försummat att sköta byggnaden på det sätt som syftet med skyddet förutsätter.

Iakttas inte ett åläggande som avses i 1 och 2 mom., har närings-, trafik- och miljöcentralen rätt att låta utföra sådana åtgärder som avses i dessa moment. Kostnaderna för åtgärderna betalas i förskott av statens medel och indrivs till staten i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

18 §

För att utföra inspektioner och undersökningar som behövs med tanke på efterlevnad och tillämpning av lagen har de behöriga myndigheterna rätt att få tillträde till en byggnad om den har förklarats skyddad eller om ett ärende som gäller att förklara den skyddad är anhängigt.

Ägaren eller innehavaren av byggnaden ska meddelas minst tre dygn tidigare att en inspektion eller undersökning kommer att utföras. Om den behöriga myndigheten vägras tillträde till byggnaden, kan myndigheten begära handräckning av polisen. Bestämmelser om polisens skyldighet att ge handräckning finns i 40 § i polislagen (493/1995).

20 §

När ett skyddsärende har anhängiggjorts hos en närings-, trafik- och miljöcentral, när ett

skyddsbeslut har vunnit laga kraft eller när skyddet har upphävts genom ett beslut som vunnit laga kraft, ska närings-, trafik- och miljöcentralen anmäla detta till inskrivningsmyndigheten, som därefter ska införa en anteckning om anmälan i lagfarts- och inteckningsregistret. I anmälan ska anges den fastighet på vilken byggnaden är belägen.

21 §

Har en skyddad byggnad skadats eller förstörts, ska dess ägare utan dröjsmål anmäla detta till närings-, trafik- och miljöcentralen. Centralen ska omedelbart underrätta Museiverket om saken.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska dessutom utan dröjsmål underrätta den i 20 § nämnda inskrivningsmyndigheten om att byggnaden förstörts. Inskrivningsmyndigheten ska stryka anteckningen om skydd av byggnaden i lagfarts- och inteckningsregistret.

23 §

Ändring i närings-, trafik- och miljöcentralens beslut i ett skyddsärende söks hos miljöministeriet.

Ändring i närings-, trafik- och miljöcentralens beslut genom vilket vidtagande av åtgärder som kan äventyra byggnadens kulturhistoriska värde interimistiskt har förbjudits, söks hos högsta förvaltningsdomstolen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om upphävande av 7 § i lagen om utvecklande av bostadsförhållandena

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs 7 § i lagen av den 29 november 1985 om utvecklande av bostadsförhållandena (919/1985).

2 §
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om kommunernas miljöförvaltning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 januari 1986 om kommunernas miljöförvaltning (64/1986) 2 §, sådan den lyder i lag 58/1995, som följer:

2 §
Närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgifter

Närings-, trafik- och miljöcentralerna främjar och stöder inom sina verksamhetsområden miljöförvaltningen i kommunerna så som föreskrivs i spe-

ciallagstiftningen inom miljöförvaltningen och i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 18 § i lagen om samförvaltning i hyreshus

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 juli 1990 om samförvaltning i hyreshus (649/1990) 18 § som följer:

18 §
Ägarens försummelse av sina förpliktelser

Om ägaren eller ägarens representant försummar att fullgöra sina uppgifter enligt denna lag, kan regionförvaltningsverket förelägga den försumlige en tid under vilken uppgiften ska fullgö-

ras. Regionförvaltningsverket kan förena skyldigheten att fullgöra uppgiften inom utsatt tid med vite. Om det är fråga om försummelse att sammankalla ett möte eller en stämma enligt denna lag, kan regionförvaltningsverket också berättiga någon av de boende att sammankalla mötet eller stämman för att behandla ett ärende som avses i denna lag.

Innan ett föreläggande enligt 1 mom. ges ska ägaren eller ägarens representant ges tillfälle att bli hörd. Beslut om föreläggande av vite ska delges på det sätt som föreskrivs om delgivning av stämning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 9 a § i lagen om bostadsrättsbostäder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 juli 1990 om bostadsrättsbostäder (650/1990) 9 a §, sådan den lyder i lag 127/2003 som följer:

9 a §

Försummelse av skyldighet som ålagts husägare

Om en husägare försummar en uppgift som enligt denna lag åligger honom eller i övrigt handlar i strid med bestämmelserna i denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan regionförvaltningsverket utsätta en tidsfrist inom vilken uppgiften ska utföras eller förfarandet korrigeras. Regionförvaltningsverket kan förena utförandet av uppgiften eller korrigeringen av förfarandet med vite.

Innan ett åläggande eller en föreskrift enligt 1 mom. ges ska husägaren beredas tillfälle att bli

hörd. Beslut om föreläggande av vite ska delges så som bestäms i viteslagen (1113/1990).

En husägare är skyldig att i skälig mån ersätta en direkt skada som orsakas av att den som ansöker om att bli bostadsrättshavare eller mottagare av en överlåtelse av bostadsrätt eller den som godkänts som bostadsrättshavare eller mottagare av en överlåtelse inte får den bostadsrätt han eller hon ansökt om på grund av husägarens eller dennes representants felaktiga förfarande.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag om ändring av avfallslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993) 3 § 1 mom. 12 punkten, 17, 21 och 35 §, 36 § 3 mom., 37, 40, 41, 49, 50 och 50 b §, 50 c § 1 och 3 mom., 52 §, 57 § 3 mom., 58, 59, 65 och 71 §, 66 § 1 mom. och 77 § 2 mom.,

sådana de lyder, 3 § 1 mom. 12 punkten i lag 747/2007, 17 § delvis ändrad i lag 63/1995, 21 delvis ändrad i sistnämnda lag och i lag 1015/1996, 35, 50 och 59 § samt 66 § 1 mom. i lag 91/2000, 36 § 3 mom. samt 50 c § 1 och 3 mom. i lag 452/2004, 37 och 41 § samt 77 § 2 mom. i nämnda lag 63/1995, 40 § delvis ändrad i nämnda lagar 63/1995 och 747/2007, 49 § delvis ändrad i nämnda lagar 63/1995, 91/2000 och 452/2004, 50 b § i sistnämnda lag samt i lagarna 1040/2004 och 277/2008, 52 § i lag 605/1997 och i nämnda lag 452/2004, 57 § 3 mom. och 65 § i nämnda lag 277/2008, 58 § delvis ändrad i sistnämnda lag samt 71 § i nämnda lag 1040/2004, som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

12) *tillsynsmyndighet* närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten samt även andra myndigheter i den mån de har getts tillsynsuppgifter som föreskrivs eller bestäms i denna lag eller med stöd av den,

17 §

Kommunala avfallshanteringsföreskrifter

Kommunen kan för att precisera verkställigheten av bestämmelserna i detta kapitel, eller allmänna föreskrifter som statsrådet meddelat med stöd av dem, meddela lokala allmänna föreskrifter om

1) insamling, sortering, förvaring, transport, vidareförmedling, återvinning eller behandling av avfall och om tekniska krav som gäller dessa funktioner,

2) åtgärder som behövs för att förhindra att hälsan eller miljön orsakas fara eller skada, samt om

3) tillsynen över avfallshanteringen.

Föreskrifterna ska delges offentligen så som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Föreskrifterna ska dessutom sändas till närings-, trafik- och miljöcentralen för kännedom.

21 §

Förordnande om uppsnyggning av ett nedskräpat område

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten kan bestämma att nedskräparen eller någon annan som är skyldig att snygga upp ska snygga upp ett nedskräpat område.

Om det inte kan utredas vem som har skräpat ned eller om han inte anträffas eller om han försummat sin uppsnyggningsskyldighet och det inte är fråga om ett område som nämns i 20 § 2 mom., kan den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten bestämma att områdets innehavare ska snygga upp det nedskräpade området under förutsättning att uppsnyggningsskyldigheten inte kan anses oskälig. Om det är fråga om ett område i kommunens besittning, kan närings-, trafik- och miljöcentralen bestämma att kommunen ska snygga upp det nedskräpade området.

Om någon annan sådan innehavare av ett nedskräpat område som avses i 2 mom. än kommunen försummar sin uppsnyggningsskyldighet eller om uppsnyggningsskyldigheten ska anses

oskäligen, kan närings-, trafik- och miljöcentralen bestämma att kommunen ska snygga upp området.

35 §

Statens deltagande i avfallshanteringsarbete

Om avfall i miljön eller andra kasserade föremål eller ämnen medför fara, skada eller någon annan påföljd som nämns i 19 § eller i 7 § i miljöskyddslagen och det arbete eller den åtgärd som behövs för att förebygga eller avlägsna denna har orsakat eller kan orsaka kommunen sådana kostnader för avfallshantering som ska anses oskäligen, kan närings-, trafik- och miljöcentralen, efter att vid behov ha avtalat därom med kommunen, enligt statsbudgeten utföra eller låta utföra ett arbete eller vidta eller låta vidta en åtgärd i form av avfallshanteringsarbete eller annars delta i de kostnader som avses ovan.

36 §

Riksomfattande myndigheter

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birka-land övervakar i egenskap av riksomfattande myndighet efterlevnaden av de bestämmelser om producenter, producentsammanslutningar och producentansvar som ingår i denna lag och som utfärdats med stöd av den.

37 §

Regionala myndigheter

Närings-, trafik- och miljöcentralerna styr och utvecklar skötseln av de uppgifter som avses i denna lag och i bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt övervakar iakttagandet av bestämmelserna och föreskrifterna.

40 §

Riksomfattande avfallsplan och regional avfallsplan

För skötseln och utvecklandet av de uppgifter som föreskrivs och bestäms i denna lag och med stöd av den ska miljöministeriet och närings-, trafik- och miljöcentralen göra upp planer för avfall och avfallshantering (*den riksomfattande avfallsplanen och regional avfallsplan*).

I avfallsplanen ska presenteras uppgifter om nuläget beträffande avfallet och avfallshanteringen samt utvecklingsmålen och de åtgärder som behövs för att nå dem.

41 §

Kommunens uppgifter vid uppgörandet av avfallsplaner

Kommunen ska lämna närings-, trafik- och miljöcentralen och denna i sin tur miljöministeriet de uppgifter om avfall som uppkommer i kommunen, om anordnandet av och tillsynen över avfallshanteringen samt om utvecklingsmål beträffande dessa som behövs för uppgörandet av avfallsplanen.

49 §

Anmälan om verksamhet till avfallsregistret

Till närings-, trafik- och miljöcentralen ska för godkännande i avfallsregistret enligt 70 § göras anmälan om

1) yrkesmässig insamling och transport av avfall,

2) verksamhet som säljare eller förmedlare av avfall, om avsikten är återvinning eller behandling av avfallet utanför Finland.

Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter om verksamheten och utövaren. Anmälan ska göras minst 60 dagar innan verksamheten inleds. Anmälan ska också göras för övervakning av verksamheten på det sätt som närmare bestäms genom förordning av statsrådet.

Om det sker en väsentlig ändring i den verksamhet som nämns i anmälan eller om verksam-

heten upphör, ska närings-, trafik- och miljöcentralen omedelbart underrättas om detta.

50 §

Föreskrifter i samband med godkännande för anteckning i avfallsregistret

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska fatta beslut med anledning av en anmälan som gäller godkännande för anteckning i avfallsregistret. I beslutet kan meddelas behövliga föreskrifter för uppfyllande av förpliktelseerna enligt 49 a § och för övervakning av verksamheten. Genom föreskrifterna kan verksamheten vid behov begränsas så att den gäller endast avfall av en viss typ eller så att mängden avfall som får lagras begränsas.

50 b §

Anmälan till producentregistret

Varje producent som avses i 18 b § ska göra en anmälan till Närings-, trafik- och miljöcentral i Birkaland för anteckning i producentregistret. Varje producentsammanslutning ska på motsvarande sätt göra en anmälan för godkännande för anteckning i producentregistret, varvid en producent som hör till sammanslutningen inte särskilt behöver göra anmälan. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ska också underrättas om väsentliga förändringar i verksamheten och om upphörande av verksamheten samt om förändringar som gäller producentsammanslutningars medlemmar och avtalsparter.

Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter och utredningar om producenten och verksamheten samt om återanvändning, återvinning och annan avfallshantering av kasserade produkter, på basis av vilka det är möjligt att bedöma om arrangemangen är behöriga. Producenter av elektriska och elektroniska produkter ska visa att garanti har ordnats enligt 18 m § 2 mom. I en producentsammanslutnings anmälan ska dessutom lämnas behövliga uppgifter om avtal och regler på basis av vilka det är möjligt att bedöma om

verksamheten uppfyller kraven i 18 g § 2 och 3 mom.

Den som i accisdeklaration enligt 22 § i lagen om påförande av accis (1469/1994) anmäler att dryckesförpackningar ingår i ett i 3 § 1 mom. 2 punkten i lagen om accis på vissa dryckesförpackningar (1037/2004) avsett fungerande retursystem ska göra anmälan om retursystemet för dryckesförpackningar till Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland för godkännande för anteckning i producentregistret. På anmälan tilllämpas i övrigt bestämmelserna i 1 och 2 mom. i denna paragraf.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i den anmälan som avses i 1 mom. Genom förordning av statsrådet kan också utfärdas närmare bestämmelser om förfarandet vid anmälan.

50 c §

Anteckning i producentregistret och godkännande för anteckning i producentregistret

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland antecknar producenter i producentregistret. Producenter av elektriska och elektroniska produkter kan inte antecknas i registret om de inte visar att garanti har ordnats enligt 18 m § 2 mom.

Med anledning av en producentsammanslutnings anmälan för godkännande för anteckning i producentregistret ska fattas ett beslut. I samband med anteckning eller godkännande för anteckning i registret kan närings-, trafik- och miljöcentralen meddela sådana förpliktelser som behövs för fullgörandet av skyldigheterna enligt denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den och för övervakningen av verksamheten.

52 §

Myndigheternas rätt till information

Tillsynsmyndigheten, miljöministeriet, Finlands miljöcentral och kommunen har på begäran rätt att av avfallsinnehavaren eller någon an-

nan som ordnar avfallshantering eller den som är skyldig att snygga upp ett nedskräpat område få de upplysningar som behövs för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den iakttas eller för skötseln av sina uppgifter. Tillsynsmyndigheten, miljöministeriet och Finlands miljöcentral har på begäran också rätt att av den som idkar produktion och den som tillverkar eller importerar en produkt få de uppgifter om produktionen som behövs för verkställigheten av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt om de ämnen som används i produktionen och om de produkter som tillverkas eller importeras liksom även om det avfall som de ger upphov till och om avfallshanteringen. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland och miljöministeriet har dessutom rätt att av producenter och producentsammanslutningar på begäran få de för verkställigheten av denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser behövliga uppgifterna om tillverkning och import av produkter och återanvändning av dem samt om återanvändning, återvinning och annan avfallshantering av produkter som kasserats såsom avfall och delar av dem.

Tillsynsmyndigheten, miljöministeriet och Finlands miljöcentral har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av en annan myndighet få de upplysningar och handlingar som de behöver för sin verksamhet.

57 §

Förbud, begränsningar och andra bestämmelser

Om en producent, en producentsammanslutning eller en upprätthållare av ett retursystem för dryckesförpackningar inte har ordnat sådan återanvändning, återvinning och annan avfallshantering som grundar sig på producentansvar på det sätt som förutsätts i denna lag eller i bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, kan Närings-, trafik- och miljöcentralen i

Birkaland ålägga denna att göra verksamheten lagenlig eller återkalla sitt beslut om godkännande av producentsammanslutningen eller retursystemet för dryckesförpackningar i producentregistret.

58 §

Vite samt hot om tvångsutförande och hot om avbrytande

Miljöministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralen eller den kommunala miljöförvaldigheten kan förena ett förbud eller en föreskrift som meddelas på grundval av denna lag eller en bestämmelse som utfärdats med stöd av den eller Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland för iakttagande av bestämmelserna om producentansvar eller Finlands miljöcentral ett förbud eller en föreskrift som meddelas på grundval av avfallstransportförordningen eller Säkerhetsteknikcentralen ett förbud eller en föreskrift som meddelas enligt 57 § 2 mom. med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliga bekostnad eller att verksamheten avbryts eller förbjuds.

I frågor som gäller vite samt hot om tvångsutförande och hot om avbrytande iakttas i övrigt viteslagen (1113/1990).

59 §

Anhängiggörande

Ett ärende som gäller ett förordnande eller en bestämmelse som avses i 21 eller 57 § får anhängiggöras vid närings-, trafik- och miljöcentralen eller hos den kommunala miljöförvaldigheten av

- 1) den vars rätt eller fördel saken kan gälla,
- 2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivsels i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna i fråga uppträder.

65 §

Försäljning av lös egendom som är föremål för hot om tvångsutförande

Om det har bestämts att ett hot om tvångsutförande som gäller lös egendom ska verkställas och om egendomen har värde i pengar, har miljöministeriet, den kommunala miljövårdsmyndigheten, närings-, trafik- och miljöcentralen och Säkerhetsteknikcentralen rätt att bortföra sådan egendom för återvinning eller sälja den för att täcka de kostnader som tvångsutförandet vållar. Eventuellt överskott ska återbäras till ägaren.

66 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som meddelats med stöd av denna lag söks enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996). Den behöriga förvaltningsdomstolen bestäms enligt 12 § i förvaltningsprocesslagen, dock så att om besvären gäller ett beslut av en närings-, trafik- och miljöcentral, är den behöriga förvaltningsdomstolen den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av verksamheten i fråga är belägen. Ändring i beslut som gäller de i 17 § avsedda kommunala avfallshanteringsföreskrifterna och den i 30 § avsedda taxan söks däremot enligt kommunallagen (365/1995).

71 §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Den som vid utförandet av uppdrag enligt denna lag har tagit del av uppgifter om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska

ställning, om en affärs- eller yrkeshemlighet eller om en enskilds personliga förhållanden får utan hinder av bestämmelserna om sekretess i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) lämna ut uppgifterna till tillsynsmyndigheten, miljöministeriet, Finlands miljöcentral eller till Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland för fullgörande av uppgifter enligt denna lag samt till åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott. Sekretessbelagda uppgifter kan dessutom lämnas ut till tullmyndigheterna för övervakningen av verkställigheten av avfallsskattelagen (495/1996) samt lagen om accis på vissa dryckesförpackningar.

77 §

Tillämpning av tidigare stadganden

På nedskräpning och förorening av marken som har skett innan denna lag har trätt i kraft samt på sådana avstjälpningsplatser och andra behandlingsplatser för avfall vilkas verksamhet har upphört innan denna lag har trätt i kraft tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet. Närings-, trafik- och miljöcentralen bestämmer dock om rengöring av ett förorenat område. I fråga om de föreskrifter som utfärdas för fullgörandet av skyldigheter som grundar sig på de ovan avsedda bestämmelserna gäller dessutom i tillämpliga delar 57, 58 och 66 § i denna lag. Bestämmelser om den lag som ska tillämpas på brott finns i 3 kap. 2 § i strafflagen (39/1889).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 10 juni 1994 om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994) 6 och 6 a §, 16 § 2 mom., 17 och 18 § samt 19 § 1 och 2 mom.,

sådana de lyder, 6, 6 a och 17 § samt 19 § 1 och 2 mom. i lag 458/2006 samt 16 § 2 mom. och 18 § i lag 59/1995, som följer:

6 §

Beslut om tillämpning av bedömningsförfarandet

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om tillämpningen av bedömningsförfarandet på projekt som avses i 4 § 2 mom. Beslutet ska fattas utan dröjsmål, dock senast inom en månad efter det att närings-, trafik- och miljöcentralen har fått tillräcklig information om projektet. Innan beslutet fattas ska tillräckliga förhandlingar om behovet av bedömningsförfarandet föras mellan behöriga myndigheter, och den projektansvarige ska ges tillfälle att bli hörd i saken. Beslutet ska delges den projektansvarige i enlighet med 60 § i förvaltningslagen (434/2003). Beslutet ska utan dröjsmål på det sätt som anges i lagen om offentliga kungörelser (34/1925) kungöras minst 14 dagar på anslagstavlorna i kommunerna inom det område som sannolikt påverkas av projektet. Beslutet ska offentliggöras också i elektronisk form och sändas till behöriga myndigheter för kännedom.

Är ett projekt förlagt till flera närings-, trafik- och miljöcentralers verksamhetsområde eller om en närings-, trafik- och miljöcentral svarar för planeringen eller genomförandet av ett projekt, bestämmer miljöministeriet vilken av närings-, trafik- och miljöcentralerna som beslutar om tillämpningen av bedömningsförfarandet. I ett beslut som miljöministeriet fattat i saken får ändring inte sökas genom besvär.

Arbets- och näringsministeriet sköter uppgifterna enligt 1 mom. beträffande projekt som gäl-

ler kärnanläggningar enligt kärnenergilagen (990/1987).

6 a §

Kontaktmyndighet

Närings-, trafik- och miljöcentralen är kontaktmyndighet. I projekt som gäller kärnanläggningar enligt kärnenergilagen är det likvärd arbets- och näringsministeriet som är kontaktmyndighet. Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om behörighetsfördelningen mellan närings-, trafik- och miljöcentralerna och arbets- och näringsministeriet.

Är ett projekt förlagt till flera närings-, trafik- och miljöcentralers verksamhetsområde, ska myndigheterna sinsemellan komma överens om vilken av dem som ska vara kontaktmyndighet för projektet. Om oklarhet uppstår i fråga om kontaktmyndigheten eller om en närings-, trafik- och miljöcentral svarar för planeringen eller genomförandet av ett projekt, bestämmer miljöministeriet vilken av närings-, trafik- och miljöcentralerna som är kontaktmyndighet för projektet. I ett beslut som miljöministeriet fattat i saken får ändring inte sökas genom besvär.

16 §

Ledning, övervakning och uppföljning

Närings-, trafik- och miljöcentralerna leder och övervakar verkställigheten av denna lag inom sina verksamhetsområden.

17 §

Besvärsmätt med anledning av att bedömningen saknas eller är bristfällig

Utöver det som särskilt föreskrivs om sökande av ändring har en närings-, trafik- och miljöcentral rätt att anföra besvär över ett sådant avgörande av ett tillståndsärende enligt någon annan lag som gäller ett projekt enligt 4 § eller över något annat beslut som är väsentligt för genomförandet av projektet, när besvärsgunden är att en miljökonsekvensbedömning enligt denna lag inte har företagits eller att bedömningen har varit bristfällig till väsentliga delar.

Den som annars har rätt att söka ändring i ett beslut genom besvär kan i dessa åberopa att bedömningsförfarandet inte har genomförts eller att det har varit bristfälligt till väsentliga delar.

18 §

Tvångsmedel

Om ett projekt enligt 4 § inte förutsätter tillstånd eller beslut enligt 17 § 1 mom. och projektet inleds utan den miljökonsekvensbedömning som förutsätts i denna lag, kan en närings-, trafik- och miljöcentral vid vite bestämma att genomförandet av projektet avbryts tills bedöm-

ningsförfarandet är slutfört. I fråga om vite gäller viteslagen (1113/1990).

19 §

Sökande av ändring i beslut om tillämpning av bedömningsförfarandet

Den projektansvarige får på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996) söka ändring genom besvär i ett beslut som fattats med stöd av 6 § 1 mom. Den behöriga förvaltningsdomstolen bestäms enligt 12 § i förvaltningsprocesslagen, dock så att om besvären gäller ett beslut av en närings-, trafik- och miljöcentral, är den behöriga förvaltningsdomstolen den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av projektet eller verksamheten i fråga är belägen.

En närings-, trafik- och miljöcentral har rätt att för tryggandet av en enhetlig förvaltnings- och rättspraxis söka ändring genom besvär i ett beslut av en förvaltningsdomstol genom vilket förvaltningsdomstolen har upphävt ett beslut som närings-, trafik- och miljöcentralen har fattat med stöd av 6 § 1 mom.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av havsskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i havsskyddslagen av den 29 december 1994 (1415/1994) 9 § 5 mom., 10 § 3 mom. och 11 § 4 mom., sådana de lyder i lag 1060/2004, som följer:

9 §

Tillstånd till deponering av muddermassa

Om en i 1 mom. avsedd deponering av muddermassa utanför Finlands ekonomiska zon, eller verkningarna av den, också sträcker sig till Finlands ekonomiska zon eller territorialvatten, är Regionförvaltningsverket i Södra Finland tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring gäller i tillämpliga delar vad som därom bestäms i vattenlagen (264/1961).

10 §

Konstruktioner i havet

Om en i 1 mom. avsedd konstruktion också sträcker sig till Finlands ekonomiska zon eller territorialvatten, är Regionförvaltningsverket i Södra Finland tillståndsmyndighet för hela pro-

jektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring gäller i tillämpliga delar vad som därom bestäms i vattenlagen.

11 §

Tillstånd till utforskning och nyttjande av havsbotten och dess inre

Om en i 1 mom. avsedd verksamhet utanför Finlands ekonomiska zon också sträcker sig till Finlands ekonomiska zon eller territorialvatten, är Regionförvaltningsverket i Södra Finland tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring gäller i tillämpliga delar vad som därom bestäms i miljöskyddslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag**om ändring av terrängtrafiklagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i terrängtrafiklagen av den 22 december 1995 (1710/1995) 8—12 §, 25 § 4 punkten, 28 § och 32 § 1 mom., av dem 32 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1018/1996, som följer:

8 §

Regionala förbud och begränsningar

En närings-, trafik- och miljöcentral kan för att förebygga men och olägenheter som avses i 1 § förbjuda eller begränsa användningen av motordrivna fordon inom ett visst markområde eller isbelagt vattenområde för annan trafik än sådan som nämns i 4 § 2 mom. 1 eller 2 punkten.

Förbudet eller begränsningen gäller en viss tid eller tills vidare.

Förbud eller begränsningar, med undantag för hastighetsbegränsningar, gäller inte körning som avses i 4 § 2 mom 3—6 punkten, om inte närings-, trafik- och miljöcentralen av särskilt välgående skäl bestämmer något annat.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan i sitt beslut enligt 1 mom. bestämma att hastighetsbegränsningen i terräng ska vara lägre än den all-

männa hastighetsbegränsning som bestäms med stöd av 29 §.

9 §

Behandling av förbuds- och begränsningsärenden

En framställan om att regionala förbud eller begränsningar ska utfärdas kan göras av kommunen eller en medlem i kommunen, av ett renbeteslag eller av en myndighet, ett samfund eller en markägare som berörs av saken. Utfärdandet av förbud eller begränsningar kan också anhängiggöras av närings-, trafik- och miljöcentralen.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska innan ett förbud eller en begränsning utfärdas höra den kommun inom vars område förbudet eller begränsningen kommer att gälla samt ge de myndigheter, samfund, markägare och andra som berörs av saken tillfälle att bli hörda.

Utfärdas ett förbud eller en begränsning på framställan av en kommun, ska förbudet eller begränsningen utformas enligt framställningen, om det inte är nödvändigt att avvika från den med hänsyn till ett opartiskt bemötande av medborgarna eller regional enhetlighet eller av någon annan särskild orsak.

10 §

Ikraftträdande av förbud och begränsningar

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan förordna att ett förbud eller en begränsning, trots att ändring har sökts, träder i kraft så som har bestämts i beslutet, efter det att beslutet har tillkännagivits. Besvärsinstansen kan dock förbjuda verkställigheten av beslutet.

11 §

Utmärkning av förbud eller begränsningar

Regionala förbud eller begränsningar ska utmärkas på det område som de gäller eller i dess

närhet. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska i sitt beslut om förbud eller begränsning bestämma om utmärkningen. Om det i beslutet inte bestäms annat beträffande utmärkningen, är det närings-, trafik- och miljöcentralen som ansvarar för utmärkningen av förbudet eller begränsningen. Skyldig att utmärka förbud eller begränsningar på statens markområden eller isbelagda vattenområden är dock den myndighet i vars besittning området är. Om ett förbud eller en begränsning har utfärdats enbart för att skydda ett enskilt intresse, är det sökanden som ansvarar för utmärkningen.

Märken som utvisar förbud eller begränsningar får oberoende av samtycke placeras på ett område som någon annan äger eller innehar, om ägaren eller innehavaren inte åsamkas nämnvärd olägenhet av märkena.

12 §

Ändring av beslut

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan ändra ett beslut som meddelats med stöd av 8 §, om de förhållanden som rådde när beslutet fattades väsentligt har förändrats eller om grunderna för beslutet senare konstateras ha avvikt väsentligt från vad som förutsattes när beslutet gavs. Härvid ska 9—11 § iakttas i tillämpliga delar.

25 §

Terrängtrafikförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

— — — — —
4) använder ett motordrivet fordon i terrängen i strid med statsrådets förbud eller begränsning enligt 7 § eller närings-, trafik- och miljöcentralens förbud eller begränsning enligt 8 §,
— — — — —

skall för *terrängtrafikförseelse* dömas till böter, om inte strängare straff stadgas i någon annan lag eller om inte något annat följer av 26 §.

28 §

Specialtillstånd av en närings-, trafik- och miljöcentral

En närings-, trafik- och miljöcentral kan på ansökan bevilja den vars rörelseförmåga på grund av ålder, skada eller sjukdom är begränsad, tillstånd att avvika från förbud eller begränsningar enligt 4 eller 8 §.

32 §

Tillsyn

Miljöministeriet svarar för verkställigheten av denna lag och för den högsta tillsynen över att

den iakttas. Den allmänna tillsynen i fråga om denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den utövas av närings-, trafik- och miljöcentralen inom dess verksamhetsområde och i kommunen av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av naturvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i naturvårdslagen av den 20 december 1996 (1096/1996) 6 § 2 mom., 9 § 2 mom., 24 §, 25 § 1 mom., 27 § 1 mom., 28 §, 30 § 1 mom., 31 och 33 §, 34 § 2 mom., 40 § 2 mom., 45 §, 47 § 3 mom., 48 § 2 mom., 49 §, 53 § 2 mom., 54, 55, 57 och 57 a §, 61 § 2 mom. samt 62, 63, 65 och 72 a §, av dem 49 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 553/2004 och 384/2009, 57 a § sådan den lyder i sistnämnda lag, 65 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 553/2004 samt 72 a § sådan den lyder i sistnämnda lag, som följer:

6 §

Förvaltningen av naturvården

Närings-, trafik- och miljöcentralerna har i uppgift att främja och övervaka naturvården och landskapsvården inom sina områden.

9 §

Naturskyddsprogrammets rättsverkningar

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan bevilja tillstånd till avvikelser från den begränsning som avses i 1 mom., om skyddets syften inte nämnvärt äventyras.

24 §

Inrättandet av naturskyddsområden

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan på markägarens ansökan eller med hans samtycke inrätta ett naturskyddsområde enligt 10 § 1 mom. 3 punkten i ett område som avses i 10 § 2 mom. När det prövas om området ska inrättas ska även andra synpunkter som gäller det allmänna bästa beaktas.

Beslutet om att inrätta ett naturskyddsområde enligt 1 mom. ska innehålla nödvändiga bestämmelser om skydd av områdets natur och vid behov om dess skötsel. En bestämmelse i beslutet kan även förbjuda eller begränsa rätten att färdas i naturskyddsområdet eller en del av det, om detta krävs för att bevara djurlivet eller växtlivet. Beslut om att inrätta ett naturskyddsområde får inte meddelas, om inte markägaren och närings-, trafik- och miljöcentralen har kommit överens om fridlysningsbestämmelserna och om ersättningar som gäller området.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan utan markägarens ansökan eller samtycke inrätta ett naturskyddsområde även i ett privatägt område, om detta ingår i ett naturskyddsprogram som statsrådet godkänt. Fridlysningsbestämmelserna får inte utan markägarens samtycke begränsa markanvändningen mer än vad som följer av det skyddsprogram i vilket området ingår. Markägaren och kommunen ska ges tillfälle att bli hörda innan beslutet meddelas.

I fråga om utmärkningen av naturskyddsområden gäller i tillämpliga delar 21 §. Inrättandet av ett naturskyddsområde ska antecknas även i fastighetsregistret.

25 §

Tidsbegränsad fridlysning av ett område

För att främja naturvärden eller landskapsvärden kan närings-, trafik- och miljöcentralen och markägaren ingå ett avtal om att ett område som avses i 10 § 2 mom. blir fridlyst för viss tid, antingen helt och hållet eller i fråga om vissa åtgär-

der. Sådana avtal kan ingås för högst 20 år i sänder.

27 §

Hävning av fridlysningsområdet av ett naturskyddsområde

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan på ansökan av områdets ägare eller den som har intresse i saken eller på förslag av miljöministeriet helt eller delvis häva skyddet av ett privatägt område eller lindra fridlysningsbestämmelserna, om områdets naturvärden har minskat väsentligt eller om fridlysningsområdet står i vägen för ett projekt eller en plan av ytterst stort allmänt intresse.

28 §

Hävning av fridlysningsområdet av ett naturminnesmärke

Kommunen kan på ansökan av ägaren eller på förslag av närings-, trafik- och miljöcentralen häva fridlysningsområdet av ett naturminnesmärke som avses i 26 §, om det inte längre finns grund för fridlysningsområdet eller om den står i vägen för ett projekt eller en plan av betydande allmänt intresse.

Närings-, trafik- och miljöcentralens utlåtande ska inhämtas om ansökan. Om ärendet har väckts av närings-, trafik- och miljöcentralen, ska områdets ägare ges tillfälle att bli hörd.

30 §

Ikraftträdelse av förbud

Det förbud som avses i 29 § 1 mom. träder i kraft när närings-, trafik- och miljöcentralen har fattat beslut om gränserna för det område som hör till den skyddade naturtypen och delgivit områdets ägare och innehavare beslutet. Förbudet meddelas efter anslag och det ska kungöras

på kommunens anslagstavla på det sätt som föreskrivs i lagen om offentliga kungörelser.

31 §

Befogenhet att avvika från förbud

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan i enskilda fall bevilja undantag från förbudet i 29 § 1 mom., om detta inte allvarligt äventyrar syftet med att naturtypen i fråga skyddas eller om skyddet står i vägen för ett projekt eller en plan av ytterst stort allmänt intresse.

33 §

Inrättande av landskapsvårdsområden

Beslut om inrättandet av och syftet med landskapsvårdsområden av riksintresse fattas av miljöministeriet. Beträffande övriga landskapsvårdsområden fattas beslutet av närings-, trafik- och miljöcentralen på förslag av ett förbund på landskapsnivå.

34 §

Bestämmelser om landskapsvårdsområden

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan i enskilda fall bevilja undantag från bestämmelserna om landskapsvårdsområden.

40 §

Fridlysta djur som påträffas döda

Om ett dött djur som avses i 1 mom. efter lämplig behandling har vetenskapligt värde eller värde med tanke på undervisning eller samlarvärde, får det tas om hand och överlåtas till naturvetenskapliga centralmuseet, något annat naturvetenskapligt museum eller en motsvaran-

de inrättning eller högskola eller, med tillstånd av närings-, trafik- och miljöcentralen, till någon annan än de här nämnda.

45 §

Handel med fridlysta arter

Det är förbjudet att utan tillstånd av närings-, trafik- och miljöcentralen importera, exportera, sälja, byta, saluföra eller byteshandla med individer eller delar eller avledningar av fridlysta växt- eller djurarter som inte hör till dem som avses i 44 §.

47 §

Skydd av platser där arter förekommer

Ett förbud som avses i 2 mom. träder i kraft när närings-, trafik- och miljöcentralen har fattat beslut om gränserna för den plats där en art som kräver särskilt skydd förekommer och delgivit området ägare och innehavare beslutet. Förbudet meddelas efter anslag och det ska kungöras på kommunens anslagstavla på det sätt som föreskrivs i lagen om offentliga kungörelser. Beslutet är i kraft trots eventuella besvär, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

48 §

Undantag från fridlysningsbestämmelserna

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan bevilja undantag från fridlysningsbestämmelserna i 39, 42 och 47 §, så länge en gynnsam skyddsnivå för arten bibehålls. Om ansökan gäller hela landet, beviljas undantaget av miljöministeriet. Till ett beslut om undantag kan behövliga villkor fogas.

49 §

*Europeiska gemenskapens specialbestämmelser
om artskydd*

Det är förbjudet att förstöra och försämra platser där individer av de djurarter som nämns i bilaga IV (a) till habitatdirektivet förökar sig och rastar.

Det är förbjudet att inneha, transportera, sälja och byta samt att saluföra och byteshandla med individer av de djurarter som nämns i bilaga IV (a) till habitatdirektivet förutom det vilt och de icke fredade djur som avses i 5 § i jaktlagen. Förbuden gäller även de växter samt de växtarter som avses i bilaga IV (b) samt delar eller avledningar av dem. Detsamma gäller de fåglar som nämns i artikel 1 i fågeldirektivet, med de undantag som följer av artikel 6.2 och 6.3 i direktivet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan i enstaka fall ge tillstånd att avvika från förbudet i 1 mom. samt till den del som berör djur- och växtarter i 2 mom. från förbuden i 39 §, 42 § 2 mom. samt 47 § 2 och 5 mom. på de grunder som nämns i artikel 16.1 i habitatdirektivet. När det gäller fåglar som avses i artikel 1 i fågeldirektivet kan undantag på motsvarande sätt beviljas på de grunder som nämns i artikel 9 i fågeldirektivet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan i enstaka fall bevilja undantag från ett förbud i 2 mom. på de grunder som nämns i artikel 16.1 i habitatdirektivet. När det gäller de fåglar som avses i artikel 1 i fågeldirektivet kan undantag på motsvarande sätt beviljas på de grunder som nämns i artikel 9 i fågeldirektivet.

53 §

Statens ersättningsskyldighet

Om närings-, trafik- och miljöcentralen med stöd av 24 § 3 mom. har fattat beslut om att inrätta ett naturskyddsområde och beslutet åsamkar fastighetsägaren betydelsefull olägenhet, är

staten när ägaren så kräver skyldig att betala ersättning för olägenheten.

54 §

Periodisering av ersättningen

En ersättning som bestäms enligt 53 § kan då närings-, trafik- och miljöcentralen så kräver betalas i högst fyra årliga poster.

På betalningsposterna ska betalas den ränta som avses i 53 § 3 mom. för tiden efter att den första ersättningsposten betalats.

55 §

Tillfälligt åtgärdsförbud

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan för högst två år förbjuda sådan användning av ett i 10 § 2 mom. avsett område som kan äventyra syftet med skyddet av området. Närings-, trafik- och miljöcentralens beslut ska iakttas trots ändringssökande, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

Om skyddet senare förfaller och områdets ägare har åsamkats betydelsefull olägenhet av åtgärdsförbudet, har han rätt att av staten få ersättning för detta. Detsamma gäller om ett naturskyddsprogram med stöd av 50 § 3 mom. inte genomförs.

Beslut om ersättning fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen på ansökan.

57 §

Tvångsmedel

Den som underlåter att följa denna lag eller de bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller vidtar åtgärder som strider mot dem kan av närings-, trafik- och miljöcentralen förbjudas att fortsätta eller upprepa gärningen eller underlåtelserna och vid vite eller hot om avbrytande förpliktas att inom utsatt tid avhjälpa det rättsstridiga tillståndet eller att fullgöra vad han har underlåtit, eller hotas med att behövliga åtgärder kommer att vidtas på hans be-

kostnad. Närings-, trafik- och miljöcentralens beslut ska iakttas även om ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Den som åsamkats olägenhet har rätt att göra ett ärende som avses i 1 mom. anhängigt vid närings-, trafik- och miljöcentralen, om hans avsikt med anhängiggörandet är att förhindra att naturen förstörs eller att naturvärden försämrats på ett sätt som inte är av ringa betydelse. Samma rätt tillkommer en registrerad sammanslutning som avses i 61 § 3 mom. inom sitt verksamhetsområde samt kommunen.

I ärenden som gäller vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrott ska i övrigt viteslagen (1113/1990) iakttas.

57 a §

Förebyggande och avhjälpande av naturskador

Om en fysisk eller juridisk person som bedriver yrkesverksamhet eller som i praktiken beslutar om sådan verksamhet (*verksamhetsutövare*) uppsåtligt eller av oaktsamhet genom en åtgärd som strider mot denna lag eller mot bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den eller genom en försummelse förorsakar en naturskada eller ett överhängande hot för en naturskada, ska verksamhetsutövaren utan dröjsmål underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen om naturskadan eller det överhängande hotet för en naturskada och vidta behövliga åtgärder för att förebygga negativa effekter eller begränsa dem så att de blir så små som möjligt.

Efter att ha fått kännedom om naturskadan eller det överhängande hotet för en naturskada ska närings-, trafik- och miljöcentralen, utöver vad som bestäms i 57 §, ålägga den verksamhetsutövare som orsakat olägenheten att vid behov vidta åtgärder för att förebygga negativa effekter eller begränsa dem så att de blir så små som möjligt, samt ålägga verksamhetsutövaren att vidta hjälpåtgärder enligt lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009). Närings-, trafik- och miljöcentralen kan förena åläggandet med vite eller med hot om att den åtgärd som inte vidtagits utförs på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts. I 57 §

2 mom. i denna lag bestäms om rätt att anhängiggöra ärenden.

Närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få de uppgifter av verksamhetsutövaren som är nödvändiga för att förebygga eller avhjälpa naturskador eller förebygga riskerna för sådana.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas inte på naturskador vars förebyggande och avhjälpande regleras i miljöskyddslagen (86/2000), vattenlagen eller gentekniklagen (377/1995).

61 §

Besvär

— — — — —
Besvär över ett beslut av Forststyrelsen, Finlands miljöcentral, Skogsforskningsinstitutet eller en närings-, trafik- och miljöcentral samt över ett beslut som en kommunal myndighet fattat med stöd av 26 och 28 § får anföras hos förvaltningsdomstolen. Den behöriga förvaltningsdomstolen bestäms enligt 12 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996), dock så att den behöriga förvaltningsdomstolen vid besvär över beslut av närings-, trafik- och miljöcentralen är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av det ifrågavarande området ligger.
— — — — —

62 §

Besvär över förvaltningsdomstolens beslut

Besvär över beslut som förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag får anföras hos högsta förvaltningsdomstolen.

I fråga om besvärsrätten gäller 61 § 3 mom. Om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt en myndighets beslut, har dock även den myndighet som fattat beslutet besvärsrätt.

63 §

Besvär över beslut enligt annan lag

Utöver vad som särskilt föreskrivs om sökande av ändring har närings-, trafik- och miljöcen-

tralen rätt att besvara sig över ett sådant beslut enligt någon annan lag som gäller beviljande av tillstånd eller godkännande av en plan, när be-
svärsgrunden är att beslutet strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

65 §

Bedömning av projekt och planer

Om ett projekt eller en plan antingen i sig eller i samverkan med andra projekt eller planer sannolikt betydligt försämrar de naturvärden i ett område som statsrådet föreslagit för nätverket Natura 2000 eller som redan införlivats i nätverket, för vars skydd området har införlivats eller avses bli införlivat i nätverket Natura 2000, ska den som genomför projektet eller gör upp planen på behörigt sätt bedöma dessa konsekvenser. Detsamma gäller ett sådant projekt eller en sådan plan utanför området som sannolikt har betydande skadliga verkningar som når området. Den ovan avsedda bedömningen av verkningarna kan också utföras som en del av det bedömningsförfarande som avses i 2 kap. i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994).

Den myndighet som beviljar tillståndet eller godkänner planen ska se till att den bedömning som avses i 1 mom. har gjorts. Myndigheten ska därefter begära utlåtande därom av närings-, trafik- och miljöcentralen och av den som förvaltar

naturskyddsområdet. Om närings-, trafik- och miljöcentralen själv genomför projektet, ges utlåtandet i stället av miljöministeriet. Utlåtande ska ges utan dröjsmål och senast inom sex månader.

En myndighet som på grundval av anmälningsskyldighet som bestämts i lag eller förordning har fått anmälan om ett projekt eller en plan som avses i 1 mom. ska inom ramen för sina befogenheter vidta åtgärder för att avbryta genomförandet av projektet eller planen tills den bedömning som avses i 1 mom. har gjorts och de utlåtanden som avses i 2 mom. inhämtats. Myndigheten ska också underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen om saken i så god tid att centralen hinner vidta motsvarande åtgärder.

72 a §

Förfarande vid anmälan om flygekorrar

När närings-, trafik- och miljöcentralen har fått en anmälan enligt 14 b § i skogslagen från skogscentralen ska den vidta åtgärder för att bestämma läget för en föröknings- eller rastplats för flygekorrar och villkoren för tillåten skogsbehandling. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska ge sitt beslut i ärendet utan dröjsmål efter att anmälan har inkommit från skogscentralen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förut-sätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om miljöskadeförsäkring

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 30 januari 1998 om miljöskadeförsäkring (81/1998) 3 § som följer:

3 §

Tillsyn över försäkringsskyldigheten

Närings-, trafik- och miljöcentralen utövar tillsyn över att försäkringsskyldigheten iakttas, så som närmare bestäms genom förordning av statsrådet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att för sin tillsynsuppgift få upplysningar om gällande miljöskadeförsäkringar av verksamhetsutövarna och av den Miljöförsäkringscentral som avses i 6 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av markanvändnings- och bygglagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i markanvändnings- och bygglagen av den 5 februari 1999 (132/1999) 8 och 18 §, 38 § 2 mom., 64 och 66 §, 72 § 4 mom., 133 § 3 mom., 171 § 3 mom., 173 §, 174 § 4 mom., 179 §, 190 § 1 mom., 191 § 1 mom., 192 §, 193 § 7 punkten, 195 §, 196 § 1 mom., 198 § 2 mom., 199 § 1 mom. samt 201 och 205 §,

av dem 66 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1441/2006, 171 § 3 mom. sådant det lyder i lag 476/2004, 174 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1129/2008, 179 § sådan den lyder i lag 504/2005, 192 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1129/2008 samt 198 § 2 mom. och 201 § sådana de lyder i nämnda lag 1441/2006, som följer:

8 §

Utvecklingsdiskussion

Mellan kommunen och närings-, trafik- och miljöcentralen ska minst en gång om året föras en utvecklingsdiskussion, där det behandlas frågor som gäller kommunens områdesplanering och dess utveckling, betydande planärenden som är anhängiga eller blir anhängiga under den närmaste tiden samt samarbetet mellan kommunen och närings-, trafik- och miljöcentralen.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska i synerhet övervaka att de riksomfattande målen för områdesanvändningen, andra mål för områdesanvändningen och byggandet samt bestämmelserna om skötsel av planlägningsärenden och byggnadsväsendet beaktas vid planläggningen, byggandet och annan områdesanvändning på det sätt som bestäms i denna lag. Dessutom sköter närings-, trafik- och miljöcentralen de uppgifter som hör till den enligt 3 § i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009).

18 §

Närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter

Närings-, trafik- och miljöcentralen främjar och styr regleringen av kommunens områdesplanering och byggnadsväsende.

38 §

Förbud när generalplanen utarbetas

Byggförbud och åtgärdsbegränsning gäller högst fem år. Är planläggningen oavslutad, kan

kommunen förlänga tiden med högst fem år och närings-, trafik- och miljöcentralen på ansökan av kommunen av särskilda skäl därefter med ytterligare högst fem år.

64 §

Samråd om programmet för deltagande och bedömning

Kommunen kan samråda med närings-, trafik- och miljöcentralen om programmet för deltagande och bedömning är tillräckligt och hur det ska genomföras.

Innan ett planförslag läggs fram offentligt har en intressent möjlighet att föreslå närings-, trafik- och miljöcentralen samråd om huruvida programmet för deltagande och bedömning är tillräckligt. Om programmet är uppenbart bristfälligt, ska närings-, trafik- och miljöcentralen utan dröjsmål ordna samråd med kommunen för att utreda behoven av att komplettera programmet.

Till samrådet ska kallas den intressent som väckt förslaget och enligt behov de myndigheter och sammanslutningar vars verksamhetsområde saken berör.

66 §

Myndigheternas samråd

När en landskapsplan utarbetas ska kontakt upprätthållas med vederbörande ministerium och närings-, trafik- och miljöcentralen. Vederbörande ministerium, närings-, trafik- och miljöcentralen och förbundet på landskapsnivå ska samråda för att klarlägga de riksomfattande mål och övriga centrala mål som ansluter sig till utarbetandet av planen.

När det utarbetas en annan plan som gäller riksomfattande mål eller viktiga regionala mål för områdesanvändningen eller som annars är av särskild betydelse med tanke på konsekvenserna för samhällsstrukturen, naturvärden eller kulturmiljön eller viktig med tanke på de statliga myndigheternas genomförandeskyldighet, ska kon-

takt upprätthållas med närings-, trafik- och miljöcentralen. Närings-, trafik- och miljöcentralen och kommunen ska samråda för att klarlägga de riksomfattande mål, regionala mål och övriga centrala mål som ansluter sig till utarbetandet av en sådan plan.

Till samråd enligt 1 och 2 mom. ska kallas de myndigheter vars verksamhetsområde saken kan beröra.

Närmare bestämmelser om myndigheternas samråd utfärdas genom förordning av statsrådet.

72 §

Behovet av planering på strandområden

Efter att ha hört närings-, trafik- och miljöcentralen kan kommunen i sin byggnadsordning anvisa områden som är undantagna från en begränsning enligt 1 mom. emedan byggande som förutsätter planering inte kan förväntas där på grund av områdets läge och området inte har några särskilda natur- och landskapsvärden och det inte finns något behov av att använda det för rekreation. En sådan bestämmelse i byggnadsordningen kan vara i kraft högst sex år åt gången, dock högst så länge som det inte har inträffat några sådana förändringar i de förhållanden som ligger till grund för bestämmelsen som skulle göra bestämmelsen obefogad.

133 §

Hörande och utlåtanden

Om bygglov söks för ett område enligt naturvårdslagen som anges närmare genom förordning av statsrådet och som är av betydelse för naturvården eller för ett område som i landskapsplanen har reserverats som rekreations- eller skyddsområde, ska närings-, trafik- och miljöcentralens utlåtande inhämtas om ansökan.

171 §

Rätt att bevilja undantag

I de fall som avses i 2 mom. kan undantag beviljas av närings-, trafik- och miljöcentralen. Kräver byggandet eller någon annan åtgärd förutom undantag som hör till närings-, trafik- och miljöcentralens behörighet, undantag som enligt 1 mom. hör till kommunens behörighet, kan närings-, trafik- och miljöcentralen avgöra ärendet i dess helhet om avgörandet överensstämmer med kommunens ståndpunkt.

173 §

Förfarandet vid undantag

Innan ett ärende som gäller undantag enligt 171 § avgörs ska grannarna och andra vars boende, arbete eller övriga förhållanden kan påverkas betydligt av projektet beredas tillfälle att göra en skriftlig anmärkning. Grannarna och övriga ovan nämnda intressegrupper ska genom kommunens försorg och på sökandens bekostnad underrättas om ansökan. Närmare bestämmelser om hörande utfärdas genom förordning av statsrådet.

Innan ett ärende som gäller undantag avgörs ska vid behov utlåtande inhämtas av närings-, trafik- och miljöcentralen, en annan statlig myndighet eller förbundet på landskapsnivå, om undantaget i avsevärd mån gäller deras verksamhetsområde. Om undantaget inverkar avsevärt på grannkommunens markanvändning, ska utlåtande inhämtas även av grannkommunen.

Utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralen ska dock alltid inhämtas när undantaget gäller

- 1) ett område som berörs av särskilda riksomfattande mål för områdesanvändningen,
- 2) ett med tanke på naturvärden betydande område,
- 3) ett med tanke på byggnadsskyddet betydande objekt eller område, eller
- 4) ett område som i landskapsplanen har reserverats som rekreations- eller skyddsområde.

De myndigheter som nämns i 2 mom. ska ge sitt utlåtande inom två månader.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska innan ett undantag enligt 171 § 3 mom. avgörs inhämta utlåtande av kommunen i fråga. Vid hörande av dem som saken gäller och begäran om andra utlåtanden gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i 1 och 2 mom.

174 §

Undantagsbeslut och meddelande om det

Kommunen ska delge närings-, trafik- och miljöcentralen ett undantagsbeslut enligt 171 §.

179 §

Förordnande för fullgörande av gatuhållningskyldigheten

Om en gata eller en del av den inte byggs så att den inom skälig tid efter att gatuhållningskyldigheten har inträtt är i det skick som markanvändningen enligt en lagakraftvunnen detaljplan förutsätter och detta kan medföra olägenheter med tanke på hälsan eller säkerheten eller någon annan särskild olägenhet med tanke på regleringen av markanvändningen eller trafiken eller om kommunen inte inom skälig tid fullgör sin skyldighet enligt 86 a §, kan närings-, trafik- och miljöcentralen vid vite ålägga kommunen att fullgöra sin skyldighet.

190 §

Sökande av ändring i andra beslut av en myndighet

Ändring i ett beslut som en kommunal myndighet fattat med stöd av denna lag och som inte avses i 188 eller 189 § söks hos förvaltningsdomstolen genom besvär. Samma gäller sökande av ändring i ett beslut av ett förbund på landskapsnivå enligt 33 § 3 mom. samt i ett beslut som en närings-, trafik- och miljöcentral fattat med stöd av denna lag. Behörig förvaltnings-

domstol bestäms enligt 12 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996). När närings-, trafik- och miljöcentralens beslut överklagas är behörig förvaltningsdomstol dock den inom vars domkrets största delen av området i fråga ligger.

191 §

Besvärsrätt i fråga om beslut som gäller godkännande av planer och byggnadsordningar

Utöver vad som i 92 § i kommunallagen bestäms om besvärsrätt, har närings-, trafik- och miljöcentralen och andra myndigheter i ärenden som hör till deras verksamhetsområde rätt att överklaga ett beslut som gäller godkännande av en plan eller en byggnadsordning. Besvärsrätt tillkommer också förbund på landskapsnivå och kommuner för vars område byggnadsordningen eller den markanvändning som anges i planen har konsekvenser.

192 §

Besvärsrätt i fråga om beslut om bygglov och åtgärdstillstånd samt om tillstånd för miljöåtgärder och rivningslov

Besvärsrätt i fråga om ett beslut om bygglov och åtgärdstillstånd har

- 1) ägaren och innehavaren av ett invid eller mitt emot beläget område,
- 2) ägaren och innehavaren av en sådan fastighet vars bebyggande eller användning i annat syfte beslutet i väsentlig mån kan påverka,
- 3) den vars rätt, skyldighet eller fördel beslutet direkt påverkar, samt
- 4) kommunen.

Besvärsrätt i fråga om beslut som gäller tillstånd för miljöåtgärder och rivningslov för en byggnad har

- 1) den vars rätt, skyldighet eller fördel beslutet direkt påverkar,
- 2) kommunmedlemmarna,
- 3) kommunen och en grannkommun vars markanvändningsplanering beslutet påverkar, samt

4) närings-, trafik- och miljöcentralen.

Om byggande enligt bygglovet innebär att en byggnad för vilken det krävs rivningslov rivs, har även närings-, trafik- och miljöcentralen besvärsrätt i fråga om bygglovet.

193 §

Besvärsrätt i fråga om undantagsbeslut och avgöranden som gäller planeringsbehov

Besvärsrätt i fråga om ett undantagsbeslut och ett beslut enligt 137 § som en kommunal myndighet har fattat om ett ärende som gäller planeringsbehov har

7) närings-, trafik- och miljöcentralen, samt

195 §

Myndighetens rättelseuppmaning i planärenden

Utän hinder av vad som i denna lag bestäms om ändringssökande kan närings-, trafik- och miljöcentralen sedan kommunen godkänt en generalplan eller detaljplan ge kommunen en skriftlig rättelseuppmaning, om planen har utarbetats utan att de riksomfattande målen för områdesanvändningen har beaktats eller annars i strid med lagens bestämmelser och det är förenligt med allmänt intresse att ärendet förs till kommunen för nytt avgörande.

Rättelseuppmaning ska ges inom besvärstiden för det beslut som gäller planen. Ändring i meddelandet av en rättelseuppmaning får inte sökas genom besvär.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska underrätta förvaltningsdomstolen om en rättelseuppmaning. Efter att förvaltningsdomstolen har fått meddelandet ska den sända kommunen uppgifter om besvär som anförts över beslutet. Förvaltningsdomstolen ska också underrätta dem som söker ändring om rättelseuppmaningen.

Kommunfullmäktige ska fatta beslut om planen med anledning av en rättelseuppmaning. Om fullmäktige inte har fattat ett beslut inom sex månader efter rättelseuppmaningen, ska beslutet om godkännande av planen anses ha förfallit.

196 §

Hur beslut som fattats med anledning av rättelseuppmaning inverkar på besvär

Har kommunens tidigare beslut överklagats hos förvaltningsdomstolen, ska kommunen skriftligen underrätta förvaltningsdomstolen samt dem som sökt ändring om det nya beslut som fattats med anledning av en rättelseuppmaning. De besvär som anförts över det tidigare beslutet anses gälla det nya beslutet om godkännande. Om kommunen bibehåller beslutet om godkännande oförändrat, har andra än de som redan överklagat beslutet inte rätt att söka ändring. Närings-, trafik- och miljöcentralen har dock besvärsrätt.

198 §

Delgivning av vissa beslut

Förvaltningsdomstolens beslut i sådana ärenden som avses i 188 § 1 mom. meddelas efter anslag. Förvaltningsdomstolens och en kommunal myndighets beslut i ett tillståndsärende samt en kommunal myndighets, närings-, trafik- och miljöcentralens och förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller undantag enligt 171 § meddelas efter anslag. Miljöministeriets beslut enligt 31 § 1 mom., 33 § 3 mom., 177 § 1 mom. och 178 § samt närings-, trafik- och miljöcentralens beslut enligt 38 § 2 mom. och 179 § meddelas liksom efter anslag.

199 §

Miljökonsekvenser som överskrider statsgränserna

Förutsätter verkställigheten av ett internationellt avtal som är bindande för Finland samarbete med en annan stat vid bedömningen av miljökonsekvenserna av genomförandet av en plan enligt denna lag, ska det förbund på landskaps-

nivå eller den kommun som utarbetar planen innan planen godkänns lämna vederbörande ministerium och närings-, trafik- och miljöcentralen de uppgifter som behövs för att enligt avtalet underrätta en annan stat.

201 §

Verkställbarheten av ett planbeslut

I ett beslut om fastställande av en landskapsplan eller en gemensam generalplan kan bestämmas att planen ska träda i kraft innan den har vunnit laga kraft. Kommunstyrelsen kan efter besvärstidens utgång bestämma att en generalplan eller detaljplan innan den har vunnit laga kraft ska träda i kraft för den del av planområdet som besvären eller rättelseuppmeningen inte kan anses gälla. Kommunen ska utan dröjsmål delge ändringssökandena och besvärsinstansen samt, om beslutet gäller en plan som är föremål för rättelseuppmaning, även närings-, trafik- och miljöcentralen beslutet. Besvärsinstansen kan förbjuda att beslutet verkställs.

Om en myndighet med stöd av 195 § har gett en rättelseuppmaning som gäller beslutet att godkänna planen, avbryts verkställigheten av planen till dess kommunfullmäktige har fattat ett nytt beslut i saken, om inte kommunstyrelsen med stöd av 1 mom. har bestämt att en del av planen ska träda i kraft.

205 §

Myndigheternas rätt att få upplysningar

Vederbörande ministerium och närings-, trafik- och miljöcentralerna har rätt att utan avgift och på det sätt som närmare bestäms genom förordning av statsrådet av kommunerna, förbunden på landskapsnivå och andra myndigheter få de upplysningar som dessa innehar och som behövs för att följa områdesanvändningen och den byggda miljön samt de handlingar som behövs för tillsynsuppgifter och andra myndighetsuppgifter enligt denna lag.

Särskilda bestämmelser utfärdas om sändandet av vissa beslut till myndigheterna för kännedom.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag om ändring av miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000) 17 § 2 mom., 19 § 4 mom., 20 § 2 mom., 22, 23 och 25 §, 27 § 1 mom., 31, 33 och 34 §, 35 § 1 mom., 36 §, 58 § 2 mom., 60 § 1 mom., 64 § 3 mom., 64 a §, 65 § 1 mom., 68, 71—73, 77—80, 82, 84, 84 a, 84 c, 91, 92 och 94 §, 95 § 1 mom., 96 § 4 mom., 97 §, 99 § 3 mom., 105 och 106 §, 110 b § 2 mom. samt 112 § 1 mom.,

av dem 17 § 2 mom., 27 § 1 mom., 60 § 1 mom., 64 § 3 mom. och 95 § 1 mom. sådana de lyder i lag 252/2005, 22 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag och i lag 681/2008, 31, 34, 77—79 och 84 § sådana de lyder delvis ändrade i nämnda lag 252/2005, 64 a § sådan den lyder i lag 944/2002 och i nämnda lag 252/2005, 65 § 1 mom. och 96 § 4 mom. sådana de lyder i lag 1300/2004, 84 a och 84 c § sådana de lyder i lag 385/2009, 92 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 1300/2004 och 385/2009 samt 110 b § 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag 944/2002, som följer:

17 §

Beviljande av undantag

Undantag beviljas på ansökan. Innan undantag beviljas ska miljöministeriet ge närings-, trafik- och miljöcentralen, kommunen och en i 92 § avsedd registrerad sammanslutning tillfälle att bli hörda med anledning av ansökan. Beslutet ska delges i enlighet med förvaltningslagen (434/2003).

19 §

Kommunala miljöskyddsföreskrifter

Innan miljöskyddsföreskrifter utfärdas ska närings-, trafik- och miljöcentralen ges tillfälle att avge utlåtande. Beslut om godkännande av

miljöskyddsföreskrifter ska delges så som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Beslutet anses ha delgivits då kungörelsen har blivit offentligt framlagd. På samma sätt ska det kungöras att miljöskyddsföreskrifterna träder i kraft. Föreskrifterna ska sändas till närings-, trafik- och miljöcentralen för kännedom.

20 §

Statliga myndigheter

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska inom sitt område styra och främja skötseln av de uppgifter som avses i denna lag och i författningar som har givits med stöd av den, övervaka att författningarna iakttas samt för sin del föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset vid sådant beslutsfattande som avses i denna lag.

22 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynsmyndigheter enligt denna lag är närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Hälsoskyddsmyndigheterna och de tillsynsmyndigheter som avses i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet övervakar iakttagandet av de förordningar av statsrådet som avses i 13 § 1 mom. 2 punkten och 108 d § i denna lag. Även arbetarskyddsmyndigheterna övervakar iakttagandet av den förordning av statsrådet som avses i 13 § 1 mom. 2 punkten och myndigheterna för livsmedelstillsyn iakttagandet av den förordning av statsrådet som avses i 108 d §. Finlands miljöcentral övervakar iakttagandet av den förordning av statsrådet som avses i 15 § och som gäller produkter som innehåller organiska lösningsmedel.

Tullverket och gränsbevakningsväsendet övervakar, vardera inom sitt behörighetsområde, iakttagandet av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Närings-, trafik- och miljöcentralen övervakar efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den till den del det är fråga om tillsynen över efterlevnaden av de föreskrivna verksamhetskrav som avses i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska underrätta den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om brister som den uppdagar i samband med tillsynen för eventuella åtgärder från dessa myndigheters sida enligt den behörighet de har med stöd av denna lag. Genom förordning av statsrådet utfärdas i övrigt vid behov närmare bestämmelser om till-

synen och samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna.

23 §

Miljötillståndsmyndigheter

Statliga tillståndsmyndigheter enligt denna lag är regionförvaltningsverken på det sätt som föreskrivs i lagen om regionförvaltningsverken (896/2009).

Kommunal miljötillståndsmyndighet är den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Regionförvaltningsverket stöder i ärenden som hör till dess behörighetsområde den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens verksamhet.

25 §

Skyldighet att följa miljöns tillstånd

Kommunen ska inom sitt område i behövlig omfattning följa miljöns tillstånd, på det sätt som de lokala förhållandena kräver. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska följa miljöns tillstånd inom sitt område. Särskilda bestämmelser utfärdas om Finlands miljöcentralers uppgifter när det gäller att följa miljöns tillstånd.

Uppföljningsinformationen ska offentliggöras och ges behövlig publicitet.

27 §

Datasystemet för miljöförvaltningsinformation

Närings-, trafik- och miljöcentralerna och Finlands miljöcentral upprätthåller datasystemet för miljöförvaltningsinformation, vilket innehåller behövliga uppgifter om

1) sådana beslut av miljötillståndsmyndigheterna och tillsynsmyndigheterna som avses i denna lag,

2) rapporter och observationer i samband med tillstånden och anmälningarna,

3) sådant som ska införas i det avfallsregister som avses i avfallslagen,

4) uppföljning och forskning som gäller miljöns tillstånd i samband med verkställigheten av denna lag,

5) de kemikalier som används inom verksamhet som medför risk för förorening av miljön, om de utsläpp och det avfall som uppkommer av verksamheten samt om det avfall som tagits emot inom verksamheten,

6) annat som behövs för verkställigheten av denna lag.

31 §

Behörig tillståndsmyndighet

Regionförvaltningsverket ska avgöra en ansökan om miljötillstånd, om

1) verksamheten kan ha betydande miljökonsekvenser eller det annars, med hänsyn till verksamhetens art eller natur, är motiverat att regionförvaltningsverket avgör ärendet,

2) miljökonsekvenserna av annan verksamhet än den som avses i 1 punkten i betydande omfattning kan komma att beröra ett större område än den kommun där verksamheten ska placeras,

3) verksamheten utöver miljötillstånd förutsätter tillstånd enligt 2—9 kap. i vattenlagen eller att det enligt vattenlagen upplåts annan nyttjanderätt än för utloppsledning eller annan nyttjanderätt än sådan som avses i 10 kap. i vattenlagen och om tillståndsansökningarna ska behandlas gemensamt i enlighet med 39 § i denna lag,

4) tillståndet behövs med stöd av 28 § 2 mom. 1 punkten,

5) tillståndet behövs uteslutande med stöd av 29 §, eller

6) tillståndet behövs för behandling av förorenade marksubstanser.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten avgör andra tillståndsansökningar än sådana som avses i 1 mom.

Om tillstånd för verksamheterna ska sökas i enlighet med 35 § 4 mom., avgörs ärendet om tillstånd för de olika verksamheterna av regionförvaltningsverket redan om en enda av verksamheterna är sådan att verket är behörigt att avgöra tillståndsärendet.

Närmare bestämmelser om verksamheter som avses i 1 mom. 1 punkten utfärdas genom förordning av statsrådet.

33 §

Överföring av tillståndsärenden

Om en tillståndsansökan har anhängiggjorts hos den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten och det i samband med utredningen av ärendet framgår att verksamheten kan orsaka förorening av vattendrag, ska ärendet överföras till regionförvaltningsverket för avgörande. Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten kan i enskilda fall överföra ett till dess beslutanderätt hörande tillståndsärende till regionförvaltningsverket för avgörande, om ärendet kräver sådan särskild sakkunskap som inte kan fås i kommunen. Ett tillståndsärende kan överföras till regionförvaltningsverket också av andra särskilda skäl.

34 §

Tillståndsmyndighetens regionala behörighet

En tillståndsansökan avgörs av den enligt 31 § behöriga tillståndsmyndighet inom vars verksamhetsområde verksamheten placeras. Om verksamheten innefattar nyttjande av ett område och den bedrivs inom flera än en tillståndsmyndighets verksamhetsområde, ska tillståndsansökan avgöras av den myndighet inom vars verksamhetsområde merparten av den verksamhet som orsakar utsläpp är placerad.

Om fiskerihushållningsvillkor som ingår i tillstånden för flera verksamheter som belastar samma vattendrag ska justeras samtidigt och det är ändamålsenligt att besluta om dem som en helhet, ska ärendet avgöras av det regionförvaltningsverk som är behörigt enligt 1 mom.

Regionförvaltningsverket avgör ett tillståndsärende som annars faller inom den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens behörighet, om verksamheten eller verksamheterna har placerats inom flera miljöförvaltningsmyndigheters verksamhetsområde.

35 §

Tillståndsansökan

Tillståndsansökan ska lämnas till den behöriga tillståndsmyndigheten.

36 §

Utlåtanden

Regionförvaltningsverket ska begära utlåtande av den kommun där den i ansökan avsedda verksamheten ska placeras och av den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde verksamhetens miljökonsekvenser kan uppträda samt vid behov av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. ska tillståndsmyndigheten begära utlåtande om ansökan av

1) de kommunala miljöförvaltningsmyndigheterna i de kommuner där den i ansökan avsedda verksamhetens miljökonsekvenser kan uppträda,

2) andra myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet, och

3) av andra med tanke på tillståndsprövningens behövliga instanser.

Tillståndsmyndigheten kan även inhämta andra behövliga utredningar i saken.

58 §

Ändring av tillstånd

När det gäller ändring av fiskevårdsskyldighet eller fiskerihushållningsavgift gäller vad som föreskrivs i 2 kap. 22 § 4 mom. och 22 b § i vattenlagen. Om det vid ett sådant ersättningsförfarande som avses i 68 § har framkommit ny utredning om grunderna för fiskevårdsskyldigheten eller fiskerihushållningsavgiften, kan regionförvaltningsverket samtidigt på tjänstens vägnar uppta ändringen av skyldigheten eller avgiften till behandling utan hinder av vad som annars gäller om ändring och justering av villkor.

60 §

Tillfällig verksamhet som orsakar buller och skakningar

Verksamhetsutövaren ska till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten göra en skriftlig anmälan om åtgärder eller händelser som orsakar tillfälligt buller eller skakningar, såsom byggnad eller offentliga tillställningar, om bullret eller skakningarna kan antas bli speciellt störande. Om ett projekt genomförs på flera kommuners område, ska anmälan göras till den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde bullret eller skakningarna huvudsakligen framträder.

64 §

Behandling av anmälningar

I de situationer som avses i 62 § kan tillsynsmyndigheten på de villkor som den bestämmer godkänna en nödvändig, kortvarig avvikelse från en skyldighet som grundar sig på denna lag eller avfallslagen. Avvikelsen får inte medföra olägenhet för hälsan eller betydande förorening av miljön eller risk för detta. Beslut om avvikelse fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen, om det faller inom regionförvaltningsverkets behörighet att behandla tillståndsärendet. Efter avvikelsen ska tillsynsmyndigheten vid behov inleda ärendet hos tillståndsmyndigheten så som i 58 § föreskrivs om ändring av tillståndsvillkoren.

64 a §

Exceptionella situationer i vissa förbränningsanläggningar

I fråga om förbränningsanläggningar eller gasturbiner vilkas bränsleeffekt är minst 50 megawatt ska verksamhetsutövaren omedelbart göra en anmälan till närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om utrustningen för rening av rökgaser

fungerar dåligt eller havererar samt om störningar i tillgången på bränsle. Närmare bestämmelser om anmälan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan med anledning av en anmälan meddela ett beslut som kan innehålla föreskrifter beträffande anläggningens verksamhet eller förbjuda eller avbryta verksamheten, om detta behövs för genomförande av skyldigheterna enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar. Beslutet meddelas efter anslag, och om beslutet ska informeras så som i 53 och 54 § föreskrivs om hur ett miljötillståndsbeslut ges och om information om miljötillståndsbeslut. Närmare bestämmelser om utövandet av närings-, trafik- och miljöcentralens här avsedda behörighet utfärdas genom förordning av statsrådet.

65 §

Inskrivning i datasystemet

Genom förordning av statsrådet kan bestämmas att annan verksamhet än sådan som är miljötillståndspliktig ska anmälas till närings-, trafik- och miljöcentralen för inskrivning i det datasystem för miljövärdsinformation som avses i 27 §, om

1) det är fråga om sådan verksamhet som avses i 30 § 1 mom.,

2) i verksamheten används sådana skadliga ämnen som anges genom förordning av statsrådet, eller

3) verksamheten kan medföra risk för förorening av miljön och det genom förordning av statsrådet har föreskrivits om en miniminivå för förebyggande av utsläpp från verksamheten eller en miniminivå för andra miljöskydds krav.

68 §

Separata ersättningsbeslut

Om en detaljerad utredning av de skador som en verksamhet orsakar skulle innebära att avgö-

randet av ett tillståndsärende fördröjs oskäligt, kan regionförvaltningsverket avgöra tillståndsärendet till den del detta gäller beviljandet av tillstånd och uppskjuta avgörandet av ärendet till en senare tidpunkt till den del det gäller ersättning för sådana i 67 § avsedda skador som orsakas av verksamheten. Ersättning för beviljande av sådan nyttjanderätt som avses i 49 § ska emellertid bestämmas i samband med tillståndet.

Regionförvaltningsverket kan också bestämma att frågan om ersättning för de skador som orsakas av verksamheten till någon del ska avgöras senare, om det saknas behövlig utredning eller annars finns särskild anledning därtill. Den som erhåller tillstånd ska härvid åläggas att inhämta behövlig utredning och hos regionförvaltningsverket ansöka om komplettering av ersättningsavgörandet.

71 §

Ersättning för skada som orsakats före avgörandet av tillståndsärendet

Regionförvaltningsverket kan i samband med ett tillståndsärende som gäller förorening av vattendrag behandla också ett yrkande som gäller ersättning för skada som har orsakats av den i ansökan avsedda verksamheten före avgörandet av tillståndsärendet, om avgörandet inte på grund därav fördröjs väsentligt. Om yrkandet inte behandlas i samband med tillståndsärendet, ska regionförvaltningsverket behandla det som ett separat ärende.

72 §

Ersättning för oförutsedd skada

Ersättning för skada som inte hade förutsetts när tillståndet beviljades kan utan hinder av det tidigare avgörandet yrkas i en ansökan till regionförvaltningsverket. Samtidigt kan behandlas ett yrkande som gäller ersättning för skada som med avvikelser från tillståndet har orsakats genom samma åtgärd.

73 §

Behandling av ersättningsärenden vid tingsrätten

Tingsrätten ska utan prövning avvisa ett genom ett käromål anhängiggjort skadeståndsyrkande, om ett ersättningsärende som grundar sig på samma ärende är anhängigt hos tillståndsmyndigheten.

Allmän domstol avgör utan hinder av 71 och 72 § ersättningsyrkanden baserade på brott som gäller förorening av vattendrag. Regionförvaltningsverket ska avvisa ett ersättningsärende utan prövning om det brottmål som ersättningsyrkandet är baserat på är anhängigt vid tingsrätten.

Tingsrätten ska underrätta regionförvaltningsverket om att ett ersättningsärende som gäller förorening av vattendrag har blivit anhängigt.

Tingsrätten och fullföljdsdomstolen kan begära utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralen eller regionförvaltningsverket, om avgörandet av ärendet förutsätter särskild sakkunskap om miljöskydd eller vattenärenden.

77 §

Utredningsskyldighet och bedömning av saneringsbehovet

Om mark eller grundvatten uppenbarligen har förorenats, kan närings-, trafik- och miljöcentralen ålägga den som enligt 75 § svarar för saneringen att utreda det förorenade områdets storlek samt saneringsbehovet. Åläggandet ska i tillämpliga delar meddelas med iakttagande av 13 kap.

Vid bedömning av behovet av sanering av mark och grundvatten som förorenats ska hänsyn tas till det förorenade områdets, dess omgivnings och grundvattnets nuvarande eller framtida användning samt den eventuella fara eller olägenhet för hälsan eller miljön som föroreningen medför.

78 §

Sanering av mark

Behandling av förorenade marksubstanser förutsätter miljötillstånd.

Sanering av mark på ett förorenat område eller avlägsnande av förorenade marksubstanser för bortforsling och behandling någon annanstans enligt 1 mom. kan emellertid inledas efter anmälan om saken till närings-, trafik- och miljöcentralen, om

1) det förorenade områdets storlek och markens föroreningsgrad har utretts tillräckligt noggrant,

2) saneringen sker enligt allmänt använda godtagbara metoder, och om

3) verksamheten inte leder till annan förorening av miljön.

Närings-, trafik- och miljöcentralen granskar anmälan och fattar beslut med anledning av den. Beslutet kan förenas med behövliga föreskrifter om hur verksamheten ska ordnas och om tillsynen. Beslutet meddelas efter anslag, och om beslutet ska informeras så som i 53 och 54 § föreskrivs om hur ett miljötillståndsbeslut ges och om information om miljötillståndsbeslut.

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om anmälan och det beslut som ska fattas med anledning av den.

79 §

Saneringsåläggande

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska meddela åläggande om sanering av mark eller grundvatten, om den som enligt 75 § är ansvarig för saneringen inte gör något åt saken. Åläggandet ska i tillämpliga delar meddelas med iakttagande av 13 kap.

I det beslut som avses i 1 mom. kan myndigheten samtidigt bestämma vilka andra åtgärder som behöver vidtas för att återställa miljön i dess ursprungliga skick eller för att minska eller undanröja olägenheter. Om saneringen förutsätter behandling av marksubstanser på det förorenade området, ska åläggandet meddelas i tillämpliga

delar med iakttagande av bestämmelserna om miljötillstånd och bestämmelserna i 13 kap.

80 §

Delegering av beslutanderätt till kommunen

Miljöministeriet kan på ansökan av kommunen och efter att ha hört närings-, trafik- och miljöcentralen samt regionförvaltningsverket besluta att den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska vara behörig myndighet i sådana ärenden som gäller förorenad mark som avses i detta kapitel, med undantag av 75 § 3 mom. Beslutet kan ges för viss tid och det kan av särskilda skäl ändras. I beslutet får ändring inte sökas genom besvär.

Sådana i 1 mom. avsedda ärenden som anhängiggjorts hos närings-, trafik- och miljöcentralen innan beslutet om delegering av beslutanderätt har fattats ska slutbehandlas vid närings-, trafik- och miljöcentralen och ärenden som anhängiggjorts hos regionförvaltningsverket ska slutbehandlas vid regionförvaltningsverket.

82 §

Kontroll på annans område

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan bevilja en verksamhetsutövare rätt att på en annans område kontrollera en verksamhets miljöpåverkan samt miljökvaliteten, om områdets ägare eller innehavare inte har gett sitt samtycke till detta.

En förutsättning för beviljande av kontrollrätt är att kontrollen inte medför nämnvärd olägenhet. Områdets ägare eller innehavare ska ges tillfälle att bli hörd i ärendet.

84 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Tillsynsmyndigheten kan

1) förbjuda den som bryter mot denna lag eller en med stöd av den utfärdad förordning eller föreskrift eller ett med stöd av den meddelat vill-

kor eller åläggande att fortsätta eller upprepa överträdelserna,

2) ålägga den som bryter mot denna lag eller en med stöd av den utfärdad förordning eller föreskrift eller ett med stöd av den meddelat villkor eller åläggande att fullgöra sin skyldighet på något annat sätt,

3) ålägga den som har förfarit så som avses i 1 eller 2 punkten att återställa miljön i ursprungligt skick eller undanröja olägenheter som miljön har åsamkats genom överträdelserna,

4) ålägga verksamhetsutövaren att i tillräcklig utsträckning utreda verksamhetens miljöpåverkan, om det finns grundad anledning att misstänka att den orsakar förorening i strid med denna lag.

När det gäller tillståndspliktig verksamhet meddelas åläggandet av närings-, trafik- och miljöcentralen, om den behöriga tillståndsmyndigheten är regionförvaltningsverket eller detta med stöd av 33 § har beviljat miljötillståndet, och i annat fall den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Om åläggandet gäller tillståndspliktig verksamhet och tillståndsärendet enligt 39 § ska undergå gemensam behandling, meddelas åläggandet enligt bestämmelserna om förvaltningstvång i 21 kap. i vattenlagen. Om åläggandet gäller endast iakttagandet av en förpliktelse som avses i denna lag eller i bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, ska det emellertid meddelas i enlighet med denna lag.

Ett åläggande kan inte meddelas omedelbart för att verkställa 4 eller 6 §.

84 a §

Åläggande att avhjälpa betydande förorening av vattendrag och naturskador

Om en överträdelse eller försummelse enligt 84 § 1 mom. 1 eller 2 punkten medför betydande förorening av vattendrag eller en naturskada som avses i 5 a § i naturvårdslagen ska närings-, trafik- och miljöcentralen, utöver vad som bestäms i 84 § 1 mom. i denna lag, ålägga verksamhetsutövaren att vidta hjälpåtgärder som avses i la-

gen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009).

Om betydande förorening av vattendrag eller en naturskada har orsakats av en olycka eller av något annat oförutsett, ska närings-, trafik- och miljöcentralen ålägga den verksamhetsutövare som orsakat skadan att vidta hjälpåtgärder som avses i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador.

84 c §

Anmälan om betydande förorening av vattendrag och naturskador

Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen om betydande förorening av vattendrag och naturskador som avses i 84 a § och om ett överhängande hot om sådana.

91 §

Hörande

Innan en myndighet meddelar ett åläggande eller en föreskrift som avses i detta kapitel ska den ge den som åläggandet eller föreskriften avser tillfälle att bli hörd i enlighet med förvaltningslagen. Vid behov ska också andra parter, andra tillsynsmyndigheter, tillståndsmyndigheter och myndigheter som bevakar allmänt intresse höras.

92 §

Rätt att anhängiggöra ärenden

Om ett ärende som avses i 77, 79, 84, 84 a, 85 eller 86 § inte har anhängiggjorts på tillsynsmyndighetens eget initiativ, kan ärendet skriftligen anhängiggöras av

- 1) den vars rätt eller fördel saken kan beröra,
- 2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivselen i boendemiljön och inom

vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,

3) den kommun där verksamheten är placerad eller av en annan kommun inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,

4) närings-, trafik- och miljöcentralen samt av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,

5) en annan myndighet som bevakar allmänt intresse i ärendet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan inleda ett ärende som gäller utfärdande av en miljöskydds föreskrift som avses i 19 § 2 mom. 7 punkten, om kommunen inte har meddelat någon föreskrift om detta och om en sådan föreskrift har ansetts utgöra ett viktigt styrmedel med tanke på vattenstatusen i förvaltningsplanen enligt lagen om vattenvårdsförvaltningen.

94 §

Åtgärder i samband med brottmål

Tillsynsmyndigheten ska anmäla gärningar och försummelser som avses i 116 § till polisen för inledande av förundersökning. Anmälan behöver dock inte göras om gärningen med hänsyn till omständigheterna ska anses vara ringa och allmänt intresse inte anses kräva att åtal väcks.

Närings-, trafik- och miljöcentralen är målsägande i brottmål om allmänt intresse har kränkts.

95 §

Anordnande av tillsyn

För anordnande av tillsyn enligt denna lag ska närings-, trafik- och miljöcentralen göra upp en tillsynsplan. Bestämmelser om innehållet i planen utfärdas vid behov genom förordning av miljöministeriet.

96 §

Sökande av ändring

I beslut om godkännande av kommunala miljöskyddsföreskrifter och avgiftstaxan som gäller behandling av miljötillståndsansökningar söks ändring genom besvär så som anges i kommunallagen (365/1995). Närings-, trafik- och miljöcentralen har därtill rätt att söka ändring i beslut som gäller kommunala miljöskyddsföreskrifter.

97 §

Besvärsrätt

Besvärsrätt har

- 1) den vars rätt eller fördel saken kan beröra,
- 2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,
- 3) den kommun där verksamheten är placerad eller en annan kommun inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,
- 4) närings-, trafik- och miljöcentralen samt den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,
- 5) en annan myndighet som bevakar allmänt intresse i ärendet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har dessutom rätt att i syfte att bevaka det allmänna miljöskyddsintresset anföra besvär över beslut varmed Vasa förvaltningsdomstol har ändrat eller upphävt dess beslut.

99 §

Förfarandet i fullföljdsdomstolen

Vasa förvaltningsdomstols beslut ska lämnas till ändringssökanden och en kopia av beslutet till de parter som har bett om en sådan samt i ärenden som gäller tillstånd till verksamhetsutövaren, om vederbörande inte har sökt ändring. En kopia av beslutet ska dessutom lämnas till regionförvaltningsverket, tillsynsmyndigheterna, de myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet samt Finlands miljöcentral.

105 §

Behandlingsavgifter

För behandling av i denna lag avsedda tillstånd, anmälningar och andra ärenden får en statlig myndighet ta ut avgifter som fastställs enligt vad som bestäms i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och med stöd av den i förordning av statsrådet eller miljöministeriet. Grunden för de avgifter som en kommun tar ut ska i tillämpliga delar överensstämma med lagen om grunderna för avgifter till staten. I fråga om avgiftsgrunderna föreskrivs närmare i en av kommunen godkänd taxa.

Ingen avgift tas ut för behandling av ett ärende som har anhängiggjorts på initiativ av en myndighet eller en part som orsakats olägenhet. För behandling av ett ärende som har anhängiggjorts på yrkande av någon annan får avgift tas ut, om det ska anses uppenbart att det har anhängiggjorts utan grund.

106 §

Hörande av vittnen

Regionförvaltningsverket kan, om det av särskilda skäl är behövligt, höra vittnen på ed och parter under sanningsförsäkran. Parterna ska ges tillfälle att vara närvarande då ett vittne eller en part hörs, varvid de har rätt att ställa frågor samt uttala sin åsikt om vittnets eller partens berättel-

se. I fråga om vittnesarvode gäller vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

110 b §

Beredningen av statsrådets beslut

— — — — —
 Under beredningen av statsrådsbeslutet ska de vilkas rätt eller fördel saken berör ges tillfälle att bli hörda. Utlåtande ska begäras av den kommun där verksamheten är placerad och av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten, av vederbörande närings-, trafik- och miljöcentraler samt av andra som närmare anges genom förordning av statsrådet. Dessutom ska sådana registrerade föreningar eller stiftelser som avses i 92 § ges tillfälle att bli hörda under beredningen av beslutet.
 — — — — —

112 §

Hörande samt information om gemensamt genomförande

Innan ett beslut som avses i 111 § fattas ska om ansökan begäras utlåtanden av den kommun där verksamheten är placerad samt av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten, av vederbörande närings-, trafik- och miljöcentraler samt av andra som närmare anges genom förordning av statsrådet. Dessutom ska sådana registrerade föreningar och stiftelser som avses i 92 § ges tillfälle att bli hörda med anledning av ansökan.
 — — — — —

—————
 Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
 Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 9 § i lagen om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 8 november 2002 om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen (914/2002) 9 § som följer:

9 §

Tillsyn

Finlands miljöcentral ska undersöka de missförhållanden i en registrerad organisations miljövärd som kommit till centralens kännedom. Finlands miljöcentral kan för detta ändamål be närings-, trafik- och miljöcentralen granska organisationens verksamhet och ge ett utlåtande i ärendet.

Organisationen är skyldig att lämna Finlands miljöcentral eller närings-, trafik- och miljöcentralen tillräckliga uppgifter för att det ska kunna utredas om organisationen har följt de krav som ställs i gemenskapens förordning.

—————
 Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
 Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 24 § i lagen om godkännande av byggprodukter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 13 mars 2003 om godkännande av byggprodukter (230/2003) 24 § 1 mom.
som följer:

24 §

Övervakning av villkoren för bemyndigande och godkännande samt avbrytande av verksamheten

Miljöministeriet övervakar iakttagandet av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt andra bestämmelser om godkännandet av byggprodukter och likaså villkoren i miljöministeriets beslut om bemyndigan-

de och godkännande. Närings-, trafik- och miljöcentralerna och kommunens byggnadstillsynsmyndighet bistår ministeriet i denna uppgift.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om vattenvårdsförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2004 om vattenvårdsförvaltningen (1299/2004) 4 § 2 mom., 5, 6 och 9 §, 11 § 3 mom., 13—16 § samt 17 § 3 mom. som följer:

4 §

Myndigheter

—————
Närings-, trafik- och miljöcentralerna sköter uppgifter enligt denna lag inom sina respektive verksamhetsområden.
—————

5 §

Närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter

Närings-, trafik- och miljöcentralerna har till uppgift att inom sina vattenförvaltningsområden
1) karakterisera vattnen,

2) utreda den mänskliga verksamhetens inverkan på vattnen,

3) göra ekonomiska analyser av vattenanvändningen,

4) samla in uppgifter om sådana områden som bestäms genom förordning av statsrådet och som enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning ska skyddas,

5) samla in behövliga uppgifter om områden avsedda för tagande av hushållsvatten,

6) bereda klassificeringen av vattnen enligt status,

7) ordna övervakningen av vattnen och utarbeta ett övervakningsprogram,

8) bereda förvaltningsplanen och åtgärdsprogrammet,

9) fullgöra andra uppgifter som ålagts av miljöministeriet samt jord- och skogsbruksministeriet med avseende på vattenvårdsförvaltningen.

Finlands miljöcentral ger närings-, trafik- och miljöcentralerna sakkunnighjälp i de åligganden som nämns i fråga om de i 1 mom. nämnda uppgifterna, och för register över de uppgifter som avses i 1 mom. 4 punkten.

6 §

Statsrådets förordning om vattenförvaltningsområden

Närmare bestämmelser om vattenförvaltningsområdena och den samordnande närings-, trafik- och miljöcentralen i ett vattenförvaltningsområde utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 §

Övervakning

Inom vattenförvaltningsområdena ska övervakningen av ytvatten och grundvattnen ordnas så att den ger en sammanhållen och mångsidig helhetsbild av vattnens status.

De program för vattenövervakning som närings-, trafik- och miljöcentralerna har utarbetat ska samordnas inom respektive vattenförvaltningsområde och bifogas förvaltningsplanen. Vid utarbetandet av övervakningsprogrammet ska i tillämpliga delar beaktas den övervakning som hör till verksamhetsutövarna enligt någon annan lag.

11 §

Förvaltningsplan

Myndigheterna och andra inrättningar som tillhandahåller offentliga tjänster ska avgiftsfritt ge närings-, trafik- och miljöcentralerna sådan annan information än personuppgifter som de förfogar över och som närings-, trafik- och miljöcentralerna behöver för att utarbeta förvaltningsplanen. Myndigheterna ska överlämna in-

formationen utan hinder av sekretessbestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Andra än lägenhetsspecifika uppgifter ska dessutom överlämnas utan hinder av sekretessbestämmelserna i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008).

13 §

Beredningen av förvaltningsplanen

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska för utarbetandet av förvaltningsplanen göra upp

1) en tidtabell och ett arbetsprogram för utarbetandet av förvaltningsplanen minst tre år innan planperioden börjar,

2) en översikt över väsentliga frågor om vården av avrinningsområdet minst två år före början av den period som förvaltningsplanen avser, samt

3) ett utkast till förvaltningsplan minst ett år innan planperioden börjar.

14 §

Samarbete vid beredningen av förvaltningsplanen

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska under alla faser av förvaltningsplanens beredning i tillräcklig omfattning samarbeta och samråda med berörda myndigheter och intressenter inom sitt verksamhetsområde. För detta ändamål ska det finnas minst en samarbetsgrupp. Samarbetsgrupper kan även inrättas per avrinningsområde.

För samordnandet av förvaltningsplanen ska vattenförvaltningsområdet ha en styrgrupp som består av representanter för närings-, trafik- och miljöcentralerna samt en av jord- och skogsbruksministeriet utsedd representant för fiskerinäringen. Den samordnande närings-, trafik- och miljöcentralen svarar för styrgruppens verksamhet. Miljöministeriet beslutar om styrgruppens sammansättning.

Bestämmelser om samordnande uppgifter och delgivning av beredningsunderlag inom ett internationellt vattenförvaltningsområde kan dess-

utom utfärdas i en internationell överenskommelse som är bindande för Finland.

15 §

Deltagande och information

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska ge alla möjlighet att ta del av de i 13 § avsedda beredningsunderlagen samt bakgrundshandlingarna till dem och ge alla tillfälle att framföra sina åsikter om beredningsunderlagen skriftligt eller elektroniskt. Bestämmelser om beredningsunderlags och bakgrundshandlingars offentlighet finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska i området publicera en kungörelse på kommunernas anslagstavlor om att beredningsunderlagen finns framlagda. Handlingarna ska till behövliga delar hållas tillgängliga i kommunerna i området, och de ska publiceras i elektronisk form. Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska dessutom begära behövliga utlåtanden.

Information om utkastet till förvaltningsplan och den samordnade förvaltningsplanen ska dessutom ges i tidningar som utkommer allmänt i området, och vid behov ska informationsmöten anordnas där även åsikter kan framföras.

16 §

Behandlingen av förvaltningsplanen

Utkastet till förvaltningsplan för vattenförvaltningsområdet ska behandlas och samordnas av styrgruppen.

Den samordnande närings-, trafik- och miljöcentralen ska tillställa miljöministeriet utkastet till förvaltningsplan för vattenförvaltningsområdet efter att det har behandlats i styrgruppen.

17 §

Godkännande av förvaltningsplaner

Information om att förvaltningsplanerna har godkänts ska ges till närings-, trafik- och miljöcentralerna, som i sin tur ska vidarebefordra informationen till kommunerna inom sitt område samt till de myndigheter som har hörts tidigare under beredningen av ärendet. Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska anslå en kungörelse om godkännandet på kommunens anslagstavla samt informera om godkännandet i tillräcklig omfattning i tidningarna. Den godkända förvaltningsplan som gäller kommunens område ska finnas till påseende i kommunen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 26 § i lagen om oljeskyddsfonden

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 30 december 2004 om oljeskyddsfonden (1406/2004) 26 § som följer:

26 §

Synerämnd

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska för utredning av frågor som gäller ersättning för oljeskador och för andra förberedande utredningar tillsätta en synerämnd, om skadorna eller bekämpningskostnaderna kan beräknas stiga till över 20 000 euro och om utredningen av skadan kräver det. En synerämnd ska tillsättas också då

oljeskyddsfondens styrelse begär det. Kostnaderna för synerämnden betalas ur oljeskyddsfonden.

Bestämmelser om synerämndens uppgifter och sammansättning utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 5 a kap. 7 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) 5 a kap. 7 § 2 mom., sådant det lyder i lag 458/2005, som följer:

5 a kap.

Omställningsskydd jämte sysselsättningsplan

7 §

Arbetskraftsmyndighetens skyldigheter

— — — — —
Närings-, trafik- och miljöcentralens uppgift är att informera och bistå i enlighet med 1 mom. 2 punkten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av veterinärvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i veterinärvårdslagen av den 16 oktober 2009 (765/2009) 6 och 9 §, 10 § 2 mom., 26 § 1 mom., 29 § 1 mom., 33 § och 38 § 2 mom. som följer:

6 §

Regionförvaltningsverket

Regionförvaltningsverket svarar inom sitt verksamhetsområde för tillsynen över verkstäl- ligheten och efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Regionförvaltningsverket ordnar med sådan regelbunden tillsyn som hör till villkoren för Euro- peiska unionens direkta jordbruksstöd när det gäller livsmedel, anmälan av djursjukdomar och djurs välbefinnande och som Europeiska unio- nens rättsakter om djurs välbefinnande förutsät- ter. Tillsynen sker genom stickprov. Regionför- valtningsverket deltar i den tillsyn som avses i djurskyddslagen antingen självmant eller när den lokala djurskyddsmyndigheten ber om att uppgifterna ska överföras på regionförvaltnings- verket.

9 §

Regionala planer

Regionförvaltningsverket ska utarbeta en re- gional plan för de veterinärtjänster som kommu- nerna ordnar med och för hur tillsynen över djurs hälsa och välbefinnande enligt denna lag ordnas på verkets område. Planen ska innehålla regio- nala mål för tillgången och kvaliteten på veteri- närtjänster samt uppgifter om inspektioner, provtagningar och andra åtgärder som ingår i tillsynen.

Det riksomfattande programmet ska beaktas i den regionala planen. Planen ska utvärderas och ses över vid behov, dock med högst tre års mel- lanrum.

Bestämmelser om regionförvaltningsverkets skyldighet att utarbeta en plan för livsmedelstill- synen finns i livsmedelslagen.

10 §

Kommunala planer

— — — — —
Det riksomfattande programmet och den re- gionala planen ska beaktas i kommunens plan. Kommunens plan ska utvärderas och ses över vid behov, dock med högst tre års mellanrum. Regionförvaltningsverket styr utarbetandet av kommunala planer och övervakar att de genom- förs samt utvärderar utfallet av dem.
— — — — —

26 §

Anmälningsskyldighet

En privat veterinärtjänsteproducent ska göra en skriftlig anmälan om sin verksamhet till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhets- område tjänsteproducenten har sitt fasta verk- samhetsställe. Om en privat veterinärtjänstepro- ducert inte har något fast verksamhetsställe, ska anmälan göras till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde det är meningen att veterinärtjänsterna huvudsakligen ska till- handahållas.
— — — — —

29 §

Inspektionsrätt

Livsmedelssäkerhetsverket och regionför- valtningsverket har rätt att få tillträde till platser där veterinärtjänster tillhandahålls samt att in- spektera en privat veterinärtjänsteproducents lo- kaler, redskap, bokföring, journalhandlingar och andra handlingar som gäller produktionen av ve- terinärtjänster, om detta behövs för att utöva till- syn som föreskrivs i denna lag. Livsmedelssä- kerhetsverket får bestämma att regionförvalt- ningsverket ska utföra inspektionen.
— — — — —

33 §

Register

För tillsynen ska Livsmedelssäkerhetsverket föra ett register över privata veterinärtjänsteproducenter. Regionförvaltningsverken behandlar uppgifterna i registret i den omfattning som deras uppgifter enligt denna lag förutsätter. I registret införs de uppgifter som anmäls enligt 26 § samt uppgifter om beslut om föreläggande som avses i 30 och 31 §.

Uppgifterna avförs ur registret tre år efter det att den privata veterinärtjänsteproducenten har upphört med sin verksamhet. Uppgifter om de beslut om föreläggande som avses i 30 och 31 § avförs dock senast tio år efter det att beslutet meddelades. På behandling av personuppgifter samt på användning och utlämnande av uppgifter som är införda i registret tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Regionförvaltningsverket och kommunen har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få de uppgifter ur registret som är nödvändiga för deras tillsynsuppgifter enligt denna lag.

38 §

Övergångsbestämmelser

— — — — —
Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta ett sådant program som avses i 8 § och regionförvaltningsverket en sådan plan som avses i 9 § inom ett år efter lagens ikraftträdande. Kommunen ska utarbeta en sådan plan som avses i 10 § inom två år efter lagens ikraftträdande.
— — — — —

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag**om ändring av 3 § i lagen om öppettider för detaljhandeln och frisersalonger**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 27 november 2009 om öppettider för detaljhandeln och frisersalonger (945/2009) 3 § som följer:

3 §

Dispens

Regionförvaltningsverket kan av särskilda skäl tillåta att yrkesmässig detaljhandel och frisersalongsverksamhet idkas också under andra tider än de som bestämts i 1 och 2 §. Som särskilda skäl betraktas faktorer med anknytning till affärens läge, turism, offentliga tillställningar el-

ler motsvarande situationer som påverkar efterfrågan på tjänster. Dispens kan beviljas antingen för bestämd tid eller tills vidare.

En dispens kan återkallas om de väsentliga förutsättningarna för beviljande av den inte längre uppfylls.
—————

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om behandling av miljöskydds- och vattenärenden vid regionförvaltningsverken

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 20 november 2009 om behandling av miljöskydds- och vattenärenden vid regionförvaltningsverken (898/2009) 3 § 2 mom. som följer:

3 §

Sammansättning vid avgörande

Om ärendets eller projektets art och omfattning eller dess betydande konsekvenser eller andra särskilda orsaker kräver det, ska ärendet avgöras i en kollegial sammansättning. Om det har bestämts att ett ärende som avses i första meningen ska avgöras i en sammansättning med en eller två ledamöter, ska ärendet överföras för av-

görande i en kollegial sammansättning. Om ledamöterna i en sammansättning med två ledamöter är oeniga om slutresultatet i ett ärende, ska ärendet överföras för avgörande i en kollegial sammansättning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 4 december 2009
